

لیریکای شاعیری گه وری کورد مه وله وی
1882-1806

ناوی کتیب: لیریکی شاعیری گهره ی کورد مه وله وی 1806-1882

نووسینی: ئه نوهر قادر محهمه د

بابه ت: لیکۆلینه وه

مۆنتاژی کۆمپیوته ر: سه یران عه بدولره حمان فه ره ج

تیراژ: 1000 دانه

نرخ: 4500 دینار

ژماره ی سپاردن: 272 ی 2001

ده زگای چاپ و په خشی سه رده م

چاپی: سییه م سالی 2007

کوردستان - سلیمانی

www.sardamco.com

ئیریكای شاعیری گه وره ی كورد

مه و نه وی

(1882 – 1806)

به دیالیکتی گۆرانی (هه ورامی)

ئهنوهر قادر محهمه د

سلیمانی 2007

زنجیره‌ی کتیبی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سهردهم
کتیبی سهردهم ژماره (414)

سهرپه‌رشتیاری گشتیی زنجیره
نازاد به‌رنجی

ناوهڕۆك

7	پیشه کی
17	بهشی یه کهم: گۆرانه کان، زمان و ئه ده بیان
59	بهشی دووهم: ژیان و به ره مه می ئه ده بی و زانستی مهولهوی
91	بهشی سییه م: دیوانی مهولهوی، ژانر، بابته تی لیریکی و لایه نه هونه ری و نیستیتیکیه کانی
93	فهرد
98	دوو بهیت
106	غه زهل
109	وه سپی لیریکی
148	لاواندنه وه و شین
167	لیریکی شه خسی
175	شیعری مونسه بهت
180	شیعری ئایینی
183	مه ی
186	نامه ی شیعری
195	هه ندی له خه سیه ته هونه رییه تاییه تییه کانی لیریکی مهولهوی
209	بهشی چواره م: سه رچاوه کانی شیعری مهولهوی و ته ئسیری لیریکی له شیعری کوردی
211	مهولهوی و شیعری به دیالیکتی گۆرانی نووسراو
219	مهولهوی و شیعری کلاسیکی فارسی
233	مهولهوی و سۆفیزم
242	یه کیتی بوون
246	مهولهوی و شاعیرانی دیالیکتی کرمانجی خواروو
266	سه رته نجام
270	سه رچاوه کان

پیشه کی

ئهم کاره دهربارهی شاعر — لیریکی شاعیری سهدهی نۆزدیه می کورد، سهدی عهبدولر هیمی تاوگۆزی ناسراو به (مهولهوی)یه. نازناوی شیعییشی (مهعدووم)بووه. مهولهوی شیعه لیریکییه کانی به دیالیکتی گۆرانی (ههورامی) نووسیوه. ناشکرایه دیالیکتی گۆرانی چهند سهدیهك — له سهدهی چواردیه مهوه تا نۆزدیه م — زمانی رهیمی ئه ماره تی ئهردهلان بووه له ههندی ناوچهی کوردستانی خوارووشدا، وهک زمانی ئهدهب بلاو و باو بووه.

ئهم دیالیکت ههه له سهدهی چواردیه مهوه زمانیکی ئهدهبی و شیعی و ئایینی بهرز و پيشکته وتوو بووه. ده سنووسه به دیالیکتی گۆرانی نووسراوه کانی سهده کانی ناوه راست، به لگهی دهوله مهندی سامانی ئهدهبی و وزهی داهینانی هونهری میلیله تی کوردن.

میژوی ئهدهبی گۆرانی، ته نانهت به شیوه کی گشتی و پراگوزاریش نه نووسراوه ته وه. به رهه می شاعیره بهرزه کانی ئهم دیالیکت هیشتا نه توئیراونه ته وه و لیکۆلینه وهی زانستییان دهرباره نه نووسراوه. یه کیک لهو شاعیره دیارانهش که تا ئیسته له به رهه می لیریکی نه کۆلراوه ته وه مهوله وییه (1806 – 1882). جاروبار زاناو نووسهر و شاعیرانی کورد ئاورپیان له لاپه ره دره وشاوه کانی شیعی ئهم شاعیره داوه ته وه.

له م ده سالانه ی دوایدا شه پۆلیکی زانستی تازه ی پشکنین و لیکۆلینه وهی به رهه می ئهدهبی کلاسیکی کورد هاتۆته ئاراوه، دیوانی گه لی له شاعیره کلاسیکییه کان بۆ یه که مجار به شیوه کی زانستی و له سه ر بناغهی تیکستۆلۆگی له چاپ دراون و

بلاۋكراونەتەۋە. ئەدەبىي بە دىئالېكتى گۆرانى نووسراۋىش لەم ھەول و كۆششە پىر بايەخە بېبەش نەبوۋە.

لە سالانى سىيى ئەم سەدەيەدا، ھەندى شاعىر و ئەدىبىي كورد، چاك لە نرخ و دەلەمەندىي ئەدەبىي گۆرانى گەيشتون و گرنگىيەكى زۆريان پىداۋە و لە لاپەردى گۆشار و پۆژنامەكانى ئەو سەردەمەدا، ھەندى غونەي بەرزى شىعەرى گۆرانىيان بلاۋكرودۆتەۋە و ناو بە ناو وتار و بېرۆكەي راگوزارىيان لەسەر نووسىۋوۋە. ئەم سەرەتادارشتنە ھەروا بە فېرۆنەچوۋە، تا ئىستەش بەردەوامە و لە گۆران و بەرەۋپىشەۋەچووندايە. نووسەر و شاعىرانى ئەمپۆش لەو سەرچاۋە پوونەي ئەدەبىي گۆرانى، زۆر سىمىي ھونەرىي ۋەكو زمانى پەوان و ساكار و وىنەي شىعەرى و كىش و قافىە ھەلدەگۆزن.

لەگەل ئەمەشدا، تازە بە تازە دەست دراۋەتە كارى زانستى و ھەنگاۋ لەم مەيدانەدا دەنرېت. يەككە لەو ئەركە لە ئەستۆكەوتووانەي ئەدەب ناسىي كوردى، تۆزىنەۋەي لىرىكاي مەولەۋىيە، كە يەككە لە لووتكە بەرزەكانى كولتورى كوردى.

لەسالى (1920) ھەو بايەخ بە شىعەرى مەولەۋى دراۋە. زانا و نووسەرى كورد ئەمىن فەيزى لە كىتېبى (تەنجومەتى ئەدىبىيانى كورد) دا كە سالى (1920) لە ئەستەمبول چاپ كراۋە، ھەندى شىعەرى بلاۋكرودۆتەۋە و بەتايىبەتېش سەرنجى خەلكى بۆ لايەنىكى ھونەرىي شىعەرى مەولەۋى: "بەكارھىننى قافىەي (abab)، كە زىاتر دياردەيەكى ھونەرىي شىعەرى ئەوروپايىيەو بىگومان مەولەۋى ئاگادارى نەبوۋە" راكىشاۋە (97، ل7-8).

دواي ئەم، پىرەمپۆدى شاعىر (1867 – 1950) كۆمەللى لە شىعەركانى مەولەۋى و پۆجەكەيى (ۋاتە بە سۆرانى كراۋەكەي) بە دوو بەرگ (بەرگى يەكەم 1935، بەرگى دوۋەم 1940) لە چاپداۋە. ھەروەھا كۆمەللى وتارۆكەي دەربارەي شىعەرى نووسىۋە و زۆر

بهرز بهرهمی شاعیری نرخاندهوه (77، 1، 76، 113- ل 58-59، ل 8-10، 11-13، 119-120).

شاعیری گه وره مان گۆزان (1904-1962) ناشق و دلّسۆزێکی گه وره ی شیعیری مه وله وی بووه. له دوو وتاریدا: "مه وله وی و شیعیری مونا سه بهت" (105)، و نه وه ی (له یادی پیره میێرد) دا (106) نووسیویه تی، به دره وشاوه یی ئه م ئه شقه مان بۆ درده که وێ. گۆزان وتویه تی، که شیعه کانی مه وله وی هێنده ناسک و بهرز و نه مرن، نه ک هه ر له ناو کوردا، به لکو لای خه لکی تریش خوینه ر و هه وادار بۆ خۆیان ده دۆزنه وه.

مامۆستا عه لاته دین سه جادی له (میژووی ئه ده بی کوردی) دا به شیکی بۆ ژیان و شیعیری مه وله وی ته رخان کردوه. شیعه کانی به لووتکه ی لپریکی کلاسیکی کوردی سه ده ی نۆزده یه م ناوده با (92، ل 276-306). سه جادی به کرمانجی خوارو شیعه کانی مه وله وی لیکداوته وه و جار جاره ش باسی هه ندی لایه نی هونه ربیانی کردوه. هه ره ها له کتییکی تریدا (ئه ده بی کوردی و لیکۆلینه وه له ئه ده بی کوردی -1968) دا (90)، که باسی هونه ره ریتۆریکییه کانه، له شیعیری مه وله ویش نمونه ده هینیتته وه. له کۆتایی کتیبه که شیدا هه ندی به شی بۆ مه وله وی و تۆزینه وه ی بهرهمی چه ند شاعیریکی تری ناسراوی کورد ته رخان کردوه و بیستویه تی بهرهم و جیگه ی شاعیر له ئه ده بی کوردیدا دیاری بکات، ده لی: "... له بهر ئه مانه، له م سه ده یه دا هۆنه رێکی بهرزی کورد په ییدا بووه، که مه وله وییه. مه وله وی له باره ی وه سپ و دیمه نی سرووشته وه مه شخه لێکی هه لکرد... قوتابخانه یه کی تاییه تی بۆ درزی هۆنراوه دانا" (90، ل 281).

¹ دانهر سالی له دایکبوون و له دنیا ده رچوونی شاعیری هه ر به (1806-1882) نووسیوووه، که چی هه ر له و لایه ره یه دا، دووجار مه وله وی به شاعیری سه ده ی هه زده یه م ناوده با. ده بی ئه مه هه له ی چاپ بی! بپوانه: (90، ل 281).

لە کتییی (نرخ شناسی - 1970) دا (93)، که باس لە ژانرە ئەدەبییەکان و بەتایبەتیش شیعەر دەکات، چەندین جار بۆ نمونە ی دیار و بەرز شیعری مەولەوی دەهێنێتەوه (بۆ وینە، 30، 85 - 87، 148-154) ... هتد ئەم کتییە هەر شەڕکیشی ئەوه نەبووه، که به شیوهیه کی گشتی و هه مه لایه نه و بهرفراوان، له ناوهڕۆک و لایه نی ئیستیتیکیی شیعری مەولەوی بکۆڵیتەوه.

زانای گهوره و دیاری کورد مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس به بلاوکردنه وی دیوانه که ی مهولەوی - 1961 به پیشه کی و پهراویز و شیکردنه وه یه کی فراوان و قوولەوه، ههنگاوی گهوهی زیندووکردنه وی ژیننامه و شیعری ئەم شاعیره ی - نا (114). چاپی دیوانی مهولەوی بناغه یه کی پتهوی بۆ لیکۆلینه وه ی به رهه می لیریکی دامه زرانده.

له و لیکۆلینه وانه شدا، که ده باره ی گۆران و به ره و پیتشه وه چوونی ئەده بی کوردی نووسراون، ناوی مهولەوی و باسی شیعری هاتوون. د. عیزه دین مسته فا ره سول له کتییی (ریالیزم له ئەده بی کوردیدا)، که به عه ره بییه و سالی (1966) بلاوی کردۆته وه ده لی: "مهولەوی یه که م شاعیری کورده، که به شیوه یه کی بالا سرووشتی کوردستانی له جموجوول و بزووتندا ده برپیه وه، باسی چاره نووسی سه ختی ئاده میزاد و گله بی له زه مانه ده کا.." (152، ل77).

د. مارف خه زنه داریش له کتییی کیدا "ده باره ی میژووی ئەده بی کوردی هارچه رخ" که به رووسییه و سالی 1967 بلاو بۆته وه، مهولەوی به یه کێک له وه ستاکانی غه زه لی کوردی ناوه بات (53، ل32). ههروه ها له وتاری "شیعری ئایینی به دیالیکتی گۆرانیی کوردی" دا باسی له جیگه ی تاییهت و به رزی شیعری مهولەوی کردووه (149، ل50 - 65).

لهم سالانه‌ی دواییشدا هه‌ندی به‌ره‌می رۆژنامه‌گه‌ری ئامیژ دهرباره‌ی شیعیری مهولهوی بلاوکراونه‌ته‌وه. نوسه‌ری کۆچکردوو أ. ب. هه‌وری، سالی 1973 نامیلکه‌یه‌کی شه‌ست و سی (63) لاپه‌ره‌یی له باره‌ی شیعه‌ره‌کانی مهوله‌وییه‌وه بلاوکردۆته‌وه (127).

أ. ب. هه‌وری له پێشه‌کیی نامیلکه‌که‌یدا باسی رۆژی ئه‌ده‌ب له گۆزانی کۆمه‌لدا ده‌کات و له ژبانی مهوله‌وی ده‌دوی. ئه‌وه‌ودوای کتێبه‌که‌شی کردوو به‌ چه‌ند به‌شیکه‌وه، وه‌ک: مهوله‌وی و فه‌لسه‌فه، مهوله‌وی و مه‌ی، مهوله‌وی و نه‌ی... هتد بۆچوون و باسه‌که‌ی ئه‌میش هه‌ر پیاوه‌لدا و زیاتر دووباره‌کردنه‌وه‌ی ناوه‌رۆکی شیعه‌ره‌کانی مهوله‌وییه‌ به‌ کرمانجیی خواروو. دانهر نه‌هاتوو به‌ شیوه‌یه‌کی زانستی و له گۆشه‌نیگای ئیستیتیکیه‌وه شیعه‌ره‌کانی هه‌لسه‌نگینی، هه‌یچ سه‌رئه‌نجام و رایه‌کیشی له‌م چوارچۆیه‌دا ده‌رنه‌برپوه.

هه‌روه‌ها عه‌لی عومه‌ر قه‌ره‌داخی نامیلکه‌ی (مهوله‌وی و سروشت) ی (100) بلاوکردۆته‌وه. قه‌ره‌داخی به‌ زمانیکی شیعیری له شیعه‌ره‌کانی شاعیر ده‌دوی و له زۆر شویندا پیاواندا هه‌لده‌دات و به‌رز ده‌یان نرخینی.

له‌ هه‌فتاکانی شه‌وه، له رۆژنامه‌و گۆقاره کوردیه‌کاندا، هه‌ندی وتار و نووسین دهرباره‌ی مهوله‌وی و هه‌ندی بابته و لایه‌نی هونه‌ری شیعه‌ره‌کانی بلاوکراونه‌ته‌وه.

نوسه‌ری ئه‌م چه‌ند دێره، له سالانی (1972 – 1976) دا سی وتاری دهرباره‌ی شیعیری مهوله‌وی نوسیوه، دووانیان به‌ زمانی عه‌ره‌بی و یه‌کێکیان به‌ کوردی: "غه‌زله‌ له شیعیری مهوله‌ویدا" (144، ل3-7)، (سروشت له شیعیری مهوله‌ویدا) (143، ل6-7)، (گه‌شتیک به‌ جیهانی مهوله‌ویدا) (80، ل3-12).

ره‌ئوف عوسمان به‌ عه‌ره‌بی کۆمه‌لی وتاری له‌سه‌ر ژبان و شیعیری مهوله‌وی نوسیوه، بۆ نمونه: "مهوله‌وی – شاعیری رۆمانتیک و سۆفی"، "دنیا‌ی رۆمانتیکیه‌ی مهوله‌وی و

رېپاليزمى داواكراو" (164، ل3، 163، ل4)... شايانى باسه، ھەمان پەرخنە لەم وتارانەش ۋەكو ھەندى لە نووسىنەكانى پېشوو دەگىرى. رەئوف ھەولئى نەداۋە بېچىتتە ناو دىنئاي شىعەرەكان و لىيان بىكۆلئىتتەو ۋە ھوسا بابەتەكانىيان و سىمئاي ھونەرىيان دەرىخات. ئەم دوو وتارەى پىرکردو ھە پەرەگرافى ھەندى كىتئىب، كە ھىچ پىئويست نىن. مېتۆدى باسەكە و زمانى نووسىنەكانى ئەمىش پەخشانى ھونەرىي ئامىزن و زانستى نىن. ھەروەھا وتارىكى دەربارەى شوپىن و سالى لە داىكېوونى مەولەوى نووسىو، كە لە بەشى دوو مەدا دەربارەى دەدوئىن. وتارى چوارەمى رەئوف "مەولەوى لە ھەندى بەلگەنامەى كۆندا" [□] بە (165، ل142-151).

زاناي ناسراو محەمەدى مەلا كەرىم دوو وتارى: "مەولەوى لە ھەندى بەلگەنامەى كۆندا — راستكردنەو ۋە بەدواداچوون" (179، ل142-151)، "ئاوردانەو ھىيەكى تىرى نامە بابانىيەكان و كاغەزى كۆنى تر" (178، ل143-148) لەسەر ھەلئەى زمان و ۋەرگىپران و ھەندى بېروبوچوونى وتارەكەى رەئوف بلاوكردو ۋە ھەولئى داۋە ھەلئويستى كۆمەلەپتەى و فىكرىي مەولەوى روون بىكاتەو. رەئوفىش ۋەلامىكى تەنگەتېلكانەى بە ناوئىشانى "راستكردنەو لە نىوان مەوزوعىيەت و ۋەزىيەتدا" داۋەتەو (161، ل149-159).

محەمەد عەلى قەرەداخى لە (گۆشارى كۆپى زانىيارى كورد)دا وتارى "شارۆپەك لە باخچەى مەولەوى" ي بلاوكردۆتەو (101، ل226-269). نووسەر بەراوردى ھەندى

² پاستىيەكەى نووسەرى بەھەشتى شىخ محەمەد ئەمىنى كاردۆخى و من كاتى خۆى ئەم قەبالانەمان، لەو گەشتەدا، كە كۆپى زانىيارى كورد سالى 1972 بى كۆكردەو ھى دەستنووس و فۆلكلورى كوردى لە ناوچەكانى كوردستاندا پىكى خستبوو — ھىنا بى كۆپ و دواى وئىنەگرتنەو ھىيان، كۆپ ھەناردنىيەو ھى نەو ھەكانى مەولەوى.

له دهقه کانی ناو دیوانه که و هه ندی ده سنووسی تری کردوه و له م پرووه بۆچوونی جیاوازی دهربارهی ئەوانه دیوانه که ههیه. به لای منهوه، باشی بۆ نهچووه و له شوینی خۆیدا پروونی ده که مهوه.

محمد ئەمین حسهین وتاریکی به ناویشانی "تیلنیشان له شیعری مهولهویدا" بلاوکردۆتهوه (107، ل8-26). له م وتاره دا ده سنیشانی هه ندی ئایه تی قورئان و هه دیس کراوه. ئەوی راستی بی، به شیککی زۆری ئەوانه له دیوانه که دا ئاماژه کراون.

وه ک دهرده که وی، تا ئیسته لیکۆلینه وه یه کی زانستی هه مه لایه نه ی شیعره لیریکیه کانی مهولهویمان نییه. له زانستی رۆژه لاتناسی و کوردناسی ئه وروپاشدا ته نیا هه ندی بیری راگوزاری هه ن. له بهرته وه ش به ره مه می مهولهوی که له پووریکی به نرخی سه ده ی نۆزده یه مه، من هه ولئیکی له م بابه ته ده ده م.

ئهم کاره له سه ر بناغه ی ئهم سه رچاوه بنه ره تیبانه ئه نجامدراوه:

1- (دیوانی مهولهوی) کۆکردنه وه و لیکۆلینه وه و له سه ر نووسینی مه لا عه بدولکه ریمی موده پریس، به غدا، 1961.

2- (یادی مهردان)، بهرگی دووه م، مه لا عه بدولکه ریمی موده پریس، به غدا، 1983. (که به شیککی بۆ ژیان و به ره مه می مهولهوی ته رخا ن کراوه).

ههروه ها گه لی دیوانی تریش به کاره ی تراون، بۆ نمونه:

(دیوانی سهیدی) کۆکردنه وه و شیکردنه وه ی محمد ئەمین کاردۆخی، سلیمانی، 1971.

(دیوانی بیسارانی) کۆکردنه وه و لیکۆلینه وه و لیکدانه وه ی کیومر س نیک رفتار، به غدا، 1982.

(دیوانی وه لی دیوانه) ژیان و به سه ره ات و شیعری، عوسمان هه ورامی، به غدا،

1976.

(دیوانی پیرەمێرد) نووسینی مەھمەد رەسول ھاوار، بەغدا، 1970.

(دیوانی گۆزان) کۆکردنەوه و نامادەکردن و پیشەکی و پەراویز بۆ نووسینی مەھمەدی مەلا کەریم، ھەرۆھا پیشەکییەکی — دکتۆر عیزەدین مستەفا، بەغدا، 1980.

ئەم سەرچاوە گەنگانە، لە گەڵ نامەو زانیاری تەردا دەربارەى مەولەوی و ژبانی، دەستگەر و پڕی رۆشنکەرەو ھەوێھەکی چاکى دەقی شیعەرەکانى مەولەوین و دەرفەتى ئەو دەپەرەخسینن، کە تابلۆی لیریکای مەولەوی بکیشری و ھەلوئیت و بینۆگەى کۆمەلایەتى و سیمای ھونەری شیعەرەکانى دیاری بکریت. بەراوردکردنى بەرھەمی مەولەوی لە گەڵ دیوانى شاعیرانى تەردا، جیگەو پایەى بەرزى مەولەویمان لە میژووی شیعەرى بە دیالیکتى گۆزانى نووسراودا بەتایبەتى و دەوری نوێکەرەو ھەویمان لە سەر جەم شیعەرى کوردیدا بۆ دەردەخات.

لەم نووسینەدا ھەولێ ئەو دراو، کە بە یەك چاوە سەیری بەرھەمی مەولەوی نەکری و لە دیاردە کۆمەلایەتى و کولتورییەکانى سەردەمەکەى دانەپردی، چونکە ئەگەر لە سەردەم و قۆناغێک نەگەین و ھەمەلایەنە سەیری دیاردەى کولتورى نەگەین، بەرھەمیکی ئەدەبیمان، بابەتە بۆ ھەلناسەنگینى و نەرخینى.

بۆ ئەم باسە، جگە لە دیوانە شیعەرە، پشت بە گەلى سەرچاوەى بەکەلکى تری ئەدەبى کوردی و بەرھەمی ئیبداعی کلاسیکی و تازە بەستراو. ھەرۆھا گەلى سەرچاوەى تیۆریای ئەدەب و ئیستیتیکاکا میتۆدی چونەتیبى لیکۆلینەو ھەو زانستی بە زمانى پروسى، دەستی نووسەریان گرتووە و رێبان نیشانداو.

سیستیمی کۆد بۆ سەرچاوەکان بەکارھێنراو، ژمارەى یەكەم، نارى بەرھەمەکەى لە لیستی سەرچاوەکانى پشتەو، لە بەرئەو ھەو ئاماژەى دیوانەکەى مەولەوی زۆردە کریت، ھەر وشەى

(د)ی بۆ دانراوه. له ههندی شویندا، له بهر پیدایستی هونهری و زیاتر پروونکردنهوهی، تیپی لاتینی به کارهاتوه، ههروهها پهراویزه کانیس له سهرجهم کتێبه کهدا له (1-59)یه. راستییه کهشی زۆر پێویست نه بوویت، وهك له لیكۆلینهوهی زانستی هه مو میلله تانی پێشکهوتووی دنیا دا باوه، شهوهم لاپهسه ند نه بوو وهك لای خویمان، کۆمه لێ سیفته و پیا هه لدان بۆ ناوی هه ر زانا و نووسه ره بنووسم و شه مه ش خا نه خواسته، که مکوردنهوهی ناوبانگ و رێزیان نییه. ناوه عه ره بییه کانیشم هه ر به رێنووسی کوردی نووسیوه. گه لێ جار له ناوی شوین هیناندا شه گه ر زۆر زانرا و نه بوویت، خستوومه ته نیو دوو که وانه ی بچوو که وه.

ههروهها هه ندی زاراوه ی لاتینی هونه ری هه ن، که وه رگێرانیان بۆ زمانی کوردی ئاسان نییه، خویمان به کارهیناوه و له کۆتایی باسه کهدا هه ولتیکم داوه، واتا که یان به کوردی لیکبده مه وه. شه م زاراوانه له زمانه شه وروپاییه کاندا به کار ده هیترین و لام وایه، تا جیگره وه ی پر به پێستیان له زمانی کوردیدا پهیدا ده بن هه ر شه مانه به کار به یین چاکتره. هه ندی وتاری ترم دوا ی شه م نووسینه بهرچا و که وتوون، له بهر قورسی هه لوه شانده وه ی سیستیمی کۆدی سه رچا وه کان، له یه ک دوو پهراویزدا ئاماژه ی دووانیام کردووه و دوان ده رباره ی شه وانی تریش بۆ ده رفه تیکی تر.

هه ندی ده ق به زمانی عاره بی و فارسی له م باسه دا هه ن، شه وانه یان که به پێویستم زانی بن کردوومن به کوردی.

له ماوه ی خویندندا له زانستگه ی رۆژهه لاتنایی لینینگراد، ژنه زانا و رۆژهه لاتنایی دیاری سۆقیه تی زینه ئیده نیکۆلایه قنا شه ره ژیکینای مامۆستام، میتۆدی لیکۆلینه وه ی زانستی شیعی فیژکردووم و گه لێ رێگای نیشانداوم، که له نووسینی شه م باسه دا سوودم

لى وهرگرتوون، بڙيه دههمهوى سوياسى زورى شهو زانايه و خوشكى دلسوز و زانام زارى

بهشی یه کهم
گۆرانه کان، زمان و ئه ده بیان

ناشکرایه کورد یه کیکه له میلله ته کۆنه کانی رۆژه لآت و ده ورئیکی دیاری له دامه زانندی شارستانیته و کولتووری ئەم ناوچه یه دا بینیه. به درێژایی چه ن دین سه ده میژووی کورد تیکه لی هی میلله ته کانی ناوچه که بووه و قه تیش ئەم گه له ئازادی و سه ره خۆیی ته واری له یه ک چوارچۆیه و قه واره ی سیاسیدا به خۆیه وه نه دیوه. دوا ی شه ری (چال دێران 1514) کوردستان به سه ر چوار ده ولته: تورکیا، ئێران، عێراق و سو ریادا- دابه شکرا (47، 42، 98).

له گه له ئە مه شدا، میلله تی کورد له زۆر قۆناغ و سه ر ده می میژوویدا سه ره سه ستی و ئازادی ناوچه یی به ده سه ست هیئا وه، به تاییه ته ی له سه ده کانی ناوه راس ته وه، گه لی میرنشینییه تی به هیزی وه کو: (بۆتان، شه ر ده لآن، هه کاری، سو ران و بابان...) ی دامه زان دووه (98، 42). به لام ئەم ئە مه ره تانه به ر ده وام له گه له یه کتر دا له شه ر و نا کۆیدا بوون و دوژمنانی کوردیش ناگری ئەم دووبه ره کی و ناژاوه یه یان زیاتر خۆش کردووه و هیچ یه کیکیش له م میرنشینانه نه به خوا یشت و نه به زۆر نه ی توانیوه شه وانی تر به ی نیت ته ژیر رکین فی خۆیه وه وه ک میلله تانی به ده ولته شاد بووی ئەم سه رزه مینه، کوردیش ده ولته تی نه ته وه یی خۆی دابه زرینی.

هه رچی چۆن بیته ئەم ئە مه ره تانه له سنووری ده سه ته لاتی خۆیاندا، بوونه ته هۆی پی شخه ستنی کولتووری کورد و به تاییه تیش ئە ده به که ی. هه ر بۆیه شه ئە ده بی کوردی به چه ند دیالیکتی ک له دایک بووه و په ره ی سه ندووه. بیگومان ئەم ناوچه گه رییه تییه ی

دەستلەتتى سىياسى و چەندىن ھۆى تر — كە لىرەدا دەرفەتى باس كىردىيان نىيە — بوونەتە كۆسپى درووست نەبوونى زمانىكى ئەدەبىي بەكگرتووى كوردى.

ئەدەبى كوردى لە پەوتى مېژوويى خۇيدا ھەروەك گەشەى سەندووە، قۇناغى سىستى و كىبوون و كوژانەوئى وەختىشى بە خۇيەوۋە دىوۋە. بە بىروپراى ھەندى لە پۇژھەلاتناسانى و ھەكو (ئەلىكساندەر ژابا، مارتىن ھارتمان، پ. لىرخ، پۇژىلىسكو، فىلچىتسكى و رودىنكو... ھتد) بەكەم دەسنووسى ئەدەبىي كوردى لە سەدەى يانزەيەمدا پەيدا بوۋە. بە پراى ئەمان، ئەدەبى كوردى لە سەرەتادا بە دىيالىكتى كرمانجىي ژوورو پەيدا بوۋە، بەكەمىن شاعىرىكىش كە بەم دىيالىكتە نووسىيىتى ەلى ھەرىيە (سەدەى يانزەيەم). ھەروەھا شاعىرانى ناودارى تى و ھەكو مەلەى جزىرى (سەدەى دووانزەيەم)، فەقىتى تەيران (سەدەى چوارەيەم؟)، ئەھمەدى خانى (1650-1706) بەم دىيالىكتە نووسىويانە (60، 58، 8، 44، 103، 14، 44، 426). بەلام گەلى لە زانا كوردەكانى كوردستانى عىراق: ەلئەدىن سەجەدى، د. عىزەدىن مستەفا، د. مارف خەزەندار و زانايانى تر لايان وايە مەلەى جزىرى لە (سەدەى پانزە و شانزە؟) دا ژياوۋە (92، 87، 179، 10، 23، 96، 36-39) بۇ ئەم رايەش گەلى بەلگەو فاكەت بە دەستەو ھەن، بۇ نمونە مەلەى جزىرى خۇى لە شىعەرەكانىدا ناوى شاعىرى ناودارى تىرانى حافزى شىرازى (1325-1398) دەھىنى، ئەمەش ھىچ گومانىك لەو ەدا ناھىيلىتەوۋە كە مەلەى جزىرى دەبى دواى ئەم ژيايى.

شايانى باسە، ھەر ئەو زانايانە چوارىنەكانى بابا تاھىرى ھەمەدانى (925-1010) بە سەرەتەى ئەدەبى كوردى دەزانن، دەربارەى ژيان و سەردەمى ەلى ھەرىرى و فەقىتى تەيرانىش رايەكى زۆر تەواو و سەقامگىر نىيە. بە پاستىش مەسەلەى سەرەتەى پەيدا بوونى

ئه ده بی نووسراوی کوردی باسیکی ئالۆز و پر ده مه ته قی و بیرو پای جیاوازه و له م سه ره تا کورت و چهند لاپه ره بیه دا ده رفه تی در یژه پیدانی نییه .

له گه لئه ده بی دیالیکتی کرمانجیی ژوو رو دا، له لایه کی تری کوردستاندا - له قه لم ره وی ئه ماره تی ئه رده لآن و هه ندی ناوچه ی کوردستانی خو ارو دا، ئه ده ب به دیالیکتی گۆرانی له گه شه سه ندن و به ره و پیشه وه چوندا بووه (44، ل 96-97).

ئاشکرایه سامانیکی کولتوری و ئه ده بیی ده وله مه ند، که ده ست نووسیکی زۆری لی ماوه ته وه، به م دیالیکته هه بووه و چهند سه ده یه ک زمانی ره سمی و ئه ده بیی ئه و ناوچه یه بووه، وا باس مان کرد (149، ل 52، 95، ل 16-24).

مه لا په ریشان که (په ریشان نامه) و به ره مه می تری به م دیالیکته نووسیوه، له سه ده ی چوار ده یه م دا ها ته ته دنیا، هه روه ها شاعیرانی دیاری وه کو بیسارانی (1641 - 1720)، میرزا شه فیعی جامه پزی (1785 - 1835)، خانای قوبادی (1700 - 1759؟)، سهیدی هه ورامی (1784 - 1848)، مهولهوی (1806 - 1882) ... و گه لیکی تر به م دیالیکته به ره مه میان به خشیوه .

به وه دا، که جگه له ده سنووسی ئه ده بی، کتییی ئایینی کۆنیش به م دیالیکته هیه و ئه و به ره مه مانه ی سه ده ی چوار ده یه م یه له ئاستیکی هونه ری به رز دان و زمانه که یان شه قلگرتوو و پیشکه وتوو، ده توانریت بوتریت، که دیالیکتی گۆرانی زۆر پیش سه ده ی چوار ده یه م زمانی ئه ده ب بووه .

له سه ده ی نۆز ده یه م دا، به هۆی ده سته لات پهیدا کردن و به هیز بوونی ئه ماره تی بابانه وه، که وه ک قهواره یه کی سیاسی نیمچه سه ره به خۆ و به ره و پیشه وه چوو، پیویستی به زمانیکی ره سمیی ئه ده بیی ناوچه یی خۆی هه بووه، ئه ده بی کوردی به دیالیکتی کرمانجیی خو ارو و پهیدا بووه . دامه زرینه رانی ئه م قوتابخانه یه نالی (1800 - 1856؟) و هاو پر یکانی: سالم

(1800-1866) و کوردی (1809 – 1849)ن، دواى ئەمانىش چەندىن نەو شاعىرى تر پەريان بە بەرەمى ئەم دىالېكتە داو و دەولەمەندىان کردوو. هەر له رۆژگارى حوکمدارىيەتیی شیخ مەحمود و دواى ئەمیشەو کرمانىجى خوارو بوو بە زمانى رۆژنامە و زانست و قوتابخانەو تەنانتە زمانىكى پەشمىش له کوردستانى عىراقدا. له بەر ئەوى ئەم باسە تەرخانى ئەدەبە بە دىالېكتى گۆرانى بە شىپۆهەكى گشتى و، لىرىکای مەولەویش بە تايبەتیی، بۆیە دەمەوى تۆزى بە درێژى دەربارى گۆرانەکان و زمان و کولتور و ئەدەبىيان بدویم. بە گوێرەى تواناو دەستەلاتیيش پەیدا بوون و بەرەوپیشەو و چوون و دوايش کزیوونى ئەدەب بەم دىالېكتە روون بکەمەو.

یەكەم سەرچاوەى میژووبى كوردی ناوی گۆرانى هیئابى، (شەرف نامە)ى شەرفەفخانى بدلیسییه (1543 – 1603)، کە دەلى: "كورد بە دىالېكت و داب و نەرىت و خورەشت دەبى بە چوار بەشەو: کرمانىجى، لورى کەلھور و گۆران" (141، ل20).

رۆژھەلاتناسى رووس ف. مینۆرسكى دەلى: "کە گۆرانەکان دانىشتوانى ئەسلى ناوچە شاخاوبیەکانى باکورى رېگای بەغداد و کرماشان، له کەنارى رووبارى سىروان و ناوچەى هورامانىش دەژین". بەى راي ف. مینۆرسكى گۆرانەکان له ناوچەى پاوه و کەندۆلەش، کە دەکەوێتە سەرچاوەى رووبارى بانیاو، کە بەرانبەرى وێرانە شارى کۆنى دینەو وەرەو له گەل (کاماسیاب) یە کەدەگرى- هەن. هەرەها هەندى خەلگ نەختیک له سەر ووى موسلیشەو، له سەرئاوى (خوسر)و هەن بە دىالېكتى باجەلانى کە نزیکە له گۆرانىیەو دەدوین. زازاکانىش کە له ناوچەى دەرسیم، له نیوان مووش و ئەرەزجاندا دەژین، هەر بەم دىالېكتە دەدوین (116، ل4 – 5).

زانای ناسراوى کۆچکردوو مان (توفیق وەهبى)، له وتارى " (کرمانىج) له (کورمانج)و ه نەهاتوو" دا نووسىوێت: "شىپۆهى گۆرانى، له خەتى سنە – کرماشان بەرەو غەرب له

ههندی دیهاتی له حدود زۆر نه دووری عیراق و ئێراندا قسهی پی شه کری. له عیراقدا شیوهی ههورامی، زهنگه نه، کاکه بی گۆرانییه. گۆرانی له ناو شیوه کانی کوردییا، له ههموویان زیاتر سرووشتی ناویستایی پیوه شه بینری، بنچینه کهی شه شیوه کانی گۆرانی و کۆرشیی مادی گه ره بی، تاوی دوا بی لورپی له سه ره". (120، ل30)

بیریاری دیارمان جه مال نه به ز له م باره یه وه ده لی: "زاراوه کانی گۆران شه و زاراوانه ن که له ههورامان و ناوچهی زهنگه نه و ناوچهی کاکه بییه کان له که رکوک قسهی پی ده کری و به زمانی (ماچو) - واته (ده لیم) - نیوی رۆیوه.

زاراوی گۆرانی رۆژی له رۆژان زمانی ره سمیی میرنشینی ته رده لان و تا ماوه یه کیش هی بابان بووه، له شاعیره گه وره کانی شه شیوه یه خانای قوادی و مهولهوی" (118، ل22). ههروه ها د. که مال فوئاد ده لی، که (گه هواره بی) ش بیچووه دیالیکتی گۆرانییه و خه لکی دۆلی (زمان) له کوردستانی ئێران که نزیکه ی (60) کیلومه تریک له رۆژئاوای کرمانشانه وه یه پی ده دوتین (95، ل21).

ده رباره ی دیالیکتی گۆرانی و شوینی بلا بوونه وه ی، گه لی زانا و نو سه ری وه کو محمه د شه مین ههورامانی، د. مارف خه زنه دار، د. عیزه دین مسته فا، فوئاد حه مه خورشید و گه لیکی تر نو سیویانه (121، 122، 149، 86، 150).

میژوو نووسی ناسراو ئایه توللای مه ردۆخ باسی هه ندی سه رچاوه ی میژووی ده رباره ی هه ورمان کردووه، له وانه (میژووی هه ورمان) و (میژووی نوپی هه ورمان) ی مه لا عه بدوللا و (جاماسب نامه) ی پیر جاماسبی هه ورامی (134، ل2، 135، ل72). شه م سه رچاوانه هه ر ده سنووسن و له چاپنه دراون. جیگه ی داخه! زانای ناوبرا و نه سه رده می نووسینی ده ست نیشان کردوون و نه به درێژیش لییان دواوه.

محەمەدى مەلا كەرىم، ئەو بەشەى كىتەبى (نور الأنوار) كە چمكىكى مېژووى مەريوان و ھەورامانە لە فارسيەوھە كوردۆتە كوردى و بلاوى كوردۆتەوھە (79). (نور الأنوار) خۆى لە سالانى (1687 – 1688) دا نووسراوھە، بەشە بە كوردى كراوھەكى گەلى بەلگەو زانىارى بە كەلكى دەربارەى كولتورو بارى ئايىنى و زانا ناودارەكانى ئەو ناوچانە تىدايە..
 عەلائەدىن سەجادی لە (مېژووى ئەدەبى كوردى) دا باسى ھۆى پەيدا بوونى ئەدەب بە دىيالكتى گۆرانى دەكات. ھەروھە چەند بەشەىكى ئەم كىتەبەى بۆ شاعىرانى و ھەكو بېسارانى و مەولەوى و مەلاى جەبارى ... ھتە تەرخان كوردوھە (92، ل164، 205-214، 276-306، 307-318).

ماشەللاى سوورى، كە (سرودى دىنىى يارسانى) بلاو كوردۆتەوھە دەلى: "گۆرانى دىيالكتىكە لەم بېچووه شىوانە پىكھاتووه: ئەورامى، لەكى، كورمانجى، كوردى، كرماشانى" (132، ل19). بىگومان نە لەكى و نە كرمانجى و كرماشانى سەر بە دىيالكتى گۆرانى نىن، كوردىش ناوھ بۆ سەر جەمى زمانەكە.

ھەروھە ئەم دىيالكتە زۆر لە مېژە سەرنجى رۆژھەلاتناسانى پاكىشاوھە. ق. مېنۆرسكى و تارىكى بەنرخى دەربارەى (گۆرانەكان) (65) ھەيە. ف. مېوللەر و دى مورگان لە رووى زمانەوانىيەوھە لىنى كۆلېونەتەوھە (67، 68).

ژەنەرال پۆسۆى قونسولنى فەرەنسا، سالى (1807) گەشتىكى بە كوردستاندا كوردوھە و لە يادداشتەكانىدا باسى ھەورامىيەكانى و ھەك ھۆزىكى كورد كوردوھە (69). ئى. بى. سۆن و تارى (ئەنتۆلۆگىيەكى كورتى شىعەرى گۆرانى) بلاو كوردۆتەوھە.

³ سۆن ئەم وتارەى لە سەر كۆپى دەسنووسەكانى موزى بەرىتانى نووسىوھە. ژمارەكەيان (پۆژھەلات 6444) ھ. د. سەعەدى سەبەى ئەم دەسنووسانەى پىشكەش كوردوون. مېنۆرسكى نووسىوھەتى بەرھەمى

ههروهه دهریاره ی تهتنوگرافیا و میژووی گۆرانه کان گه لی وتار ههن، بۆ نمونه: وتاری (مهزهه بی تههلی حهق له پیرسیا) ی (22) رۆژهه لاتناسی ناسراوی پروس ق. ژوکۆفسکی. له کتیبه که ی تهدمۆنسیشدا (کورد، تورک، عه ره ب) به شیکی تهرخان کراوه بۆ گۆرانه کان (59). ههروهه ق. بروونسن له کتیبی (ئاغا، شیخ، ده لته ت) دا (58) به دریتی له گۆرانه کان دواوه.

ئینسکلۆپیدیای ئیسلام به زمانی ئینگلیزی له وقه بالانه دواوه، که سالی (1915) له ناچه ی هه ورامان دۆزراونه ته وه و به یۆنانی و پارسین و ده گه رینه وه بۆ سالانی (21-22، 52، 58) ی پیش زاین (73، 292).

لیردها ده مه وی تۆزی له سه ر وتاره کانی میچه رسۆن و ق. مینۆرسکی و دوکتۆر مه که نزی بدویم. هه رچه نده سۆن پیش مینۆرسکی وتاره که ی نووسیوه و بلا و کردۆته وه، به لام له پیشدا له بهر گرنگی و هه مه لایه نه بی باسی وتاره که ی ق. مینۆرسکی – (گۆران) (65) و ته وسا باسی ته وانی دی ده که م.

ق. مینۆرسکی ته م وتاره ی له سالی (1943) دا نووسیوه و به شیوه یه کی فراوان و هه مه لایه نه له پروی میژووی و کۆمه لایه تییه وه له زاراوه ی (گۆران) ی کۆلیوه ته وه و به شیکی له وتاره که شی بۆ ته ده بی گۆرانی ته رخان کردوه و باسی زیان و به ره مه می گه لی له شاعیرانی گۆرانی کردوه و له هه ندی مه سه له ی کولتووری و ئایینی ناچه ی گۆرانه کان دواوه.

ق. مینۆرسکی باسه که ی له سه ر بناغه ی کۆمه لی سه رچاوه ی جپی متمانه ی عه ره بی و فارسی نووسیوه. ناشکرایه سه رچاوه عه ره بییه کان به هۆی نه گونجانی هه ندی خه سیه تی

(27) شاعیران تێدایه و هه مووشی پیش (1788)، واته نووسینی ده سنوسه کان ژیاون (116، ل4-5)، به لام سۆن ته نیا نمونه ی له شیعی حه وت شاعیران هیناوه ته وه (70).

فۇنېتېكىكى زىمانى عەرەبىيەۋە لەگەل ھى كوردىدا، سەرۋوگىتلاكى ناۋەكانىيان شىكاندوۋە. بە كورتى لە كرونۆلۇگىيا مېژووېيەكەى مېنۆرسكى دەدوېم.

لەسەرەتاۋە ئامازەى ئەو شوېنەى (شەرەف نامەى) كىردوۋە، كە باسكرا. تەنىيا ئەۋەندە ھەپە، ھەندى لەۋ ناۋچانە جگە لە گۆرانەكان خەلكى تىرىش تىباياندا دەژى، كە دىالىكتىيان كىرمانجىبى خواروۋيان لورپىيە.

۳. مېنۆرسكى گەلى بېرورپى گىرنگى لە سەرچاۋەكانى سەدەى ناۋەپراست ھەلگۆزىۋە. دەلى، كە جۇگىرافىياناس ئىبىن خەرزازىبە باسى ناۋچەى شارەزورى كىردوۋە لە سەدەى نۆپىەمدا، وتوئەتى : "داھات و بوودجەى ئوستانى شادفىروز كە (ھەلوان) بە جابىرەقەۋ كوردانەۋە (4) مىليون و (800) ھەزار درھەمە" (116، ل1). مېنۆرسكى دەلى: "شارى ھەلوانى كۆن نىكى سەرىپىلى زەھاۋى ئىستەبوۋە، رۇوبارى ھەلوان ئىستە (تەلۋەند) لە دەرتەنگەۋە دىتە خوارىۋ بەناۋ جەرگەى خاكى گۆرانەكاندا دەپرا و لە خوارى خانەقىنەۋە دەپزىتە رۇوبارى دىالەۋە (116، ل1). نازانم بۆ دەبى بەپىچەۋانەۋە نەبىت (تەلۋەند) كرابى بە (ھەلوان) و ئەگەر خۆى بلى (جابىرەقە) بە عەرەبى كراۋى (گۆران)ە. مېنۆرسكى دەلى، كە وتراۋە (جابىرەقە) و (كورد) ماناى دوۋرەگەزى جىاۋاز دەگەپەنەت. تا سەردەمانىكى زۆر نىكىش جافەكان بە خۆيان دەۋت (كورد) و بە نىشتەجىكانىيان دەۋت (گۆران)، دوۋر نىبە جابىرەقەۋ كوردەكەش ھەر لەم بابەتە بىت.

زۆرىەى ئەۋ مېژوۋونوۋس و زانا ئىسلامانەى مېنۆرسكى باسى كىردوۋن، گۆرانەكانىيان بە كورد لە قەلەم داۋە. باسى ھەندىكىيان دەكەم. مېژوۋونوۋسى بەناۋبانگ ئەلمەسعوۋدى (955 مردوۋە) لە (مىروج الذهب) جىلدى 3، ل253دا باسى عەشپىرەتە كوردەكانى (الجبل) واتە (مىدىيا) دەكات، دەلى ئەمانەن: "شادانجان، لازىبە، مادانجان، مازدانانكان، بارىسان، خالى، جابىرقى، جاۋانى، ماستاكان" (116، ل2). ھەرۋەھا دەلى، ئەلمەسعوۋدى

له کتیبی (التنبیه و الأشراف) دا ئەم لیستەیه تەواو دەکات: "بازنجان، شادنجان، بوزیکان، لوپی، (جوړهقان)، جاوانی" (116، ل 2 - 3).

کاتی باسی دهولته تی کوردیی بازریکانی دهکات، که سالی 348ك = 959ز
 ههسنه وهیبه کوری ههسن دایمه زران دووه، به ناوی کوردی بازریکانییه وه دهسته لاتیکی
 تەواو و سه ریه خۆی له ناو شاخه کانی کوردستاندا پهیدا کردوه و پاش خۆی به دری کوری له
 سالی 360ك = 971ز وه ههتا 405ك = 1014ز حوکمی کردوه. ئەهله سهوودی
 دهلی: "به در هۆزه که ی پیشخست و فلاحه کانی پاراست. باجی رهوای خسته سه
 میلله ته که ی، له نزیك خۆزستانه وه تا شاره زور فرمانه وایی ده کرد" (116، ل 2).
 که واته باسی جوړهقان له ژیر فرمانه وایه تیبی به دردا کراوه. واته، گۆرانه کانیش
 به شیکی ئەو فرمانه وایه تیبیه کوردییه بوون.

له بهرگی نۆیه می چاپی ئەوروپای بهر هه مه کانی ئیبنولته سیردا هاتوه، دهلی: "سالی
 418ك = 1028 ز کاکویی عه لائوده وله و به شی له گۆرانه کان له شه پرده دا، که له
 نزیکی نه هاو هنده وه روویداوه، هاوکار و یارمه تیده ری یه ک بوون". ههروه ها ده لیت: "سالی
 437ك = 1046 ز توغول به گی سه لجوقی نینالی نارده سه هه مه دان، که گرشاسف
 عه لائوده وله فرمانه وای بوو و رای کرد بوو بۆ ناو جوړهقان، نینالی هه لیکوتایه سه
 سیماراو چوه سه باکووری پۆژتاوای لوپستان و په لاماری کوردی جوړهقانی دا" (116،
 ل 4).

ڤ. مینۆرسکی دوایی دهلی، که دانه ری نه ناسراوی کتیبی (مجله التواریخ) (سالی
 520ك = 1126 ز نووسراوه)، قسه کانی ئیبنولته سیر به زیاده وه دووباره ده کاته وه و
 جوړهقانه که دهکات به گۆران. لیته دا به ناشکرا درده که ویت، که جوړهقان شیوینراوی
 گۆرانه و هه به کوردیش ناسراون.

پاشتر ۋ. مینۆرسكى دريژه به بهلگه هينانه وه ده دا لهو سه رچاوانه وه، كه باسيان له گۆرانه كان كردووه، ده لى نزيك سالى (744ك = 1343ز) جوگرافياناسى ميسيرى به ناويانگ شه هابه ددين عومهرى به گوپرهى سه رچاوه كانى سه رده مى خۆى، لىسته يه كى به كه لى خيله كورده كانى كردووه ده لى: "له نيوانى شاخه كانى هه ورامان و شاره زوردا هۆزىكى كورد هه يه گۆرانى پى ده لىن، هۆزىكى به هيزه، به شىكيان شه ركه ر و هى دووه ميان فلاحن... له دوو جىگا: له راستى ته مير مەهد و ده رته نگ ده زين، ته مير مەهد سه رداريانه و ژماره يان پىنج هه زار كه س زياتره، ناخوشى و ناكۆكيان له ناودا نيه " (116، ل 7-8). مینۆرسكى دواتر ده لىت، كه له په يمانى 1639ى نيوان تورك و ئيراندا، ده رته نگ به ته واو كه رى زه هاو باسكراوه. ناوچه رگه ي ده رته نگ رپژاوه، كه ده كه ويته رپژتاواى تهو گه ليه وه وا ناوى ته لوه ندى بو ده شتى زه هاو ليه وه دىته خوارى. ناشكرايه ئىسته ئيره ولاتى گۆرانه كانه (116، ل 8). دواى هينانه وه ي ته م به لگانه و گه لىكى تريش ۋ. مینۆرسكى ده گاته ته م ته نجامه: "به م جوړه توانيمان به پرونى له ناوه راستى سه ده ي چوارده ميندا باسى بوونى گۆرانه كان له جىگاي ئىستاياندا به لمينين. بىگومان ده بى چه ند سه ده يه ك پىشتريش له وى ژيان. كورگه مه لبه ندى دووه مى گۆرانه كان ده رنه — ده رنه كه، كه له گه ل ده رته نگدا جووت ده كرى و ده كه ويته لاي راستى شاخى داله هوه له دۆلى زمكان" (116، ل 8).

له گه ل ته م هه موو فاكت و به لگانه شدا كه ۋ. مینۆرسكى خۆى هيناونيه ته وه، هيشتا گومان له وه ده كات كه ته مانه كوردبن و دىالىكته كه يان كوردى بى، ده لى: "دىالىكته كانى ناوه ندى ئيران له پرووى رپژمان و وشه ي فه ره نه گىيه وه ته وه نده ره گه زى جيا جيايان تىدايه و تىكه لاون، ته گه ر به راوردىكى گۆرانى له گه ل هه ريه كى له و دىالىكتانه دا بكه ي، له يه كچوونىكى كه م و جياوازييه كى زۆرمان بو ده رده كه ويته " (116، ل 6-7). خۆ ته گه ر

بهراوردی گۆرانی و دیالیکته کانی تری زمانی کوردی، به تاییه تی کرمانجی خواروو بکهین، لهیه کچوونیککی زۆر و جیاوازییه کی کهمان بۆ دهرده کهوی.

شایانی باسه، ژ. مینۆرسکی وهک زانییه کی بابه تانه روانیو، لهو کاته دا ههر شه وهندهی بهلگه و سه رچاوه به دهسته وه بووه و بیروپراکانی خۆی به براوه نه زانیوه و دهلی: "با په له نه کهین، بۆ سه پاندنی بیرو پراکانی خۆمان هه لپه نه کهین، وا چاکه بریاری میژوویی بۆ شه و دانهرانه به جیهیلین، که له داها توودا ده توانن به وردی و ته واوی له دیالیکته کانی دهریای خزر و بنج و بناوانیان بکۆنسه وه و تییان بگهن" (116، ل7). ههروهها دهلی: "زانای شه لمانی ئۆسکارمان سالی 1906 دهیوت، که له دیالیکتی گۆرانیدا شوینه واری نه ته وهی زمانی مادیی کۆن دیاره، به لام پاش سی ساڵ بیرو خۆیی گۆری و وتی، گۆرانی و زازا له دیالیکته کانی ئیرانی ناوه راست دهچن" (116، ل6).

له م پرۆژگاره ی ئیستاشدا، ئیراناسی ئینگلیز د. ن. مه که نزی شوین پیسی مان هه لده گری و له کاره زمانه وانیه کانی دهره وی گۆرانی و زازا له زمانی کوردی دابهری و به سه ر به زمانه کانی ئیرانی ناوه راست بیانداته قه له م (63، ل68 – 86، ل34، ل162 – 170). هه رچه نده خۆشی لای و نییه بیروپراکانی براوه ن و به ته واوی سه لمیندراون.

شایانی باسه، شه و بیروپرایانه ی د. ن. مه که نزی له رووی په وتی به ره و پیشه وه چوون و گۆرانی میژوویی زمانی کوردیه وه ناگونجی له گه ل بیروپرای زۆر زمانه وانیه بیگانه و کورددا و ته نانه ت له لایه ن هه ندیکیشیا نه وه به توندی به ره په رچدراونه ته وه. بۆ نمونه، دی مورگان و میۆله ر له رووی زمانه وانیه وه گۆرانیه یان به کوردی زانیوه. ههروهها زانیانی کوردی سۆقیه ت و سۆقیه تییه کان: ک. ک. کوردویف، ئی. ئه. سمیرنۆفا، م. خه مۆ، زه ری ئۆسپ بیروپراکانی مه که نزییان له کاره کانیاندا په تکرده وته وه (28، 29، 46، 54، 57).

گەلىڭ لە زانا يانى كوردىش بەرپەرچيان داۋەتەۋە، بۆ نمونە، تۆفيق ۋەھبى، جەمال نەبەز، مەمەد ئەمىن ھەورامانى، كەرىمى ئەبىيويى و گەلىڭكى تىرىش (119، 120، 185، 121، 122، 46). نووسەرى ئەم كارە لايەنگرى بيروراۋ بۆچوونى ئەم زانا يانەيە.

بىر و بۆچوونەكانى وتارى (ئەنتۆلۆگيايەكى كورتى شىعەرى گۆرانى)ى مېجەرسۆنىش لەسەر نەپەرتىكى زانستى دانەمەزراۋن. لېرەدا تۆزى لەم وتارەش دەدویم.

سۆن دەلى: "دىالىڭكى گۆرانى بە كوردى ناۋدەبرىت، بەلام لە راستيدا ۋا نىيە، خەسىتە رېزىمانىيەكانى، وشە و زاراۋى كىرمانجى ھىچ پەيۋەندىيەكىيان بە گۆرانىيەۋە نىيە. گۆرانى ھەندى خەسىتە رېزىمانىيە ۋەھاي ھەيە، كە ھەر شىۋەيەكى زمانى فارسىيە، ھەرچەندە لە كىرمانجىشەۋە ھەندى شتى ۋەرگرتوۋە". يان دەلى: "گۆرانى – دىالىڭكىتىكى مردوۋە، زۆر لەۋە دەچىت، كە ئەمە دىالىڭكىتىكى زمانى فارسى بوۋى، بەلام لە سەردەمى ھېرشى عەرەبەكاندا، بەھۆى ئەۋەۋە، كە زمانى خەلكى ناۋچە شاخاۋىيەكانى ئەردەلان و كىرمانشان بوۋە، خۆى لە كارتىكردنى ئەۋ وشە عەرەبىيانەي، كە كەوتوونەتە زمانى فارسىيەۋە – پاراستى" (70، 59، 58).

مەسەلەى ئەۋەى گۆرانى دىالىڭكىتىكى زمانى فارسىيە قۇناغى بلاۋبوونەۋەى ئىسلام و ھوروشى عەرەبەكان بى، يان ئەۋەى، كە شتى بە قەرز لە كىرمانجى ۋەرگرتى، پېچەۋانەى فاكى و بەلگە مېژوۋىيەكانە و ھەر سۆن خۆى بەرپەرچى خۆى داۋەتەۋە و تويەتى: "ئەم دەسنووسانە (مەبەستى دەسنووسى ئەۋ شىعەرەنەيە، كە وتارەكەى دەربارە نووسىورن) ھى قۇناغى دەستەلاتى نىمچە سەربەخۆى خەسرەۋخانى ئەردەلان، ئەمىش ۋەك پېشىنەكانى خۆى زانست و ئەدەب دۆست بوۋ و باۋەشى بۆ زاناۋ شاعىران كىردبۆۋە" (70، 57).

ئه‌گه‌ر ئی‌مه باوه‌رمان واییت، که ئه‌رده‌لان ئه‌ماره‌تیکی کوردی بووه، ته‌ئسیری کرمانجی له‌سه‌ر گۆرانی شتیکی سرووشتی و ئاساییه. بی‌گومان گۆرانی چه‌ندین سه‌ده، له ناوچه‌کانی کوردستاندا زمانی په‌سمی و ئه‌ده‌بی بووه. بۆیه سه‌یر نییه، وشه و زاراوه‌ی گۆرانی نامیته‌ی دیالیکتی کوردییه‌کانی تر، به‌تایبه‌تیش هی کرمانجی خواروو بی.

شایانی باسه، زۆریه‌ی ناوچه‌ی گۆرانه‌کان دراوسی و نزیکی ئی‌ران، هه‌رئه‌مه‌ش نه‌بییت، فارسی زمانیکی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌سته‌لاتی ئیمپراتۆری و کولتوور و زانست بووه و له‌گه‌ڵ زمانی کوردیشیدا — وه‌ک ناشکرایه — له‌یه‌ک گروپین، جا بۆیه ئه‌گه‌ر ته‌ئسیری له‌سه‌ر زمان و ئه‌ده‌بی کوردی نه‌بوایه، نیشانه‌ی مه‌یین و که‌نارگیری کولتووری کوردی ده‌بوو.

ئه‌گه‌ر ئی. بی. سۆن خۆی باوه‌ری ته‌واوی به‌وه هه‌بوویت، که (گۆرانی دیالیکتیکی زمانی فارسییه) ئه‌ی چۆن ئه‌م قسانه‌ی خۆی بسه‌لمین: "دوای به‌هیزبوونی ده‌سته‌لاتی قاجاره‌کان، ئه‌ماره‌تی ئه‌رده‌لان هیز و ده‌سته‌لاتی خۆی له‌ ده‌ستدا... کۆشکی ئه‌ماره‌ت چۆلبوو و ئه‌ده‌بی گۆرانی کزسوو و دوایی هه‌رنه‌ما... " (70، ل57) واته، هه‌ر که قاجاره‌کان سه‌ره‌خۆیی و ده‌سته‌لاتی ئه‌رده‌لانیا نه‌هیشت، یه‌کسه‌ر زمانی فارسییان له جی دیالیکتی گۆرانی دانا. ناکۆکی بیروراکانی سۆن به‌ ئاشکرا دیارن.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی نه‌زانینی دیالیکتی که و ئه‌ده‌بی نووسراوه‌ پێی، دوور نییه که پاشخان و میژووری په‌وتی کۆمه‌لگه‌کشی هه‌ر باش نه‌زانیبی، یان به‌ ئه‌نقه‌ست ویستیبی بو مه‌رامی خۆی چه‌واشه‌ی بکات. له‌و فه‌ره‌نگه‌دا، که بۆ وشه‌ گۆرانییه‌کان و لیکدانه‌وه‌یانی کردووه، هه‌روه‌ها ئه‌و میتۆده‌ی به‌کاری هیناوه و ته‌نیا وشه‌کانی به‌راورد کردووه له‌گه‌ڵ کرمانجی و فارسی و هه‌ندی دیالیکتی تری زمانه‌ ئی‌رانییه‌کاندا و خۆشی له‌ قه‌ره‌ی کرمانجی خواروو نه‌داوه — له‌ دنیای زانستی زمانه‌وانیدا پشتی پی نابه‌ستریت و

ناسه لپښدریت. ښو ریښوسه لاتینیښه شی زور گونجاو نیښه وهرگیرانه کله شی سهرکه وتوو
 نیښه.

راستیښه کی تر له وتاره کی سوندا هیه دهلی: "زور جیې سهرنجه، که گورانی له زازوه
 نزیکه. هرچه نده زازا وشه ی زوری له کرمانجیښه وهرگرتوه، به لام لیوه ی دوره. زازا
 بیچوه دیالکتیک کی گورانیه. وه که ښه میښ دهنگی (خ) ی سهرتای وشه ی تیداده بی به

⁴ ښه کی ښه م باسه ښه ښناسیه نه ک زمانه وانې، که من سهری لی ښه رناکه م و خوښمی تی ښه نا قورتینم،
 لیره دا ته نیا بو نمونه شیعی شه شمی وتاره کی سون ده ښنمه وه و له هندی ناته او بی ده دویم.
 سون به گویره ی ده سنوسه که ده لی؛ دانه ی ښه شیعه مه جزو نیه. به لام عوسمان هه ورانی ده لی هی
 بیسارانیه، به پشت به ستن به تیگسته کی عوسمان هه ورانی، هه ولی راستکردنه وه ی شیعه که ده ده یښ.
 دور نیښه، سون ده سنوسه کی به باشی بو نه خویندرا بیته وه:

ده که کی سون:

Sâi sahand î sang
 Subhdam washan sâi sahand î sang.
 Bilâ shartî reqîb i bad rang (1)
 Naganu na wandit sad hazâr farsang (2)
 Chanî dûst i wît binîshî bi shâd
 Werda i sâlân bâwarî bi yad (3)
 Ga nîâz je tû ga nâz je dilbar
 Tu pai û sûzân û je tu batar (4)
 Har tâ ki umrit yâuû bi anjâm (5)
 Na sâi o sangda wa yârî ayâm (6)
 Idan sarmâya i îdinyâ i fânî
 Mâ baqâ pûchan ar chîw mazânî (7)

ښه ی عوسمان هه ورانی:

1. Belam be şertê raqîbî bedrêng
2. Negno nawenet firseng bi firseng
3. Wiyardey salan bawerî we yad
4. Ew pey to sûzan to ce ew beter
5. Her ta ke êmrit yawo be encam
6. Ne say ew sengda bûyarî baqat
7. Mabeqa pûçen herçî mezanî

(و)، هه‌رچه‌نده ئەم (خ)یە لە ئاقیستاو فارسیی کۆندا دەبی بە ((hv, 70))، (71) ل. سه‌یر له‌وه‌دایه، سۆن خۆی له کتییی (پێژمانی کوردی) دا زازا به کوردی له قه‌ڵه‌م ده‌دات (71، ل7). ئەمانه رای دژ به‌یه‌کن. وه‌ك له‌م پێداچوونه‌وه سه‌رپیی و پراگوزارییه‌وه ده‌رده‌که‌وی، ئەو کارو وتارانە‌ی باسکران، هیچیان نه‌یاتتوانیوه له چوارچۆیه‌کی زانستیدا و به‌شپۆیه‌کی قوول و بابە‌تانه بیروپراو گریمانە‌کانی خۆیان به‌سه‌لمێنن.

دەبی ئەوه‌شمان له‌یادنه‌چیت، که تیوریای دابرینی دیالیکتی گۆرانی و زازا له‌ زمانی کوردی، له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا په‌یدا بووه، له‌و کاته‌دا که ده‌سه‌لاتی سیاسی ده‌وله‌ته گه‌وره‌کانی رۆژئاوا، که سۆن له پێشدا به‌ دزی نێردراو و دواپیش کاربه‌ده‌ستی ئاشکرای هه‌ره به‌ ده‌سه‌لاتترینی ئەوسای ئەو وڵاتانه — ئینگلیز بووه له کوردستانی خواروودا، که‌وتۆته به‌هیزی و په‌ل هاویشتن. زمانیش دره‌وشاوه‌ترین سیما و کاریگه‌رتترین هۆکاری بوون و مانی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌که، بۆیه به‌کاره‌یتانی ئەم چه‌که له دژی ده‌وریکی کاریگه‌ری دەبی. پێویسته ئەوه‌نده‌ش بوتری، که مه‌سه‌له‌ی دابرینی ئەم دیالیکتانه هه‌رچۆنێک ئارایشتی زانستی بکریت، له‌گه‌وه‌هه‌ردا سیاسیه. لی‌ره‌دا هه‌ندی بیروپرای زانا و دانهره‌ پروسه‌کان له‌ باره‌ی دیالیکتی گۆرانییه‌وه ده‌هینمه‌وه.

ف. ژوکۆفسکی، که توێژه‌ره‌وه‌یه‌کی ناوداری زمانه ئێرانییه‌کان بووه، له هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابووردوودا نووسیه‌تی: "کورده گۆرانه‌کان له‌به‌ر دوو شت زۆر جیگای سه‌رنج و باس و خواسن، یه‌که‌میان له‌به‌رئه‌وه‌ی دیالیکتی تاییه‌تی خۆیان، ده‌سنووس و سامانی ئەده‌بییان هه‌یه، که له‌ موزیی به‌ریتانیدا پارێزراوه، دووهم له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەمان زۆریه‌ی هه‌لگرانی ئەو رێبازه ئایینییه پیکدیتن، که من ده‌مه‌وی لێیان بدویم، به‌ خۆیان ده‌لێن ئەهلی حه‌ق.. " (22، ل2).

رۆژھەلاتناسى ديار پ. ليخ دواى موتالاکردنيكى وردى (مسالك الابصار) و هەندى سەرچاوەى عەرەبى تر، دەلى: "ئىبن فەيزوللا نوسىيويتى، که له شاخەکانى هەمەدان و شارەزوردا کوردە گۆرانە (الکورانیه) بەھيژ و جەنگاوەرەکان دەژين. هەندیک سەرباز و هەندیک مسکینن (جند ورعيه)، که به کشتوکالەوه خەريکن (31، ل98).

ئى. بى. چيریکۆف و خورشيد ئەفەندى، که ئەندامى ئەو کۆمیتەيه بوون، وا سنوورى نيوان تورکيا و ئيرانى دياریکردووه، نوسىيويانە: "عەشیرەتى گۆران، خيلىكى تەقريبەن نيشتەجین و زیاتر لایەنگر و ژێردەستى دەولەتى فارسن. گۆرانەکان له ناوچەى سنە، هەورامان، مەريوان، جوانرۆ و ناوچەى زەهاو بە تیکەلى له گەل کوردەکانى تر دەژين (56، ل82).

هەرۆهە ناوى هەندى شاعير و ئەديب دینين، که گۆرانىيان به ديالىکتىكى زمانى كوردى زانیوه، بۆ نمونە شاعیری گەورەى ئیرانى سەعدى شیرازی له (بدایع) هەکیدە دەلیت:

گەب تازی ئىستينى بر من زند گوید تعال
گەب كوردى گویدم "بورى نشينه و نان وەرە"⁵ (122، ل27)

⁵ من ئەم دێره شیعەرم له کتیبەكەى كاك محەمەد ئەمىن هەورامانى (زارى زمانى كوردى له تەرازووى بەراورد) وەرگرتوو. له كاتى نوسینى ئەم باسەشدا، سەیری كۆمەلى چاپى (كليات سعدى) و تەنانەت زۆر دانەى دەسنووسیشم له زانستگەى رۆژھەلاتناسى لىنینگراد كردو و چەندین جار له (بدایع) هەكەدا بۆ ئەم دێره گەپام، بەلام بەرچاوم نەكەوت و بۆم نەدۆزرایهوه.

⁶ له ئینسكۆپیدیای ئیسلام چاپى ئینگلیزیدا نووسراوه، که بابا تاهیری هەمەدانیش شیعەرى به ديالىکتى گۆرانى بۆ بلاکردنەوهى بیروباوەرى (ئەهلى حەق) له ناو گۆرانە نەخۆیندەوارەکاندا نوسىيووه (73، ل840).

ئهوهی ناو کهوانه که گۆرانیه، واته به کوردی ده لیم وهره دانیشه و نان بخۆ! خانای قوبادی که (شیرین و خه سره) ی شاعیری گه وره، نیزامیی له فارسییه وه به کوردی کردووه، ده لئ:

جه لای عاقلان ساحیب عه قیل و دین

دانا بوزرگان کوردستان زه مین

راسته ن مواچان فارسی شه که ره ن

کوردی جه فارسی به ل شیرین تهره ن (99، ل14)

شاعیری هه ورامان عه بدوللا به گ (1879 – 1944) له زیندانه وه شه شیعری

نووسیووه و یادی زید و ولاتی خۆیی کردووه:

یاد گوزه شته ی هام فهدانم که رد

کوردستان مه حال هه ورامانم که رد (124، ل59)

نوسه ری خوالی خۆشبوو محمه د ساحیب (دانای هه ورامی) وتویه تی که شاعیرانی شه

ناچه یه (مه به ست هه ورامانه) قهت به زمانی داگیر که رانی کوردستان شیعیان نه نووسیوه

(124، ل3).

ده توانین له سه ر شه باسه به رده وام بین و گه لی به لگه و نمونه ی تر به یینه وه. بو نمونه،

زانا و مورشیدی گه وره ی کوردستان و جیهانی ئیسلامی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی

(1779 – 1827)، هه رچه نده دیالیکتی ماله وه ی کرمانجیی خواروو بووه، به لام

شیعی به دیالیکتی گۆرانیش نووسیووه، هه روه ها مه وله ویش. ئیسته دیارده یه کی

پپچه وانهی شه مه هیه، گۆرانه کان به کرمانجیی خواروو دنوسن، چونکه ئیمپرۆ شه

دیالیکتی له و ناچانه دا زمانی شه ده بییاته.

محمه د شه مین هه ورامانی له ژیا نی مامۆستایه تی خۆی نمونه یه ک باس ده کات،

ده لئ: "مناله هه ورامیکانی کوردستانی عیراق هه ر بو ماوه یه کی که م، که ده چنه

سەرەتايىيەۋە فېرى زارى سۆرانى دەبن و وەك من و تو قسەى پى دەكەن... ئەمە چى ئەگەيەنەت؟ ئايا منالېكى فارس بەينى و بىخەيتە قوتابخانەيەكى سەرەتايى كوردىيەۋە، ھىچ جۆرە تەنگ و چەلەمەيەكى زمانى نايەتەبەر؟! (121، ل126).

لەم دەمەتەقى و وات و ويتەشدا دوا بربار بۆ فاكىتىكى زۆر گرنگ و كاريگەرە، ئەۋىش ئەۋەيە، كە گۆرانە كان وەك ھەموو دانىشتوانى تىرى كوردستان، لەژىر زەبروزەنگى چەوسانەۋەى نەتەۋايەتيدان، بەلام ھەر سوورن لەسەر كوردايەتېي خۆيان و لەم مەيدانەشدا قوربانى دەدەن. ھەر ئەو نووسەرەى پېش تۆزى باسما كورد سەرەراى ئەو ھەموو كار و بەرھەمانەى لەم پۈۋەۋە نووسىۋەى، دەگاتە تىنى و دەلى: "ئايا ھىندىيەك خۆى دەكات بە ئىنگلىز؟ ياخود توركى خۆى دەكات بە عەرەب؟ يىگومان نەخىر. ئەگەر ھاتو ھورامىكان خۆيان بە كورد دانا، ئىتر مامۇستا د. مەكەزى يا يەكىكى تر ۋەلامىيان چىيە؟" (121، ل126 – 127).

پەنگە ئەم پايە ساكار بېتە پېش چاۋ، بەلام ۋا نىيە! ئەمە بەلگەى ھۆشيارىي نەتەۋەيە و يەكىكىشە لەۋ بەلگە ھەرە بنەرەتېيانەى كە لە ديارىكردنى ھەر كۆمەلە خەلكىكدا، كە خۆى سەر بە چ نەتەۋەيەك دەزانى داۋەرىي پىدەكرىت. جگە لەمە، ئەو ئەدەبە دەۋلەمەندەى كە بە دىيالېكتى گۆرانى ھەيە، بەشىكى گرنگى كەلەپوورى ئەدەبى و ئايىنى و گىيانى مىللەتى كوردە. ھەر لە خۇراش نىيە، كە پۇلانى مىللەتى كورد، قسەكەرانى دىيالېكتە جىاكانى زمانى كوردى خەرىكى پاراستن و بلاۋكردنەۋە و تۆزىنەۋەى ئەم ئەدەبەن، پۇژىك لە پۇژانىش فارسەكان ئەم كەلەپوورىيان بە ھى خۆيان نەزانىۋە لىي نەكۆلىۋەتەۋە.

لە كۆتابى سەدەى نۆزدەيەمدا ئەدەبى گۆرانى بەرەو كزىۋون و كۆزانەۋە دەچوو. وەك وترا، قوتابخانەى شىعەرى نالى لە گەشەسەندىنابوو. شاعىرانى ئەم رىيازە، كەۋتبونە بەر

تهئسیری شیعی کلاسیکی فارسی و عه ره بییه وه. به لام و نه بی هه لاساییه کی کویرانه ی نه و سیمما هونه ریپانه یان کرد بیته وه، که له شیعی نه دوو میلله ته دا هه بوون، به لکو پروخساریکی کوردانه و گیانیک کی کوردانه یان به زمانی شیرینی کوردی به بهر نه و قالبه هونه ریپانه دا کردوه و به مهش سیمایه کی تازه ی جیاواز له ته ده بی میلله تانی تریان بو ته ده بی کوردی خولقاندوه و شیعی نه ته وه بی خویان پی ده وه له مه ند کردوه.

دیاره، که ته ده بی گۆرانی چ به کیش و قافیه و گه لی سیمای هونه ری ترو زمانی ره وان و ساکار له فۆلکلۆر و ته ده بی میللی و خه لکه وه نزیک بووه و نزیکه، بۆیه له سه ره تانی ته م سه ده یه دا و هچه ی شاعیرانی قوتابخانه ی نالی که وتنه وه مشهور خواردنی ته ده بی گۆرانی و تۆزینه وه و تاوتوو کردن و بلاو کردنه وه و نرخاندنی شاکاره کانی و جاروبار هه ندیکیشیان ده کرده کرمانجیی خواروو.

پیره میرد و گۆران له م رووه وه ده وری بالاییان بینیه. ناشکرایه گۆران له نوێکردنه وه ی شیعی کوردیدا سوودیکی زۆری له ته ده بی گۆرانی و هرگرتوه و عاشقیکی راسته قینه ی به ره مه کانی مه وله ویش بووه. جا، که به وردی سه رنجی ته م تیکتالان و تیکرژانه ی که له پوری ته م دوو دیالیکنه ده ده یین، بۆمان روون ده بیته وه که ته مه ته نیا له نیوان ته ده بی دوو دیالیکنی یه ک زماندا شیوا و کراوه.

پیش نه وه ی بیینه سه ر باسی لیپیکای مه وله وی، لی ره دا به شیویه کی راگوزاری، له ته ده بی گۆرانیی ده دویم و باسیکی کورتی به ره مه می ئایینی و ته ده بی به م دیالیکنه و هه ندی له که له زانا و نووسه ره کانی ده که م.

هه ندی له م سه رچاوه ئایینیسه کۆنانه ی که به دیالیکنی گۆرانی نووسراون و زانیاریه کمان ده رباره یان پیگه یشتوه ته مانه ن:

1- (ماريفەت و پيرشاليارى زەردەشتى). ئەم كتيپە زۆر كۆنە⁷، دەربارەى ئايىنى زەردەشتە و ھى پيرشاليارەو گوايە خۆشى يەكئەك بوو لە موغانەكانى زەردەشت. ميژوونووسى ناسراو نايەتوللاى مەردۆخ دەربارەى دەلى: "ئەم كتيپە لە چەند بەشيك پيڭھاتووە، بە زمانىكى چر و شيرين و سەجەع نووسراوە، دەربارەى ماريفەتى پيرشاليارە، كە خەلكى ھەورامان پيش پەيدا بوونى ئيسلام پيڤەوى ئەم ئايىنەيان كرددووە. لە پاش ئيسلام كتيپە كە ھەندى گۆراني جەوھەرى بەسەرداھاتووە، بەتايىبەتيش لە سەردەمى پيرشاليارى دووھەدا، كە لە سەدەى دوازدەھەدا ژياو و خۆشى موسولمان بوو" (134، ل223 – 224). دەلىن تا ئيستەش ئەم كتيپە لە ھەوراماندا پاريزراو! داناي ھەورامى لەناميلكەى (ماريفەت و پيرشاليارى زەردەشتى) دا باسى ھەندى لايەنى ژيانى ئەدەبى و كولتورى ھەورامانى كرددووە، لەم بارەيەو دەلى: "ئەم پەراو و ھەكو (ئاقىستا) بەشيوەى ھەورامى بوو (124، ل4 – 5). بيگومان بەو راشكاويەو و بى ليكۆلئەو ھى قول و ھەمەلايەنى زمانەوانى، راست نيبە (ئاقىستا) بە ھەورامى كۆن بزاني. ئاشكرايە گەلى وشەو زاروى ئاقىستايى لە ھەورامى و ديالىكتە كوردبەكانى تردا، تەنەت ئەوانەشيان، كە لە فارسيدا ئەماون – ھەن. بەلام لە بەرپەرچى ھەندى ستەمى كولتوريدا، كە لە ئيمە دەكرى، نابى ئيمەش راى ساكارو سادە لەوھانە دەربيرين. ئەو ھەندى زمانەوانى

⁷ ميژوونووسى بە پەگەز كورد پەشيد ياسەمى لاي وايە، ئەم كتيپە لە سەدەى دەيەمدا دانراو (43، ل434)، بەلام ھەندى بىرو بۆچوونى تر ھەن دژى ئەم رايەى ياسەمين، بۆ نمونە دانا ھەورامى دەلى: "... تيرداد فەرمانرەوای كوردستان سالى 338ز ئايىنى عيسابى پەسەند كرددووە و بلاوى كردۆتەو، بەلام ناوچە شاخاويەكان، بە تايبەتى ئەم ناوچەيە (واتە، ھەورامان) بە گويان نەكرددووە و ھەر لەسەر ئايىنى زەردەشت و ماريفەتى پيرشاليارى يەكەم پۆيشتون" (124، ل10 – 11). بە گويەرى ئەم رايە دەتوانين بلين ماريفەتەكەى پيرشاليار لە سەدەى چوارەم و پيشتريش ھەبوو و پيڤەوى كراو. دەلىن لە پيرە پياويكى ھەورامى دەپرسن: "ماريفەت كۆنە يان قورئان؟"، لە وەلامدا دەلى: "ماريفەت و پيرشاليار قەدىمەن، قرۆنى (قورئان) ھيزيگە (ھەنووكە) گوشايەشە كوڤر ئاوردەنش (ھينايەتى) (124، ل10).

کوردیش لهم پرووه و تویوانه هه ته و ندهیه، که کوردیش و هک زمانیکی ئیرانی ته گهر باس له پهیدا بون و بهر و پیشه و چونی بکهین، به شیکی به سهر (ثاقبستا) وه، و هک بنه وان و سه چاوه ههیه.

بیگومان به دههستخستن و بلاو کورده وه و لیکولینه وهی (ماریفهت پیرشالیاری زردهشتی) ته گهر مایی - نرخیکی میژوویی و کولتوری زۆر به رزی دهبی و پهنگه بیته هوی پروونکردنه وهی زۆر لاپه رهی تاریکی زمانه وان و ته دهبی.

2 (سه ره نهجام) - کتیبی ئایینی ته هلی حه قه. له کوردستانی ئیران زیاتر به (سرودی دینی یارسان) ("واته، سرودی ئایینی یارانی سولتانان سه هاک")، به ناویانگه، که ده لێن له (په ردیوه) له ناوچهی سنه هاتوته دنیا. یه که مین دانه ری ته م کتیبه به سولتان سه هاک ده زانن، به په خشان و شیعیره شه.

کتیبه که باسی بنیاتنانی دنیا و ته وه ده کات، که خواو چوار فریشته به سه ره و کایه تی جبریل جیهان به پیره ده بن. باسی ده رکه وتنی گیانی خوای تیدا یه له حه وت که سدا، یه که میان عه لی کوری ته بوتالایی چواره م خه لی فهی ئیسلامه، هه روه ها سولتان سه حاق،

⁸ ف. مینورسکی هه ندی له تیکسته کانی (سه ره نهجام) ی بلاو کورده ته وه و هه ندیکیشی لی کردوته پرووسی و پیشه کی و په راویزی بو کردوه (35، ل 27).

⁹ ماشه لای سووری سالی 1344 له تاران ته م کتیبه ی به ئه لف و بی لاتینی و عه ره بی، به په راویزی و هه ندی پروونکردنه وه چاپ کردوه. شایانی باسه، سه یید قاسم ئیبراهیم، که خوی له سه ییده کانی ته هلی حه قه، به ناوی "ده فته ری رموزی یارسان" وه، ته م سرود و تیکستانه ی بلاو کورده ته وه (132).

¹⁰ ماشه لای سووری لای وایه سالی 578 له گوندی ده وان، که ده که ویته ناوچه ی هه ورمان له ونه وه - له دایک بووه. هه روه ها د. جه مال نه به ز ده لی: "به پیی ته و چیره کانه ی که کاکه بییه کان ده یگیره وه، سه ره کی ته م ئاینه نیوی (ئیسحاق) بووه و ئه ویش کوری شیخ عیسی به رزنجه یی بووه. به لام به قسه ی (ته هلی حه ق) ی ناوچه ی گۆران (له کوردستانی ئیران)، دامه زرینه ری ئاین نیوی (سوهاک) و خه لکی ناوچه ی زاگروسه " (118، ل 99).

کە لە پلەى خوايه تىدايه. ئەهلى حەق لايان وايه بنيامين تەنيا نەيىنى خوايه تى لە شاخى دالەهۆ بە ئەوان وتوو بە زمانى كوردىي (گۆرانى)ش پيى وتوون (118، ل 100). ئەمان باوەرپيان بە (دووناو دوون) هەيه كە زاتى خوا ناو بەناو لە گيانى هەندى كەسانى پياوچاك و چاوكراوهدا دەرده كەوى. لاشيان وايه، كە شەيتان و هيزى شەر لە مرۆڤ خۇيدايه. جگە لە مانەش كتيبه كە باسى هەندى لايەنى ترى داب و دەستورى ئايىنى ئەهلى حەق و گەتوگۆي هەندى لە ئىمامە كانىيه تى¹¹

(سەرئەنجام) سەرەراى بايه خە ئايىنيه كەى بۆ تۆزىنە وهى زمان و ئەدەبى گۆرانىش سەرچاوهيه كى بە نرخه. هەرودەك محەمەد ئەمىن هەورامانى دەلييت، شيوهى شيعره كان و زمان و ناوهرۆكيان دەيسەلمينن كە دىيالكتى هەورامى (800) سال لە مەوبەر لە كوردستانى ناوهراس و خواروودا زمانى ئايىن بووه (122، ل 17). بەم شيوهيه بۆمان دەرده كەوى كە ئەدەبى ئايىنى بە دىيالكتى گۆرانى رەگى لە رابووردويه كى زۆر كۆندا داکوتاو. دياره هەرئەمەش يە كيك بووه لەو هۆكارانهى كە كردويه تى بە زمانى رەسى و ئەدەبىي ميرنشيينيه تى ئەردەلان و هەر دەسەلاتى سياسى و هيزى ئەم ئەمارەتەش ئەدەبى بە دىيالكتى گۆرانى پيشخست و گەيانديه لووتكەى داهينان و گەشەسەندن.. گەلى لە زانايانى بيگانە و خوڤى دەربارەى مەزىتتى ئەم ميرنشيينيه تە دواون، بۆ نمونە رۆژەلاتناسى ئىنگليز لۆنگريك دەلى: "بابائەردەلان لە خيزانتيكى كۆنى ناسراوى دياربەكره... هاتۆتە ناو خيڵەكانى گۆران و توانيويه تى هۆزەكانى شارەزور و دانىشتوانى

¹¹ زۆرجار ئەم ئايىنه لەگەڵ مەزەبيكى ئىسلامىي وهكو (عەلى ئىلاهى)دا تىكەلەه كرى كە راست نيه. ڤ. ژوكۆفسكى و ڤ. مينۆرسكى باسى ئەم راستيهيان كردوو. لە زاناکانى خۆشمان د. جەمال نەبەز لەم بارهيهوه دواوه و ئاماژەى ئەوهى كردوو كە پلە و پايهى سولتان سەهاك لايان لە عەليش بەرزتره. هەر وهه دەلييت "كە ئەمە ئايىنكى كۆنى كوردىيه و پيش ئايىنى زەردەشتى پەيدا بووه و دواىي تىكەل بە ئايىنى زەردەشتى و جووله كەيه تى و ديانە تى و موسولمانە تى بووه" (118، ل 100).

دۆلی رۆژهه لاتی ناوچهی هه ورامان بجاته ژیر دهسته لاتی خۆیه وه، هه تا وایکردووه، که جهنگیزخان دانی پیدای بنیت" (154، ل170).

میژووونوسی کوردی به ناویانگ ئەمین زه کی به گ دهلی: "نهم دهولهتی ئه رده لانه شهش سه ده و نیوی خایاندووه و هه ندی سهرده م هه ر به ته وای سه ره خۆبووه و رۆژگاری واش هه بووه، که سه ره دهوله تانی تر بووه. سالی (1284/ك1867ن) به ته وای له ناوچوه". شایانی باسه، نهم زانییه سه ره تانی دامه زرانندی میرنشینییه تی ئه رده لان ده گپیتته وه بۆ (617/ك1222ن) (154، ل276).

زۆر سه رچاوهی میژووویی تر ده ربارهی ئه رده لان دوان، بۆ نمونه کتیبه که ی (مه ئموم به گ) (142)، که خۆی یه کێک بووه له میره کانی ئه رده لان و بیست و پینج سال پیش (شه ره ف نامه) نووسیویه تی و باسی هیز و دهسته لاتی ئه رده لان و ناکۆکی و شه ره هه رای له گه ل میرنشینه کوردیه کانی تر دا کردووه، جگه له شه ره قورسانه ی ئه رده لان له گه ل دهوله تانی تورک و ئیراندا، که له شه ره ناو خۆیه که شه سخت و خۆینه وای تر بوون. ئاشکرایه نهم دوو دهوله ته هه میشه کوردیان له یه ک هانداوه و لاوازیان کردووه و دواپیش خۆیان خستوونیا نه ته ژیر دهستی خۆیا نه وه.

نهم شه ره هه را و ئالۆزییه ی باری ئه ماره ت، نه بۆته کۆسپی پشتگۆی خستنی کولتور و زانست و ئه ماره ت بایه خێکی زۆری به م لایه نه ی ژیا نی داوه. ئەمین زه کی به گ دهلی: "سالی 1214/ك1799 ز ئه مانو لالا خان له جیی خه سه ره و خانی گه و ره ی باوکی دانیش ت، فه رمانه واییه که ی تا سالی 1240/ك1824 زی خایاند. نهم ئه میره زۆر زانست و زانایانی خۆشویستووه و گیانی زانست و ئه ده ب په ره و ره ی و شارستانییه ت و ئاوه دانی به و لاتدا بلا و کرۆته وه. شاری سه نه راپه رپینیکی گه و ره ی ئاوه دانی و ئه ده بیی به خۆیه وه دیوه، کۆشک و ده رباره که ی بۆته که عبه ی شاعیران و ئه دییان و زانایانی کوردستان و ئیرانیش.

ھەندى لە گەرىدەكانى ئەوروپا: سەرچۆن مالكۆلم و رتینر لە كاتى بە ئىران گەرانىاندا چاويان بەم ئەمىرە كەوتوو و زۆر ستایشيان كردوو، باسى دەستەلات و ئىدارەچاكي و خزمەتيان لە پیناوی خەلكدا كردوو. دواى ئەمىش خەسرەوخانى كورپى دە سالن فەرمانپەرەبوو و بايەخىكى زۆرى بە شيعر و ئەدەب داو. ماھ شەرەف خانم (مەستورە) كە شاعىرىكى¹² بەناوبانگ و ئەديبىكى نەجىبى كورد بوو، ژنى ئەم واليەبوو (154، 290).

دەستووسەكانى موزىي بەريتائيش، كە باسگران، بەلگەي گەشەسەندن و برەوى شيعرن لە كۆشكى ئەردەلانئىيەكاندا.

شەرەف خانى بدلىسى لە بارەي دەستپۇرۇشتوويى مېرەكانى ئەردەلانئەو دەلى، سەكەيان بە ناوى خۆيانەو لىداو و لە خوتبەي جومعەشدا ناويان هاتوو و ستایشيان لىكراو. ناشكرایە، ھەر ناوى شا و سولتانەكان لە خوتبەدا بە دەسپ و ستایشەو هاتوو و نزاى بەرقەرارىيان پۇ كراو.

بەراي ئەمىن زەكى بەگ دوا ئەمىرى ئەردەلان ئەمانوللاخان بوو، كە لە سالى 1265ك/1848ز ھو تا 1284ك/1867ز فەرماندار بوو. دەربارى ئەو دەش دواو، كە دەولەتى ئىران لە 1268ك/1851ز ھو دەستى كردوو بە شەر بە ئەردەلان فرۆشتن، تا لە سالى 1284ك/1867ز دا نەسرەدين شای قاجارى دەستى بەسەر مېرنشینیيەتى

¹² سەیر لەو دەايە، ئەمىن زەكى بەگ ناوى مەستورە وەك مېژوونوس ناهینى. بە راى زانای سۆفیه تی خاتوو یفگینى فاسیلپفا، مەستورە تا كۆتایی سەدەي نۆزدهیەم لە ھەموو پۆزھەلاتى نزىك و ناوھراستدا تاقە ژنىكى مېژوونوس بوو (14، 12).

ئەردەلاند گرتوو و فەرهاد میرزای مامی خۆیی کردوو بە فەرمانرەوای ئەردەلان¹³ (156، ل 291).

وەک دەردەکهوی زۆر زانا و میژوونوس و گەلی سەرچاوە باسیان لە هیژو دەستەلات و سیمای شارستانیەتی ئەم ئەمارەتە کوردییە کردوو. هەرچەندە ئەردەلان لەو پرۆژگارەدا وا باسکرا دەستەلاتی سیاسی خۆیی لە دەستداوە، بەلام ئەدەب بە دیالیکتی گۆرانی تا پەیدا بوونی قوتابخانەی شیعری نالی پەیدا بووە، هەر بەردەوام بووە.

کاتی باس لە ئەردەلان و قەلمرەوی بلا بوونەوهی ئەدەبی گۆرانی بکەین نابێ لە دیاردەیهکی ئایینی و کولتوری تر — لە سۆفیزم نەدوین.

ئاشکرایە لە کوردستاندا بیری سۆفیزم¹⁴ بەهۆی چەند تەریقەتیکەوه بلا بووتەوه. بەلام دوو تەریقەتیان زیاتر پەرهی سەندوو و ئیقلیمگیر بوو: قادری و نەقشەبەندی. رێبازی قادری پێش نەقشەبەندی پەیدا بوو و بلا بووتەوه. شیخ عەبدولعەزیزی کوری شیخ عەبدولقادری گەیلانی لە سەدهی سیانزەیه مەدا ئەم تەریقەتەهی دامەزراندوو و بە

¹³ شایانی باسە ئەیاتوللای مەردوخ، پرۆژگاری فەرهاد میرزاش هەر بە بەردەوامیی ئەردەلان حساب دەکات. ئەم دێرە شیعری بلاوکردۆتەوه، که بە پێی ژماردنی ئەجەد دەکاتە سالی 1291. مەردوخ ئەمە بە کۆتایی میژوو و دەستەلاتی ئەمارەت دەزانێ:

از تخت جلال رفت فرهاد طه‌ماسب بجای او مکان یافت

مەردوخ دەلی: "لەم سالا دا فەرمانرەوایی شاهزادە موعتەمەدولدهوله لە ناوچوو، ئەمەش مانای نەمانی ئەردەلانی و دای ئەم کەسیان لێ نەبوو بە فەرمانرەوا" (135، ل 199).

¹⁴ سۆفیزم — رێبازیکی زاھیدانە، لە چوارچۆی ئایینی ئیسلامدا لە سەدهی هەشتەمدا سەری هەڵداوە و لە سەدهی دەیەم و دووانزەیه مەدا خەمڵیوه و شەقلی دیار و تەواوی وەرگرتوو. خەسیەتی هەرە گرنگی سۆفیزم لە مەیانێ تیۆریدا دەربرینی بیری میتافیزیکییە و لە پراکتیکیشدا زوھەدە. زانستیکە دەربارەهی عەشقی گیلانی و نزیکبوونەوهی بەردەوام لە ناسینی یەزدان و بەهۆی (جیلووه) وە تۆنەوهیە لە خۆشەویستی ئەبەدیدا. سۆفیزم لە سەرەتای پەیدا بوونیدا وەک رێبازیکی ئایینی میلی دژی دوگماتی ئیسلام خۆی دەنواند و کاریکی زۆری لە ئەدەبی پرۆژەلات بە تاییەتی شیعەر کردوو.

شیۆهیه کی فراوان مورید و دەرویشی بۆ پەیدا بوو. لە سەرەتای سەدەی نۆزدەهەمدا شاری سلیمانی بوو بوو یەکیک لە مەلەبەندە دیارەکانی ئەم تەریقەتە و شیخ مارفی نودی (1752 – 1838) - گەورە بنەمەلە شیخانی بەرزنجە، رابەر و مورشییدی ئەم مەلەبەندە بوو و بەرزترین دەستەلاتی ئایینی ئەمارەتی بابان بوو.

تەریقەتی قادری زۆر لە دۆگماتی ئیسلام دورنە کەوتۆتەو. تەنانەت لە دنیای پۆزەهەلاتناسی، بەتایبەتی هی سۆفیەتیدا بە (ئۆردین) ی نازان.

لە کتیبی (الفتح الرباني و الفضل الرحمانی) ی شیخ عەبدولقادر گەیلانیدا، هەندی لە بیروبوچوون و گۆشەنیگای ئەم تەریقەتە روونکراوەتەو، کە هەر پەپەرەویکردنی قورئان و حەدیس و فەرز و سوننەت و ئەرکەکانی تری ئایینە... هتد. بە گۆڕەوی تەریقەتی قادری، شیخ دەبی بە بنەچەو رەگەز سەبیدی، نەک بە هۆی بەرمالەو پێ بگات. دەرویشە قادرییەکان هەندی کاری وەکو زەرگ وەشاندن و شمشیر لە خۆدان و بەسەر ئاگردا رویشتن و هەلسوکەوتی ئەم بابەتەیان لە کاتی حال لێهاتندا هەیه. داب و هەلسوکەوتی وەختی ئەم حالەیان زۆر رێکوپێک و دیاریکراو نییه. لە کوردستاندا زۆری ئەم دەرویشانە خەلکی نەخویندەواری دیهاتنشین بوون. دوابی لە بنەمەلە بەرزنجەیدا پێشەوا شیخ مەحمودی حەفید هەلکەوت و سەردەمانیکی زۆر رابەری خەباتی نەتەوایی بوو لە کوردستانی خواروودا.

رێبازی دووهم، تەریقەتی نەقشبەندی (موجەدید خالیدی) یه. شەجەرە ئەم دەگاتەو سەر یەکەم خەلیفە ئیسلام - ئەبوبە کری سەدیق. بەهۆی شیخ محەمەدی بوخاری - شاهی نەقشبەندەو (سالی 1389 مردوو)، ئەم تەریقەتە پەرە سەندوو و بلاو بووتەو. دوابی ئەم شیخ عەبدوللای دیهلهوی، یەکیک بوو لە رابەرە هەرە دیارەکانی ئەم

¹⁵ ئۆردین: مەبەست لەو دەزگا هەرەمیە ئایینیە، کە لە مەسیحییەتدا هەیه.

تهریقه ته. مهولانا خالیدی جانی مکایه لئی¹⁶ (1779 – 1827) له سهردهستی شیخی دهیله ویدا تهریقه تی وهرگرتوه. سهردهمی مهولانا خالید به (موجه دیدیهی خالیدییه) له میژووی ئەم تهریقه ته دا بهناوبانگه. مهولانا نهک ههر له کوردستان، به لکو له زۆر ولاتانی تری وهکو: عیراق، ئیران، تورکیا، سوریا، فهلهستین، ئهفغانستان و داغستانیشدا موردیدی ههبووه و ههیه.

رابه رانی تهریقه تی نه قشبه ندی ههولیان ده دا، که ئیسلام بگه پرتتوه سه ره دۆخی رۆژگاری پیغه مبه ره و خه لیفه کانی. لایان وابوو زۆر له دهسته لاتداران بو ژیا نی دنیایی له جه وه ره و کرۆکی ئیسلام دوور که وتونه ته وه. هه ندی دابی تاییه تی پیوه ندی نیوان مورید و شیخ له م تهریقه ته دا هه یه. لایان وایه شیخ رابه ره وه یه که له نیوان مورید و ناسینی خوا و گه یشتن به راستیی موتله قدا. ئەم تهریقه ته روانگه ی فهلسه فی خۆیی هه یه، مه قاماتی سۆفییانه شی هه یه و ده کریت به چهند قوناغیکه وه و سۆفی ده بی به

¹⁶ مهولانا خالید له ناو خیزانیکی خۆینده واردا له شارۆچکه ی قه ره داغ هاتۆته دنیا. به ده ستوری فه قیایه تی جارن له گه ل له قوتابخانه ئایینه کانی کوردستانی عیراق و ئیراندا خۆیندوو یه تی. سالی 1799 له سلیمانی ئیجازه ی مه لایه تی وهرگرتوه و دوا ی سالی ک بووه به مه لای مزگه وتی ئه و په حمان پاشا. مهولانا ویلی دوا ی راستیی بووه و سه ودا ی سۆفییه ت که وتۆته دل و بیرییه وه و له رابه ریک گه پراوه. سه ره له وه دایه ئه وه رۆژگاری شیخ مارف بووه، که چی مهولانا تهریقه تی لای ئەم وه رنه گرتوه و گه پراوه تا گه یشتۆته لای شیخ عه بدوللای دیه له وی و ماوه یه ک دوا ی تهریقه ت وهرگرتن له وی ماوه ته وه و دوا یی گه پراوه ته وه کوردستان و دهستی کردوو به ئیرشادکردن. نووسین و شیعره ی هه یه. دهسته لات و گه وره بییه تی مهولانا گه یشتۆته پاده یه ک، که ده سه لاتدارانی عوسمانی سلیمان لی کردوو و والیه کانی به غدا، سه عید پاشا و داود پاشا له سه ره ده ستیدا تهریقه تیان وهرگرتوه. ئاشکرایه دوا ی ناکۆکی و ئالۆزی له گه ل قادریه کاندای مهولانا سلیمانی به جیه یشتوو و له 7 حوزه برانی 1827 دا له دیمه شق کۆچی دوا یی کردوو و له ویش لاشه ی پیروزی به خاک سپێردراوه. (108، 167، 698 – 700)

هەول و کۆشش و تاعەتکردن ئەم قۆناغانە بپری و بەرە بەرە خۆی لە کاروباری دنیایی پاک بکاتەو و زیاتر لە یەزدانەو نزیك بپیتەو.

لە پاستیدا سەرچاوەی بنەرەتیی فەلسەفەیی هەردوو تەریقەتەکە، قورئان و حەدیس و ئایینی ئیسلامە. بەلام لە پەيوەندی کۆمەلایەتی و هەلسوکەوتی پۆژانەدا، ناکۆکییەکی توندوتیژ کەوتبوو نیوان ئەم دوو تەریقەتەو. وەك وترا، شیخ ماری نۆدی بەرزترین دەسەلاتی ئایینی ئەمارەتی بابان بوو، لە ماوەیەکی زۆر کورت (1811 – 1820)دا، مەولانا خالید توانی بە شیۆیەکی بەرفراوان تەریقەتەکەیی خۆی لە کوردستان و زۆر ولاتانی تری ئیسلامدا بلاکاتەو کۆمەلایەکی زۆر مەلا و خالکی زاناو ناوداری لە دەور کۆیییتەو. بەپێی رای گەڕیدەیی ئینگلیز ک. ریچ لە سالی 1820دا مەولانا دوانزە هەزار موریدی هەبوو (147، ل61). عەباس عەززاوی دەلی، بیست هەزاری بوو (167، ل719).

بەرای پۆژەلاتناسی دیار م. م. قان بروونس، بە هۆی شەخسییەتی ئەفسانەیی مەولانا و کۆمەلای هۆکاری کۆمەلایەتی و سیاسییەو قادرییەکان نەیانئوانی ببنە بەرەستی بلاو بوونەو تەریقەتی نەقشبەندی و ری لە پەرەسەندنی بگرن. (58، ل288 – 292).

قادرییەکان وەك هەلکەوت حەکیم باسی کردوو – هەندی لە داب و هەلسوکەوتی تەریقەتی نەقشبەندیان کردبوو بیانوو بۆ بەدناوکردنی مەولانا و تاوانبارکردنی بە لە ئاین لادان و دەرچوون. لەم پروووە ئەمان کتیبیان دژی مەولانا داناو و موریدەکانی مەولانا وەلامیان داوئەتەو (147، ل63).

لەبەرئەو سلیمانی نەبی بە گۆمی خوین و خەلکی بیتاوان تیدانەچن، مەولانا کوردستانی بەجێهێشت و ریگای غەریبایەتی گرتەبەر و نەیانھێتلا پەيامەکەیی باتە سەر،

که بیگومان ده‌بووه بنکه‌و بناغه‌یه‌ک بو داهاتوی کورد. مه‌ولانا، به روانینی تازه، رابه‌ری په‌یامیکی غه‌درلی‌کراوه. ئەمه‌ش وه‌نه‌بی قسه‌ی سه‌رزاره‌کی و سه‌رپیی بی‌ت، هه‌رچه‌نده مه‌ودای له‌سه‌ر رۆبیشتنی نییه، به‌لام سه‌رنجیکی نووسه‌ری ئەم چەند دێ‌په‌یه و له‌ نه‌نجامی تاوتوو‌کردنی کۆمه‌لی سه‌رچاوه‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌تی له‌و بارو زرووفه. له‌ میژوودا نمونه‌ی زۆرمان هه‌یه، که ده‌وله‌تی له‌ جه‌وه‌ه‌ردا نه‌ته‌وه‌یی، تو‌یژالیکی ئایینی بو‌ دروست‌کراوه و بو‌ته‌ بناغه‌ی داهاتوی چاره‌نووسی زۆر گه‌ل. ئەو ئاگری ته‌ریقه‌ته‌ی دوا‌ی هاتنه‌وه‌ی مه‌ولانا له‌ کوردستان و جیهانی ئیسلامیدا که‌وته‌وه، هه‌موو ده‌وله‌تانی ناوچه‌که‌ی گوی قولاخ و زۆریانی بی‌تارام و شپه‌زه کردبوو. ته‌نانه‌ت بیریش زۆر بو‌ ئەوه ده‌چیت، که ئەو میره‌ بابانانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌ولانا‌دا سو‌یندیان بو‌ یه‌ک ده‌خوارد ناپاکی ده‌ره‌قی یه‌کدی نه‌که‌ن، ترسی مه‌ولانا له‌ دل‌ی ئەوانیش نشتی و ویستبیتیان هه‌رچۆنیک ده‌بیت له‌ ده‌ستی رزگاریان بی.

له‌ ناو شیخه‌کانی هه‌وراماندا شیخ عوسمانی سیراجه‌ددین، که له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌ولانا خۆیدا ته‌ریقه‌تی وه‌رگرتووه، زاتیکی زاناو ناوداریبووه و هه‌ورامانی کردووه به‌ مه‌ل‌به‌ندی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی زانست و شه‌ده‌ب و ئەم ته‌ریقه‌ته‌. دوا‌ی له‌دنیاده‌رچوونی خۆشی کور و نه‌وه‌کانی وه‌ج‌اخی ئەمیان رۆشن کردۆته‌وه و له‌سه‌ر ریبازی به‌رده‌وام بوون.

میژوونوسی عیراقی عه‌باس عه‌ززاوی باسی ده‌وری دیاری ئەم شیخانه‌ی بیاره و ته‌ویله‌ی له‌ ژبانی ئایینی و زانستی هه‌ورامان و گه‌لی ناوچه‌ی تری کوردستاندا کردووه، به‌تایبه‌تی شیخی سیراجه‌ددین (1774 – 1867)، شیخی به‌هائه‌ددین و شیخی زیاته‌ددین (1839 – 1900)، هه‌روه‌ها شیخ نه‌جه‌ددین و شیخ عه‌لاه‌ددین (کورانی شیخی زیاته‌ددین و شیخ حیسامه‌ددینی کورپی شیخی به‌هائه‌ددین، که سالی 1947 کۆچی دوابی کردووه) (166، ل199).

ئەم شەخەنە خانەقاو تەکیەیان لە بیارە و تەویڵەو باخەکۆن هەبوو و بە دەیان زاناو شاعیر و ئەدیبی گەورە لەم مەلەبەندانەدا هەلکەوتوون.

کتیبخانەکانی ئەم مەلەبەندانە پرسیوون لە کتیبی زانستی بەنرخ دەربارە فیقە و مەنتیق و فەلەک و فەلسەفە ئیسلام. شایانی باسە، ئەم خانەقاو حوجرانە سیمایەکی ئەرکیتۆکتۆری و شارستانی ئەرکیتۆکتۆریش بوون، کە بەلگە دەستی رەنگن و هونەری بەرز و هەستا هەلکەوتوو کوردەکانن. لەم ڕوووە زانای ناسراو عەبدولرەقیب یوسف و تاریکی بەنرخ نووسیوو (168، ل 123-128).

هەرۆهەما بنەمالەیی بەگراوە جافەکان دەوریان لەپیشخستنی ژیانی کولتوری و سیاسیی ناوچەیی دەستەلاتی خۆیاندا هەبوو. ئەمانیش زاناو شاعیریان تێدا هەلکەوتوو و زۆر ڕێژ و نرخیان لە ئەدەب و زانست و شاعیر و زانایان گرتوو. شاری هەلەبجەیی شەهید و کەلار دوو مەلەبەندی شارستانی دیاری سەردەمی خۆیان بوون. لە بەشی دووهدا زیاتر لەسەر ئەم باسە دەڕۆین.

جگە لەم ناوچانەش، لە کوردستان و بە تاییەتی لە قەلمپەوی بلابوونەوی دیالیکتی گۆرانیدا زۆر مەلەبەندی ئایینی و کولتوری هەبوون. تا سەردەمانیکی نزیکیش هەر ئەم مەلەبەندانە زیدی هەلکەوتن و پەیدا بوونی زانا و شاعیران بوون.

لە کۆتایی ئەم بەشەدا باسیکی شیعری گۆرانی و هەندی لە شاعیرە ناودارەکانی دەکەم. ئەدەبی گۆرانی بەشێوەیەکی گشتی هەر شیعەرە. ڤ. مینۆرسکی شیعری بە دیالیکتی گۆرانیی نووسراو دەکات بە سی ژانرەو:

1- چیرۆکە شیعەر.

2- لیریک.

3- شیعری ئایینی.

ئەم چیرۆکە شیعرییانە هەندیکیان بابەتی دلداری و هەندیکێکی تریان هە پالەوانیتیی و جەنگن. ئەمەش ترادیسایییەکی سەرچەم فۆلکلۆری میللەتانی رۆژھەلات و بە تاییەتیش ئەدەبی نووسراویان بوو. ئەدەبی کوردی و بەتاییەتیش ئەدەبی گۆرانی بەم ژانرە دەولەمەندە.

چیرۆکە دلدارییەکان گەلیکیان لەو جۆرانەن کە باس لە دلدارییەکی درامی و ناتۆمیددەکن، جەنگییەکانیش باسی شەری پالەوانانە لە پادە ئاوەزاو هۆش بەدەرن. ئەمانە هەندێ لەو چیرۆکە شیعرییانەن: (بارام و گۆل ئەندام)، (لەیلی و مەجنون) ی مەلا و ئوو (وەڵەد خان) گواپە، لە (1850 – 1875) دا دانراون. یان (شیرین و خەسرە) ی خانای قویادی، (خورشیدو خاوەر)، کە نازانری کۆ خاوەنییەتی. هەرەها چیرۆکی قارەمانییەتی وەکو (حەوت خوانی رۆستەم)، (رۆستەم و زۆراب)، یان دووچیرۆکی میرزا شەفیعی جامەرپی: (جیهانگیر و رۆستەم)، (نادر و تۆپال – شەری نادرشاه)... هتد (116، 3-10). پاستییەکی هەندێ لەم نمونانە لە (شاهنامە) شادا هەن. بێگومان دەقە کوردییەکان ئالوگۆر و جیاوازییان هەیە. سەرچەم ئەم چیرۆکانە ئەوەندە لە ناو خەلک و لە دیوہ خاناندا خۆیندراونەتەو، تا بەسەرزاریش بڵاوبوونەتەو و گۆرانیان بەسەردا هاتوو. هەر خۆشیان بە کەشووہا و زمان زۆر لە تەبیەت و چیتێ خەلکی سادە و نەخۆیندەوارەو نزیکن.

2- شیعری ئایینی: بەرھەمیکی زۆری شیعری ئایینی، چ پێش هاتنی ئیسلام و چ دوا ئیسلام هەیە. لەمەوبەر تۆزی باسی ئەوانە پێش ئیسلام کرد. ئەوانە دوا بڵاوبوونەو موسولمانەتی شیعریان نووسیوو زۆرن، شاعیریکی دیاریان مەلا پەریشان

¹⁷ بەرەو، مینۆرسکی، دانەری ئەم چیرۆکە شیعەرە، خەلکی گوندی گەھوارە بوو (116، 3).

کوردی بووه (نیوهی دووهمی سهدهی چواردهیم — نیوهی یه کهمی سهدهمی پانزدهیم).
 بهرهمه مێکی ئایینی به ناوی (به‌ریشان نامه) هوه ههیه، که ئاوا دهست پێ دهکات:

من ژ بیسمیلا...

ئیتیدا بکه م من ژ بیسمیلا

به‌ریشان نامه زیکر بکه م بیلا

نه ارای هه رکهس پهی (فناء فی الله)

...

حه ملو بیسمیلا موند هریج بییهن

ئه ونیز ژ بای باغ هزار گول چیهن¹⁸

شاعیریکی تر، که بهرهمه می لهم بابه تهی هه بووه، میر محمەد صالح نیعمه توللایه —
 ته‌سیری شیعه گه‌ری و ته‌نانهت بیرو باوه‌ری (ته‌هلی حه‌ق)) یش به شیعری ئەم شاعیره‌وه
 دیاره (149، ل 61).

ڤ. مینۆرسکی باسی (سه‌لاوات نامه) به‌کی کردوه، که هی خانای قوبادییه، هه‌روه‌ها
 ناماژهی یه کینک له عه‌قیده‌کانی مه‌وله‌ویشی کردوه (116، ل 13 — 14) که له‌پووری
 له بن نه‌هاتووی ئەده‌بی گۆرانی هیشتا زۆریه‌ی بلاونه‌بوته‌وه و له چاپ نه‌دراوه.

3- شیعری لیریکی: لیریکی گۆرانی ژانریکی به‌رچاو و دیاره. شایانی باسه، زۆر له‌وه
 شاعیرانه‌ی شیعری ئایینیان نووسیوه، لیریکیکی به‌بایه‌خ و شیرینیان هه‌یه. له شیعری
 گۆرانیدا مه‌رجه بنه‌ره‌تی و گرنه‌گه‌کانی لیریکی هه‌یه. زۆره باسی ئەه‌قین و دل‌داری
 پالنه‌وانیکه، که یان هه‌ست به‌ دووری و ئەشکه‌نجی به‌یارنه‌گه‌یشتن ده‌کات، یان رامانه له
 سرووشتی شیرین و له جوانیدا بی وینه‌ی هه‌ورامان و ناوچه‌کانی تری گۆران نشین. توپێژالی

¹⁸ ئەمەم له‌وه‌سنووسه‌وه وه‌رگرتوه، که له کتێبخانه‌ی دانشگه‌ی ئازادی به‌رلیندا پارێزراوه.

په گهز و دیمه نه کانی سرووشت، چ وهك كه ره سهو ئامیژی هونه ری، یان وهك سهه رتا دامه زراندن و ئارایشتی ستروکتوووهی غهزه له کان هه میشه ههیه. زۆر جاریش هه ر غهزه لی تاییه تی له پیا هه لئانی سرووشتدا، یان داب و نه ریت و جهژن و شایبی و شینی مرۆقی کوردی ئەم ناوچه یه دا — و تراوه و ئه ده بی گۆرانی به تاییه تی و سه رجه م هی کوردیشی پی ده وه مه مند کراوه. لیپیکای گۆرانی شیعریکی به راستی ده رپری هه ست و ئه ندیشه ی زاتی مرۆقه، به هه ر دوو لایه نه که یه وه، سا له باربووبی ژیان و بیر کردنه وه ی، یان به پیچه وانه وه. لیپیه دا به کورتی، له ژیان و به ره مه می چه ند شاعیریکی ئه ده بی به دیالیکتی گۆرانی نووسراو ده ویم.

یه کیك له شاعیره هه ره دیاره کانی ئەم ئه ده به، شاعیری (سه ده ی حه قده یه م) (بیسارانیه). ناوی ته واوی (مه لا مسته فای کوری مه لا قوتبه دینه) (1641 – 1702) [1]. له دتی (بیساران)، له ناوچه ی (جوانرۆ) له دایک بووه.

زیدی شاعیر نزیکه ی سی میلیک له خوارووی رۆژه لاتی سنه وه یه. زۆریه ی ته مه نی هه ر له م ناوچه یه دا به سه ربردووه. گوایه ژنی نه هیناوه، له بهر ئه وه ی عه شقیکی ئاومیدی له ژیاندا هه بووه و دلی به ئامینه ناویکه وه بووه (75، ل 11). ئەم عه شقه بیهودیه هه وینی گه لی له هۆنراوه کانی بووه و ههستی پی ده کری. به ده ستووری فه قییا هه تی ئه و رۆژگاره له حوچه کانی نۆتسه وه پایگه لان و گه لیکی تر دا خویندوویه تی. بیسارانی زانای دنیای شه رع و فیه قه و زانسته کانی تری مزگه وت بووه. شاعیره تیشی له ئاستیکی به رزدا

¹⁹ عه لئه دین سه جادی، لای وایه، باوکی مه لا ئه حمه دی ناو بووه (92، ل 206). دانای هه ورامیش هه مان رای هه یه (121، ل 37). کیۆمه رسی نیک ره فتار، که به شیککی له شیعره کانی بیسارانی له کتیبیکدا چاپ کردووه، ده لی باوکی ناوی مه لا قوتبه دینه و ئەم زانیارییه شی له نه وه کانی بیسارانی بیستووه (75، ل 9 – 10).

بوۋە، خۇزايى نىيە كە مەولەۋى زۆرچار شىعەرەكانى ئەمى تېھەلگىشى ھى خۇى كىرۋوۋە و بەرز نىرخاندوۋونى.

بە داخەۋە تاتىستەش دىۋانەكەى بە شىۋەيەكى زانستى لە چاپ نەدراۋە. گەلى لە شىعەرەكانى لە بەياز و گوڭقار و رۆژنامە كوردىيەكاندا بلاۋبوۋنەتەۋە.

ھەرۋەھا (كىۆمەرسى نىك رەفتار) سالى (1982)، (112) غەزەلى بىسارانىي لە كىيىكىدا بە پىشەكى و ھەندى پەراۋىزەۋە چاپكردوۋە. چاپەكە گەلى ھەلەى چاپ و ھى تىشى تىدايە (75). بابەتى ئەم غەزەلانە بەم جۆرەن: (73) يان ھى ئەقېن و دلدارىن، (17) يان بابەتى كۆمەلايەتىن، (13) شىيان ۋەسپى سرووشت و (9) يان ھى ئايىن، لىرەدا دوو غەزەلى باسى خۆشەۋىستى و ئەقېن و ئەندىشەى تايەتتى شاعىر بە نمونە دەھىنمەۋە:

چراغ دا جارى، بۆۋە خامدا
 پا بنىيە ۋەبان ھەر دوو چاومدا
 مەۋاچە موژەت، تىژ تەرەن جە خار
 پاى گول ئەندامم مەدەرۆ ئازار
 من بەى مژەى خار، يە خەيلى ۋەختەن
 بەچارۋىكارى، نە راى تۆم بەختەن

.....

ئەگەر تىشان بۆ، غەمىر جە ھوون نىشتەر
 ھىجرانت فىشتەر، لىش مەدۆ نىشتەر
 سەھەر مەزانى، بالا زەرستوون
 پات وىنەى ھەنار ژيا بۆ بە ھوون

(75، 13-14)

جامی جه مینم، گهر د ئالوود بییهن
 بازاری سهودام، بهی سوود شییهن
 سۆزی هه ناسه، نمانا سهردی
 گیتلا رهنگی باخ، شادیم به زهردی
 خه می دنیای دوون جه نه زانی ویم
 ههر شهو سهو نه شتهر فیشتهر مه دۆ لیم
 چندی دل په شیو ناله ی شه وان بیم
 جه لا به خشی دهر، گشت بی خه وان بیم
 سه رمایه ی دیده، غهیر جه هوون نه بی
 هیج کاریم چهنی، دنیای دوون نه بی
 نیسته به وینه ی دنیا په رستان
 دنیا په رستم به هه زار دهستان (65-64، 75)

یه کیک له شاعیره لیبریکه کانی تر (سهیدی هه ورامیه) (1784؟-1848؟). هیشتا به تهواری ساغ نه بوتهوه، که ژیان و به ره می ئه شاعیره که ی و له چ سه دهیه کدا بووه. دانای هه ورامی ده لیت: "ناوی سهید همه سادق کوری سهید عه لیه و له سه دهی شانزه مه دا ژیاوه" (142، ل 25). شیخ محمد مه مین کاردۆخی ده لسی: "له دوای خویندنه وهی سهر چاوهیه کی زۆر و پرسیار کردن له خزم و که سوکاری و ماوهی بیست و ههوت سال خه ریک بوونم، بۆم پروون بوویه وه که سهیدی ناوی مه لا محمد سلیمان و کوری حاجی سهید مه جووده، له دبی خانه گا له دایک بووه. له لای زۆر له مه لاکانی هه ورامان و بناری شاره زوور خویندوویه تی" (94، ل 4).

بېرۇراپايەكى واش ھەيە، كە دوو سەيدى ھەبوون، يەككىيان لە سەدەي (شانزەيەمدا) ژياو، دووھەميان لە سەدەي (نۆزدەيەمدا). ئەم بۆچۈنە لەوھە ھاتوۋە، كە سەيدى بە ھەورامانىي كۆن و ھى تازەش بەرھەمى ھەيە. بەلام كاردۆخى لاي وايە، كە ھەر يەك سەيدى ھەبوۋە و شىعەرەكانى خۆيى بە ھەر دووشىۋەي ھەورامى – كۆن و تازە نووسىۋوۋە. ھەرۋەھا دەلى: "ھەموو تەمەنى لە ناۋچەي ھەورامانى تەخت بەسەربردوۋە و تائىستەش ئاسەۋارى ئەو خانوۋە ماۋە، كەتيايدا ژياۋە" (94، 6).

كاردۆخى سالى (1971) ديوانى شىعەرەكانى سەيدى بە پىشەكى و پەراۋىزە ھە لە چاپداۋە و بلاۋى كردۆتەۋە. فەردىك (تاك) و دوو دوو بەيت (چوارىن) ھەفتاۋ ھەوت غەزەلى تىدايە²⁰. زۆر شىعەرى غەربى و فارسىي تىپھەلكىشى شىعەرەكانى خۆي كردوۋە، غەزەلى تەۋاۋىشى بە زمانى فارسى ھەيە. لە شىعەرەكانىيەۋە دەردەكەۋى، كە ئەمىش مەلا چاك بوۋە و بېرۋاۋەر و فەلسەفەۋ كۆلتوۋرى ئىسلامى باش زانىۋە. (12) غەزەلى بابەتى ئايىن، (14) يان ۋەسپى سروشتى شىرىنى ھەورامان، (42) غەزەلىشى باسى جوانى و شەنگىي كچە كورد و ئەقىنى دىن، (7) شىعەرى ھەيە، كە زىاتر مەنەلۆگ و ئەندىشەي شەخسىي شاعىرن، (2) شىعەرىشى باسى شىعەرە.

ئەحمەد بەگى كۆماسىش (1793 – 1876) يەككىن بوۋە ھەو شاعىرانەي زىاتر شىعەرى خۆشەۋىستى و ئەقىنى نووسىۋوۋە. ژيان و بەرھەمى كۆماسى كە لە سەردەمى مەۋلەۋىدا ژياۋە، زۆر تارىك و ناديارە و بەتەۋاۋەتى روون نەبۆتەۋە. لە گوندى بەردەسپى

²⁰ كاردۆخى لە پىشەكىي ديوانەكەي سەيدىدا نووسىۋىتەي، كە سالانى شەست (1450) غەزەلى ئەم شاعىرەي كۆكردۆتەۋە، بەلام لە بارى سياسىي ئالۆزى كوردستاندا بوون بە خۆراكى ئاگر و لەناۋچوون. سەرلەنۆي ئەمانەي كۆكردۆتەۋە و لەچاپداۋن (102، 2-3) شايانى باسە، ف. مینۆرسكى لەۋتارى (گۆرانەكان... دا دەلى لە گوندى پىژاۋى ناۋچەي جوانرۆ دەسنووسى ديوانى سەيدى ديۋە (116، 12).

ناوچهی مهربوان هاتۆته دنیا. دۆستایهتی و هاوڕێتاییهکی بههیزی له گهڵ مهولهویدا ههبووه، ئهم ههر به خالۆی کۆماسی له شیعرهکانیدا ناوی دهبات. ههشتا بهرهممهکانی کۆماسی به تهواوی چاپ نهکراون، له گۆقار و رۆژنامهکاندا شتتیکیان لێ بلاوکراوتهوه و ئهوانی دیی ههشتا له کهشکۆل و دهسنووسهکاندا ماونهتهوه. یهکێک له شیعره بهناویانگهکانی شاعیر و سهرحهم ئهدهبی کوردی. ئهو لاواندنهوهیه، که بۆ دلداریان ژنهکهیی؟ وتوو ههناویشانی: "گلکۆی تازهی لهیل... ه". ق. مینۆرسکی، ئهم شیعرهی لهو وتارهیدا وا باسکرا، بلاوکردۆتهوه و دهبارهی دهلی: "هیچیکی وا سهبارت بهم شاعیره نازانین، ههر ئهوهنده ههیه، که له عهشیرهتی کۆماسییه — که له ناوچهی کوردهز دهژین و (20) گوندن و نزیکه (2500) کهسێک دهبن، ئهم ناوچهیه سهه به ویلایهتی سنهیه. لهسهه رینگای بهینی سنهه ههوارمان، لهلای چهپی ههوارمانی تهختهوهیه. ئهم ناوچهیه له دنیای زانستدا ههشتا هیچی دهباره نهزانراوه" (116، ل2).

ق. مینۆرسکی زۆر بهرز لایهنی هونهری و ناوهڕۆکی ئهم لاواندنهوهیهی نرخلاندوه. له گهڵ ئهو شیننامهیهدا بهراوردی کردوه، که خاقانی (بۆ ژنهکهیی) نووسیوه. ق. مینۆرسکی دهلی: "... له پاش ئهم وینانه (مهبهستی لهوانهی شیعره فارسییهکهیه) دهبی بی پهروا شین نامهیهی کارهکهی زاگروسیی خۆمان بهرزتر دابنیتین، بهلی ههستی شاعیر ساکاره، بهلام بههیزه چونکه هیچی ئهفسانهیهی یان لاهووتیهی تیدا نییه" (116، ل5). شاعیریکی تری دیالیکتی گۆرانی خانای قوبادییه (سهدهی ههژدهیهم). ژبان و بهسهرهاتی ئهمیش زۆر نادیار و تهماوییه. دانای ههوارامی سالی له دایک بوون و مردنی ئاوا نووسیوه (1700 – 1759) (124، ل83). بهلام باسی ئهوهی نهکردوه لهچ سهراوهیهکهوه و له کوپۆه ئهمهیهی ههناوه. ههندی شیعری خانای بلاوکردۆتهوه.

۴. مینۆرسكى لە وتارى (گۆرانەكان)دا ناوى ئەم شاعىرەى هېناو دەلى: "لە
عەشپەرەتى جافە، ئەمە بەلگەى ئەوھى، يان زمانى ئەدەبىي جافەكان گۆرانى بوو، يان
جاران بە گۆرانى قسەيان کردوو" (116، ل12)..

زىاتر بىر بۆ ئەو دەچىت، كە زمانى ئەدەبىي جافەكان گۆرانى بوويت، نەك بە
گۆرانى دوایتن.

ئاشكرايە خانای قوبادى زياتر بە داستانى (شیرين و خەسرەو) ەكەيەو بەناوبانگە. وەك
خۆى لەسەرەتاكەيدا باسى دەكا، ويستويەتى داستانەكەى نيزامىي گەنجەوى (1141 –
1209) بکاتە كوردى، بۆ ئەوھى كورد بە زمانى زگماكى بىخوینیتەو، بە نمونە
لەمەوبەر ئەم كۆپلیتە هینرايەو. محەمەدى مەلا كەرىم بەشپۆھىەكى زانستى بە
ليکۆلینەو و پەراويز و فەرھەنگۆکەو لە چاپى داو (99). لە پيشەكەيەكەدا
نووسيويتى: "بە داخووە نيمە ميژووى ژيانى خانا نازانين تا تيبگەين، ئاخۆ يەكى بوو لە
مەلا پايە بلندەكانى كوردستان، يان ھەر يەكەك بوو لەوانەى پييان ئەوترا ميرزاو چيزيەكى
شيعر و ئەدەبىيان ھەبوو، بە ھيزى خۆيان توانايەكى رۆشنبيريان بۆ خۆيان پيەك ئەھيناو
ھەر لەم ريگايەو ھى وايان تيا ھەلئەكەوت ئەبوو بە سەرامەدى دەورى خۆى (99، ل10
– 11) دواتر دەليت: "لەو شيعرانەى خانا، كە بۆ نيمە ماونەتەو ھەوت بەندەكەى
نیشانەى ئەوھن كە ھەم مەلايەكى ئاگادار بوو ھەم بياويەكى دل دردۆنگيش بوو" (99،
ل11). لەم شاكارەيدا خانا زۆر بېرى فەلسەفەيى ئىسلامى دەربريو، بۆ نمونە: مەسەلەى
(جەبر و ئيتختيار)... (شیرين و خەسرەو) ەكەى خانا (5526) بەيتە، بەلام ئەوھى
نيزامى (6188) بەيتە (99، ل9، 10). ھەندى شيعرى خانا دینمەو كە باسى چەرخى
چەپگەردو ناھەمواردەكەن و بە عەدالەت و دادپەرورەيدا ھەلئەلین:

جە گەرمىيى ئافتاو عەدل و ئينسافش

جه بهرق شمشیر خارا شکافش

گورگ و میتش جه عهدل تهو جهوین چون شه م

سیعهی ئیخوانی وهندشان وه هم (99، ل15)

دهربارهی (جهبر و ئیختیار) دهکشی دهلی:

یا ره ب تهر بهد خۆم، تهر پاکیزه خۆم

گونای من چیشهن ئافهریدهی تۆم

تۆ ویت حاکم بهر، هم ویت بهر قازی

کەس به سونعی وئیش چون نییهن رازی

تۆ بهدهست ویت من ئافهریدهن

تهر نه بۆت پهسند کی پهسندیدهن (124، ل84)

بیگومان ته مه دوانیکی راگوزارییه و لیریکی گۆرانی پیوستی به لیکۆلینهوهی بهرفراوان هیه. بیمولهتی نه بوایه، ده توانرا ته م باسه کورته، به به ره می گه لی شاعیری ناوداری تری وه کو: میرزا شه فیعی جامه پیزی (1785 – 1835)، وه لی دیوانه (سه دهی ههژدهیه م؟) غولام شاخان (1866 مردوه؟) مه لاخلدری رواری (1725 – 1790)، میرزا قادری پاوهی (1834 – 1907)... هتد به پیژ بکرایه. ته م نووسینه دهربارهی لیریکی مهولهوییه به تاییه تی، بۆیه له به شی دووه مدا باسی ژیان و به ره مه ته ده بی و زانستییه کانی تری شاعیر ده کهن.

بهشی دووهم

ژیان و بهره‌می تدهبی و زانستی مهولهوی

ژیننامه‌ی مه‌وله‌وی هه‌ر به شی‌وه‌یه‌کی گشتی زانراوه. سه‌رچاوه و به‌لگه‌ی ئەم لایهن و ئەوی تری ژیا‌نی زیاتر به‌ره‌م و نامه‌کانین. هه‌روه‌ها هه‌ندی به‌سه‌ره‌ات و زانیاری دهرباره‌ی ژیا‌ن و هه‌لسوکه‌وت و هه‌لۆیستی مه‌وله‌وی لای بنه‌ماله‌و که‌سوکار و ناسراوانی پارێزراون، که هه‌ر نه‌وه‌یه و داوینییه‌تییه ده‌س نه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی.

ناوی عه‌بدولپه‌حیمه و کورپی مه‌لا سه‌عه‌یده به (مه‌وله‌وی) به‌ناوبانگه. سالی (1806) له دێی سه‌رشاته‌ی خواروو²¹ له دایک بووه.

²¹ شوینی له دایکبوونی مه‌وله‌وی، له سه‌رچاوه‌کاندا به شی‌وه‌ی جیا‌جیا نووسراوه بۆ نمونه، ئەمین زه‌کی به‌گ ده‌لی، له هه‌ورامان هاتۆته دنیا (155، ل344). عه‌لاه‌دین سه‌جادی، عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول، أ. ب. هه‌وری بی‌ئوه‌ی راسته‌وپاست زیدی شاعیر بلین، وتویانه له تاوگۆزی له دایک بووه. مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس ده‌لی، له سه‌رشاته له دایک بووه (92، ل277. 152، ل71. 127، ل114. 111، ل6).

شایانی باسه ره‌ئوف عوسمان له وتاری (تصحیح مولد و مسقط رأس الشاعر مولوی) که له پۆژنامه‌ی (العراق) دا بلاوی کردۆته‌وه. به‌م وشانه که هه‌روه‌ک خۆی به عه‌ره‌بییه‌که‌ی ده‌یاننوسمه‌وه، ده‌یه‌وی به‌رپه‌رچی هه‌موو ئەو رایانه بداته‌وه: "إن معظم الأراء التي ابدیت حول مولده، فتعوزها الدقة و التحري العلمیتین ان لم یکن کلها، لأن التقليد الألی و اغفال البحث المقنن الرصین السمة البارزة فیها" (162، ل3)، دواتر ده‌لی: "فالقرية التي فتح فیها مولوی عینیه هی لیست تاوه‌گوز أو سرشاته، أو هورامان کما أوردها الأساتذة الفضلاء بل (تاوگۆزی تاوگۆز) وتسمى أيضا ب(قه‌لاجی)" (162/ ل3).

پاستییه‌که‌ی کاتی خۆی ئەم وتاره‌ی ره‌ئوف ده‌لاوه‌که‌یه‌کی لا په‌یدا کردبووم، نازانم بۆ وام به‌ خه‌یا‌ندا ده‌هات، که له‌و سه‌فه‌ره‌ی سه‌رشاته‌ی هاوینی سالی 1972دا، منیش ئەم‌م له سه‌یید موحسینی نه‌وه‌ی مه‌وله‌وی بیستبێ. ده‌شزانم، که ره‌ئوف خزمی بنه‌ماله‌ی مه‌وله‌وییه و وه‌ک له‌و چه‌ند دێره‌ی پیشووشدا باسی خۆیی کردوه، خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی ورد و زانستییه، بۆیه لام وانه‌بوو که له‌و بن ده‌ست و نزیکیه‌وه هه‌روا ئەم وتاره بنووسیت و دوا‌ی چه‌ند سالی‌ک بیته‌وه‌و له (ژماره 61 ی "کاروان" ل46 ی، 1987) دا ئەم رایه‌مان بۆ بنووسیت: "لم یذکر أحد من الأفاضل مؤرخي أدبنا الكردي بأنه ولد في قرية (سرشاته السفلی). (سه‌رشاته‌ی خواروو) له کوی و (تاوگۆز - قه‌لاجی) به (قه‌لاج) بوو له کوی؟

مەولەوی لە بنەمالەییەکی تائین و زانست پەرۆری ناسراوی کوردە، کە دەگەرپیتەوه سەر زانای تائینی ناسراو پیر خدری شاھۆ. ھەرۆھا مەلا ئەبویە کری موسەنیفی چورپی باپیری شاعیر زانایەکی دیاربوو و کتیبی (الأصول)ی داناو، کە تاییەتە بە مەسەلە تیۆرییەکانی تائینی ئیسلام.

باوکی مەولەویش مەلا چاک و زانا بوو، لە گوندی بیژاوی نزیک ھەلەبجە، حوجرە ھەبوو و دەرزی وتۆتەو. مەولەویش ھەر لەوی نێردراو تە بەر خویندن. بە دەستووری فەقیکانی ئەو سەردەمە، مەولەوی بۆ خویندن و لە زانست گەڕان شارەوشار و گونداو گوندی لە کوردستانی عێراق و ئێراندا کردوو، لە ھەلەبجە، خورمال، بیارە، تەویڵە، سلیمانی، پاو، چور، سنە و گەلی شوینی تر ژیاو و خویندویەتی.

دوای مردنی باوکی (نەزانراو چ سالتیک کۆچی دوایی کردوو) مەولەوی ناچاربوو، بۆ بەخیوکردنی خێزانەکیان بۆ ماویەک دەس لە خویندن ھەلگریت. دوایی چوو تە جوانرۆ و سەرلەنوێ تێھەلچۆتەو و لەویشەو چوو بۆ سنە و ماویەک لەوی سەقام گیربوو.

مەولەوی لەسەر دەستی زانای بەناویانگ و موفتیی سلیمانی ئەو رۆژگارە مەلا عەبدولرەحمانی نۆتشییدا خویندنی تەواو کردوو و ئیجازە ی مەلایەتی وەرگرتوو.²²

مروفا دەتوانی ئەم سەرەنجانەشی ئاراستە بکات: دەلی، سەجادی وتوویەتی کە لە (دیی تاوگۆز) لە دایک بوو (162، ل3) وەک ئەوێ سەجادی نەیزانیی (تاوگۆز) ناوچە یە. ھەرۆھا دەلی، کە ئەمێن زەکی بەگ وتوویەتی لە (ھەورامان) لە دایک بوو، دوایی رەئوف پیی وایە، کە ئەمە ھەلە ی وەرگێری (میژووی کورد و کوردستان) - محەمەد علی عەونی بی، بەلام لە ئۆفسیتی چاپی دووھمی کتیبە کە دا ئاوا نووسراو: "مولدە ب (ھورامان)...." وەرگێرش لە پەراویژدا نووسیبووەتی "ئە و لد... فی قریة تاوگۆز..."
ل344.

²² پای جیاواز دەربارە ی ئەو ھەش ھە یە، کە لە کوێ و لەسەر دەستی کێدا مەولەوی خویندنی تەواو کردوو، بۆ نمونە، عەلانەدین سەجادی نووسیویەتی، کە لە سنە و لە مزگەوتی دارولئیحسان لە

دوای خویندن ته واو کردن، مهولهوی له گوندی چرۆستانه ی نزیك هه له بجه بووه به مه لا و دهرزی به فقه قتیان وتوووه.

ههر له سه ره تاي لاوییه وه مهولهوی به ههستی شاعیرانه ی سه ودایه کی سۆفیه تی له سه ردا بووه و بۆ رێگای راست گرتن و له یه زدان نزیك بوونه وهش ویستویه تی سلووک بکات، بۆیه رووی کردۆته ته ویله و لای شیخ عوسمانی سیراجه ددین، که یه کیك له خه لیفه دیاره کانی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی بووه - ته ریه تی وه رگرتوووه.

دوای بوون به موریدی شیخی سیراجه ددین، به گویره ی داب و رهوشتی سۆفییان، خه لوه تی خواناسیی خۆیی په ره پێداوه.

وهك باسکرا، شیخه نه قشبه ندیه کانی هه ورامان، سه رجه م ده ورێکی بالاییان له گه شه پێدانی ژیا نی کولتوری کوردستان و به تاییه تیش ناوچه ی هه ورامان و شاره زووردا بی نیوه، ژنه کوردناس و زانای سۆفیه تی ئی. ئا. فاسیلیقا ناماژه ی ئەم رۆله گرنگ و پرپایه خه ی کردون (15، ل57).

مه ولهوی شیخه کانی ئیجگار خۆشویستوووه و رێزێکی بیبایانی بۆیان هه بووه، ته مانیش لای خۆیا نه وه له پله ی مه ولهوی گه شتوون و لایان ئازیز بووه. هه رچه نده جاروباریش دلساردیی وه ختی که وتۆته نیوانیا نه وه، به لام درێزخایه ن و کاریگه ر نه بووه، سه رجه م و

سه رده می ره زا قوی خانی ئەمیری ئه رده لاندای مه لا ئەحمه دی نۆتشی بی ئیجازه ی وه رگرتوووه (92)، ل270) مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس ئەم رایه ی لا ته واو نییه و ده لی، که مه لا ئەحمه دی نۆتشی بی سالی 1872 له سنه مه لایه تی کردوووه و مه ولهوی له و سالانه دا ته مه نی 66 سالیك بووه. مه ولهوی شیعرێکی هیه، که به حسایی ئەبجد ناماژه ی سالی هاتنه دنیا ی مه لا ئەحمه دی نۆتشی کردوووه، که سالی 1229/ک1813 ز ده کات. جا وهك ده رده که وی مه ولهوی هه شت سالیك له مه لا ئەحمه دی نۆتشی بی گه وره تر بووه و ریشی تیناچی مه ولهوی لای ئەم و له م ته مه نه گه وره یه دا ئیجازه ی وه رگرتیی. مه ولهوی له و کاتانه دا شوهرت و ناوبانگی زانایی له و ناوچانه دا رۆیشتوووه و ئیقلمگیربووه.

زۆریەى وەخت ئەم پەیوەندى و دۆستایەتییه گیانییهى مەولەوى و پیره‌کانى ئەك هەر له واقیعدا بەهێزى بى وینەبووه، بەلكو له لیریكای مەولەویشدا، له شیوازیكى شیعیری هونەریی بەرزدا رەنگى داووتەوه. ئەم پارچە شیعەرى خوارەوى بۆ شیخی بەهائەدین نووسیوه، كه باس لەو بارە دەروونییهى خۆى دەكات، كه چەند بى ئارامى بە دیدارشادبوونی شیخەو چەند زووتر دەیهوێت بچیتە خزمەتى:

نەسیم پەنجەى پات ئەر سەردى كێشان

بداڕەش نە تۆى دڵ دەروون رێشان

شۆن هەن نەى سەر وەخت، سازان پەى دەلیل

جە هەر سەربەرزى هەرسى دیدەم میل

بشۆ چون یاواى وەى دووى سەردەوه

بى پرسا بنال وەى دوو فەردەوه

بالەخانەى چەم دیوانەكەى تۆ

بانەناو وە گل ئاسانەكەى تۆ

تكەش عاجز كەرد خەيالت تێشدا

تازیز بۆ جارى پابنیه پێشدا²³

(د، ل 538 – 539)

²³ مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس بەم شیوێهە ئەم شیعەرى لێكداووتەوه: بالەخانەى سەرچەم، كه دیوانى تۆیه و بانەكەى بە خاكى بەردەرگاتان سواغدراره، كه وتۆتە دڵۆپەكردن... تەشریفت بێنە پێیهكى پیا بنى با دڵۆپە نەكاو بتوانین خەرىكى بێركردنەوه مان بێن... ئەمە مانا پووالتیهكەیتى. بەلام شاعیر مەبەستىكى تریشى هەبووه، كه ئەو تا بالەخانەى چاوى دلدەرگەت كه دلى دیوه‌خانى خۆتەو هەمیشە تۆى تیايت و بانەكەى بە خاكى بەردەرگات سواغ دراوه، مەبەست لەوێهە، كه گوايه هەموو جارى پێى ئەنايه سەرچاوى – تك تك فرمیسكى لى ئەرژا، لەبەرئەوه وینەت له ناو چاوما عاجزبووه چونكه، كه چاو ئاو بكات وینەى هێچ بە سافى وەرناگرى، سا ئازیز پى ناسكەكانت بنى بەسەر چاوه‌كانما با دابمركێن و فرمیسك نەپێژن (د، ل 539 – 540)

ههروهها مهولهوی نامهیه کی فارسیشی ههیه، که هه مان خوشه ویستی و سۆزی بۆ شیخی سیراجه ددین لی ده تکی، ده لی: "مخدوم مطاع مهربان، و قطب دائره حق شناسان، ضیابخش دل ناتوان، و روشنی دیده پرو جوان، أعنی به شیخ عثمان که حدیث (الحياء شعبة من الايمان) در شأن او جویان است، به قادر منان میسپارم تا مدید الزمان در أمان خود نگه دارد" (109، ل424).

دیاره له نیوان شاعیر و شیخه کانیدا نامه و په یوه ندیی به هیتر و به رده وام هه بووه. شیخی به هاته ددین بهم چند دیره شیعره گله بی له مهولهوی کردووه که بۆ هیچ باس و خواسیکی نییه:

یا کاغز بریان، یا مهلا مهردن
یا خو عارتن دۆس وه یاد کهردن
غه مگین مه نیشه غم بدر وه باد
فهلهك نمازۆ كهس وه خاتر شاد

(د، ل300)

دیوانه که ی مهولهوی ههژده غه زه لی تیدایه، که بۆ شیخی سیراجه ددین و به هاته ددین و تاجه ددین نووسراون. وا پیده چی بیست غه زه لی تریشی (که له په راویزی دیوانه که دا نه نووسراوه بۆ کین) هه بۆ شیخه نه قشبه ندییه کانی هه ورامان نووسراییتن. بیجگه له شیعره هه ندی نامه ی مهولهوی ماون، که بۆ شیخی سیراجه ددین و به هاته ددین و زیاته ددینن.

مهولهوی دۆستایه تیی له گه ل هه ندی له شیخه قادرییه کانیشدا هه بووه، بۆ نمونه، دیده نیی کاک ته حمه دی شیخی کردووه و نامه یان بۆ یه ک نووسیوووه. ههروهها شیعریکی له پیاه لدان و لاواندنه وهی شیخ عه بدولره جمانی خالیسی تاله بانیدا ههیه:

دنیا نه گىجاو تارىكه شهوبى
 جهلاو رۆشنیش جه لا چون خهوبى
 ناگا شوئلهى خۆر صوب فهدا، فهدا
 وهسهر بهرز ههد وه دهشت و دهدا
 تهكدا تارىكى تهولای تهريكى
 ئالهم چهنى نوور كهرد هام شهريكى
 دنيايى مهويهرد وه عهيش شيرين
 صاحب دين ديههش بى وه صاحب دين
 تهو شوئه ديسان مهيل ئاوهردهوه
 تهولای پهردهوه تهشريف بهردهوه
 دل پهى تهتريخ وات وهدهم دهردهوه
 تهى وای²⁴ وهى دنياش تاريك كهردهوه (د، ل 245-246)

دۆستايهتیهکی بههتیش له نیوان مهولهوی و جافهکاندا ههبووه. ههموو تهو زانایانهی له ژيانى ميللهتى كورد كۆليونهتهوه، باسيان له پۆلى گرنگی جافهكان له ژيانى كۆمهلايهتیی كورددا — كردهوه. بۆ نمونه، س. ئەدمۆندز دهئى: "جافهكان كوردی ساغ و تهواون. پاستییهكهی ئەمه گهورهترین هۆزی خواروی كوردستانه" (59، ل 141).
 سهردهمانیكى زۆر بهگزاده جاف سهركردایهتیی ئەم هۆزهیان دهكرد، كه كهسانی خاوهن مولك بون. له سهركرده ناسراوهكانى بهگزادهجاف، محمهد پاشا، مهحمود پاشا،

²⁴ دپیری دوايى به حسابی ئەبجهد دهكاتە 1277/ك1860ز، كه سالی له دنيادهرچوونی شیخ عهبدوهرهحمانه.

که له‌قه‌بی پاشایه‌تیی له‌ ته‌سته‌مه‌بو له‌وه‌ بۆ هاتۆته‌وه‌ هه‌روه‌ها عه‌دله‌ خام، که گه‌لی زاناو
 رۆژه‌ه‌لاتناسی بیگان‌ه‌ی وه‌کو مینۆرسکی ستایشیان کردووه‌... هتد.

هه‌ر له‌ناو ئەم به‌گژادانه‌دا شاعیری وه‌کو تاهیربه‌گی جاف (1875 – 1917) و
 ئەحمه‌د موختار جاف (1897 – 1935) و گه‌لیکی تر هه‌لکه‌وتوون.

گه‌لی زانا و ئەدیب و پیاوی ناودار، له‌ناو خه‌لکه‌ ساده‌که‌ی جافدا په‌یدابوون و
 ناوبانگیان ده‌رکردووه‌، بۆ نمونه، مه‌ولانا خالیدی مکایه‌لی نه‌قشبه‌ندی، که تازه‌که‌ره‌وه‌ی
 ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی بووه‌ له‌ کوردستان و گه‌لی ناوچه‌ی تری جیهانی ئیسلامیدا
 دایه‌زراندووه‌، نالی دامه‌زینه‌ری قوتابخانه‌ی شیعیی بابان، شاعیری تازه‌که‌ره‌وه‌ی
 گه‌وره‌مان عه‌بدوڵلا گۆران (1904 – 1962) و ده‌یان نووسه‌ر و زاناو ئەدیبی تر.
 بیگومان نووسین له‌سه‌ر جاف و ژیا‌نی کولتوورییان بابه‌تی راسته‌وخۆی ئەم باسه‌ نییه‌و
 لیکنۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تی ده‌وی.

لیرده‌دا ته‌نیا شه‌وه‌نده‌ به‌ لایدا ده‌چین، که په‌یوه‌ندی به‌ هه‌لسوکه‌وت و هه‌ندی لایه‌نی
 ژیا‌نی مه‌وله‌وییه‌وه‌ هه‌یت.

شیه‌ر و نامه‌کانی مه‌وله‌وی، به‌لکه‌و شایه‌تی دۆستایه‌تیی شاعیر و به‌گژاده‌ جافن. هه‌ر
 چهند ئەم په‌یوه‌ندییه‌ وه‌ک دوا‌یی باسی ده‌که‌م جاروبار ساردو‌کزیبووه‌.

مه‌وله‌وی ریزیکی زۆری بۆ محمه‌د پاشای جاف هه‌بووه‌ و گه‌لی نامه‌و شیعیی جوانی
 له‌م باره‌یه‌وه‌ هه‌یه، هه‌رچه‌نده‌ له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌یه‌ک مه‌وله‌وی دلی له‌ محمه‌د پاشا یه‌شاهه‌،
 شه‌ویش له‌به‌ر شه‌وه‌ی پاشا له‌ باتی شیخ عه‌لیی عه‌بابه‌یلی، عوسمانی خاله‌ی کردووه‌ به
 سه‌رکاری خۆی له‌ ناوچه‌ی شه‌میران و شه‌میش گه‌روگرفت و سه‌رقاله‌ی زۆری تووشی
 خزمه‌کانی مه‌وله‌وی کردووه‌، ته‌نانه‌ت مه‌وله‌وی هینده‌ دلی ره‌نجاره‌، که ناوچه‌که‌ی

بەجێهێشتوووە و ئەم چەند دێرە شیعەرە فارسییەشی وەک هەلۆیستی ناره‌زایی دەرپڕین بۆ
محەمەد پاشا ناردوووە:

وزان سوی وطن هجرت نمودم

خلافت از علی دانسته بودم

به تأثیر محمد میر اکمل

خلافت چون به عثمان شد محول

دل خویشان ما را پر ز خون کرد

به خویشانوند خود نعمت فزون کرد

(د، ل – ل، م)

هەر وەها شاعیر لە گەڵ مەحموود پاشاشدا دۆستایەتی هەبووە. مەحموود پاشا تەنیا
پیاویکی ناواری کۆمەڵ و سەرکردە و ئیدارییەکی لیھاتوو نەبووە، بە لێکو مرۆڤێکی زاناو
رۆشنبیر بوو و شارەزاییەکی چاکی لە ئەدەب و زانستەکانی ئەو سەردەمدا هەبووە.
پیرەمێردی شاعیر لە وتاریکیدا دەڵێ: "لە نا ئەو کوردە ئاوارانەیی ئەستەمبولدا، کەسیکیان
تێدا نەبوو، ئەوەندە مەحموود پاشا ولات و زمان و ئەدەبی میللەتە کەمی خوێش بوی" [1]
(77، ل1).

²⁵ لێرەدا مەولەوی بەراوردێکی جوانی نێوان پێغەمبەر و حەزرتی عوسمان و عەلی، لە گەڵ محەمەد پاشا و
عوسمانی خالە و شیخ عەلیی عەبابە یلێدا کردوووە.

²⁶ وەختی خۆی فۆتۆکۆپیی ئەم ژمارەیی (ژین) م هەبوو، بەلام بەداخەو و ن بوو، بۆیە ناچاربووم لە
رووسییە کەو بەیکەمەو بە کوردی.

که شکۆله که ی مهحمود پاشا، تا ئەم رۆژگارەش سەرچاوهیهکی باوەرپێتکراری ئەدەبی و شیعرییه، دەلێت مهولهوی به خهتی خۆی شیعری تێدا نووسیهتهوه²⁷. بهلام مهولهوی له گهڵ ئەمیشدا جاروبار ساردی و دل زیزبون کهوتۆته نێوانیان.

مهولهوی هه‌میشه داکۆکی له راستی و خه‌لکی بێ دهره‌تان و نه‌دارا و به‌تایه‌تیش ه‌ی ناوچه‌که‌ی خۆی کردوه. هه‌ر ئەم خۆشه‌ویسته‌شی بۆ زیندو مرۆقی دهوروبه‌ری وای لێکردوه ئەو شوین و پایانه‌ی له‌ شاره‌ گه‌وره‌کاندا ئەمیرو ده‌سته‌لاتداران بۆیان ته‌رخانکردوه ره‌تکاته‌وه، هه‌ر له‌سه‌ر داکۆکی له‌ خه‌لکی هه‌ژاریش ناکۆکی له‌ گه‌ڵ ده‌سته‌لاتداراندا بۆ دروست بووه.

ده‌رباره‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه، کاتی خۆی ده‌مه‌ته‌قییه‌ک له‌ نێوان پیره‌مێردی شاعیر و مێژوونووس حه‌سین حوزنی موکریانیدا دروست بووه. حوزنی نووسیه‌تی: "مه‌مه‌د پاشای جاف نه‌نگه‌ویستی مه‌وله‌وی بووه، به‌پێی نه‌یاری و دل‌گیری، که له‌ نێوانیاندا بووه، ناچارکراوه‌ ده‌ست له‌ زید (وطن)ی خۆی هه‌لگرێ... " (111، 1).

پیره‌مێردیش له‌ رۆژنامه‌ی (ژین)دا وه‌لامی داوه‌ته‌وه‌ ده‌لی: "مه‌وله‌وی به‌ نه‌وازش و ده‌ستگیری مه‌مه‌د پاشا و قاده‌به‌گ و مه‌حمو پاشای کورێ هیناویانه و له‌ ده‌وری هه‌له‌بجه‌ دایانناوه‌ ناشاریته‌وه مه‌وله‌وی به‌هۆی به‌گژاده جافه‌وه ناسراوه و سه‌راپا ئەشعاریشی بۆ ئەوانه، مه‌وله‌وی هه‌میشه موچه‌خۆری به‌گژاده‌بووه... هه‌ر چه‌نده له‌ عیلم و شیعردا هه‌موو موچه‌خۆری رێژه‌ی سفره‌ و خوانی عیلمی ئەوین" (77، 1).

²⁷ نامه‌یه‌کی بێ نوخته‌ی مه‌وله‌وی هه‌یه بۆ مه‌حمود پاشا. له‌سه‌رئیکه‌وه نیشانه‌ی توانای شاعیر و له‌سه‌رئیکه‌ی تریشه‌وه مانای رێزی بێ سنووریه‌تی بۆ پاشا. شایانی باسه، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپس له‌ دیوانه‌که‌ی مه‌وله‌وی (د، 396) و سه‌ره‌تای ئەو به‌شه‌دا که له‌ (یادی مه‌ردان)دا بۆ مه‌وله‌وی ته‌رخانکراوه (109، 381)، ده‌لی، ئەم نامه‌یه بۆ مه‌مه‌د پاشایه، به‌لام له‌سه‌روو نامه‌که خۆیه‌وه نووسراوه بۆ مه‌حمود پاشایه، ه‌ بروانه: (109، 465).

ئەوھى راستى بى، نەھوزنى و نە پىرەمىردىش نەياتتوانىۋە ھەلۋىستى شاعىر بە شىۋەھىكى راست و بابەتى پروون بىكەنەۋە. ھەر دوو لا مەسەلەكەيان بە زیادەۋە باسكردوۋە. ھوزنى دەۋرى جافەكان سەرجم بە باشى باس ناكات و پىرەمىردىش زیاد لە پىۋىست قەبەى دەكات. ناتوانى بوتى، بەگزادە جاف نەنگەۋىستى مەولەۋى بوون و ئەمىش رقى لىيان بوۋە، بە پىچەۋانەۋە نامەو شىعەرەكانى نىشانەى دۆستايەتتى و پىزى ھەر دوو لان بۆ يەكتى. ئەۋەشى كە گوايە مەولەۋى شاعىرى دەربارىان بوۋى، يان موۋچەخۆرى بەگزادەبوۋى و سەرجم ئەشعارى بۆ ئەۋان بى، لە راستىيەۋە دوورە. پەيۋەندىيەكە دوو لايەنە بوۋە، جارىبەجار بەتىن و ھەندى جارىش ساردى كەتۋتە نىۋانىانەۋە. لىرەدا جىيى خۆيەتى، شاھەتتەكى ھەسەن فەھمى بەگى نەۋەى مەھمۇد پاشا بەھىنمەۋە، كە بۆ مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىسى گىراۋەتەۋە، وتۋىەتى: "پاش ئەۋەى كە مەھمۇد پاشاى جاف روتبەى پاشايەتتى لە ئەستەمبولۋە بۆ دى، رۆژتەك مەولەۋى لەسەر مەسەلەيەك دلى لىيى دىشى، ۋە نامەيەكى بۆ ئەنئىرى تيا ئەنۋوسى: پاشا ئەگەر تۆ بەۋەۋە ئەنازى لە مەھمۇد بەگىيەۋە بوۋى بە مەھمۇد پاشا، منىش بەۋەۋە ئەنازم كە ھەر مەولەۋى بووم و ھەر مەولەۋىم" (د، ل - ل).

مەولەۋى شاعىرىكى راستگۆ و خاۋەن ھەلۋىست بوۋە، داكۆكىشى لە ھەق و راستى كىرۋە و ھەرچى شتتىكى پى راست نەبوۋىت لە دژى ۋەستاۋە و ژيانى دىنايشى بۆ خۆى ئەۋەندە لا مەبەست نەبوۋە.

مەولەۋى ئەم شىعەرەنى بۆ بەگزادە جافەكان نۋوسىۋە: بۆ مەھمۇد پاشاى جاف: "مەيلىت ئارەزۋى ئەغىيار كەردەبى" (د. ل 155 - 156)، بۆ مەھمۇد پاشا: "ئەياز ھەمراز نالە و ئاخ و دوود" (د. ل 23 - 25)، "جە دووريت دەروون مەۋج دەرياي ھوون" (د، ل 155 - 156). ھەرۋەھا ئەم شىننامەۋە لاۋاندنەۋانەشى بۆ

نوسیون: بۆ پهریزاد خانمی ژنی یه کی له به گزاده کان (د، ل 110 – 112)، بۆ مردنی
 نه جمده به گی برای همه پاشا (د، ل 224-226)، بۆ کوچی دوایی قادر به گی
 که یخسره و به گ دوو لاوانده و هی هیه (د، ل 357 – 358، ل 371 – 385)، بۆ
 مه رگی نه مننه خانی کچی قادر به گیش شیعریکی وتوو (د، ل 383 – 385). نه م تۆقه
 شیعره نیشانه و به لگهی دۆستایه تی و په یوه ندیی مه ولهوی و به گزاده جافن، نه مه
 نمونه یه کی نه و شیعرانه یه بۆ مه محمود پاشای وتوو:

چیش و اچۆ (مه عه ووم) خه سته ی مه هجووریت

حان دیده و دل جه دهر د دوریت

بدیه به و ده جله ی بی که نارهدا

ره وانهن و به بین به غد شاره دا

سه بیر که ره نه و گهر ما و شه راره ی تاوه

هوه یدان هامن جه لای به غداوه

نه و ناخر وشکا و نه سرین دیدهم

ئید دما نه فسه دلهی خه م دیدهم

جه و گهر ما و جه و تاو بهر گوزیده که م

ته فتیش که ره حالات دلّه و دیده که م! (د، ل 185 – 186)

چه رده یه کی زۆری ژیا نی مه ولهوی په یوه ندی قه لمره ی نه رده لانه. ناشکرایه مه ولهوی
 له پایته ختی نه ماره تدا خویندوو یه تی و دواتر وه ک شاعیر و زانا ناویانگی دهر کردوو و
 په یوه ندیی له گه ل زانایان و نه دیبان و میره کانی نه م هه ریمه دا هه بووه. شه خسیه ت و زانایی
 و به ره هه می مه ولهوی بۆ ژیا نی کۆمه لایه تی و کولتوو ریی نه ماره ت گرنه گ و پر بایه خ

بوون. شاعیر دۆستایه تیبی له گهڻ غولام شاخانداندا که خوشی شاعیر و شهدهب دوست بووه له (1849 – 1867) فرمانره وایی کردووه – هه بووه²⁸.

پاش ماوهیه که له نیوان مهولهوی و غولام شاخانداندا له سهر ههندی مهسه لهی ناینزایی ناکۆکی پهیدا بووه، چونکه غولام شاخان ویستویه تی شیعیه گه ربیه تی له قهلمپهوی دهسته لاتی خزیدا بلاویکاته وه و شه مهش بوته هوئی ناژاوه و دووپروسکانی له ناو خه لکدا، په کیلک لهم پروداوه ناخوشانه، ههراکهی (کاروانسه را)یه (135، ل 177).

شیخی سیراجه ددین مهولهوی و کوره کهی خوئی ناردووه بۆلای غولام شاخان، بۆ شهوی واز له مهسه لهی بلاو کردنه وهی شه مهزه به بهیئی. له ناو نامه کانی مهوله ویدا نامه یه کی غولام شاخان ههیه، که له سه ریکه وه باسی جیاوازی بۆچوون و بیرو پای ناینیان هه له لایه کی تریشه وه به لگه ی شه ریژه بیپایانه یه، که شه میر بۆ شاعیر هه یبووه و پینش نیاری کردووه، که مهوله وی بچیتته گوندی زه لان و له وی نیشته جی ببی (109، ل 390).

مهوله وی په یوه ندیی له گهڻ حیسامولده وله موراد میرزادا هه بووه، که سالی (1876) فرمانداری کرماشان بووه²⁹. فه رهاد میرزای برای موراد میرزا داوای له مهوله وی کردووه که بچیتته یه کی له شاره گه وره کانی ژیر دهسته لاتی شه و له وی مه لایه تی بکات، به لام

²⁸ وا زانراوه که سالی (1858) غولام شاخان هه موو زانوا ناودارانن شه ماره تی له شه نگیکی پیر ته داره کدا کۆکردۆته وه و به ره سمی له قه بی مهوله وی به شاعیر داوه (92، ل 281).

²⁹ شایانی باسه موراد میرزا له نامه یه کیدا چ به شه خسییه ت و چ به شاعر مهوله ویی تاوگۆزی به مه ولانا جه لاله دینی رومی (مهوله وی) ده چوینی ده لی:

ای تو ذاتت همضو ذات مولوی

وی کلامت ضون کلام مثنوی (109، ل 458)

شاعیر زیدی خوئی به چینه هیشته و مهفتنه و خه لگی خوئی به هه موو کلوری دنیا نه گۆریوه ته وه .

ههروه ها له ماوهی ژبانی ئه و چهند ساله ی سلیمانیدا، مهولهوی دۆستایه تیبی له گه ل شه میره کانی باباندا به تایبه تیش له گه ل شه حمه د پاشای باباندا هه بووه . شه حمه د پاشا خوئی زانا و شاعیر و شه ده ب دۆست بووه و کتیبی (تهفسیری به یزاوی) ی پيشککشی مهولهوی کردووه و شاهه نگیکی گه وره ی ئیجازه وره گرتنیشی بو ساز کردووه (د، ل4). زۆرسه پیره! به پيشچه وانه ی په یوه ندی مهولهوی له گه ل شه یخه کانی و جاف و شه رده لانییه کاندا، ناشنایه تیبی مهولهوی له گه ل بابانه کاندا نه له شیعرو نه له نامه کانیدا هیچ ئاساریکی دیار نییه .

به نامه و شیعره کانیدا دیاره مهولهوی په یوه ندییه کی به ربلاوی هه بووه له هه موو لایه کی ولاته کهیدا هاوړی و دۆستی هه بوون. یه کیکی دی له و دۆستانه ی مه لا محمه د سالتی فه خرو لعه له مایه، که له بنه ماله ی به ناویانگی مه ردۆخی بووه. سالتی له دایک بوون و مردنی نه زانراوه، له شاری سنه ژیاوه و سه ره رای زانایه تیبیه که ی، شاعیریش بووه و شیعره کانی جی په نجه و ته ئسیری به ره ه می مهوله وییان پیوه دیاره .

مهولهوی نامه یه کی بو نووسیوووه و تیایدا نارهبانی له شیخ یوسفی موده ریس ی خزمی فه خرو لعه له ما ده رپریوه . مهولهوی مه لا یوسف به هه لپه رست و کوری پۆژ ناوده با و په خنه یه کی توندوتیژی لی ده گریت (109، ل 429).

ناکوکی مهولهوی و شیخ یوسف له سه ر رووداوه که ی (کاروانسه را) بووه . شه م نامه یه ی مهولهوی یه کیکه له و به لگانه ی که که سایه تی و باوه رقایمی شاعیرمان به چاکی بو درده خات، که چهند زاتیکی بویر و چاونه ترساو بووه و شه گه ر کار هاتیته سه ر هه ق و راستی کوئی له کهس نه کردووه بیرو هه لوئستی خوئی به راشکاوی ده رپریوه . نامه که به

فارسییە و تیایدا دەلی: "اول سوء که تقیہء مشؤومہرا بکنی و کتمان حق را بنمائی. حاکم ادبا موافق (وشاورهم في الأمر) مشورت به شما میفرماید، وشما جرئت آن نداشته باشید که فتوای حق اظهار کنید. حاکم مشمول طعن و خودتان را مطابق حدیث مورد لعن نمانید... فقیر از سلسلہء رسولم و غایتش این است کہ زهرم بدهند یا شهیدم بکنند و سرم بر سر نیزه نهند، از کس نترسم و از حق پرسم" (109)، (437)

ههروهها دۆستایه تییه کی بههیز، له نیوان مهولهوی و ئەحمەد به گی کۆماسیی شاعیردا ههبووه. مهولهوی له شیعره کانیدا ههه به (خالۆ) ناوی دهبات و گه لی نامهی شیعیری جوانی بۆ کۆماسی ههیه. ئەمه شیعیریکی ئەحمەد به گه بۆ مهولهوی:

ئهر بۆپرووزی وه مه لاله وه

یاوان وه لای تۆ جه شه ماله وه

ئانه بۆپرووز سفته ی جه رگمه ن

(109، ل410)

مالوومه ن (مه عدووم) واده ی مه رگمه ن

مه وله ویش ئاوا وه لامی داوه ته وه:

ئاره زووی ئامای مه رگ ویت که رده ن

گۆیا خه لاسیت وه دل ئاوه رده ن

ئهی پهی تۆ نه بۆ دۆسه که ی گیانی

³⁰ سه ره تا په وشتی خراپ ئه وه یه، که ریز له ناهه مواری بگری و هه ق بکه ی به ژیر لیوه وه فه رماندار به گویره ی قه ولی (پرس وریان پی بکه!) "پاویژ به ئیوه ده کات، به لام ئیوه زاتی ئه وه تان نییه، که فتوای هه ق بدهن. فه رماندار تووشی په خنه و سه رزه نشت و خوشتان به گویره ی هه دیس به له عه نه ت ده کن. منی هه ژار له نه وه ی پیغه مبه رم و... مه به ستم ته نیا ئه وه یه که ئه گه ر ژه هر خواردم بکه ن، شه هیدم بکه ن و سه رم بکه ن به سه ری نیزه وه له که س ناترسم وداکۆکیی له هه ق ده که م.

چهند بۆپرروز بۆتو ههر بمانی؟! (109، ل410)

مهولهوی زۆرجار شیعری کۆماری تێهه لکیشی هی خۆی کردوه، ئەمهش نیشانهی خۆشهویستی و پڕلینانی مهولهوییه بۆ شاعر و لیها تووی ئەحمەد بەگ. مهلا نیزامیش یه کیکی تر بووه لهو شاعرانهی ناشناو دۆستی مهولهوی بوون. له گهڵ ئەمیشدا نامه و شاعر له نیتواناندا هه بووه. دهبارهی ئەم شاعیره هیچیکێ ئەوتۆ نهزانراوه، هه ندی پارچه شیعری ماون و پارێزراون. ئەم چهند دێره ی بۆ مهولهوی نووسیوه:

دلەمی دیوانەم هیممەتش واستەن

ئامان هەمی ئامان، تەن وه جا ئاستەن

چون كهفته كاران دل ئەو شۆن تۆن

بەند وەتای رشتەمی وهی وه هون تۆن

تەن چون سیاسەنگ نه ههوارانەن

پاشکستەمی دەر دمای یارانەن (109، ل411)

سەرەتای وەلامه نو دێریه کهمی مهولهویش ئەمهیه:

هەمی نیزام، نهزام نامەت تۆ لا بەرد

ئای ئای سزاش داو قیامەتش کەرد! (109، ل411)

هه رچی شیخ عهبدوڵلای داخیشه، که ناوی له ناو دۆستهکانی مهولهویدا هاتوه، مهلا عهبدوڵکهیمی موده پریس لای وایه، که هه ر شیخ عهبدوڵلای موراد وهیسی خالۆزای مهولهوییه (109، ل412 – 413). دیوانه کهمی مهولهوی چهند شیعریکی بۆ داخی تێدایه.

شیخ هه سه نی سازانی، که نازناوی شیعری (بولبول) بووه، فه قی می مهولهوی بووه. گوايه دلێ به کچی مهولهوییه وه بووه و ویستویهتی بیکا به هاوسه ری خۆی، به لام هیچ

دەنگى نە كىرەك تا كىچە كە دراۋە بەشۋو، داۋايى بولبول شىعەرىكى گازەندە ئامىزى بۆ مەولەۋى ناردۋو، كە تىپايدا باسى ئەقېنى خۆبى كىرەك ۋە گلەبى ناھەقى لە مەولەۋى كىرەك (109، ل419). مەولەۋىش زۆرى پى ناخۆش بوۋە بە شىعەرىك رەخنى لە بولبول گىرەك، كە بۆچ زووتر دەنگى نە كىرەك ۋە تاوان تاۋانى خۆى بوۋە، دەلى:

چىشەن پەشىۋىم، ماتەمىي دىلەن

يا كىزەي ئامى نامەي بولبولەن؟ (د، ل172 – 178)

ئەم شىعەرى مەولەۋى بۆ بولبول نىشانەي گەۋرەبى ۋە دىلغراۋانىيەتى. لە ۋىلايەتى لە پروى كۆمەلەتتەۋە داۋاكەتۋى ۋەك كوردستانى سەدەي نۆزدەيەمدا، مەلەك بەم گىانە بەرزەۋە لە مەسەلەيە كدا كە پەيۋەندىي بە كىچى خۆيەۋە ھەبوۋە، ئەمە ھەلۋىستى بوۋە.

يەكەن لە دۆستانى تىرى مەولەۋى، مەلا فەتاحتى جەبارى بوۋە، كە شىعەرى بە دىيالكتى گۆرانى نوسىۋە شايانى باسە، شىعەركانى تەئىسىرى ھۆنراۋەكانى مەولەۋىيان پىۋە ديارە. ئەمە غومونەيەكى شىعەرىەتى:

ساقى، سا (دەي) شى، ۋەھار تاماۋە

گولان سەركىشان نەتۋى ساراۋە

ھەۋاي دل گوشاي نە پروى بە ھەشتەن

فەر ۋە پروى سەحرى گەرمەسىر ۋەشتەن

ۋادەي بادەي ناب سەبىر ۋەھارەن

سەرزەمىن مەزھەر لىقاي دىلارەن

زەمەمەي فىراق دل ئەفگارەنەن

سەدای تەپل تىپ دەردە دارانەن

دره ختهن، سه بزهن، شنۆی شه تاوهن

نه ورۆژهن، گولهن، هه وای پای کاوهن

مه یهن، مه عشووقهن، مه یه تهن، مه یلهن

خه مه ن له ب ریزهن، پیاله ن، که یله ن (109، ل 421 – 422)

ناوه لدان و باسکردنی شاعیرانی هاوړی و ناشنای مهولهوی هه به مه نده ته واوناپی و گه لی شاعیری تری وه کو (شیخ مؤمنی سازانی، مه لاهه بدوره همانی نه جار، مه لایونس، سه ییدعه بدولسه مه دی خانه گا... هتد). به شداری تهو ته لقه شه ده بییه ی ده وری مهولهوی بوون.

ته م لیدوانه کورته، پایه ی کۆمه لایه تی و شه ده بیی مهولهویمان له کوردستانی شه رده لان و بابانی تهو سه رده مه دا بو درده خات. به لی! به لام لیسه دا پرسیاریک له به رده ماندا قووت ده بیته وه، که تائیسته ش وه لامیکی نییه، تهویش تهویه، چۆن مهولهوییه که هاتوچۆی سلیمانیی کردوه و ناشنای میره کانی بابان بووه واش زانراوه، که نالیی شاعیریش له پایته ختی بابانه کاندایاوه و هاتووچۆکه ری ده ربایان بووه، که چی به هیچ کلۆجیک تاله ده زوویه کی په یوه ندی و دۆستایه تی له نیوانیانداییه!! بلئی مه سه له هه تهوه بوویت که نالی به دیالیکتی کرمانجیی خواروو قوتابخانه یه کی شیعیی تازه ی دامه زانده وه و مهولهوییش له سه ر شیعر به دیالیکتی گۆرانیی وتن به رده وام بووه؟! یان هۆی تهوه بووی، که نالی به میزاج دژی ده رویشایه تی و سۆفییه ت بووه؟! ته گه چی هه ندی له شیعره کانی خۆی، وه که هه موو شیعیکی به رز، ناوازه یه کی سۆفیانه یان تیدا ده نگده داته وه. ته مانه هه ر قسه ی پروتن و پرسیاری بی فاکت و به لگه ی به خه یالدا هاتوون و له دنیای واقعی و

که له پووری به جیماودا هیچ پالپشتیکیان نییسه، که شه لاپه‌ره تاریکه‌ی دنیای شه‌ده‌بی کوردیمان بۆ پروون که نه‌وه.

جگه لهو خامه به ده‌ست و زانایانه‌ی باس‌م کردن، کۆمه‌لی خه‌لکی تریش هه‌ن، که دۆست و ناشنای مه‌وله‌وی بوون، وه‌کو حاجی مه‌حمودی یاره‌ویس، که سه‌رکارو خه‌زنه‌داری محمدهد پاشاو مه‌حمود پاشای جاف بووه (109، ل 42). شه پیاوه له تیره‌ی کلاشی بووه، که وه‌ختی خۆی له شاره‌زورور دانیشتون. حاجی مه‌حمودیش لای به‌گزاده جاف و شیخه‌کانی هه‌ورامان ریزلیگیراوبووه.

مه‌وله‌وی پرسه‌نامه‌یه‌کی فارسیی به بۆنه‌ی کوزرانی کوره‌که‌یه‌وه بۆ ناردووه، نووسیویه‌تی: "عریضه‌ی این زخم زده هر طرف بخدمت سرکار محمود آقای مصرف امید است، که برسد، خامه بر روی نامهء ملالت علامت خواهد نوشت جراحت وفات فرزانه فرزنده سرکار ایشان چون زخم ممات جگرگوشه‌های این کمترین درویشان خطیر. نی نی چون آشنای معنوی ما بود، اثرش در دل خطرتر مینمود..." (109، ل 471).

مه‌وله‌وی چه‌ند لاواندنه‌وه‌یه‌کیشی به‌م بۆنه‌یه‌وه هه‌یه، شه‌مه سه‌ره‌تای یه‌کیکیانه:

بی نازدن شه‌سباب شه‌سپ و سواریت

بی که‌یفه‌ن شه‌ساس خاسه‌ی شکاریت

یاوه‌ران جه‌مه‌ن، واده‌ی شکاره‌ن

تای لال بام! سه‌دای تو نادیاره‌ن

په‌نه‌نه‌ن سیمای سیمین واره‌که‌ت

شیوه‌ی کۆته‌نه‌ن یادگار که‌ت

(د، ل 80)

شیخ عهزیزی جانه وه ره پیش یه کینک له هاوړی هره نزیکه کانی مهولهوی بووه. (گوندی جانه وه ره ده که ویتته نیوان مه ریوان و سنه وه). شه مییش له بنه مالیه کی ئایینی و رۆشنییر بووه. شیخ عهزیز خه تی زۆر خوش بووه، ده لئین مهولهوی وتویه تی، شیعی من شایانی ئه وه یه شیخ عهزیز به خه ته خوشه که ی بینووسیته وه و ناوی دهنگ خوشی کی خه لکی گوندی توو داریشی هیئاوه... که شه ویش به گۆرانی بیلی (109، ل404).

مهولهوی چه ند شیعی کی بو شیخ عهزیز هه یه، به شه مییشی هه ر وتووه (خالۆ). مهولهوی له کاتی چوونی دووه میدا بو سنه، ناشنایه تی له گه ل شیخ عه بدلقادری موهاجیری مه لای مزگه وتی سنه و برا کانی: شیخ جاسم و وه سیم و نه سیمدا په پیدا کردوه. شیخ عه بدلقادر و شیخ وه سیم کتییی (تهذیب الکلام) یان داناوه. سالی (1854) پاش هه را که ی (کاروانسه را)، شه برا یانه هاتوونه ته هه ورامان و دوابی چوونه ته شاری سلیمانی و به رده وام خه ریکی خزمه تی زانست و ئایین کردن بوون.

هه روه ها مهولهوی هاوړی یایه تیبه کی زۆر به هیزی له گه ل مه لا شه حمه دی نۆتشیدا هه بووه. هه رچه نده مهولهوی، وه ک و ترا، چه ند سالی ک له م گه وره تری بووه، به لام به مامۆستا و برا گه وه ی گیانیی خۆبی داناوه. له کتیبه عه ره بیبه به ناوبانگه که یدا (الفضیلة) مهولهوی چه ند شیعی کی پیشکه شی مه لا شه حمه کردوه (109، ل402 – 403).

ده رباره ی هه ندی لایه نی تری ژیا نی مهولهوی زۆر که م زانراوه. زۆر ساکار و خاکی ژیاوه، شه وه ی مه به ستی بووه، زیاتر دنیا فیکری و گیانییه که بووه. هه رچه نده هه ندی پیشنیاری بو کراوه بچیتته شاره گه وره کان و مه له بنده کولتورییه کانی شه و سه رده مه، به لام کاریکی لایه ق و شیاوی ته واو بو ژیان و گۆزه رانی مهولهوی نه کراوه.

ئاشکرایه عه نبه ر خاتوون خیزانی مهولهوی بووه، که له بنه مالیه کی شه فغانی بووه و که سوکاری هاتوونه ته کوردستانی بابان و له ناوچه ی هه له بجه نیشته چی بوون.

مەولەۋىي غەنبەرخاتوننى ئىجگەر خۇشويستتوۋە ژىيانىكى خىزانىسى بەختەۋەريان پىكەۋە بەسەر بردوۋە. مردنى غەنبەر خاتون يەككىك بوۋە لەو كارەساتە پىر ناسزرو خەم هينەرانەي، كە ژيانيان لە مەولەۋىي تال و ھەراسان كروۋە. مەلا غەبدولكەرىمى مودەرىس دەفەرموى: "گەلى پارچە شىعەرى ناسكى پىر سۆزى لەلاۋاندنەۋەيا (ھى غەنبەر خاتوندا) وتوۋە، كە بەرزترىن نمونەي شىعەرى خۇشەويستى و لاۋاندنەۋەن لە ئەدەبى كوردىدا" [۱۱] (109، ل 378).

مەولەۋىي مندال و نەۋەي لەدوا جىماۋە و تا ئىستەش خانەۋادە و خزمى لە ناو خەلكدا ھەر خاۋەن رېز و قەدرن.

شاعىر سەفەرى زۆرى كروۋە و شارو دېھاتى كوردستان و ئەو ناۋچەو ۋلاتانەي دەۋرۋەبەر گەراۋە. نىيازى چوونە حەجىشى ھەبوۋە، بەلام تەگەرەيەك كەوتتۆتە رىنگەي بەدەپھىنانى ئەم نىازەي (92، ل 303-304).

³¹ مەولەۋىي ناسى ناسراۋ، مامۇستا سەيىد تاھىرى ھاشمى، وتارىكى بەم دوايى دەربارەي غەشقىكى ناۋمىدى سەردەمى لاۋىتىي مەولەۋىي بلاۋكروۋتەۋە دەلى، مەولەۋىي لە سەردەمى فەقىيەتيدا لە دىي خانەگاي ناۋچەي ھەورامان، دلى بە كچى مامۇستاكەي، بە خاتون رابىعەي كچى مامۇستا سەيىد عومەرى خانەگاۋە بوۋە. بەلام مەولەۋىي لەبەر دوۋرىي لە زىد و كەسوكارەۋە، ھەلومەرجى ژن ھىنانى بو ھەلنەكەوتوۋە. ئەم غەشقى ناۋمىدە مەولەۋىي ھەژاندوۋە يەكەم ئاگرى شىعەرى لەدل و دەروونىدا داگىرساندوۋە وى كروۋە، كە غەشقىكەي زياتر مەودايەكى يەزدانى پەيدا بكات و بېتتە ئەقىنى راستەقىنە. بىروانە: "گۇفارى سروە سالى يەكەم، ژ3، پايىزى 1364، ل 57-58".

پاستىيەكەي من دواي نووسىنى باسەكەم ئەم وتارەم بەرچاۋكەوت. لەبەر ئەۋەش كە ناتوانرېت بە شىۋەيەكى ورد و رىك قۇناغەكانى شىعەرى مەولەۋىي ديارى بكرىت، چونكە مېژوۋى وتنى شىعەرەكان زۆريان نەژانراون، بۆيە لە توانادا نىيە رەنگدانەۋەي ئەم شكستەي تەمەنىي لاۋىي شاعىر لە شىعەرەكانىدا پوون بكرىتەۋە. ئاشكرايە ئەم مەسەلەيە نەك ھەر لە ئەدەبى ئىمەدا، بەلكو لە ھى زۆرىي مىللەتاندا، دەۋرىكى كارىگەرى لە داھىنانى ئەدەب و پارچەي ھونەرىي بەرزدا بىنىۋە.

مهولهوى قسه خۆش و حازر به دهست و نوكته زان بووه، دهلین رۆژنیک له سنه دهیانهوى به گالتهوه توورپه بکهن، لپی دهپرسن، باشه تو دهلیتی له ناوچهو زیدی خۆتدا ریزت زۆر لی دهگرن، بهلگهوه مهدرهکت بو نه مه چیه؟! مهولهویش به گیانیکی گالته به هه موو کاروباری دنیایی هاتنهوه دهلیتی: "هه ورامی که له (تهوئیهنگ) که ره که ی سهرده خا، دهلیتی: هه چه دهی! به خوا ته گهر وه کو مهولهویش بیت هه ر سهرت نه خه م" (92، ل 303 – 304).

لای خه لکی تاوگۆزی هه ر به باوه مهولهوى به ناوبانگه و سویندی گه ورهش هه ر به گۆپی ته م ده خوریت. پیروزییه تی ناو و شه خسییه تی مهولهوى گه یشتۆته پادهیهک، ته نانهت خه لکی سه ر به ئایینی (ته هلی هه ق) یش که چ په یوه ندییه کی راسته و خۆیان به ئایینی ئیسلامه وه نییه، به پیایوی خواو چاوکراوه و راستی بو ده رکه وتوو ی ده زانن. هاوینی سالی (1972)، له سه رشاته، سه یید مو حسینی نه وه ی مهولهوى نه وه ی بو باسکردم که له ده وروبه ری ته و گۆرستانه ی مهولهوی لی نیژراوه خه لک پاری بالنده و هه یوانات ناکه ن.

له دوا ساله کانی ژیا نیدا مهولهوى گه لی کاره ساتی جگه ربری تووش هاتوه. عه نه به ر خاتوون کۆچی دوا یی کردوه، کتیبخانه که ی سووتاهه، ده بی چ شیعیر و به ره مه می ناوازی تیدا سووتابی! ده لیتی:

برپان تای روبات قافیه خوانیم
 نه مه ندهن تا قهت عیبارهت زانیم
 ده مه ی هه ناسه ی گه رم تاره که م
 نه کوورپی ده روون پیر جه خاره که م
 ئایردان حو جره ی دل ه ی پیر ده ردم

سۆچنەن كىتاپ مەجموعەسى فەردم (د، ل 194)

باسى دەردى پىرى و گىرگىرتى ئەم قۇناغە خەمەينەرەي تەمەن لە شىعرەكانى
مەولەويدا رەنگيان داۋەتەۋە. ئەم شىعرانە پىرن لە خەمى قوۋلى مرۆڧلە ئاست ئەو
تەلىسمە ھەلئەھاتوۋەي ھەستىدا — مردن. ھەرچەندە شاعىر پاساۋ و سەبوورىي لە دىيائى
ئايديالىيى خۇيدا بۆ ئەم كارەساتە لا ھەيە:

ۋادەي سقىدى شىكۆفەي پىرىن

شىكۆفەي باغچەي پىرى دلگىرىن

شىكۆفەي باغچەي پىرى سقىدەن

سەرمايەي ميوەي عىرفان ھەر ئىدەن

نە باغچەي سونبول تار موۋى تاردا

سپى شىكۆفەي پىرىم دياردا

باقەي زویری و زارى و دلگىرىم

پەي پەي زىياد كەرد پەئارەي پىرىم

ئاخر رۆي و دەھار نەوجوانىمەن

ئەۋەل رۆي پايىز زىندەگانىمەن

ھەناسەم چون باي خەزان مەخىزۆ

پەي پەي بەرگ شاخ شادىم مەرتىزۆ

خەدەنگ بالام چەمان كەمان وەرد

راست ۋە نىشانەي فەنا روۋ ئاۋەرد (د، ل 457 – 458)

ھەوت سالىش پىش لە دىيادەرچوون، دىدەكانى مەولەۋى لىيلايىيان داھاتوۋە. گەلى
شىعەرى ناسكى دەربارەي جاران و سەردەمى چاۋ ساغىيى وتوۋە، كە ھەموۋى ئاخ

هه لکیشانه بۆ شهنگی سروشت و ده وره بهر و چیژ له جوانیی وهرگرتنی. له شیعری کدا باس له عه شقی ئاگرینی ده کاو به پیر ده لئی، وهره ناوچاومهوه ئیسته واده ی به یه ک گه یشتنه، چونکه جاران بینایی ده بووه ملۆزم. لیره دا ههر مانایه کی تریشی هه یه، واته تو وهره چاوم پۆشن که ره وه و جیی بینین بگره وه:

وهخت چه م نه چه م شیوه ت دیاری

جه لام فهصل وهصل به زم نه غیار بی

ئیسته لیلابی گرتنه دوو دیده

خه ئوه تهن، سا بۆ ئه ی بهرگوزیده! (د، ل 479)

مهولهوی سالی (1882) کۆچی دوایی کردوه. له سه فه ریک ده گه پیتته وه، له بهر ئه وه ی نایینا بووه، کابرایه ک و لاخه که یی راکیشاوه، خۆی به کابرای وتوووه، که گه یشتیتته داره که ی لای (هانه سووره) (گوندیک بوو نزیك هه له بجه) ناگادارم بکه با سه ر دانه وینم. کابرا له بیرى ده چی و مهولهوی سنگی ده دا به داره که داو ده که ویتته خواره وه و پشتی ده شکى و بۆ یه کجاری دله گه وره که ی له لیدان ده که وى و له گۆرستانی (ئه سحابه) ی نزیك (سه رشاته) به خاکی ده سپین.

مه لا حامیدی کاتبی شیخی سیراجه ددین ئه م شیعردی له لاواندنه وه یدا داناوه:

حی سمان گر خون بیارد بر وفات مولوی

زیید از برگ سیه پوشند اهل دنیوی

مجمع علم و عبادت محزن صدق و صفا

مظهر عقل و درایت میر ملک معنوی

فارسی نظم و قصاید در حقیقت در مجاز

ریزه چین خوان جودش صد امیر دهلوی

بهر تاریخ وفاتش انقدر کردیم فکر

کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوی³² (109، ل366)

مەولەوی کۆمەڵی بەرھەمی فەلسەفی و ئەدەبی و ئایینی بۆ بەجی هیشتووین. لە خوارەو زۆر بە کورتی لێیان دەدوێم:

1- (الفضیلة) ئەم بەرھەمە بە عەرەبی و بە شیعەر نووسیووە، (2031) بەیتە، سالی (1868) تەواوی کردووە، باسی زانستی ئوسوولی ئایینە. مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس بە لیکۆلینەو و شیکردنەوێهەکی قول و زانستیانەو (819) لاپەرە لی دەرچوو، بلاوی کردۆتەو (176). دەسنووسە کۆمەڵی سەرنج و لیکدانەوێ مەولەوی خۆبی لەسەرە. ئەم کتیبە لە حوجرەکاندا خۆبندراو. گەلی لایەنی فەلسەفە ئیسلامی – زانستی کەلامی، لەم بەرھەمەیدا باسکردووە. بۆ نمونە، ئەمانە هەندیکن لەسەر باسەکانی: "باسی زانستی کەلام و پروونکردنەوێ بابەت و مەبەستی ئەم زانستە" "ئایا زانست سنووری بۆ هەیه؟"، "بوون دانەبەر زەین"، بەشکردنی بوون (هەستی)، "ماهییهت"، "قەدیم و حادث"، "هۆ و هۆکار"، "چەند و چوون".... هتد.

پاستییە کە ئەم کتیبە هی خەلکی پەسپۆر و مەلای زاناو شارەزایە و بەبی لیکدانەو و شیکردنەوێ کە مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس تیگەیشتنی قورس و مەحالە.

2- (العقيدة المرضية). کتیبیکی کوردییە بە شیعەر نووسیویەتی، (2452) بەیتە. دەربارە ییروباوهری فیرقەئە شەعەرییە. مەولەوی و حاجی شیخ ئەحمەدی کوری شیخی سیراجەددین، پەراویزیان لی کردووە. لەم کتیبەدا مەولەوی لە هەندی چەمکی، وەکو:

³² بە حسابی ئەبجد سالی مردنە کە یەتی کە 1300 کۆچیە

(باوهڤ)، (بوون و پیوستی)، (باوهڤ و یهزدان)، (زانست و ژیان)، (جوانی و ناشیرینی) و گهلی مهسهلهی تر دواوه.

3 (الفوائح). کتیبیکه به شیعره و به زمانی فارسی هۆنراوه تهوه له (ههزار بهیت) زیاتره. له میاندا مهولهوی، له ههندی چه مکی وهکو سیقاتی خواو کرداری و نه زانیی پاستیی تهواو دهریاره ی تهوه ی چۆن بوون و دنیای درووستکردوه — دواوه. (محیدین سهبری نه عیمی کانی مشکانی) ئەم کتیبه و (عهقیده ی مهرزیه) ی بهیه کهوه سالی (1932) له قاهره له چاپداوه.

4 (عهقیده ی مهولهوی) ئەم کتیبه ی (110) بهیت شیعری کوردیهه. دیاره ته مهی بو سوخته و قوتایی تازه دهست پیکردوو و بو راهینانیان له سهه بیرو باوهڤه سههه تاییه کانی نیسلام — داناوه. شیخ عهلی قهره داخی، له بهغدا سالی (1977) له چاپیداوه و بلاویکردۆتهوه.

5 — نامه کانی مهولهوی سهه چارهیه کی به که لکی زانیی ههندی لایه نی ژیان مهولهوین. (38) نامه ی به دهست کهوتوون. مه لا عه بدولکه ری می موده ریس بو یه که محار سالی (1983)، له بهرگی دووه می (یادی مهردان) لهو به شه دا که بو ژیان و به رهه می مهولهوی ته رخا کراره — بلاوی کردوونه تهوه. به پیی ئەو هه موو دۆست و ناشانیان هی هیوون، ده بی گه لی له نامه کانی له ناچووین. ئەوانه ی چاپکراون دیاره له بهر ته سلی نامه کان نووسراونه تهوه. زۆریان کاتی نووسینیان له سهه نییه. له یه کیکیاندا به شیعری سالی له دایکبوونی نه وه یه کی تیدا دیاری کردوه، که (1297/ک/1879ز). ههروه ها رایه کی وا هه یه، که دوانیان سالی (1258/ک/1868ز) نووسرایتن (109، ل474). شانزه شیان ناوی که سیان به سهه وه نییه و نازاریت بو کی نووسراون. ئەوانه ی تریان بو ئەم که سانه ن: نامه یه کیان بو شیخی سیراجه ددینه، دووانیان بو فه رهاد میرزا نووسراون،

دووانيان بۆ حاجى مەھمۇدى ياروھيسن، دووانيان بۆ شىيخ عەبدوئاللاي كورپى مەولەوين، سەرو نامەشى بۆ فەخرولعولەما و كاك ئەھمەدى شىيخ و خەلگى تر نووسىيووه.

نامەكانى باسى ھەست و دىئىۋىبى شاعىرن بۆ ئەو كەسانەى بۆى نووسىيون. پىرن لە پىز و خۆشەويستى و سۆز و بە گەلى زاروھى سۆفياھەش پازاونەتەوھ. يەكى لەو نامانە سەرخۆشى لىكردن و دلدانەوھى ھاوپىيەكەتەى. نامەيەكى تىران گلەبى و سەرزەنشت نامىزە. ھەر يەك لەم نامانە بۆ خۆيان، ئەگەر لىيان ورد بىينەوھ و بتۆژينەوھ گەلى لاپەرە و لايەنى ژيانى مەولەويمان بۆ رۆشن دەكەنەوھ. بۆ نمونە، ئەو نامانەى بۆ شىيخى سىراجەددىن، بەھائەددىن و كاك ئەھمەدى شىيخى نووسىيون، پادەى خۆشەويستى و پىزى شاعىر بۆ ئەو زاتانە و بەھىزى و قەلەم رەنگىنى مەولەويمان بۆ دەردەخەن. ئەو نامەيەى بۆ حاجى مەھمۇدى ياروھيس و ئەوھى بۆ عەبدوئاللاي كورپى نووسىيونى، باسى ھەلسووراندن و پاپەراندنى كاروبارى رۆژانەن (109، 472، 474، 469، 470).

لەو نامانەشدا كە بۆ مەھمۇد پاشاى جافى نووسىيون، ھەلوئىستى راستەقىنەى شاعىرمان بەرانبەر بە دەستەلاتداران بۆ دەردەكەوئى. مەولەوى لەم نامانەدا بە راشكاوى رەخنە لە ھەندى ھەلسوكەوتى پاشا و دەور و پىشتەكەى دەگىت.

لەو دوو نامەيەدا، كە بۆ فەخرولعولەماو فەرھاد مىرزاي فەرماندارى كرماشانى ناردووه، مەنتىقى بەرز و تواناى مەولەويمان لە گفتوگۆ و دەمەتەقىتى ژيان و بىردا بۆ دەردەكەوئى. لىرەدا پادەى زانايەتى و بەرفراوانىي گۆشە نىگاي مەولەوى بە تاشكرا ديارن. ئەم نامانە زياتر باسى ھەراو تاژاوەى (كاروانسەرا)ن، كە لەمەوبەر باسكرا.

نامەكان بە فارسى نووسراون و جاروبار شىعەرى كوردى و عەرەبىيان تىپەلكىش كراوھ. لە پرووى ھونەرىيەشەوھ چ وەك ژانەرى نامە نووسىين و چ وەك ئاستى بەرزى پەخشانى مەولەوى نىخ و بايەخى خۆيان ھەيە.

هه‌روه‌ها نامیلکه‌یه‌کی له‌باره‌ی سه‌ماندنی راست و دروستیی (رابطه) هوه، که یه‌کی‌که له ئادابی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، به فارسی نووسیوه، به‌لام هیشتا له چاپ نه‌دراوه. مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیی موده‌پرس ده‌فه‌رموی که مه‌وله‌وی یادداشتی خۆی نووسیوه‌ته‌وه و هۆ و بۆنه‌ی شیعره‌کانی خۆیی له‌نوسخه‌یه‌کدا پروون کردۆته‌وه (109، ل368). به‌لام شۆینه‌واری ئەم دوو به‌ره‌مه‌ی که به‌راستی ته‌گه‌ر له‌به‌رده‌ستتدا بوايه‌ن، پاپشت و ده‌سگرێکی گه‌وره‌ی تۆژینه‌وه‌ی ژیان و شیعره‌کانی ده‌بوون — له‌هیچ کۆیبه‌ک دیار نییه.

دیوانی شیعری — لیبریکای مه‌وله‌وی به‌ها‌دارترین به‌ره‌مه‌ی ئەوه و بۆ سه‌رجه‌م ئەده‌بی کوردیش پایه و جیگه‌ی گ‌رنگ و تایبه‌تی خۆیی هه‌یه.

پیره‌می‌رد دیوانه‌که‌ی (ئه‌سل و رۆحه‌که‌ی) به‌گۆرانی و کرمانجیی خواروو له‌دووو به‌رگدا یه‌که‌م سالی (1935)، به‌گی دووهم سالی (1940) له‌چاپ داوه‌و پێشه‌کیی بۆ نووسیون. له‌م چاپه‌دا ته‌نیا (88) غه‌زه‌لی بلا‌وکراوه‌ته‌وه. کاکه‌ی فه‌لاحیش سالی (1968) ته‌نیا رۆحه‌که‌ی له‌چاپه‌که‌ی پیره‌می‌رد بلا‌وکردۆته‌وه.

مه‌لا عه‌بدولکه‌رمیی موده‌پرس، بۆ یه‌که‌م جار به‌شۆیه‌یه‌کی زانستی و تا راده‌یه‌کیش به‌ره‌چا‌کردنی تیکستۆلۆگییه‌وه سالی (1961) دیوانی مه‌وله‌ویی له‌به‌غدا بلا‌وکردۆته‌وه.

پێشه‌کییه‌کی پینج لاپه‌ره‌یی و دووانزه لاپه‌ره‌ش ژیننامه‌ی مه‌وله‌وی له‌سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌دا نووسیوه. ئەم دیوانه (2426) به‌یته. بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئەم دیوانه به‌ردی بناغه‌ی په‌یدا‌بوونی زانستی تیکستۆلۆگییه له‌می‌ژووی ئەده‌بی کوردیدا. نه‌ک هه‌ر له‌لایه‌ن ئەدیب و زانایانه‌وه، به‌لکه‌و له‌لایه‌ن جه‌ما‌وه‌ری خۆینه‌رانیشه‌وه زۆر به‌رز نرخیندرا³³.

³³ له (یادی مه‌ردان) دا باسی ئەوه‌کراوه، که کۆمه‌لی شیعری چاپنه‌کراوی مه‌وله‌وییان لا هه‌یه و هه‌ندی نوسخه‌ی جیا‌وازی‌شان ده‌ست‌که‌وتوو و به‌ته‌مان به‌شۆیه‌یه‌کی رێک و پیکتر و وه‌کو دیوانی نالی و مه‌حوی و ... هتد دیوانه‌که‌ی مه‌وله‌ویش له‌چاپ بده‌نه‌وه (109، ل367).

دنيای بېرو بۆچوون و سيستېمى وئىنەى شىعېرى مەولەوى، قول و قورسن و ھەموو كەس دەپۆستيان نايە. ھەر بۆيەشە كارىكى قورسى زانستېى وا گرانى لە عۆدەنەھاتوو، تەنيا بە زانايەكى ديارى شارەزاي فەلسەفەى ئىسلام و سەرچەم كولتور و ئەدەبى رۆژھەلاتى وەكو مەلا عەبدولكەرىمى مودەپرىس دەكرا. خۆى دەفەرموى: "منيش دەمىكە خەرىكى كۆكردنەوى شىعېرى مەولەویم و ئەياننوسمەو. تا لەم دوايىەدا توانیم بەرى ئەو رەنجى چەند سالەيەم بەم كتیبە، و بۆ بەجیھەننى هەندىك لە واجیبى سەرشام بەرامبەر ئەدەبى نەتەوايەتیمان پىشكەشى خويندەوارانى كوردى بەم..

لەم كتیبەدا بۆ ئاسانى ھاتووم پارچە ھەلبەستەكەم بە پىى تىپەكانى (ئەلف و بى) رېكخستوو لەسەر بنچىنەى تىپى يەكەمى يەكەم شىعېرى ھەر پارچە شىعېرىك و بە گوێرەى ئەوى كە ديوە نووسراوہ يا لە شارەزايانم بىستووہ ھۆى دانانى ھەندىكىانم باسكردووہ و مەعناى ئەو وشانەم لىداوہتەوہ، كە بەئاسانى نازانن، يا تەنھا ھەر لە شىوہى شىعېرى كۆنمانا بەكارھىنراون. ئەگەر شىعېرىك تەنھا بە لىكدانەوى مەعناى وشەگرانەكانى نەزانن، پوختەى مەعناى ئەو شىعەرەشم لىداوہتەوہ. ئەگەر مەعناى چەند شىعېرىكىش بەسرابى بە يەكەوہ، مەعناى ھەمويانم لە ناخرا پىكەوہ لىكداوہتەوہ" (د، ل، ج).

دواتر مودەپرىس دەلى، كە ھەندى زاناو كەسانى شارەزاو ھەوادارى شىعېرى مەولەويى وەكو سەيىد تاهېرى ھاشمى و ھەسەن فەھمى بەگى جاف و حاجى ھەيدەرى كورەزاي حاجى مەھموودى ياروھيس و... ھتد يارمەتییان داوہ. ئەمەش كەرەسەيەكى چاك و دەولەمەندى خستۆتە بەردەستى و ئەو كارە بەنرخەى لى ھاتۆتە ئەنجام.

ئەو مەلبەندو شوینەى (مەبەست ھەورامانە) كە مودەپرىسى تيا ھەلكەوتووہ لەبارترین و چاكترین جىگايەك بووہ بۆ مەولەوى ناسین و ئەمەش يەكپكە لەو ھۆيانەى كە كەس

وهك ئەم زانایه نهیتوانیوه له بهرهمی مهولهوی بگات. مودهریس وهكو مهولهوی له ههمان دهروبهه و ههلو مهه رجدا، له نزیك شیخه كانی ههورامانه وه پیگه یشتوه و خویندنی تهواو کردوه. زانای مودهریس له گۆشه نیگای فلهسه فی و سه ره نه وه بو دنیا و بوون، سۆفی مه شره ب و جوانیی موتله ق ناسه، بۆیه هه ر لایه ق به ته وه دیوان و شیعی ری كلاسیکی كوردی، به تایبه تیش شاعیره تازیزه كه ی مه ولهوی لیكبداته وه و بیخاته به رده ست نه وه ی تازه پیگه یشتوو ی دنیا ی ته ده ب و خوینه رانه وه. راستیه کی كوت و مته، ته گه ر بوتری بی ته و مانا لیكدانه وه و په راویز و شه رحانه ی مودهریس، له توانای هیه چ كه سیکی تازه كوره دا نه بووه و نییه، كه دم له وه وه بدات لیكۆلینه وه له سه ر شیعی ری مه ولهوی بنوو سی ت. ده ست نیشان كردنی هۆ و بۆنه ی شیعه ره كان، ئاماژه كردنی ئایه ت وحه دیس و هونه ری به لاغی و گه لی لایه نی هونه ری تر، چه راوگن و هۆش و زهینی خۆ خه ریك كه ران به دیوانی مه وله ویه وه رۆشن ده كه نه وه و پێگای ئالوز و سه ختی دنیا ی شیعی ری مه وله ویه ی نیشان ده دن.

سه رنجیک ته گه ر ده ربه ری ئەم چاپه هه بی ت، ته وه یه، كه وه ك چاپی دیوانی نالی، مه حوی... هتد زانستی تیكستۆلۆگیان تهواو تیدا په چاو نه كراوه. ده بی ته وه ش له به ر چه بوگرین، كه ئەم دیوانه سالی (1961) ده رچه وه و بو ته و رۆژگاره و بو تیسته ش و هه تا ته و بنه ماله یه چاپی دووه میمان بو ده خه نه كتیبه خانه ی كه ساسی كوردیه وه، به نرخته رین و ته نیا سه رچه وه ی له شیعی ری مه وله ویه تۆژینه وه یه.

لیه رده را ی هه ندی له ته دیب و نووسه رانی كورد، ده ربه ری چاپی مودهریس ده هیتمه وه، بو نموونه كا كه ی فه لاح ده لی ت: "به شی ته سه له كه یمان (كه هه ورامیه كه یه تی) نه ك هه ر له به رته وه بلاونه كرده وه، كه په ره میرد له كاتی خۆیا به دوو به رگ له گه ل رۆحه كه یا بلاوی كرده وته وه، به لكو له به رته وه ی كه مامۆستای وێژه وان و زانای ناسراوی

كورد مەلا عەبدولكەرىمى مودەپرىس ھەموو بەشى ھەورامىيەكەى لە ديوانىكى گەورەدا بە لىكۆلېنەو ھو لىكەدانەو ھەيەكى ورد و شارەزايانە و تەواو ھە بە چاپ گەياندو بلاوى كردهو (113، ل8)..

نوسەرى كۆچكردوو ئە. ب. ھەورى دەربارەى دەلى: "مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەپرىس، ديوانى مەولەويى كۆكردۆتەو ھە بە شىئەيەكى جوانى زانايانە لەسەرى نوسىو ھە چاپى كردهو... " (127، ل14).

شىيخ عەلى قەرەداخيش، ستايشى ئەم كارە سى سالىيەى مودەپرىسى كردهو ھە بە دياردەيەكى ناوازەى زانستىيى دنياى ئەدەبىياتى كوردى داناو (101، ل265).

ھەر بە پشت بەستن، بە چاپى مودەپرىسى ديوانى مەولەويش، من ئەم باسەم دەربارەى لىرىكاي مەولەوى نوسىو ھە.

بهشی سییهم

دیوانی مهولهوی: ژانر، بابتهتی لیریکی و

لایهنه هونهری و ئیستیتیکیه کانی

دیوانه که ی مهولهوی له رووی ژانره وه ده کریت به سی به شی، له پرووی زور و که مییه وه — جیاوه: فهرده 31 بهیت، دوو بهیت-39 (78 بهیت)، غه زهل-213 (2319) بهیت. دیوانه که به گویره ی پیتی یه که می سه ره تای شیعه ره کانی ریک خراوه. غه زهل ژانریکی بنه ره تیی به ره می لیریکی مهوله وییه و ئەم به شه ی باسه که ش زیاتر بۆ ئەم ژانره ته رخا نکراوه. پیش لیکۆلینه وه ی غه زله کانی به شیوه یه کی کورت، له فهرده و دوو بهیته کانی مهوله وی ده دویم.

فهرده

ژانری فهرده — دوو نیوه دیره شیعه، که یه ک قافییه یان هیه. بابه تیکی مه ودا کورتی شیعییه و له ئەده بی کوردیشدا دیارده یه کی باو نییه. له و شیعه و به ره مانه ی له به ره دستدان و به دیالیکتی کرمانجی ژوو روو نوو سرون له شیعه ره کانی مه لای جزیری (1407 – 1481)، ئەحمه دی خانی (1650 – 1706)، فه قیی تهیران (1302 – 1376)... هتد دا فهرده نییه. شاعیرانی دیالیکتی گۆرانیش، ئەوانه ی پیش مه وله وی فهردیان نه نووسیوه. مه وله وی یه کی که له و شاعیرانه ی ئەم ژانره ی هیئا وه ته شیعی کوردیییه وه. وه ک و ترا، 31 فهرده ی هیه.

فهرده لای مه وله وی — ژانریکی لیریکییه و به شیوه ی هونه ربی جۆرا و جۆر ده بر دراوه. به شیوه یه کی گشتی، فهرده کانی مه وله وی له م بابه تانه ن: 18 (58%) یان فه لسه فه ی ژیان و په ندی شیعرین، 10 (32%) یان هی خۆشه ویستی و ئەقینن، ههروه ها 3 (10%) فهردیشیان، نیگار کیشانی سرووشتن.

فەردەكانى مەولەوى، دەرىپى شەپۈلى يەك لە دوای يەكى بەردەوامى ھەست و ئەندېشەى شاعىرن. باسى خەمى لە ناکاۋ پەيداۋون، لە ئالۆزى و سەختىي ژيانى مرۆڧ دەدوېن، جاروبار گلەين لە چورتمى رۆژگار و چارەنوس، ھەندى جارىش چۆكدانەدان و خۆگرتنى شاعىرمان نىشان دەدەن:

ئاي چەن سەرچەنگ چەرخ چەپ وەردەم!

چەرخ چەن چەرخاۋ من مام نەمەردم! (د، ل 59)

مرۆڧ لە كاتى تەنگانە و نىگەرانىدا، كە رووى دەمى كەردۆتە كەردگار، لە گەل ھاناۋپەنا بۆ بردنىشدا، ھەمىشە لە گلەيى و گازندەى خۆى نەكەوتوۋە: ھەموو بەرەو كۆتايى — سەرەتا دەگەرپىنەۋە و ئەمەش كارى يەزدانە و دەبى رۆژى دادگا سەختەكەش بىيىن:

ھەرچىت دابوۋ پىم، يەك يەك دامەۋە

حىساب حەشرت وا ۋە لامەۋە (د، ل 533)

شاعىر باسى گوناھان دەكات، چارەنوسى خۆيى لە دويتى گوناھ ھەلكىشاۋە و بەمەش دەرگاكانى بەھەشتى لەسەر خۆى داخستوۋە و ئەوانەى دۆزەخى بۆ خۆى خستۆتە سەرپشت:

سەيلىم تاۋەرد، سىيىم پى رەشت

ھەفتم كەردەۋە، گرئىدا لە ھەشت (د، ل 295)

ئەو فەردانەى دەربارەى ئەقىنن، گەلپك تەپ و پىر جۆش و خرۆشن. زۆرتىر نمونەى پەيمان و بەلپنى دلدارانانەن، باسى ئەمەك و ۋەفای خۆشەويستىن:

سەنگىي سەنگ و خاك نە سەر دۆشم بۆ

مەر ئەوسا مەيلىت فەرامۆشم بۆ (د، ل 296)

گه‌لیّ جار، فەردەکانی مه‌وله‌وی په‌ندی خۆشه‌ویستی و باسی سۆز و له‌ ته‌قیندا
توانه‌وه‌ن:

تا وه‌ زولف و رووی تۆ ته‌ ماشامه‌ن

ئه‌دای نهای فەرز سویح و عیشامه‌ن (د. ل 137)

زۆرجار ئەم هه‌ست و تاگری ته‌شقه‌ بی سنووره‌، به‌ وشه‌ی شیرین و پر ئاوازه‌ و ده‌نگ و
په‌نگ نیگارکێش کراون:

هه‌ر یه‌ندە دای له‌ب رێز خه‌یال خاله‌ن

جه‌ خه‌یال خال ماچی خال خاله‌ن (د. ل 533)

شاعیر به‌ مه‌ودایه‌کی دوو لایه‌نه‌وه‌: سرووشت- مرۆڤ، بابه‌تی خۆشه‌ویستی و
دیمه‌نه‌کانی سرووشتی تیه‌هه‌لکێش کردووه‌، جاری وا هه‌یه‌، ئەم وینه‌ ورد و ئالۆزانه‌ی به‌
تفاق و که‌ره‌سه‌ی کاری پۆژانه‌ی ژبانی دێهات و گێره‌و کێشه‌ی خه‌رمان نه‌خشانده‌وه‌:

خه‌رمانی خه‌مان ها وه‌ که‌ل باوه‌

شه‌نکه‌ر یه‌کێکه‌ دووشه‌ن وه‌ لاوه‌ (د. ل 203)

هه‌روه‌ها شاعیر ئەو دیارده‌ سرووشتییانه‌ی، که‌ له‌ ناو خه‌لکدا په‌ندو تاقیکردنه‌وه‌ و
بیری وردیان لیّ هه‌لگوزراوه‌، ده‌کاته که‌ره‌سه‌ی هه‌ندی له‌ فەردەکانی و بابه‌تی لیبریکییان
پێّ ده‌رده‌بێ، بۆ نمونه‌ بایه‌قوش، که‌ په‌مزی ئاشووب و شملی شه‌په‌:

قوله‌ی بایه‌قوش سوب وه‌ هه‌رده‌وه‌

زام کۆنه‌ و نۆم تازه‌ که‌رده‌وه‌ (د. ل 353)

جار جار مه‌وله‌وی خۆی به‌ سرووشت ده‌چوینی:

چون شه‌ماله‌ی نوور گرگه‌رانه‌

په‌ی پاس ماران زه‌نگ زه‌رانه‌ (د. ل 187)

یه کیځ له خهسیه ته هره تایه تیبه کانی فهد وک بهر هه میکی لیریکی تهویه، که زیاد له هموو شیویه کی شیعری تر بؤ چرکړدنه وه و زووهاتنه دهم و په ندوتن دهست ددهات. له رۆژهلآت، هه میسه شیعری له ناکاو و دهمودهست بؤ هاتووی شاعیریان دهربارهی شم بابهت و شو پروداو — زور بهرز نرخاندوه. له پرووه، فهدده کانی مهوله ویش نمونه دهسته لات و توانای هونه ری له بن نه هاتووی شاعیرن. هندی له فهدده کانی بهلگهی نه ون، که شاعیر له یه کهم نیگا و سهرنجیدا بیریکی بؤ هاتووه و له دیره شیعریکدا دایرشته وه:

پیری و فه قیری و که ثیفی، هه سی

نه بؤ وه هیجران بار هیچ که سی (د، ل 113)

مهوله وی هندی له فهدده کانی بؤ کیپرکی له گهل شاعیرانی تردا به کارهیناوه. ناشکرایه شم جوړه شیعره ش، له رۆژگاری کوندا، له رۆژهلآته بایه خپکی زوری پندراوه. زیبا خانم، که ژنه شاعیریکی سنهی بووه، بهم فهدده پرووی دهمی له مهوله وی کردوه:

هه رکاتیت زانا، چه م دا وه هه مدا

باله خانه ی چه م دا وه پرووی چه مدا (د، ل 203)

زیبا خانم لهم فهدده دایری به وشه ی (چه م) کردوه. چه م دوو مانای هه یه: چاو و چه م. هه روه ها شیعره که ش به دوو جوړ لیکده درتته وه، یه کیکیان مه بهست تهویه، که خودا ته گهر له بنده ی خووی توورهبی و چاویدا به یه کدا لافاو هه لدهستی و باله خانه ی سهر چه م ددها به پرووی چه مه که دا، واته، نوغرووی ده کات. مانا شاراوه که شی تهویه، که یه زدان چاوی رقی دا به یه کدا، چاومان پی لیکده نی و له ناومان دها (د، ل 203).

مهوله ویش یه کسه بهم شیعره وه لامی داوه ته وه:

خاست فهر ماوان نه ریابه که ی خه م

ساکن نه گۆشه ی باله خانه ی چه م (د، ل 203)

باله خانه ی چه میش دیسان مه به ست له باله خانه ی گوئی چه مه له سه ری که وه
له سه ری کی تریشه وه، واته نیشته ی چاوه کامی.

مهولهوی له م فەردانه دا، کیشی ده په نجه یی — که له ناوه راستیدا ئیستیکی تی ده که وی
— به کاره ی ناوه. ناشکرایه ئەم کیشه له شیعری فۆلکلۆری کوردیدا زۆر باوه. به لام
قافیه کانی هه مه چه شنهن: یه ک په نجه یی، دوو یان سی په نجه یین.

شایانی باسه، له فۆلکلۆری کوردیدا فەرد هه یه و په نندو قسه ی نه سته ق و هه ندی
بابه تی تری پی و تراوه. له م رووه شه وه، فۆلکلۆری کوردی بوته هه وین و یه کی ک له
سه رچاوه کانی فەرد لای مه وله وی. بو نمونه، فەردیکی مه وله وی، ته ئسیری کی ناشکرای
ئەم دێره فۆلکلۆرییه ی پیوه دیاره:

ئەگەر مه یله که ت فەرامۆشم (بو) بی

سفیدی کفن بالا پۆشم (بو) بی (93، ل 105)

فەرد له شیعری کلاسیکی فارسیدا، ژانر و دیارده یه کی پیوه و کرا و باوی لیبریکی
بووه، بیگومان ناشی کاری له مه وله ویش نه کردی و وا پیده چی له دوا ی فۆلکلۆر،
مه وله وی ریچکه یه کی تاییه تی و تازه ی له و شارپیان وه بو خۆی گرتی... .

ئەم هه نگا وه ی مه وله وی نوێخوازان ه بووه و به مه ش شیعری کوردی ده وله مه ند
کردوه. ئەم شاعیرانه ی قوتابخانه ی بابان، که دوا ی مه وله وی هاتوون و به کرمانجی
خوارو شیعریان وتوه، شاعیرانی وه کو نالی، مه حوی (1830 – 1904).. هتد. شوین
پی مه وله و بیان هه لگرتوه و ئەوانیش ئەم ژانره به بایه خه یان بو به پیژکردنی شیعره کانیان
و فراوان کردنی چوارچیوه ی به ره هه میان به ناوه رۆکی تازه وه به کاره ی ناوه.

دوو بەیت

ژانری دووبەیت – چوارینەیه کە، کە لیریکی خۆشەویستی و ناوەرۆکی کۆمەلایەتی و فەلسەفی و تایینی دەگرێتەخۆ، ئەمیش لە شیعری کوردیدا، دیاردەیهکی زۆر باو و بەربڵاو و گەشەسەندوو نییە.

دووبەیت لە فۆلکلۆری کوردیدا ھەیە. جاروبار گۆرانیی فۆلکلۆری بە دووبەیت و قافیەیهکی جیاواز کۆتایی دیت. دووبەیتە فۆلکلۆرییەکان چەند فۆرمیکی جیاوازیان ھەیە. بۆ نمونە چوارینەیان ھەیە. کە قافیەکە ی aaba یە:

Henar, henar, henare
Derd u dermanim yare
Em cejnem be bê to kird
68ل، (85) Taie wek jehrî mare

یان دووبەیتی باو کە قافیەکەیان بەم شیۆیە، a a b b:

Name enûsim be xuêni dilim
Eydem be şemaî bîba bo gûlim
Naydem be şemaî pêç u penaye
68ل، (85) Bo xom boy de bem daxim le dilaye

بنەوانی دووبەیتی شیعری نووسراوی کوردی، چوارینەکانی بابا تاھیری ھەمەدانییە (1010-935)، کە بە دیالیکتی لورین. بینگومان چوارینەکانی باباتاھیر کاریکی زۆریان کردۆتە سەر ئەو شاعیرە کوردانە دەوای خۆی بەم فۆرمە شیعریان وتووە. کەمی دووبەیت و چوارینە لە بەرھەمی ئەو شاعیرانەدا ھەن، کە بە دیالیکتی کرمانجیی ژوووروو نووسیویانە بۆ نمونە، لە دیوانە چاپکراوەکە ی مەلای جزیریدا (17) چوارینە ھەیە.

ههروهها شاعیرانی قوتابخانهی بابان، بهم فۆرمه، شیعیان وتوو. دیوانهکهی نالی (2) دووبهیت و ئهوهی مهحوی (45) چوارینه و (3) دووبهیتیان تێدایه.

له ئهدهبی دیالیکتی گۆرانیشدا، دووبهیت دیاردهیهکی زۆر بی نموود و لاوازه. له دیوانهکهی سهیدییه ههورامیدا سی دووبهیت و لای ئهحمهه بهگی کۆماسیش تاک و تهرایهک دووبهیت ههن. بهلام شاعیریکی جینگه دیاری وهکو بیسارانی، لهو بهرههمانهیدا که له بهردهستدان دوو بهیتیان تێدا نییه. کهچی مهولهوی لهچاو شاعیرهکانی تری دیالیکتی گۆرانیدا به شیوهیهکی سهرنج راکیش دووبهیتی نووسیوه. 39 دووبهیت له دیوانهکیدا ههیه.

مهولهوی دووبهیتهکانی وهک سهرحهم شیعی لیریکی تری، ههر بهکیشی ده پهنجهیی نووسیوه، که ئیستیان تێدهکهو، بهلام قافیهکانی ههمه جوۆن، قافیهی aaba, abab ههیه، زۆربهشیانی بهم جوۆره قافیهیه: aabb نووسیوه.

بابهتی دووبهیتهکانیش ههمه رهنگن: 12 دووبهیتی (30.7%) ی نامه و قسه لهگهه بهرانبهردا کردنه، 10 دووبهیتی (25.25%) شیعی خۆشهویستین، 12 (30.7%) تریان سکالای زاتی و ههستی دهروون دهپرینن، 3 (7%) دووبهیتیان وهسپی سرووشتن، 2 (5%) دووبهیتیان بابهتی فهلسهفی و سۆفییانهن.

ئهه شیعیره کورتانهی مهولهوی ئالۆز و نیگارثامیز و له پروی دهروونییهوه ههمه مهودان. له یهک کاتدا، له تهوهریهکدا کۆمهلی بیر و ئهندیسهی قوول و جهوههری به دوری یهکدا کۆدهکاتهوه، که شیعهکان سیبهر چروپر دهکن. مهولهوی له بابهتی نامه و پروی دم له بهرانبهر کردندا، باسی سهختیی باری دهروونی مرۆق، له کاتی له کۆری هاوپی و یاران داپراند — دهکات. شاعیر له ههندی وینهی سهرکهوتوودا، گهلی شتی به روالهت ناکوکمان بۆ کۆدهکاتهوه:

تاخ، پەي خەلۋەتتى بىديام وە بى خەم
سىۋاي تۆ دىدەم، كەس نەدىام وە چەم
دل پەي دىدەنت كام خەلۋەت سازۆ؟

تۆي دىدەيچىم بى مەردم نمازۆ (د، ل 57 – 58)

ھەرچەندە مەولەھى لە ھەندى دووبەيتىدا پەپرەھى شىعەرى تەقلیدى کردووە، بەلام شتى نوئى خۆبى خستۆتە سەر. ھەندى فۆرم و شېۋەھى ھونەرىي وای دایھېناو، كە كەس پېش ئەم لە شىعەرى كلاسسىكى كوردیدا بۆ ئەو لایەنانە نەچووە و نەپوتووە. بۆ نمونە، لە دووبەيتىكدا باسى ئەو دەكات، كە (باى دوورى) گەلای لاشەي (مەعدروم)ى بە پىگاو بانەكاندا، بەو جىگایانەدا، كە ئازىزانی گىيانىي شاعىر پىیدا گوزەردەكەن، وەراندووە و بلاوكردۆتەو (د، ل 136).

مەولەھى بە دووبەيت نامەي بۆ ئاشناو ناسىاوانى خۆي نووسىووە. جارى وا ھەيە، ھەست دەكرى، دووبەيتەكە لە وەلامى ھەوال پىرسىن، يان گلەيى ھاوپىيە كىدا نووسىووە، يان بەپىچەوانەو ئەم راستەوخۆ نامەي بۆ ناردوون و بە شىعەر لەگەلئان دواو. ئەجمەد پىرسى سەدەي (XIX)، دووبەيتىكى بۆ مەولەھى ناردووە و لەو دواو، كە لەيلىي خوشكى نەخۆشە، وتوويەتى:

لەيلى شىفای زام مەجنون بەختانەن

شىرىنیش دەواي فەرھاد رەختانەن

حەيف نىيەن فەلەك چەواشەي چەپگەرد

شىفا وە تازار، دەوايى وەدەرد؟ (د، ل 368)

مەولەويش ئاواي وەرەم دەداتەو:

گەرمىي كورەي مەيل قەيس چۆل گەردەن

ته ئسیر نه توی دل له یلی ئاوردن

به ل نه تاو ره قیب وه دورد مه شه وورن

وورنه دورد و له یل هه ی نه یه ک دوورن (د، ل 368)

نامه و دیالۆگی شیعی، دیارده ی دیاری سه رجه م بابه تی لیری کای مهوله وین. ئەم دوو

به ییتانه شی له م باره یه وه هه یه:

"بۆ ئاشنایه کی گیانیی ناردوو" (د، ل 57 – 58). له (یادی مهردان) دا وتراوه بۆ

ئه حمده به گی کۆماسییه (109، ل 410)، دووانیان بۆ شیخی به هائنه ددینن (د، ل 84،

479)، دووبه ییتیکی تری به ته ئسیری پروداویکوه، که په یوه ندی به شیخی

زیانه ددینه وه هه یه، نووسیوه (د، ل 450)، دوو دوو به ییتیان سه رزه نشتی دۆستی

بیکاره ن (د، ل 112 – 158)، ههروه ها له دووبه ییتیکی شدا به نزاوه پرووی له یه زدان

کردوو (د، ل 530 – 531)... هتد.

خۆشه ویستی هه ر وه ک بابه ییتیکی باوی غه زله کانی مهوله وییه، ئاوه اش ه ی

دووبه یته کانییه تی، ئەم دووبه ییتانه ده رپری سۆزی ئه قینی شاعیرن، بۆ نمونه (بالای ئالای

شه نگ سه د به لا پتوه ن)، (خالۆ خالۆته ن که م وچه خالۆ)، (گۆشه ی سیاما ن هژدا و دیاوۆ)

(د، ل 83، 202، 369).

له لیری کای مهوله ویدا دلشادی به یارگه یشتن، یان سووتان له دووریدا، مه ودایه کی

ئه شقی سۆفیانه شی هه یه، که شه یداییه تی سۆفییه کانه بۆ له مۆتله قدا توانه وه. خوینه ر

به گویره ی چیژو ئاوه زای ده توانی سوود له شیعه ره کان به هه ر دوو پلانه که وه چه وه ک

مه سه له ی ئه شقه ته قلیدییه که و چه وه ک لایه نه سۆفییه که ی وه رگری. ئەم شیعرانه سۆز و

ههستی مرۆقیان به وینه ی تازه و ناوازه ی بزۆزی پر هیژ و جۆشی ژیا نه وه، ده رپریوه.

لە پېشدا باس لەو دوو بەیتانەى مەولەوى دەكەم، كە لە پەراوێزى دىوانەكەيدا وتراوە بۆ بابەتى خۆشەويستىيە واقىعىيەكەن. مەولەوى دىمەنىكى دلداریى ئەفسانە ئامپىزى تەقلیدىيەكە (شیرین و فەرھاد)ى لە دووبەيتىكدا بە شىۋەيەكى زۆر تازەو ھونەرمەندانە داپشتۆتەوہ. لە ھەموو فۆلكلۆر و شىعەرى كلاسىكىيى رۆژھەلاتدا، فەرھاد سىمبۆلى وەفاو ئەمەك و خۆبەختکردنە لە دلداریدا، تەنانەت لە ھەندى بەرھەمى تازە و ھاوچەرخىشدا، مەودايەكى گەلى فراوانتر و قوولترى بە بەردا كراوہ، كەچى مەولەوى لەمەشدا ھونەركارىيە بەرزەكەى خۆيى بەكارھيئاوہ و ئاوەژووى كردۆتەوہ، بەشىۋەيەك كە خۆشەويستى لە فۆرمىكى ھونەرىيى گەلى ناسك و ناوازەدا و بە مانايەكى تازەتر و شكۆدارتر بەكارھيئاوہ، دەلى:

ھىچ كەس نەواچۆوہ فەرھاد رەندەن

نەقش شىرىنىش نە پرووى سەنگ كەندەن

دەك رېزان دەس با، وەر جە گيان سەندەن

كى ئەلماس نە پرووى دىدەى وئىش شەندەن؟ (د، ل 531)

شاعىر لای وايە، ھەر وەك چۆن مەزۆ ئەلماس بە چاوى خۇدا ناھىتى، دلداریش نابى پروخسارى دلدارەكەى بە ئەلماس (بيان تىشە) لەسەر پرووى تاویرەكانى (بىستون) ھەلكەنى. ئەم چوارچۆوہى وینەى تەقلیدىيى شكاندن و ھۆشە ئىستىتىكىيە خەسىەتتىكى بنەپەتى و ديارى سىستىمى وینەى شىعەرىيە مەولەويە.

پالەوانى لىرىكى، لە شىعەرەكانى مەولەويەدا بە شىۋەى جىاجىا، لە ژياندا بەرجەستەدەن. لىرەدا بۆ نمونە، يەككىيان دەھىنمەوہ: "شاعىرى خەم لە لا بار، خۆى لەگەل تاویر و زنارەكانى چىاى (قولەى قەزالە)دا بەراورد دەكا، كە تاوى بارانى خەم

به سه ریاندا دایکردوه و حالیان بهد حاله و کهچی هیشتا تاوازه ی دهنگی یاریان لی نه براوه" (، د، ل 532).

بلی ئه مه تاماژیهک نه بی بۆ ئه و عه شقه نا ئومیده ی، که مامۆستا سه یید تاهیر هاشمی له و وتارهدا وا له مه و بهر باسمان کرد — تاماژهی کردوه. زۆر ری تی ده چی، چونکه (قولی قه زاله) ده که ویتته پشتی (خانه گا) وه، له و شوینه ی مه ولهوی بۆ یه کهم جار زامیکی قولی شکستی خۆشه ویستی که و ته دل ییه وه.. دوور نییه، ئه و باران به سه ر زاندا بارین و له که ژه وه به ره و گوند روانینه، حاله تیکی هه ژان و بیره وری ته قینه وه یان به یادی شاعیردا هینابی! له راستیدا مه ولهوی چه ند جار یک ناوی (قه زاله) دینی و له و شاعرانه شدا به ئاشکرا دیاره که زامی هاتۆته وه سۆ، پروانه: (، د، ل 490، 303 – 307).

له هه ندی له و دوو به ی تانه دا، که شاعیر له ههستی دهروونی و نه ندیشه ی خۆی ده دی، وینه ی زۆر سه رنج پاکیش و بی ری وردمان بۆ دهنه خشی نی.

مه ولهوی هه ندی جار ده باره ی مرۆف و شوینی له کاروانسه رای ژیاندا و له چاره نووسی خۆی ده دی. به په نجه ی نیگار کیشی کی مه زن، هه ندی تابلوی رهنگینی به خشی وه. به لام باری ئالۆزی دهروونی شاعیر و بی ئارامی دوایی نه هاتووی، له هه موود پیر و وینه یه کدا هه ست پیکراوه و بهر جه سته ن، ده لی:

په ی که سی خاسه ن هه وای سه یر باخ

ماسی وای مه عشووق نه بۆش ئاخ و داخ

من جفت مه عشووق دهر د هه مرآزه من

چون باز سه رچا واده ی باز مه ن (، د، ل 112 – 113)

شاعیر له شیعره کانی دا گوناھی سزا و ژیا نی پر ناسۆری خۆی ده خاته ته ستۆی ره قیبی که وه، که له شیعره کانی دا سیمبۆلی شه ر و خرا په یه، ده لی: "ده ترسم ته گه ر چه رخی

چەپگەرد تەننەت لاشەي رەقىب بكا بە تۆزىش، بەو حالەشەو ھەر دەست بەردارم نەبى و
 لە كاتى نىگا كوردنى ياردا، شەمان ھەلكاۋ گەردى لەشى ئەوئىش پىرئىتە ناۋ چاۋمەو (د.،
 ل136).

جاروبار مەولەوى يارى بە وشە دەكا و سەرەپاى سازدانى ھارمۇنبايەك، دووبەيتەكانى
 مانايەكى قولئىش دەگرەنە خۆ، بۆ نمونە دەلى:

سەر وە بان عەين عەينم خەم وەردەن

ھوون چوون چەشمەي عەين نە عەين سەر كەردەن

يەند دەرد و ئاھم عەين كەردەن بى نوور

وہختەن ھەشت كەم بۆ نە پەنجەي مەشھوور (د.، ل295)

لېرەدا يارى بە وشەي (عەين) كەردو، كە ئەم مانايانە دەگەينى: گيان، ئەژنۆ،
 سەرچاۋە، چاۋ. گەلى ئىستىعارەي تازەي، بەھىزى ھونەربى تايبەتتى داھىناۋە دەلى:

دل بىيەن وە دار سەر كەل لاي وەشت

لافاۋان ئامان رىشەش وست وە دەشت (د.، ل252)

يان: "وہختى شۆلەي رووت ناگا دا ديار..."

لەو دووبەيتانەشدا، كەبۆ سرووشت و دەوروبەرى وتوون، ھەمو رىگەيەكى ھونەربى
 دەگرىتەبەر و پەنگ و سىبەر دەداتە شىعەرەكانى، لە ھەمان كاتىشدا خەسيەتتىكى باۋى
 سىستىمى شىعەرى رۆژھەلات، واتە: ھەست و ئەندىشەي پالەۋان بە ھۆي سرووشت و
 دەوربەر دەرپىنەوہ — پشت گوى ناخات. شاعىر بەراوردى بارى ژيانى خۆي، دىيائى
 گيانىي ئالۆز و ناكۆكى خۆي لەگەل گوزەيەكى شكاۋا دەكات.

به پیچه وانه شه وه که جۆش و خرۆشی ژیا نی لای بی بیرده که ویتته وه به گۆزه یه کی ساغ و تازه ی ده چوینی. پیش شه وه ی گۆزه که بشکییت، له دهستی ئەم نازدار وه ده چوو ه ی شه وه ی تره وه و به ناز پیدراوی ماله و مالتی ده کرد. ده لئی:

داخۆ چه ند وه دهس نازک نه وه لآن

تامۆشۆت که رده ن په ی دلی مالان

ئیسه ها چون من په شیبوت بی حال

که فته نی نه خاک مه که رات پامان (د، ل 252)

وینه کانی مهولهوی دینامیکین، لهو نمونه یه ی پیشوردا، باس له له دایکبوون و په یدا بوون و گه شه سه ندن و کوژاندنه وه ی ژیا نی مرۆقه ده کات، مهولهوی دیمه نیکی بزواو و نه وه ستاوی به کاره ی ناوه: گۆزه ی تازه و ساغ – په یدا بوونی مرۆقه (شاعیر) نازی نازداران – سه رده می لای بی مرۆقه، شکانی گۆزه که – پیرییه تی مرۆقه. ههروه ها لیتره دا ئیستیعاره یه کی سهیری به کاره ی ناوه: "دلی مالان".

هه ندیکیشیان فه لسه فه نامیز و پر په ندن، له م ژانره مه ودا ته سه که دا، شاعیر له مه سه له ی ژیا ن و مردن ده دو ی و شه و پر سیاره شه به دییه خه ریک و تووشی تیرامانی ده کا. هه رچه نده گۆشه نیگا و روانگه ی بوچوونی فه لسه فیی خه یام و مهولهوی له یه ک دوورن، به لām له دووبه ی تیکیدا هه ست به کارتیکردنی خه یام ده کریت. مهولهوی ده یاره ی نه یینی و گه وه هری بوون (ههستی) ده دو ی:

هه رچی دیت وه چه م شی وه سه فه ردا

هه رچی موینی ها نه گوزه ردا

کهس حالی نه بی وه هه یچ نه فاما

شه وه یه ی چیش ویه رد، ئید په ی چیش ئاما؟ (د، ل 532 – 533)

ئهمه ههر ئهم چوارينه‌ی (خه‌يام) مان بیره‌خاته‌وه، كه ده‌لێ:
 در دايره‌ه كه آمد و رفتن ماست
 آنرا نه بدايت نه نهايت پيدااست
 كسى مى نژند در اين جهان يكدم راست
 كين آمدن از كجا و رفتن بكجاست؟
 (38، ل 12)

پراسته دووبه‌يته‌كانى مه‌وله‌وى به ژماره كه من، به‌لام به خویندنه‌وه و لیوردبونه‌وه‌يان،
 دنیای گیانی شاعیر و توانای ده‌سته‌لاتی هونه‌ریی له‌پاده‌به‌دریمان بو درده‌كه‌وی.

غه‌زهل

هه‌رچه‌نده ئه‌ده‌بى كوردى به چهند دى‌الېكت و به شپوه‌يه‌كى ناوچه‌بى سه‌ربه‌خۆى له
 يه‌ك جيا پهدابووه و گه‌شه‌ى سه‌ندووه، به‌لام چ له پرووى ناوه‌رۆك و چ له پرووى ژانرو
 ته‌عبيرى هونه‌رييه‌وه، زۆر شت به يه‌كيانه‌وه گرى دده‌او زۆر لايه‌نى چون يه‌ك و هاوبه‌شيان
 هه‌يه. له به‌راورد كردن‌ياندا له سه‌رئيكه‌وه ده‌وله‌مه‌ندى و هه‌مه‌چه‌شنيمان بو درده‌كه‌وى و
 له‌لايه‌كى تریشه‌وه هه‌ندى جياوازى له نيتوانياندا قووت ده‌بنه‌وه. ئهم جياوازيه‌ش زياتر
 له نيتوان ئه‌ده‌بى گۆرانى و ئه‌وانى تر دايه‌وه به‌تاييه‌تيش له ژانرى غه‌زهلدا به‌دى ده‌كرى.
 غه‌زهل - شيعيرى كى ليرى كورته، له ئه‌ده‌بى به‌سى دى‌الېكتى زمانى كوردى
 نووسراودا هه‌بووه و په‌ره‌ى سه‌ندووه. ئاشكرايه غه‌زهل به كرمانجى ژوورو و خوارو
 بنه‌وانى له غه‌زهل و قه‌سىده‌ى فارسى - عه‌ره‌بىيه‌وه هه‌لگرتوووه و هه‌موو خه‌سىه‌ته
 هونه‌رييه‌كانى ئهم ژانره - كيش و قافيه و ردیف و ته‌خه‌لوس و ته‌رجيع به‌ندو ته‌ركيب به‌ندو
 موسته‌زادو... هتد هاتونه‌ته ناو شيعيرى كوردىيه‌وه.

یه که مین شاعیری کورد، که غه زهلی کوردیی نووسیوو، مه لای جزیری بووه، ئەم فۆرمی کلاسیکی غه زهلی عه ره بی - فارسی به ناوه رۆکی لیریکی سۆفی ته قلیدییه وه هینا وه ته ئە ده بی کوردیییه وه. شاعیریکی تری دیالیکتی کرمانجی ژوووو ئە هه دی خانیی مه زن بووه، غه زهله کانیشی به وتهی ئەوانه ی له ئە ده بی کوردی کۆلیونه ته وه، پرن له مانای فهلسه فیی قوول و گیانی نیشتمان په ره ری.

ژانری غه زهله به شیوهیه کی په سیوو کامل بوو، له سه ره دهستی شاعیرانی قوتابخانه ی بابان: نالی، سالم، کوردی و نه وه ی دوا ی ئەمان حاجی قادری کۆبی (1816-1894)، مه حوی و شیخ په زای تاله بانی (1832-1909) و شاعیرانی تر دا، که یشتوته ئاستییکی هونه ریی به رز و که شه سه ندوو.

به لام غه زهله به دیالیکتی گۆرانی، به گوێره ی هه ندی یاسای هونه ریی تاییه تی په ره ی سه ندوو. بنه وانی غه زهلی گۆرانی ناچیتته وه سه ره شیعی فارسی - عه ره بی، به لگو سه رچا وه که ی ئەم، ئە ده بی فۆلکلۆری کوردیییه. ئەم شیعرانه له باتی عه رووز به کیشی په نجیه ی، به تاییه تیش هی ده په نجیه ی، که خه سه ته ییه کی گۆرانیی فۆلکلۆرییه، و تراون. هه ره ها قافیه ی شیعی گۆرانی، به پیچه وانیه ی یه ک قافیه یی غه زهلی عه ره بییه وه مه سه نییه. له ناو ئەو شاعیرانه دا، که به دیالیکتی گۆرانی شیعیان نووسیوه، شاعیرانی بو رۆژگاری خۆیان و ئیسته ش هه لکه وتوو ی وه کو بیسارانی، سه ییدی، ئە هه ده به گی کۆماسی، میرزا شه فیعی جامه ریزی و که لیککی تر هه بوون.

مه وله وی ده ورێکی بالای له په ره پیدانی غه زهلی کوردیدا بینییوه، چونکه له به ره مه کانی مه وله ویدا غه زهله چوارچیوه ی بابه ته کانی فراوان و هه مه جو ر بووه و شه قلیکی فهلسه فی و که لی لایه نی هونه ری و ئیستیتیکی تازه ی گرتوته خۆ.

لە دیوانە کە ی مەولەویدا 213 غەزەل ھەن. ئەم غەزەلانە زۆربەیان لە پینچەوہ تا 11 بەیتن، غەزەلی سی بەیتی و ھی 30 بەیتی و زیاتریشیان تیدا ھەن³⁴.

³⁴ ئەمەش خشتە ی کورت و درێژی غەزەلەکانی مەولەویہ:

ژمارە ی بەیت	ژمارە ی غەزەل
3	13
4	13
5	15
6	20
7	19
8	16
9	13
10	14
11	13
12	6
13	14
14	6
15	8
16	5
17	6
18	5
19	2
20	6
21	4
22	3
25	2
27	1
28	2
29	1
30	2
34	1
ھەمووی:	2319 بەیتە.

بهشی زۆری غه زه له کانی مهولهوی نامه ی شیعیرین -88، بابه تی غه زه له کانی تری بهم

جۆره ن:

- 1- وهسپی لیریکی - 24 غه زه ل
- 2- لاواندنه وه و شین - 28 غه زه ل
- 3- لیریکی شه خسی - 36 غه زه ل
- 4- شیعیری بۆنه (مونا سه به ت) - 31 غه زه ل
- 5- شیعیری نایینی - 5 غه زه ل
- 6- هی مه ی - 1 غه زه ل

له بهر ئه وه ی وهسپی سرووشت و ره گه ز و دیمه نه کانی سرووشت بۆ وینه و نیگار به وشه کیشان له (175 شیعیری مهوله ویدا که له 88% شیعیره کانییه تی) دا هه ن، وام به چاک زانی له وهسپی لیریکییه وه ده ست پی بکه م.

وهسپی لیریکی

خۆشه و یستی بی سنووری مهولهوی بۆ سرووشتی نیشتمان ه که ی، له شیعیره کانییدا به شیوه یه کی دیار و کاریگه ر ههنگی داوه ته وه و بره ر ه ی سیستی می وینه ی شیعیری شاعیرن. کۆمه لێ غه زه لی بۆ کهش و وه رزی سرووشتی کوردستان وتوو ه. شاعیر مرۆڤ به هه موو خه م و کول و که سه ر و هیوا یه کییه وه له سرووشته که جیا ناکاته وه. سرووشت ده ربری بیر و ئه ندیشه و ژانی مرۆڤی سه ر ده مه که یه تی. مهولهوی تابلۆی سرووشت به شیوه یه کی بزواو و دینامیکی و هارمۆنی نیگار کیش ده کا، به دوا ی پێکه وه گریدانی دیار ده جیا جیا کانی ده ور به ر و واقیعه که ییدا ده گه ری، ژان و خولیا یه کی نه سه ر وتوو ه و هه لێکی دوا ی پر سیاره ئه زه ل ییه که یه: ژیان و مردن چین؟

لە پېشدا باسى ئەو شىعرانەى مەولەوى دەكەم، كە تايىبەتن بە سرووشتى ولاتى كورد و
 ھەول دەدەم ئەو كەرەسە و تفاقە ھونەرىيانەى لە نەخشاندنى ئەم تابلۆيانەدا بەكارى
 ھىناون — دەست نیشان بکەم و لە ستوركتورە و مۆتىقى غەزەلەكان بکۆلمەوہ.

لە دیوانەكەى مەولەويدا 24 غەزەل ھەن، كە بۆ سرووشتى كوردستان و ھەلسوكەوتى
 ژيانى مرقى كورد و دەوروبەرى وتراون. ھەوتيان بەھارین: (ئاماوہ و ھەار، و ھەار
 شادى...)، (بەرزان ھىلال تار و روان قەرادا...)، (سوجەن بۆى گولۆ و مياونۆم نەسىم...)،
 (نازك تەدارەك فەسل و ھەارن...)، (و ھەارەن، سەیرەن، سەوزەى دياران...)، (و ھەارەن،
 سەوزەن، ئاوەن، سەركاوەن...)، (و ھەارەن تەشرىف خال خاسان پەى ھەرد... (د.، ل 38
 — 39، 68-70، 327-329، 431-432، 467-469، 472-473، 474-475). دووانيان پايزە غەزەلن: "چون وەلگ شادىى من واى دوورىى
 لەيل..."، "فەسل نەوپايز تازە كەردەن مەيل... (د.، ل 160-166، 338-
 340). مەولەوى تەنیا شىعەرىكى بۆ وەسپى زستان ھەيە "زوسانەن وەى پەنگ وە
 گەردوون ياوان" (د.، ل 278-280). تەنیا غەزەلەكى بۆ ھاوينيش ھەيە "ھامن،
 ھا، من وارن گەرميش جۆش ئاوەرد" (د.، ل 522-523). چوار غەزەلىشى لە
 وەسپى شەمال — بادا ھەيە: "شەمال ئەر جووم ھەن ھەى وە فيدات بام.."، "شەمال
 دارانەن.. شەمال دارانەن"، "شەمال داخان... شەمال داخان"، "نەسىم مەھرەم مابەين
 ياران" (د.، ل 303-307، 307-310، 310-313، 406-410).
 ھەر و ھا پىنج غەزەلى بۆ جەژنە ئايىنىيەكانى ئىسلام ھەيە: "رەمەزان تلوع سويع
 شاديشەن..."، "سەداى ھاى ھىلال ھام فەردان مەيۆ..."، "منارە سەداى سەلاش سەد
 تەرزەن"، "قوربان، قوربانەن، جەژنەن، شادىيەن..."، "نەھات و نەھات دل ماتەن

ئیم...شه... (د، ل 268 – 269، 329 – 331، 393 – 395، 348 – 350، 424 – 425).

به شیوهیه کی تۆرگانی وهسپی سرووشت و هی جوانیی مرۆف تیکه لۆ بوون. غه زه لیکی ههیه وهسپی کوریک کی ناسنگه ره "نه ئهین گهری، نه ئهین گهری..." (د، ل 444 – 445)، سیانیان له وهسپی جوانیی ئافره تدا وتراون: "چون چیه ره ی خه یال پوو خساره که ی ویش..."، "خه راما ن ئاما نه تۆی په رده وه..."، "نه واتم عه ر عه ر سه هه ند په ره رده..." (د، ل 182 – 183، 198 – 199، 445 – 446).

یه کیك له شیوازه هونه ریبه کانی شه و شیعرانه ی مهولهوی دهر باره ی سرووشت وتوونی: "دووالیزمیکی تاییه تی و ده گمه نه"، که خه سیه تی لیری کای سۆفییانه یه، واته: "وینه یه کی پۆزیتیف هه میشه له گه ل یه کیکی نیگی تیفی دژ به خۆیدا ده بی" (6، ل 111).

ههروهک ئه کادیمیک و رۆژه لاتناسی دیاری سۆقیه تی کۆچ کردو ئی. بی. بیرتلس زۆر کارامانه و باب تهییانه وتوویه تی: "ئه م نا کۆکییه دوو لایه نییه، چه مکی سه رجه م سۆفیزمه، له دژایه تی دنیای گیانییه وه ده ستپیده کات و به ئه ندیشه ی دهر وونی باسکرا و کۆتایی دیت" (6، ل 111). ئه م خه سیه ته له لیری کای مهوله ویدا زۆر به رچا و دیاره و له سه ر بناغه ی هه ندی چه مکی دژ به یه ک دامه زراوه، بۆ نمونه: ژیر – ژوور، نشیو، دۆل – شاخ، دۆست – ره قیب ههروه ها ره گیکی قوول داکوتراویشی له زه مینه ی هه ندی بیری ته فسانه ییدا هه یه.

بۆ نمونه له شیعی "وه هارن، سه یرن، سه وزه ی دیاران..." دا که ئاشکرایه مهولهوی له سه ر سه رچاوه ی چه می زه لّم نووسیوییه تی. لیره دا شاعیر دووشتی دژ به یه کدی ده بی نی. شاخه ی شه تاوی شاخه کان، که له و په ری ده ماخ و جۆش و هه ره تدان، به پیچه وانه ی ئاوی

زەلمەو، كە شاعیر بە ناشاد دیتە پېش چاوی و لەگەڵ خۆیدا بەراوردی دەكات و بەخۆیی دەچوینى.

بېجگە لە هیتز و لاوازی ھەر لەم شیعردا دووانەییەکی دژبەییەکی تر "شادی - خەم"ی کۆکردۆتەو. شاعیر كە لە گومان و دلەپراو كە و بێتارامییەکی بى ساماندايە، بەرانبەر بە خۆی دلدارانىك دەبینیت، وا شاد و مەستی دەس لە ملانى یارن ھەرەھا بەپێی ستروکتورەى بنیاتنانى وینەى سۆفییانە، كە پېویستی بە (تەوحید) ھەيە، (واتە: پېویستی بە تەوھریەك ھەيە، كە پەگەزىكى بەراوردی ناوەندییە و دەبیتە بناغەى دروستکردنى وینەكە و ھەموو مەرجەکانى شیعری سۆفییانەى تیدا بەدیدیت). مەولەویش ئەم پەگەز - تەوھریە دەدۆزیتەو، كە ھەموو شتە دژ بە یەكەکانى تیدا دەتوینیتەو. ئەینا خەمى شاعیر و شادى دلداران لە چیدا یەكەگرنەو؟! شاعیر ئەندیشە و ھەستى دەروونى خۆی بەو چەمە دەچوینى، كە خەرىكى كەف چەراندن و ھازەھازەو ناسرەوى و شەپۆلەکانى دەدا بە زارو تاشە بەردەکاندا. ئە ئاوا شاعیر ھاوکیشىكى بابەتى بۆ ئەندیشەو ژانى خۆی - پالەوانەكە دەدۆزیتەو.

لە غەزەلى "فەسلى نەوپاريز تازه كەردەن مەيل... " و "نەواى كەژاوەى لەيلى نازانەن... "دا مەولەوى تابلۆى كۆچ و بارى كۆچەرانى كوردەمان بە خامەيەكى پەنگين و وینەى بزۆز و دانسقه بۆ دەنەخشینى. لەم غەزەلانەشدا دیسانەو شتە دژبەییەكەكان دەبینين: شاخ - نشیو، بەرزى - نزمى، ژوان - دوورى و لىكدابران، خەم - شادى... .

كاتى كۆچ بەرەو پیدەشت دیتەو، تەنیا مالى ئازيزى شاعیر لەگەڵ ئەو خەلكەدا نایەنەو، بۆ؟! ھىچ وەلامىكى مەتتىقيمان بۆ ئەم نەھاتنەخوارەو سەيرەى مالى ئازيزى شاعیر لە دنيای واقیعدا پى نيبە. ھەموو دلدارانى پیدەشت سەرمەستى گەرانەو

یاربانن، تهنیا شاعیر گلهیی له بهختی ناهه مواری خۆی دهکات و له چاره نووسی رهشی دردۆنگه.

به هاوینیش که گه له و نازه له به رهو له وه رگا کانی لاپان و بهرزایی ههرد و چیا کانی پاده درین و پروخساری لاوانی دلدار گرژ و مۆنی کۆچی یار دهن و هاواری فهره دانه و مه جنو نانه تهختی گهردوون دهه ژینیی، به لئی! له م گه پانه وهی خه لکه شدا، شاعیر ته گه رچی مائی یاره که ی له چیا ماوه ته وه، به لام توانای کۆچ کردنی نییه و له نازاری دووربی خۆیدا گینگل دهخوا و رایه له دهکات، شاعیر به وینه ی ورد و هاوار و دهنگ و زایه له دنیایه کی وای له شیعه ره که ییدا بنیادناوه، که مرۆڤ ته م کۆچه ی به ته واری لا بهرجه سته ده بیته.

دلداران ماتی کۆچی یارن، شاعیریش خه مباری دووربی یاره.

ئه گه ره وه هه ری بیری سو فییه کان تانه وه بی له زاتی خوادا، ئه وا له لیری کای سو فییه نه دا (گه یشتن به دوا ئامانج، تهنیا ئومیدیک بووه بهس و له پراکتیکدا مه ودا ی به ده بیه اتنی زۆر سهخت و به هیه چ کلۆجیک نه بووه.. " (6، ل112).

له لیری کای مه وله ویشدا ته م چه مکی سو فییه نه یه به شیوه یه کی دیار رهنگی داوه ته وه، به تاییه تیش له وه سپه کانی دا، پالنه وانی لیری کی به گیر ماوی ته ندیشه و ژانی گیانی و دهروونی و خه می هاو رپییانی کۆچ کردوو و ته مه نی لایسی به سه رچوو و به ده گمه ن ده بیینن، که به شادی و ئاوات گه یشتیی. جیتی خۆیه تی لیره دا رای رۆژه لاتناسی ناسراوی تاجیکی سو فییه تی م.ن. عوسمانۆف به یینه وه، که ده لئی: "له لیری کدا بو شی کردنه وه و تۆژیته وه ی سرووش و خه سیه تی میتۆدی هونه ری، ده وری جه وه هه ری هی پالنه وانی لیری کی و هه لسو که وت په یوه ندیه تی له گه ل که سانی تر دا" (39، ل42).

ئەۋەندەي بەرچاۋ و زەينى من كەوتىي، لەم غەزەلانەدا مەولەۋى تەنیا لە چەند غەزەلەيكييدا، كە لە پەنجەي دەست كەمترن، باسى شادبوونى گەيشتن بە يار دەكات. بۆ نمۇنە، لە غەزەلى "ئاماۋە وەھار، وەھار شادى...". ليرەدا شاعير يان پالەۋانە كەي لە گەل سروسندا پىكن و بارى ھەردوولا ھاۋئاھەنگىيە كى تەباي تىدايە:

ئاماۋە وەھار، وەھار شادى

بۆي عەتر نەسىم غونچەي ئازادى

خىلخانەي خەفەت باربەنەش كەردەن

مەينەت پرونيان وە ماۋاي مەردەن

خەم وئىنەي كەمان قامەت خەم بىيەن

ھەۋارگەي قەيم نە دەستش شىيەن

بەزم شەۋق و عەيش نە دەروون جەمەن

ئانە ھىچ نەبۆ نە دەروون خەمەن

ئىنە نەتىجەي دىاي بالاي تۆن

نەيشانەي وىسان خال ئالاي تۆن

سروور نەشتەي بادەي وەسل تۆن

تەئسىرى بۆي عەتر موشك زولف تۆن (د.)، ل 38 – 39)

لەم غەزەلەدا ھەندى وشەو زاراۋەي تىدايە، كە رەمزی لىرىكاي سۆفیانەن. بۆ نمۇنە: "نەشتەي بادەي وەسل... " "خالى ئالا... " ھتد ئەم زاراۋانە لە لىرىكاي ئاسايىدا بۆ ۋەسپى ئافرەت و يار بە كاردەھىترين.

بەلام سۆفییەكان بۆ دەربىرین، يا شاردنەۋەي بىروبوچوونى خۆيان، لە كاتى پروي دەم كەردنە (پىر)دا، بەكارى دىنن.

مهولهوی له کۆتایی ئەم غەزەلەیدا دەلی:

سا پێم دەر، دەی دەی، پەمی پەمی، نەو مەمی، مەمی

لەتایف³⁵ مەردەم یە کەسەر بکە جەمی

تا پەمی یارانێچ وەئیتمینان بۆ

سەرما یەمی نیشات دل حەزێنان بۆ (د، ل39)

مهولهوی له شیعره لیبریکیه کانییدا به شیوهیه کی دیار و بهربلاو شیوازی هونهری شیعی سۆفی و هه کو دیمه نی دژبه یه ک، چه مکی دژبه یه ک، یان له یه ک زیك و چونیه کی به کارهیناوه.

ئهمه ته نیا دیو و لایه نیکی شیعی مهوله وییه، شاعیر گه لیکیش به جوانی و ریالیستانه به سرووشتی ولاته کهیدا هه لداوه و به شیوه یه کی بزواو و په نگن پیشانی داوه و به هۆیه وه دنیای گیانی و ئینسانی مرۆفی کوردی (وه ک تو مار کردۆته وه...).

له سه ر دهستی مهوله ویدا غه زه ل به به راورد به به ره ه می شاعیرانی پێشو و سه رده می خۆیدا گه یشتۆته ئاستیکی هونه ری گه لیک به رزتر. مهوله وی سرووشتی کوردستان و دیارده کانی ته نیا وه ک سیمبۆلی فه لسه فی و سۆفی به کارنه هیناوه، به لکو له دنیا واقیعییه که شدا جوانی ئه و سرووشت و ده ور به ره ی به شیوه یه کی تازه و گیانیکی تازه خوازان ه وه نه خشان دووه.

د. عیزه دین مسته فا په سوول زۆر چاک بۆی چووه، که ده لی: "مهوله وی یه که م شاعیری کورده، که سرووشتی کوردستانی به شیوه یه کی دینامیکی ده برپوه" (152، ل76).

³⁵ مه لاه و بده لکه ریمی موده ریس ده لی: "له تایف به چه مکی ته ریه ته نه قشبه ندی له پینج شوینی سینگ مرۆفدایه: "قلب، روح، سر، خفی، أخفا" و ئەم شوینانه نووری خویان به سه ردا ده برۆی. (د، ل39).

ھەر لەم ۋەزەن، دەربارەي تەئسىرى ھۆکارە بابەتییەکانی دەرووشت و ھۆکارە زاتییەکانی چۆنیەتیی بۆچوونی شاعیر بۆ گەشەپێدانی شیعری تازە کلاسیکی عەرەبی، ئەکادیمیکی یی. یو. کراچۆفسکی وتوویەتی: "تۆمارکردنی ھەندی ۋە ۋەزەن ۋە کارتیکردنی باری کۆمەلایەتی، پایەندبوونی ئەم یا ئەو قوتابخانەي ئەدەبی، یارمەتیمان دەدەن، کە سنووری نیوان تەقلیدو داھینانی شەخسی شاعیر دیاری بکەین. جاری وا ھەیە، ھەندی دیمەنمان بەشپۆھییەکی وا لێزانانە و ڕەنگین بۆ باس دەکات، کە تەنانەت لە بەرھەمی زاناکانی سرووشت و لە سەرچاوە میژوویەکانیشدا وەھا بە سەرکەوتوویی باس نەکراون" (24)، (525 – 526).

مەولەوی جار و بار ماریفەت و داب و ڕەوشتی تەریقەتی نەقشبەندی و چەمکی خۆشەویستی سۆفییانەي وەکو یەكگرتن و توانەو لە جوانیی نەمردا، بەشپۆھییەکی تر پەرەپێدەدا و لایەن و بیری سۆفیەتییەکی دەخاتە چوارچۆھییەکی ترەو و ناوەرۆکیکی دیاریکراوی ژیاغان بۆ بە بەردادەکات.

بناغەي غەزەلەکانی مەولەوی لە لایەکەو بە کەلەپووری ناوازی فۆلکلۆری کوردی و شیعری کلاسیکی کوردی و لەلایەکی تریشەو بە بیری ئینسانیی شیعری فارسی – عەرەبی پتەو و دەولەمەند بوون و خۆتەریش وەك بەرھەمیکی ھونەری بەرزی لیریکی خۆشەویستی چینی لی وەر دەگریت.

وہسپی سرووشت لای مەولەوی، لە چوارچۆھیی بابەت و ژانری غەزەلی تەقلیدیدا زۆر ھەمە چەشن و تازە و دانسقە و نایابە. دیارە ئەمەش بە ھۆی ئامییری ھونەری بەرز و جەوھەری شارەزایانەي شاعیریەتی مەولەوییە.

مۆتیقە بنەرەتییەکانی وەسپی سرووشت لای مەولەوی ئەمانەن:

- باسی جوانیی ئازیز - دلدارە

- باسی ئەندێشه و ههستی پالنهوانی لیریکییه .

- باسی دووری نازیز و یارانه .

- وهسپی دهوروبه ره .

- باسی جوانیی سرووشت و چۆنیهتی تیروانینی پالنهوان و سه ره نجدانییهتی له

سرووشت .

- بابتهتی مهی و ساقییه ..

- دهبرینی چه مکی فهلسهفی و گۆشه نیگای کۆمه لایه تی شاعیره .

مۆتیقه بنه په تییه کانی به هاره غه زه له کانی مهولهوی، زیاتر باسی ئەندێشه و ههستی

دهروونی پالنهوانی لیریکی و ههول و تهقه لای به یار گه یشتنی و هه لو یستی له دهوروبه ره

جوانیی سرووشتی کوردستانه .

بابتهتی ئەندێشه و ههستی و نازاری دهروونی پالنهوانی لیریکی ئەمانه ن:

- شاعیر پالنهوانی لیریکی — له گه ل جوانیی سرووشتدا ناکۆکن .

کاتی هه موو دلداره کان خه ریکی چیژ له جوانیی سرووشت و هرگرتن و مهستی به یار

شادبوون، له یه ک دوو غه زه لدا نه بی، لهوانی تر دا شاعیر پالنهوان — لهو خه لکه ی تر جیان .

- نازاری دووری و له یار دا بران .

ئهم مۆتیقه ش زیاتر به وهسپی سرووشته وه بهنده و زیاتر له دووا به یته کانی به هاره

غه زه له کاند ناوا زده داته وه . بۆ نمونه له شیعی (به رزان هیلال تار ...) دا شاعیر جامی

توره بی ده پێژی و سکا لای نار ه زایی له ژیان ده رده پێژی و ده لی:

فه ریاد! جه شۆره ی ئه رز چاره ی من

هه ر سه وزه ی مراد من نادیا رهن

داد! جه هه وای شووم به د ستاره ی من

ھەر نەوگولائەى من نەپپوارەن... (د.ل.69)

لە شىعەرىكى تردا (سۆبەن بۆى گولان مياونۆم نەسىم...) ئەم شاخ و ئازارە دەردەبرى: "دل دوو زنجىرەى زولف نىگارەن... وە سەير سەوزەو سەحراش چ كارەن!..." (د.ل.329).

كاتى شاعىر سەيرى دەوروبەرى خۆى دەكات و تابلۆ شىرىنە بىھاوتاكانى شاخ و ھەرد و دەشتى كوردستان دەبىنى، ھارپى و كەسە نىكە كۆچكردووەكانى دەكەوتتەو ە ياد و دىنە بەرچاوى. بلاچەى ئەو شادىيە كەم خايەنە دەكۆزىتتەو ە و ەندەبى و شاعىر دەكەوتتەو ە نىگەرانى و ئازارى گىانى... لەم كاتانەشدا دىسانەو ە پەنا بۆ ساقى و مەى دەبا و دەپەوى ئەمىش دوا جامى شەراب بنى بەسەرەو ە و بە كاروانى ئاوابووى ئەواندا بگات..

مەولەوى ھەندى جار دياردەكانى سروسشت بە ئارەزووى خۆى بەكاردىنى و دەياختە ژىر پكىفى خۆيەو ە و دەيانكاتە ھاودەمى خەم و ئازار و ھىوا و ئەقىنى، جاروبارىش خۆيان پى دەچۆتى. مەولەوى خۆى بەو چەمە بچكۆلەيە دەچۆتى، كە خۆى ئاسا ناشاد و بىنموودە. ھەر وەك شاعىر لە دەورويشت و كۆمەلەكەى بىزارە، ئاوەھاش ئەو چەمە بچكۆلەيە كەوتتە بەر شالاوى شاخەى شەتاوى سەھۆلاوى بەھاران و رووبارە گەرەكان. شاعىر ھەرەك نۆلدەرىكى شەرمەن، كە لە رووى ھەلئايە بە دەنگى بەرز داد لە دەستى چەرخى چەپگەرد و گىروگفتى ئەقىنى دەرىپى... ئەمىش ئاوا ئازارەكانى خۆى دەخواتەو ە و لە قولايى دلدا لىيان دەگەرى، بەبىدەنگى بگرىن.

مۆتىقى وەسپى سروسشت لە شىعەرەكانى مەولەويدا ھەمىشە بناغەيەكى رىاليستانەى ھەيە. سروسشتى ئەو ناچەيەى مەولەوى و گۆرانەكانى لى دەژىن، ئىجگار شىرىن و لە جوانىدا بى وىنەيە.

رهنگدانه‌وهی سرووشت و نیگارکیشانی، له بهره‌می شاعیره‌کانی دیالیکتی گۆرانیدا، دیارده‌یه‌کی به‌رچاو و دیاره. خامه‌ی مهوله‌ویش، به هه‌ق، ئەم دیارده‌یه‌ی گه‌یانده‌تته ناستیتکی هونه‌ری به‌رز و لووتکه‌ی داهینان.

له غه‌زله‌ی (وه‌هارن، سه‌یره‌ن...)، (نازک ته‌داره‌ک فه‌سل وه‌هاران)... هتته مهوله‌وی که‌ژه به‌رز و لووتکه به‌فرینه سه‌رکه‌شه‌کان، شینایی و می‌رگه به‌نیرگز و گولاله و گزوگیا و به‌هاری جوگه‌و شه‌تاو... هتته‌وه نیگارکیشاوه، که له‌گه‌ل مرۆفدا تیک ئالان و توانه‌ته‌وه... ده‌لی:

وه‌هارن سه‌یره‌ن، سه‌وزه‌ی دیاران

نم کهوت نه دیده‌ش چون شه‌ویندیاران

په‌ی دله‌ی مانپایی ده‌روون مه‌لالان

سایه به‌سته‌وه خه‌یمه‌ی گولالان

بۆی به‌خه‌ی سه‌حه‌ر په‌ی ده‌ماخ دل

مانۆ وه‌ نه‌سیم جیب جه‌مین گول

چون دنیوانه‌ی شوێر نازیز نه‌ سه‌ردا

شه‌تاو سه‌ره‌هۆرگرت وه‌ ده‌شت و ده‌ردا

توولانی چون هیجر خاتر پر ده‌ردان

ره‌وان وینه‌ی وه‌سل گه‌ردن بی‌گه‌ردان (د، ل 467)

شاعیر ده‌لی له‌گه‌ل سرووشتدا تواوه‌ته‌وه و گیانی به‌به‌ردا کردووه:

های جه‌ سنۆی وه‌ش رۆح نه‌فزای کاوان!

تای جه‌ شاخه‌ی تاف ساف سه‌راوان!

نه‌ک چون تاف چه‌م پر ته‌سرین چه‌رخ

(بارەكەللا) چەرخ، ھەي ئافەرىن چەرخ!

چەنى جە ھەستى وئىت تەواسايت

چەنى جۆش عەشق مەجنوون ئاسايت

بدىيە چون ھوردان وە نام و نەنگدا

بى پەروا مەۆ وئىش وە پرووى سەنگدا

ھاي ساقى ھەلەلەي سەرمایەي خامى

نەدۆم وە دەس راي نىكنامى

با وەرە وەش وەش سادەي ھەي پەي كەي

تاف تاف قەلۋەزەي ساف شىشەي مەي

مەرج بىچىنەم بەۆ وە ھەمدا

ھەستىم دۆ وە بەرد ھەرد عەدەمدا (د. ل 468 – 469)

شاعىر زۆر جار لەو كاتانەدا، كە گىنگل بە دەست ئازارى دەروون و ئەندىشەي گەرانە وە

بە دواي وەلەمى پىرسىيارەكانى بووندا دەخوات، ھانا بۆ سرووشت دەبات، دەپەوى تەمى

بەرچا و گرتووى ژيان و گىر و گرتەكانى بە وەسپى سرووشت بەرەونىتەو:

نازك تەدارەك فەسل و ھاران

شىرىن ئارائىش ھەردە و كۆساران

گول چون پرووى ئازىز نەزاكەت پۆشان

و ھەراون چون سەيل دىدەي مەن جۆشان

مەديان گوللان نە پاي دەرىبەندان

ئەو يەكتەر وئىنەي ئارەزوومەندان

چ خاس خاس شىبۆ نە تىواراندا

سهوزه وه رپوی خاک جهرگ یاراندا
 بووین ره عشنه ی وه جد دلّه ی پاکشان
 عه بیان نه شننیا ی سهوزه ی خاکشان
 جه ی گوشه خاسته ر نییه ن مهسکه نی!
 ساقی گیان، تامان خومار ته شکه نی!
 هۆرپۆزه، سو بجه ن، دل تازه خاوه ن
 شنۆی پای کاوه ن، گوشه ی سهراوه ن
 سهوزه ی خاک پاک یاران هام فهدرد
 فره مان وه فره ش به زم و تیمان که رد
 که و سهوزه ی تيمه ییچ نه کام هه ردی بۆ؟

وه فره ش مه جلیس کام هام فهدری بۆ؟ (د، ل 431 – 432)

مۆتیقی دنیای بیبنیاد و ته لیسمی هه لئه هینراوی بوون له شیعیکی تردا هه یه:

تۆ دیا ی وه شۆن چهنه سو یح نۆدا

که و چهنه سو یح بلتو وه شۆن تۆدا؟ (د، ل 248)

نیگار کیشانی سه رکه وتوو و هیتری هونه ری و ئیستیتیکی غه زله کانی مه ولهوی
 له وه دان، که شاعیر له بری مۆتیقه ته قلیدییه ساوه کان هی تازه دینیت و له
 چوارچیویه کی شیعیی به رزدا بیری به رزی فه لسه فی و سۆفیانه یان تیدا دهرده بری.
 وه سپی جوانیی سرووشتی کورده واری و جوامیری مرۆقی کورد به شیویه کی دیار له
 پایزه غه زله کانیدا رهنگیان داوه ته وه. به پیچه وانهی زۆر له شاعیره کانی رۆژه لاته وه، که
 هه زیان له چاره ی پایز نه بووه و شهو بایه خه یان نه داوه تی و دهرکیان به جوانیی تایبه تی شهو
 وهرزه نه کردوو، مه ولهوی هه ندی تابلۆی سه رکه وتوو له م مه یدانه دا هه ن. له و غه زه لانه دا

پايزى كوردەۋارى: دارستانى گەلا زەرد ھەلگەراۋ، چيا، باي پايزەي گەشت و گىلكەرى ھەرد و لاپالەكانى، فەرشى ئالتوونىي گەلاي ۋەرىيى... نىشانداۋە. ھەروەھا بە خامەيەكى ھونەرمەندانە و نىگار كىشانەو بە زمانىكى ھونەرىي بەرز كۆچى لە كەژەو بەرەو پىدەشت بوو ھەي كۆچەرانى كورد يان بەرەو كوستان رىگا گرتوويانى نەخشانداۋە. يەكەن لە خەسەتە ھونەرىيە تايىبەتەيە ديارەكانى شىعەرى مەولەۋى، لە پايزە غەزەلەكانىدا دەردەكەۋى، كە بە شىۋەيەكى سەركەوتوو، كەلەپوورى شىعەرى مىللى كوردىي بەكارھىناۋە. شاعىر گەلى وشە و زاراۋەي ژيانى رۆژانەي كۆچەرىيەكان و گەرميان و كوستان كوردىيانى بە زمانىكى شىعەرى دارشتوتەۋە.

ئەو پايزە شىعەرانە، دەگمەن و دانسقىە و نەوتراون و بوونەتە ئاۋىنەي تىشكدەرەۋەي ھەست و ئەندىشەي شاعىر. لىرەدا مۆتىقە باۋەكەي شىعەرى مەولەۋى: سكالاي پالەۋانى لىرىكى لە دەست دلرەقىي يار و تىنويەتەي پىنگەيشتنى، يا بەيەك نەگەيشتنى ئەبەدىي لەگەل دلداردا ھەيە (د، ل 338 – 340).

پالەۋانى شاعىر لاي روونە، تا ھەتايە دەي تىنوي بە يارگەيشتن بى، ھەروەك ئەۋە واىە، كەوتىتە دىنايەكى تارىك و ژىر بارى نەھامەتەيەكى گەورەۋە، بەلام ئەم ھەستەي زۆر ئاشكرا و راستەوخۆ نادركىنى. پالەۋان دىسانەۋە پەنادەباتەۋە بەر مەيگىر بۆ ئەۋەي شايەكى بە بەردا بەيىتەۋە و چاۋى تىزىن بكات و كۆت و پىۋەندىي ئەم دارمانە گيانىيەي بشكىنى.

لەم پايزە غەزەلانەدا ئەم تەعبىرانە بەكاردىنى: ئەستىرەي سىۋەيل، نەوپايز، گەلارپىزان، پەۋەي ئاسك، چاۋەرۋانىي يار، تەمى تازە لووتكە گرتوو،... ھتد گەلى چەمكى دژبەيەكىش بەكاردىنى، كە رەگىكى قولى پىش ئىسلامى لە فۆلكلورى كوردىدا ھەيە.

یه کێک له‌و پرواڵه‌تانه‌ی تر که زمانی ئەم غه‌زه‌لانه له‌ هی لیریکای عه‌ره‌بی — فارسیی جیا‌ده‌کاته‌وه، په‌وانیی زمانه‌که و ساکارییه‌تی. مه‌وله‌وی نه‌هاتوه بنووسی به‌ وشه‌ی زه‌ق و قه‌به و حازری ناو فه‌ره‌هنگی ئەو که‌له‌پووره شیعییه‌وه، نه‌ء! به‌لکو سلی نه‌کردۆته‌وه، که له‌ ژبانی هه‌ره‌مه‌ی خه‌لک و زمانیان ئەم تابلۆ هونه‌رییانه دروست بکات. له‌ پاستیشدا ئەمه‌ خه‌سیه‌تیکی هونه‌ری و تازه‌خوازانه‌ی ئەده‌بی هه‌موو میله‌تانه. بۆ نمونه‌ نازداران به‌ گه‌له‌ ئاسک ده‌چوینی یان ئەم وینانه: مالآت شادی، سیامال عه‌یش، خێڵخانه‌ی مه‌ینه‌ت، کۆزسۆچیا... هتد.

یان زۆر جار وشه و زاراوه‌ی بی‌چوده‌یالیکتته جیاکانی ئەو ناوچانه‌ی تیاياندا ژیاوه و گه‌لی ناوی کۆنکریتی جوگرافیایی وه‌کو: چه‌می زه‌لم (چه‌رخ)، سیروان، سه‌راو، ئیلی به‌گی، ... هتد به‌کار دێنی.

گه‌لی جار له‌ بابه‌ته‌ گشتی و باوه‌کان لاده‌دا و به‌ شیوه‌یه‌کی هونه‌ری به‌رز تابلۆی هه‌ندی داب و نه‌ریتی ژبانی دیهاتی کوردستانمان بۆ ده‌نه‌خشینی. به‌یته‌کانی ئەم جووره بابه‌تانه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی توندو تۆڵ پی‌که‌وه گری‌دراون و بی‌ری شیعه‌که‌یان به‌ شیوه‌یه‌کی پروون ده‌برپیه‌.

که‌مه‌پازیسیای غه‌زه‌له‌کانی مه‌وله‌وی به‌ شیوه‌یه‌کی کارامه‌و هونه‌رمه‌ندانه که‌شوه‌ه‌وای دنیای بیرو بۆچوونیمان نیشان ده‌ده‌ن.

شاعیر به‌ تابلۆی پر ویننه، بی‌ری غه‌زه‌له‌کان داده‌پێژی و به‌ کاملی ده‌ریان ده‌بێ، بۆ نمونه‌:

کۆز سۆچیا‌ی ده‌روون پر ده‌رد
مالآت شادیم به‌ کسه‌ر قران که‌رد
کزه‌ی ره‌شه‌بای هه‌ناسان سه‌رد

سىيامال غەيش تەختە تەختە كەرد

ھاومالان يايوان بە وارگەي جاران

من بى بارەبەر مەندەي ھەواران

جەورەكەي سەرتىل خەم بى شومارەن

خىلخانەم بەرپىچ تا خىل ئەو خوارەن (د.، ل 419-420)

لە ھەندى لە غەزەلەكانى مەولەويدا، تەئسىرى بىرى فەلسەفىي — سۆفىي نىوپىلاتونىزم ديارە، بەلام زياتر ئەمە لە روپوشىك دەچىت، كە شاعىر ويستويەتى لە پشتىبەو ھەلوئىستى خۆي لە دەروپشتى دەرىپى، ئەو دەروپشتەي زۆركات لەگەل شاعىردا لە ناكۆكىيەكى بەردەوامدان. با غەزەلى (فەسل نەوپايز تازەكەردەن مەيل... و) (نەواي كەژاوەي لەيلى نازانەن...) بە نمونە بەئىنەو. لەم غەزەلانەدا ھەموو خەلك لە چياو ھەو پىدەشت دادەبەزن، تەنيا نازىزى مەولەوي نەبى، لەوى گىرى خواردووە و نايەتە خوارووە. كاتى بەھارپىش دى، ھەموو مىل رىگا بەرەو كوستان دەگرن، بەلام مەولەوي تواناي لەگەل كۆچ كەوتنى نىيە. ئەمە بەرھەلستىي شاعىرە لەو باروھەل و مەرجەي تىدايە (د.، ل 338 – 340، 416 – 420).

مۆتىقى بىر ئەندىشەي پالەوانەكەي مەولەوي بەدەورى مەيدا دەسوورپتەو، ھەر كاتى ئەم جامى مەبى نۆشى ھالەتى نالەبار باش دەبى. لەم غەزەلانەدا زاراوہى (جەمال و جەلال) كە دوو زاراوہى سۆفىيانەن بەكاردىنى. ئەمانە تەعبىر لە دووسىفەتى خودا دەكەن، جەمال سىفەتى جوانى و نەرمىيە، جەلالىش ھى ھەبىت و توورەبوونە، ھەر لىرەدا مەولەوي زاراوہى (سەفا)يشى بەكارھىناو، كە مەبەستى لىيى پاكبوونەوہى، سەفا گەوھەرى زاتەكەيە، كە بەشىوہىكى راست و ورد ئەو رووداوانە دەبىنى، وا ھەموو ساتى لە دەوروبەرى ئىمە روودەدەن. لىرەدا پرسىيارىك قوت دەبىتەو، ئەو (سەفا)يەي مەولەوي

له گهه زاراهوی سۆفییانه ددا وهك یه كه؟ به ئی، چونكه شاعیر خۆی ده ئی: راستییه كهی، نه زانی دهوری داوم، بۆیه سه فاو جه فای ئازیزم لا یه كسانه. له بهر ئه وه داوا له مه یگێر ده كات، كه تیر مه یی بكات تا (جه فا) و (جه لال) ی لابی به (سه فا) و (جه مال).

مهولهوی پهنگه یه كه م شاعیری كوردی، كه تابلوی زستانی كوردستانی به و شیوه هونه رییبه به رزه نه خشاندی، شاخه به رزه به فرینه كان تا ئاسمان هه لچوون، لاپال و نزاره كان به فریان تیدا كه وتوه، (به ناباشیی بورج به رزه دیارانیس) ده رگای ئه شكه وته كانی سپیكاری كر دوه. لیره شدا میتۆده كهی مهولهوی به رچاوه، سرووش و مرۆف به شیوه یه کی ئۆرگانی تیکه لکردن. هه ر دوو حاله ته كهی ژیان و مردن، جۆش و خرۆش و شادی و هیوا، یان دلساردی و خه م و په ژاره، دۆستایه تی و دۆژمنایه تی پیشان ده دا. چه مکی شیعه ره كانی مهولهوی عه شقه، خۆشه ویستییه له به رزترین شیوهیدا: خۆشه ویستی مرۆف بو مرۆف، خۆشه ویستی سرووش و جوانی و خیر و دادپه رستی، خۆشه ویستی هه مووشتیکی پاك و شیرینی سه ر ئه م زه وییه. (مه ی) ته نیا چه کی شاعیره، كه له كاتی نیگه رانی و شكستی گیانیدا په نای بو ده با... یادی هاوړی و یارانی كۆچكردوو، یادی ئازیزانی گیانی، ده كاته گولۆوکی ئیدیالیی به ره هه م و ژیان و زۆرجار غه زه له كانی به په نا بو مه ی و ساقی كۆتاییان دیت.

چون نه د ئ سنۆی مه زه ی مه ی داران،

بدیه چون وه تۆی لۆنگی مه ویاران! (د، ل 279)

ئه مه ش نمونه یه کی زستانه غه زه لی مهوله وییه:

زووسانه ن وهی رهنگ وه گه ر دوون یاوان

گیجیای لوول گیج کلێله ی كاوان

به ناباشیی بورج به رزه دیاران

سفید کاری کهر د تاقچه‌ی موغاران
 چ شیرین زهرگره توف هه‌وای سهر د،
 گوشواره نه‌گوش نه‌ونه‌مامان کهر د!
 په‌ی نیگای بالایی مه‌حبوب بی‌گهر د
 یه‌خ نایینه‌گرت، ته‌م چارشینو تاوهر د
 نه‌ی مه‌حبوب خاس، وه‌ی بینای ته‌مام

منالکو په‌ی به‌زم، ساقی و شیشه‌و جام (د، ل 278 – 279)

له‌م شیعره‌دا گه‌لی وینه و نیستی‌عاره‌ی وه‌کو: (به‌ناباشی بورج، زهرگره توف هه‌وای سارد، گوشواره و نه‌مام... یه‌خ – نایینه، ته‌م – چارشینو...) هه‌ن، که ناوازه و نوین و وینه‌ی له ژبان هه‌لقولون و به‌شپوه‌یه‌کی هونه‌ری و خامه‌ی نیگارکی‌شیک کی‌شراون. ته‌م وینانه له‌به‌ر چاوماندا قوت دهنه‌وه و به‌رجه‌سته‌دبن و زیاتریش له‌باسی سرووشت و دیارده‌کانیدا درده‌که‌ون و وه‌ک و ترا، خه‌سیه‌تیکی بالاده‌ستانه‌ی هونه‌ری شاعیرن.
 له‌م غه‌زهلانده‌دا، جاروبار هه‌ندی خه‌سیه‌تی باوی غه‌زله‌ی ته‌قلیدی و هونه‌ری ریتوریکی به‌رچاوده‌که‌ون، بو‌نمونه، مه‌وله‌وی هه‌ندی جار (له‌ف و نه‌شر) (پیچ و لوول دان و بلاوکرده‌وه) به‌کار دینی، به‌لام دیسانه‌وه شتیکی تاییه‌ت به‌خوی ده‌خاته سهر ته‌م هونه‌رانه‌ش، ده‌لی:

زوانه‌که‌ی سۆز، ده‌سه‌که‌ی ناله

بکیانۆ، ریتۆ، ره‌حمه‌ت، پیاله!

ره‌حمه‌ت وه‌ پرووی خاک پرستگاراندا

پیاله وه‌ ده‌م نینتیزاراندا! (د، ل 279 – 280)

مهولهوی لیڤه دا ئالوگۆڤیکی له مهسه له که دا کردووه، زوانی ناله و دهستی سۆزی
ئاوه ژوو کردۆته وه.

شاعیر غهزه لیکی ههیه له وهسپی هاویندا وتوویه تی. هه لۆیستی مهولهوی له هاوین
به پیچه وانهی وهرزه کانی تره وهیه. دوور نییه ئه مه زادهی هاوینی گهرمی (تاوه گۆز) بییت،
که پرزه له مڕۆڤه ڤی. لیڤه شادا شاعیر ئه مه ههستی له گهرما بیزاریییهی به گه لی وینه و
ئیسیتیارهی جوان ده برپیوه، ده لی:

هامن، ها، من وار، گهرمیش جۆش ئاوه رد

فهزای نه زم به زم نه وگولان به رد

بول وه یانهی جهم نه وگولان شه ند

چه مه ن بئ نه وای ناله ی بولبول مه ند

تای به ره زای شه نگ نه سای موغاران

شینونا چون زولف ته عزیه داران

ها، کاوان، کاوان دل چون دل ریشان

هه ر دان وه سه ردا هه ردان په ی ویشان

دووریت تایر وست وه یانه که ی من

یانئ یانه ی دل ویرانه که ی من

هه وا تایرین، سه روه خت تایرین

دله تایرین، به ده خت تایرین

وه ی گشت تایره وه خه یالم خامه ن

به ختم ناپوخته ن فامه نه فامه ن

وه ی بلنسه وه گه ردیم باقییه ن

وادی تائیرین بادهی ساقییهن (د، ل 522 – 523)

ههروهك له وهسپهكانی تریدا، له وهسپی هاوینیشدا، كههسه و ئامپری هونهریی بهراوردی مرۆف و سرووشت به كاردینیی: له گیای وشكدا مهولهوی قژی ژاكاوی ژنی كۆستكهوتوو و له زهوی قلیشاودا دلّی دلّاری بهدهست تهوینهوه برینداربوو دهیینی.

وینهی لهم بابهته لای بیسارانیش ههیه، بۆ نمونه (گیای بههزا)ی به (پرچی نازداران) چواندوو (75، ل 47). بهلام مهولهوی ئهم وینهی بهرفراواتر و شیرینتر کردوو.

ههندی غهزهلیشی دهبارهی جهژنهكانی ئایینی ئیسلام ههیه، له باسی پههزاندا ئهم غهزهلانه: "پههزان تلوع سویح شادیشهن"، "سهداي های هیلال هام فهران مهیو" (د، ل 268 – 269، 329 – 331). بۆ جهژنی قوربانن غهزهلی: "قوربان، قوربانن...". و بۆ جهژنی بهراتیش: "نههات و نههات دلّ ماتهن ئیمشهوی" ههیه (د، ل 348 – 350) (د، ل 424 – 426).

شاعیر، كه به جهژنی پههزان دهلی "بههیهانی شادی"یهتی، خۆی به مانگی شهوال دهچوینی، كه به دوای پههزاندا دی و رۆژهكانی جهژن دهكهونه شهوالهوه، كهچی ناویشی جهژنی پههزان، لیرهدا مهولهوی بهراوردیكى نیوان خۆی و شهوال، لهگهڵ پههزان و یاردا دهكات:

پههزان تلوع سویح شادیشهن

شهوال شام شووم نامرادیشهن

دهردینه شهوال، ئای زام سهخته من

تاله شووم شهوال، ئای بهدبهخته من

غورپه، غورپه ئهو، سهفاش پهی غهیری

نازیز قیبلهی من، وهفاش پهی غهیری (د، ل 268)

له کۆتایی غه زه له که شدا، شاعیر داوا له گۆرانیبیژ ده کات، گۆرانیهک بلیت، چونکه بیره وهریی هاوړی و ناشنایانی کۆچکردوو، یادبان لیوان لیو کردوو و ئارامیان لی هه لگرتوو. مهولهوی (ردیف) بیسی لیږدها به کارهیناوه:

سه خته من — به خته من

سه فاش په ی غهیری

وه فاش په ی غهیری (د، ل 268)

له وهیاندا، که باسی جه ژنی ږه مه زانه، شاعیر له یهک بهیتدا چوار وینهی له دیارده له یهک نزیکه کانی سرووشت دروست کردوو و نه ندیشه و ئازاری خو بی له م بهیتدا چر کردۆته وه:

شهوم تاله ی شووم، هیلام قامهت

شهفهق هوون دل، مه نزلگه زامهت (د، ل 329)

شاعیر به وردی و شاره زایانه باسی شه م داب و نه ریته ئیسلامیه ده کات و له لادیمه نه کانی تابلویه کی بهرجهسته و ته واوی جه ژنکردمان بو ده کی شی. له ته نیایدا بهراوردیکی خو ی و سوراخی شه رابی ږۆزی جه ژن ده کات. له بهر ږۆزی و ږیزی ږه مه زان، کهس شه راب ناخواته وه و وهک چۆن شاعیر ته نیایه، ناوه هاش سوراخی شه راب بی نازکه وتوو، لیږدها مه ی به مانا ساکار و ساده که ی به کارهاتوو و هیچ هیما و ږه مزیککی پیوه نییه. له کۆتایی شه غه زه له دا، مهولهوی ئاوړ له ساقی ده داته وه، وهک دادگا و پایه یه کی بهرز په نای بو ده بات، بو شه وهی تاواندار و بی تاوان لیک جیا بکاته وه.

ئامازه ی هه ندی ئایه تی قورئانیشی تیدا کراوه، که هه موو گوناهاکاران ده بی به سزای خو یان بگهن. هه ندی زاراوه و وشه ی وه کو مزگی، مناره، ږه مه زان... هتدیشی به کارهیناوه.

غزهلی (قوربان، قوربانن...)، که بؤ جهژنی قوربانی وتوه، زمانیکی زؤرچر و پر
 ٺاوازه و خهست کراوهی ههیه، شاعیر یاری به پیت و وشهکان دهکات و ٺاوازه و
 سه‌دایه کی وای ساز کردووه، که خوینهر له کاتی خویندنه‌وه‌یدا ٺه و قهره‌بالغی و
 ههراوزنایه‌ی رۆژی جهژنی دیته پیش چاو و له گویدا ده‌زنگیتته‌وه. شاعیر به‌راوردی خوی
 و قوربانی رۆژی جهژن دهکات.

له‌و ویتانه‌دا داب و ته‌داره کی قوربانیکردنی، هونه‌رمه‌ندانه به‌رجه‌سته کردووه و
 په‌یوه‌ندییه کی پراوپری له‌گه‌ل باری ده‌روونی خویدا بؤ دۆزیوه‌ته‌وه. هه‌رچه‌نده له پیناوی
 ٺه‌قیندا، پالنه‌وانی لیریکی ٺاماده‌یه خوی بکاته قوربانی، به‌لام ٺه‌مه‌ی پی ره‌وا نابینری:

خه‌یالیت که‌رده‌ن جه‌ رووی نادانی

چ لایق وه‌ تۆن روتبه‌ی قوربانی! (د، ل 350)

به‌ ٺاوازه و هه‌ناسه‌یه کی درامیه‌وه، شیعریکیشی بؤ جهژنی به‌رات نووسیوه، که
 هاوار و ٺاله‌ی دلداریان تیدا ده‌گاته ٺاسمان.

شاعیر لی‌ره‌شدا دیسانه‌وه ئیره‌یه‌ک به‌ دلدارانی تر ده‌با و باسی ٺاشادی خوی ده‌کات و
 بؤ گوی به‌م نیگه‌رانی نه‌دانه، ناچار په‌نا ده‌باته به‌ر مه‌ی و ده‌یه‌وی له‌ دنیای یادگاری
 رابوردووو هاوری و ٺاشنا گیانییه‌ نزیکه‌کانیدا مه‌ستییه کی سو‌فیانه بیگری.

لی‌کۆلینه‌وه‌ی ٺه‌ده‌بی کلاسیکی رۆژه‌هلات به‌ گشتی و لیریکی عه‌ره‌بی — فارسی
 سه‌ده‌کانی ناوه‌راست به‌ تاییه‌تی ٺه‌وه‌ی سه‌لماندوووه، که غه‌زه‌ل له‌سه‌ر بناغه‌ی (ٺیپۆسی
 لیریکی) دامه‌زراوه، به‌لام بنه‌وانی له‌ ٺه‌ده‌بی کوردیدا گۆزانییه فۆلکلۆرییه‌کانه.

سه‌رچاوه‌ی وینه‌ی شیعری ته‌قلیدی (به‌ شیوه‌یه کی به‌رفراوانیش له‌ ژانری غه‌زه‌لدا)، له
 لیریکی عه‌ره‌ب و میلله‌تانی موسولماندا، سرووشت و که‌له‌پووری گیانی ٺه‌وه

میله تانه یه. یه کیک له ره گه زه به هیز و دیاره کانی دنیای شیعی غه زله و بابه تیکی بهر چاری، ئافرهت و خو شه ویستی ئافرهته.

له لیریکای مهولهویدا سی غه زله سی سه ره خۆی له م بابه ته هه ن: "چون چیه ره خه یال پرو خساره که ی ویش"، "خه راما ن ئاما نه تو ی په رده وه"، "نه واتم عه ر عه ر سه هه ند په رده وه"، (د، ل 182 – 183، 198 – 199، 445 – 446).

هه روه ها نیگاری جوانیی ئافرهت کیشان، له گه لی له شیعه کانی تری مهوله ویشدا، ته نانه ت له وانه شدا، که بو هاو ری و دو ستانی خو بی نووسیوو ه — هه یه و شیعه کانی به پیژ و پرمانا و بهر فراوان کردوه. زور جار له شیعی مهوله ویدا، له روانگه سو فییه که یه وه، جوانیی ئافرهت، سیمبول و ئاوینه ی تیشکده ره وه ی جوانیی مو تله ق — کردگاره. زانای ئیرانیی ناسراو د. قاسم غه نی ده لی "که سو فییه کان به باوهری جوانی په رستی، چه مکی فه لسه فی و سو فییا نه ی خو یان و بناغهی ته ریه تیان دامه زران دو وه. حه زیان له هه موو شتیکی جوان، به تاییه تیش پرو خساری جوان بووه.

هه روه ها بیر و زاراوه سو فییه کانی خو یان به هه ندی ته عبیری نیوان دلداران ده بر پیوو ه. ئه مه ش له سه رجه م شیعی سو فی و به تاییه تیش له غه زله دا رهنگی دا وه ته وه. " (171، ل 567)

ده توانی به شیوه یه کی گشتی ئه مه ده رباره ی لیریکای مهوله ویش بو تری. ته نیا جیاوازییه که ئه گه ره له نیوان هه ندی شیعی سو فی و ئه وانهی مهوله ویدا هه بیته، ئه وه یه که مهوله وی به شیوازیکی ریالیستانه به جوانیی ئافره تیدا هه لدا وه و شیعه کانی ده بری هه ست و بو چوونی مرۆقی کوردن له م باره یه وه، بو نمونه، له شیعی (چون چیه ره ی خه یال...) دا شاعیر به شیوه یه کی سه رسو ره یه نه ر و به رز باسی جوانیی که چه جافیک ده کات. مهوله وی له م شیعه دا دوو خه سیه تی ئیستی تیکی زور کارامانه، له یه کدا

تواندۇتەۋە. لەلایەكەۋە بە چاۋىكى نىگار كىشاشانەۋە ئەم ۋىنەيەي بەر جەستە كىردوۋە و لەلایەكى تىریشەۋە ھەستىكى ئەبىستراكتىي تىكەل كىردوۋە. شاعىر بەراۋردى ۋىنەي ھەست پىكراۋى شەنگى و شىرىنى رووخسارى كىچەكە لە واقىعدا و چۈنەيەي رەنگدانەۋەي ئايدىاليانەي لە دلى خۇيدا دەكات. يان بەراۋردى رووخسارى كىچە و كۆشەي سىامان لەگەل دەر كەوتنى خەيالان لە دلىدا دەكات:

چۈن چىپەردى خەيال رووخسارەكەي ۋىش

نە تۆي پەردەي دل (مەعدەۋۋى)ى دل رىش

نمانا جەمىن شاي سۆسەن خالان

كەم كەم جە كۆشەي لاي سىامالان

زەمىن مەنەت بار پامنىيا و مەۋبەرد

جار جار ۋە روۋى ناز باۋەشەين مەكەرد

باۋەشەين مەكەرد ئەۋ سەفەھەي بىگەرد

ناز كىش جەباد ئىحتىيات مەكەرد

نەتۆي تارىكىيى تاي شەدەي بىگەرد

لەتافەت چۈن ئاۋ جەيات مەۋج مەۋەرد

غەرىب بىم چەنەم كەردەم نمانا:

ۋە سەۋقات پەرىم خەدەنگى شانان

ئەر سەد چۈن ياران گىيان تەسلىم كەردەم

خاس بى پەي يادگار خەدەنگى بەردەم (د، ل 182 – 183)

ئىستىعارە و بەراۋردەكانى مەۋلەۋى زۆريان ھەر خۇي داىھىناۋن و تايىبەتن بە دىناي ھونەرىي ئەۋ، تەننەت لەۋ كاتانەشدا ھەندى مۆتىف و ۋىنەي باۋ بەكاردىنى،

مه‌وله‌ویاتیکی تیدا ده‌کا. مه‌وله‌وی له‌م غه‌زه‌له‌دا، به‌راوردیکی له‌ نیوان ته‌فسانه‌ی شای زینده‌گی و بوونی له‌تاریکیدای له‌گه‌ل‌پرووی کچه‌ کوردیکی توئی له‌چکیکی ره‌شدا کردوو. له‌م موّتیغه‌ ته‌قلیدییه، ئەم وینه‌ ده‌گمەن و تازه‌یه‌ی دارشتوو. هه‌رچه‌نده‌ له‌ هه‌مان غه‌زه‌لدا، هه‌ندی‌رهمز و که‌ره‌سه‌ی ته‌قلیدی و ه‌کو خه‌ده‌نگ و تیری به‌کاره‌یتاوه. زوو هاتنه‌ده‌م و وه‌لامی ده‌سته‌جی، که‌ هونه‌ریکی به‌لاغه‌ی ته‌قلیدییه، به‌کیکه‌ له‌ خه‌سیه‌ته‌کانی شیعی مه‌وله‌ویش، به‌لام له‌ چوارچێوه‌ی ئەم بابته‌دا، مه‌وله‌وی زۆرجار وینه‌ی تازه‌ داده‌هینی. شاعیر له‌ وه‌زی گه‌ل‌پێزانی سرووشیدا، که‌ دیارده‌یه‌کی واقعییه، ئەم دیمەن و وینه‌ فانتازیایه‌ی خولقاندوو:

نه‌واتم عمر عمر سه‌هه‌ند په‌روه‌رده
 باخه‌وانان داخ وه‌ توئی گل به‌رده
 خودنومایی لای بالآ نه‌مامان
 ویت لادەر ئامان، په‌ری تو نامان
 دیت سنوی غیره‌ت دیده‌که‌م خێرا
 وه‌لگه‌که‌ی سه‌رشاخ زینده‌گیم رێزا
 خاس بی ده‌رگای خه‌م په‌ی ویت که‌رده‌وه

دوو له‌تیمان بو هه‌رچیت به‌رده‌وه (د، ل 445 – 446)

لێره‌دا به‌ ریزکردنی هه‌ندی وشه‌ی وه‌ک: "نه‌مامان، ئامان، نامان..." ئاوازیکی شیرینی سازکردوو.

ناشکرایه مه‌وله‌وی له‌ سه‌ده‌ی نوۆده‌یه‌مدا ژیاوه، ئەو سه‌رده‌مه‌ی که‌ له‌ ته‌ده‌بی جیهانییدا زۆرانبازی و مملانیسی رپبازی رۆمانتیکییه‌ت و رپالیزم هیشتا هه‌ر له‌به‌یه‌ کداچوون و کێشه‌دا بووه. له‌ راستیدا به‌م شیوه‌ ئە کادیمی و راسته‌وخۆیه، په‌نگه

مەولەۋى ئاگای لەم باسە نەبوویت، بەلام تواناۋ وزەى داھینەرانەى ھونەرماند زۆر جار پېش پۆزگارى خۆبى دەخات و بە شىۋەبەكى سەرسوورھېنەر ھونەرپىكى بەرزى لە داھاتوۋدا زىاۋى پى دەخولقېنى، شىعەرى مەولەۋىش نمونەبەكى ئەم ھونەر بەرزەبە.

خەسىەتى لىرىكاي مەولەۋى ئەو دوو مەودايى و دوو پلانىبەبەتەتى: لىرىكاي سۆفبى تىكەل بە بابەتى دىبايى و ژيانى كۆمەل و دەۋرۋبەرەكەبەتەتى. مەولەۋىش پىچكەھەلگى شاعىران و فەيلەسووفانى ۋەكوئىبىنوعەرەبى³⁶ و جەلالەدىنى رۆمى و جامببە. لە شىعەرەكانى مەولەۋىدا بىرى (ئولۇھىبەتە كەون) پەنگى داۋەتەۋە، بەلام ئەم بىرە تەنبا بىرىكى وشكوبىرنگى فەلسەفى نببە، بەلكو بە چەمكى خۆشەۋىستىبى ژيانى واقىبەشەۋە دەرىپىۋە.

ئابىنى دل و خۆشەۋىستى، بەككە لە چەمكى تەرىقەتە نەقشەبەندى، مەولەۋى لەم پوانگەبەشەۋە شىعەرى وتوۋە، نمونەى ئەمەى ئەو شىعەرەبە، كە بۆ كورە ئاسنگەرپىكى وتوۋە (د، ل 444 – 445). لەم غەزەلەدا مەولەۋى ۋىستوبەتە لە پىگەى جوانببەكى پوۋالەتببەۋە، تەعبىر لە جوانببى موتلەق بكات. سۆفى و فەيلەسووفى ناسراۋ ئەلسالببى، لە كىتببى (الكناية) دا دەلى: "راستببەكەى سۆفببەكان، كە دەلېن (شاھببە) مەبەستبان لە كورپى جوانە و ئەمەش پەمىزى جوانببى دەستى كردگارە (171، ل 576). بۆ ئەۋەى جوانببى گىبانبى بگاتە رادەى تۋانەۋە لە موتلەقدا، دەبى بە قۇناعى (فناء) - لەناۋچوۋندا پرا، چونكە بوۋنى ئەبەدى دۋاى فەنا پەببە دەبى" (5، ل 385 – 388).

بەپبى ئەم بۆچوۋنە مەولەۋى بەراۋردى كورە ئاسنگەر لەگەل كانى گەۋھەر و قزى لەگەل غەنبەردا دەكات:

³⁶ ئىبىنوعەرەبى: سۆفى و فەيلەسووفىكى ناۋدارى سەدەى سىانزەھەمە، مەزھەبى بەزدانببەتە دىباۋ گەردوۋن و نبوپلاتونببم، (بەككىتى بوۋن) ى ھبناۋەتە ناۋ سۆفببەۋە.

نه تاهین گه ری، نه تاهین گه ری
 تارۆ راگه م کهفت نه تاهین گه ری
 دیم که نیشته بی کان گه وهه ری
 پادام مه ده منا زولف عه نه به ری
 فیدات بام، تۆسای پاده مه ده مه ن!
 ده ست وه ده م بۆ، ده م بده ر وه مه ن
 هه ی موسلمانان ئینه چه در ده ن؟
 ده مه ده مانش ده م ده مین که ده ن
 ده مه و کوره و نار هه رسی بین نووره

نۆبه ی مه عه و مه ن و زاش نه کوره (د، ل 444 – 445)

شاعیر به دووباره کردنه وهی هه ندی له و وشانه ی دهنگی (د) و (م) یان زۆر تیدایه، جۆره ئاوازیکی دروست کردوه، که زیاتر وینه ی کوره ده ماندن و دهنگی شه پرۆسیسه مان له گویدا ده زنگیتته وه. ههروه ها له رووی رهنگه وه، لیره دا هونه رکاریه کی به تیشکدانه وهی رهنگی ناگر و جوانیی ئاسنگه ره که کردوه. شاعیری دهیه وی شه ویش له و کوره یه دا، که هیمایه بۆ سوتانی سۆفییانه له عه شقی یه زدانیدا، بسوتی و پاکبیتته وه، چونکه ناشکرایه ناگریش یه کی که له سه ره تاکانی هه وه ل دروست بوون و ههستی (وجود).
 وینه ی سروشت له 175 شیعری مهوله ویدا، واته له 88% ی غه زه له کانیدا هه یه. مهوله وی وینه گه ردونییه کان، خۆر، مانگ، تهستیره،... ههروه ها دیارده کانی تری سروشت: با، باران، ته م، هه ور، بروسکه، لافاو، دیمه نی سروشتی: دۆل و نشیو، شاخ، پوو بار، کانی، رووه ک: دره خت، گول، گیا... هتدی کردۆته که ره سه ی شیعری خۆی و وینه و ئیستیعاره و ره مزی لی خولقاندوون.

مەولەوی لە شیعەرەکانی دیوانە کەیدا (با) ی لە ھەموو دیاردەکانی تری سروشت زیاتر بە کارھێناوە و ئەمەش بە کێکە لە وێنە بنەرەتی و تەوەرەبیەکانی ھونەرە کە ی.

ھاوچووتبوونی تەقلید و نوێخوازی، فۆلکلۆر و ئەدەبی نووسراو لە شیعەرەکانی مەولەویدا، بە شیۆھییەکی دیار دواى توژینەوہی ئەو وێنانە دەرە کەوێ، کە شاعیر بە ھۆی (با) وە داڕپشتوون و ئەمەش بە کێکە لە خەسیەتە دیارەکانی ئامییری ھونەریی ئەو...

مەولەوی، لە شاعیرەکانی پێش خۆی، سەرکەوتووتر و کارامەتر و بەرفراوانتر ئەم دیمەنە بە کارھێناوە. لە ئەدەبی کوردیدا (با) رەمزی دەرپری ئەندیشە و ئازاری مەرۆق بوو، نامە و پاسپیری بەر بوو. ئەمیش لەم پرۆوہە لیکچوواندنی تەقلیدی سرووشتی ئاوەژووکردۆتەوہ. شاعیر گیانی مەرۆقانە بە بەر سرووشتدا دەکات و وێنە ھونەرەبیەکانی دوو مەوداو قوولن، دەلی:

نەسیم پەنجە پات نەر سەردی کیشان
 بەداریش نە تۆی دڵ دەروون ریشان

ئە ئاوا، با قاسیدە، نامەبەرە و شاعیر لە کاتی دووریی لە یاردا پەنای بۆ دەبا، ئەمەش وێنەییەکی تەقلیدی فۆلکلۆر و شیعری کلاسیکی کوردییە. مەولەوی ئەمە بە شیۆھییەکی نوێ دادەریژیتەوہ و تابلۆی شیعریی لێ دەنەخشینی. ھانای بۆ دەبا، کە لێزمە فرمیسکی بۆ بە فراوی شاخەکان، تەمی دلی بۆ لووتکەکان و زەردیی پەنگی پروو خساری بۆ گەلای داران بەری، تا ئازیز بزانی، وا نەویایزە و ئەگەر لە شەمائی پرسی:

"واچە، پیر جە تۆ جە وی فەرامۆش

من دیم تۆ حالتش نەژنەوی وە گۆش" (د، ل 164).

په یوه ندیی ههست و نه ندیشهی مرۆف له گه ل دیارده کانی سرووشتدا — بیری بنه پرتیی
 لیریکای مهولهوییه، ئەم شیعرا نه چرن، بهراورد و لیکچواندنی زۆر دیار و درهوشاوه بیان
 تێدایه:

چون وه لگ شادیی من وای دووری له یل
 وهیشووم بهرد ئەو ههرد نه ورشتهی سو هیل (د. ل 160)
 وینه کانی ریالیستین، زۆر جار ورده کاریی ناسک و ده بری ههستی دۆستایه تیی و
 پیوه ندیی گیانی و پر مانای ژبانن:

وێت ئاسا وه نهرم وێت نه رووی نم دهر
 بهو شنۆی فینک دلش بیدار کهر
 بهلام شنیا ی تای سهر سوورمه ی بینگهر
 تازار نه دۆ ههچ وه سای گهر دن زهر
 شاعیر سرووشت به شیوهیه کی دینامیکی پیشان ده دا. لیره دا (با) ش هه لگری بیری
 بزێوی و نه وه ستاوییه.

له و تابلۆی سرووشتانه ی که مهولهوی نیگاری کیشاون، وینه ی (با) یان زۆر تێدایه. ئەم
 تابلۆیان ه زۆر رهنگینن و درهوشاوه ن، له بهر چاودا وه ک نیگاریکی به وشه، ورد چنراو
 درده که ون و بهرجهسته ده بن، ده لێی سرووشتیکی زیندوون:

چ شیرین زهر گهر تۆف هه وای سارد،
 گوشواره نه گوش نه ونه مامان که رد! (د. ل 278)
 تاماوه وه هار، وه هار شادی
 بۆی عه تر نه سیم غونچه ی تازادی (د. ل 38)

نەسىم ۋە بۆي چىن چىنۋورى رۈۋى ھەرد

سوب (صباح الخیر) دەماخ دل كەرد (د. ل 68)

تۆ بۆي شىنۆي باي تىلاخ نە دەماخ (د. ل 141)

نەسىم ۋەس بويەر ۋە كۆساراندا

ۋەسەن شاناي ۋەلگ ۋە دياراندا (د. ل 142)

فەسل نەوپاينز تازە كەردەن مەيىل

شەمال ھەرزان كەرد رىشتەي نەو سۈەيىل (د. ل 338)

(با) لە ژيان ۋ گوزەرانى مەۋقى كوردى شاخ نشيندا ھۆكارىكى گىرنگ بوو، بۆيە

چەندىن ناۋى جياجياي ھەيە:

با، شەمال، نەسىم، شىنۆي كاوان، پەشەبا، سەبۈن، گەردەلوول، باي بەيان، ديۋەلوول،

باي خەزان³⁷ ... ھتد.

لە شىعەرەكانى مەۋلەۋىشدا (با) ئەركى جۆراۋجۆرى ھەيە، ھەندى جار سىمبۆلى خىرە

ۋ جارجارەش ھى شەپە، بۆ نمونە:

كزەي پەشەباي ھەناسان سەرد

سىامال عەيش تەختە تەختە كەرد (د. ل 420)

يان گەردەلوول پەمزی رۆژى قىامەتە:

رجام ھەن فەردا نەو گەردەلوولدا

³⁷ زاناي ناسراۋ محەمەد موكرى، بە زمانى فەرەنسى ۋ كوردى باسكى لەم پوۋوۋە نووسىۋوۋە بېۋانە:

(66، ل 233 – 257).

بویه ری نه ژیر سای تهو ره سوولدا (د، ل 99)

یان سه بوونی ده بری نیگه رانییه:

گیج مه دا سه بوون شاره زوور دل

سیروان هووناو ده روونش گول گول (د، ل 418)

هه ندی جاریش ته واکه ری جوانیی یاره و شه نگی ژیانی لی ده تکی:

به رزا بهو چین توغره ی تاتاوه

شه مان مشانوش، یانی وهی لاوه (د، ل 474)

یان بای به یانه و بونی یه خه ی یاری لی دی:

بۆی یه خه ی سه حه ر بهی ده ماخ دل

مانتوره نه سیم جیب جه مین گول (د، ل 467)

دوای سه برکردن و وردبوونه وهی غه زه له کانی مهولهوی، شه م ره گه زانه ی سرووشته بهم

شیوهیه ی خواره وه دووباره ده بنه وه (دوور نییه هه ندی کی بهر زهین نه که وتین):

گول - 81 جار، شاخ - 44 جار، نه مام - 41 جار، دۆل و نشیو - 40 جار، ئاگر -

33 جار، دهشت - 32 جار، جۆگه له - 28 جار، گه رداو - 14 جار، گه لا - 13

جار، درک - 11 جار، برووسکه و هه وره تریشقه - 15 جار، خۆر - 9 جار، هه ور - 8

جار، شه پۆل - 4 جار.

به م شیوهیه روون ده بیته وه، که مهولهوی جگه له وه غه زه له تاییه تیانه ی بۆ سرووشته

کوردستانی وتوون، هه میشه ره گه زی سرووشته بۆ دروستکردنی وینه و نه خشانندی

غه زه له کانی به کاره یناوه.

مهولهوی چۆن گولێ له شیعره کانیدا باسکردوه و وینه ی لی دروستکردوون؟ هه ر وهک

ره گه زیکی رووتی سرووشته و هیچی تر، یان به شیوه ی نیگارین و جۆراوجۆر؟ مهولهوی به

ھەر دوو شىۋەكە خىستىۋىيەتە گەپ. زۆرچار پۈرۈنچىسى يارى لەگەل گۈلدە بەرۋەرد كىردۈۋە. شايانى باسە، مەۋلەۋى زۆرىيە گۈلۈنى سۈرۈشتى كوردستانى بەكارھىناۋە، 26 جار گۈلۈ بەم شىۋانە باسكردۈۋە:-

غەرق چۈن شەۋنم نىشتەن نە پۈرى گۈل، بۆى گۈلۈن كەردەن جە بەرزان ھەرزان (د.د. 11)، سۈجەن، بۆى گۈلۈن مياۋنۆم نەسىم (د.د. ل 327)، ئىمسال نەۋۋەھار چۈن خەزان سەرد، بەرگ ۋەرد باغ (مەعدووم) بەرد پەى ھەرد (د.د. ل 45)، بۆى گۈلۈلەى دەرد دلبەر غەزىزەن (د.د. ل 43)، رىزان سەۋزەى گۈل مەعارىف ۋە گل (د.د. ل 67)، حوسنش ۋە گۈلگۈون ۋەش ئىستىغناۋە (د.د. ل 91)، تۆۋىنەى بولبول مەستى ھەۋاى گۈل (د.د. ل 119)، گا چۈن گۈل نە پاى چۈرەى ۋە فراۋدا (د.د. ل 146)، مەر گۈلشەن حوسنش شای گۈل ئەندامان (د. ل 384) تۆمەى سەرو و گۈل ۋەنەۋشەو سۈنبول (د.د. ل 389)، گۈلۈلەم چۈن وىم فەرامۆش كەردەن (د.د. ل 318)، ھەندى جار ھەر بە مانا قاموسىيەكەى بەكارى ھىناۋە:

گۈلۈن جام ۋە دەس بولبولان سەرمەس (د.د. ل 69)، سەفای گۈلۈلۈن سەد تەرزان لەرزان (د.د. ل 147)، ھەۋاى گۈلۈلۈن سەركاۋان زاخان (317)، گۈلۈن بولبولان ملاۋاننى (د.د. ل 409)، بولبول جە دەۋرى گۈلۈن نازادەن (د.د. ل 473)، شاعىر 12 جار تەۋىل و پۈرى يار بە گۈل دەچۈىنى: جەمىن پەرى گۈل (د.د. ل 212)، جەمىن پەرى گۈل (د.د. ل 218)، 308، 439، 467، فىداى شىۋەت بام جەمىن پەرى گۈل (د.د. ل 346)، كۈن كۈشتى و باردىي گۈل جەمىنەن (د.د. ل 348)، جە ئىستىغناى گۈل (د.د. ل 408). ھەرۋەھا مەۋلەۋى شكۆفە — غۈنچەشى بە شىۋەى جۆراۋجۆر بۆۋىنە درۈوستكردن بەكارھىناۋە:

شکۆفه‌ی وه‌ش بۆ‌ی په‌مانه‌ی ره‌سول (د.، ل289)، غونچه‌ی نه‌شکوفته‌م زام کاریه‌ن (د. ل409)، واده‌ی سفیدی شکۆفه‌ی پیرین - شکۆفه‌ی باغچه‌ی پیری و دلگه‌یرین (د.، ل457)، خه‌نده‌ی شکۆفه‌ی نه‌مامان داران (د.، ل492)... هتد هه‌روه‌ها ئه‌و گولانه‌ش، که له‌ که‌ژ و ده‌شت و ده‌ری کوردستاندا هه‌ن به‌کار دێتی، بۆ نمونه: هه‌لآله - شنای هه‌لآلان وه‌کوه - نووردا (شاخه‌که لای پاوه) (د.، ل492)... نیرگز - 5 جار، به‌ چاوی یار ده‌چوینی: نه‌رگس مه‌س مه‌س چه‌م ولآ و که‌رده‌وه (د.، ل68)، یان شمشاد و نه‌رگس وه‌نه‌وشه‌ی چه‌مه‌ن (د.، ل235)، باڵ چه‌م هۆردا نه‌رگس نه‌ی ده‌مدا (د.، ل385)، نه‌رگس وه‌ مه‌س مه‌س مدیو کین ئه‌و که‌س (د.، ل474)، بدیه نه‌رگسان جه‌ شه‌وم بین که‌یل (د.، ل497). جاروباریش جوانی و یار به‌ گولزار ده‌چوینی: جه‌ هه‌ر ته‌ره‌فدا مه‌وینۆن گولزار په‌نگ په‌نگ مه‌دره‌وشۆ به‌ وینه‌ی دلدار (د.، ل327) بولبول گولشه‌ن بی نام و نه‌نگی (د.، ل73)، په‌ی من ئار نه‌ تۆی گولشه‌ن وه‌شته‌ربۆ (د.، ل328)، مه‌ر گولشه‌ن حوسن شای گول ئه‌ندامان (د.، ل384). گولی وه‌نه‌وشه‌شی به‌کاره‌یناوه: سه‌ودای وه‌نه‌وشه‌ی په‌ل دیز باخان (د.، ل317)، تۆمه‌ی سه‌رو و گول وه‌نه‌وشه‌و سونبول (د.، ل389). جگه‌ له‌مانه‌ گول و گیای تری وه‌کو سۆسه‌ن و گولآله‌و به‌ره‌زا و چنوو‌ریشی به‌کاره‌یناوه.

وینه‌ی گول لای مه‌وله‌وی په‌مزی جوانی و خه‌یره‌شه. شاعیر شه‌یدای سه‌رجه‌م سه‌رووشتی کوردستانی بووه‌و وه‌ک گه‌لینه‌ی خۆشی و به‌ستوه‌و و به‌ خامه‌ی هونه‌رمه‌ندی نیکاری کیشه‌وه:

گا چون بۆ‌ی نه‌سیم وه‌ رووی شه‌تاودا

گا چون گول نه‌ پای چوره‌ی به‌فراوادا (د.، ل146)

مه‌وله‌وی وا له‌ خۆینه‌ر ده‌کا، که هه‌ست به‌و به‌رامه‌ی گول به‌کات وا شنه‌ی با ده‌یه‌ینی، هه‌ست به‌و هه‌موو جوانیی سه‌رووشته‌ بکات و چێژی لی وه‌ر بگه‌رت، ئه‌مه‌ش تام

و كامى ژيانى زياتر بۇ دەرخت و زياتر شەيداي بىي. ليكدا نەوئى ئەو كۆمەلە ھۆنراو و ھەموو وئىنەيەي لەم روانگەيەو دەبى ليكبدريئەو. بە واتايەكى تر، ليريكاى مەولەوى رەنگدانەوئەيەكى داھيئەرانەي شيعريي ژيانى كولتورى و پەيوەندىي كۆمەلەيەتتەي كۆمەل و سەردەمەكەيەتتەي.

شاخ يەككە لەو رەگەزانەي سروشت، كە مەولەوى وئىنە و تابليۇ ھونەريي لى خولقاندوون. زىدى شاعير لە ھەر چوار لاوہ بە چىاي بەرز و ديمەن شيرين دەورەدراوہ. مەولەوى زۆربەي ئەو ناوہ جىاجيانەي پەيوەندييان بە چىاوہ ھەيە بەكارھيئەناوہ: كۆساران، كۆ، سەركەل، بەرزان، سەركۆ، سەردياران، كاوان... ھتد.

(كلئەي كاوان)، (تاقچەي موغاران) (د، ل278). ھەرۋەھا ھەندى ناوى جوگرافىي چىاي ھيئەناوہ: (كۆي ئاتەشگاھ) (د، ل304)، (قولەي قەزالە) (د، ل304، 305)، (كۆي شاھۆ) (د، ل309)... كە لە ناوچەي ھەورامان.. ناوى ھەندى لەو چىايانەشى ھيئەناوہ، كە لە ئەفسانە و ئەدەبىياتى رۆژھەلاتدا ھاتوون، وەكو: كۆي دوجەيل، يان كۆي تورو... .

شاعير 40 جار (ھەردى) لە شيعرەكانيدا بەكارھيئەناوہ و گەلى ئىستىعارە و ليكچواندنى جوانى ليئروسى كەردووە: "ئەو وەخت پاى كاو ھەرد دل تەم بۆ" (د، ل13)، "فەر و ستەن ئەو زىد پاى ھەردەي دوجەيل" (د، ل163)، "پاى ھەردەي بەقا ياتاگە كەردە" (د، ل298)، "تۆ پاشكستەي بەرد ھەردەي دەرد" (د، ل350)، "دەرد ھەرد دەرد دەروون خال خالەن" (د، ل513).

يەككە لە رەگەزەكانى ترى سىستىمى وئىنەي شيعريي ليريكاى مەولەوى (ئاگر) بە ھەموو مانا و چەمكە چۆراوچۆرەكانىيەو. شاعير 33 جار لە ئاگر ئىستىعارەو ليكچواندنى بەكارھيئەناوہ. بەپىچەوانەي (ھەرد) ھوہ كە مەولەوى زياتر مانا قاموسىيەكەي

مه به ست بووه. بۆ نمونه: "ناهیر دووری بالای تو" (د. ل 25)، "شهراره ی گریه ی نار مه هجووری" (د. ل 44)، "دل یه ند وه ئایر دووری تو تاوان" (د. ل 251)، "وه دلّه ی سوچیای نار مه هجووری" (د. ل 542)، له م وینه یه دا وشه ی (ناری عه ره بیی به گه پخستوه، له وینه یه کی تر دا: "که رده ن کلپه ی نار ئیبراهیمی بهرز" (د. ل 216) تاماژه ی نایه تیکی قورثان "یانار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم" ی کردوه (144، ل 433).

ئهو تابلۆ شیعرییانه ی مهولهوی به هۆی ناگه وه دا پرشتوون هه مه پهن گن:

"ئاوردان به ی ته ور مۆبه ت سه رای دل"، "نه هه رده ی ده روون ئایر وه رداوه" (د. ل 42)، "به لکم شهراره ی نایره ی فیراق" (د. ل 234)، "دلّه ی ئاهیرین دا وه نه فته وه" (د. ل 436)، "نه نه ی خانه ی ته ن ئایر هۆپیران" (د. ل 442)، "هه وا ئایرین، سه روه خت ئایرین، دلّه ئایرین، به ده بخت ئایرین، وه ی گشت ئایره وه خه یالّم خامه ن" (د. ل 523).

دوای ناگر (دهشت) دیت، مهولهوی هه ندی سینۆنیمی تری ئهم وشه یه ی به کاره ی ناوه، که زیاتر له شیعره ی عه ره بی — فارسیی کلاسیکیدا هه ن، بۆ نمونه: (به یدا)، (سه حرا)، (سارا)... هتد. له (دهشت) وینه ی له م بابته ی دا هی ناوه: "پرووی دهشت سه فای ئه هل دل ته مه ن" (د. ل 67)، "من زینده ی مه رده ی دهشتی خه مناک" (د. ل 133)، "خه یه ش هۆریدا نه پای دهشت دل" (د. ل 212)، "سارای هیدایه ت تاریک مه وینوون" (د. ل 214)، "پا جه عفه رتاباد سارای گه رم مه یل" (د. ل 260)، "نه به یدا ی هیجران ره ه نومامه نی" (د. ل 266)، "سارای دل بییه ن وه هونوای چه م" (د. ل 267)، "به یدا پیو گیل دوور ولاته نان" (د. ل 304)، "نه وه دهشت" (د. ل 312) "نه پای دهشت دل" (د. ل 514).

جاروبار مەولەھى لە گەل ئەم وشە يەدا ناوى شوئىنە بە ناوبانگە كان دىنى: دەشتى مەريوان، ساراي كەربەلا، ساراي بەغدا... هتد.

لە شىعرەكانى مەولەويدا وشەى (سىتلاو)يش ھەيە، ھەرسى جار بە مانا ئاسايىھە كەى بەكارى ھىناو، ئەوانى ترى بۆ وئىنەو ئىستىعارە پىادە کردووه: "سىتلاوى ھوون" (د، 4)، "سەيل دىدەم" (د، 6، ل 164، 241، 282، 332...)، "مەوج مەو لافاوى ھوون دجلەى دل"، "نە فوارەى چەم ھۆرمشانۆ گل" (د، 26)، "لافاوى دەردان دل وئىران كەردە" (د، 318)، "سىتلاوى دوورى" (د، 41، 131)، "لافاوى كووچەى جەستەى زووخالى" (د، 134)، "قەلاى وىرم سەيل ھووناو بەردەبى" (د، 152)، "تەو وئىنەى لافاوى بالائى تو پەوان" (د، 283)، "لافاوى ئەسرین"، "سەيل ھەرس" (د، 337، 387، 516)، "سىتلاو ئەسرین" (د، 512، 526)، "پلوسكەى سىتلاو..." "خاشاك ھەستىم لافاوى بەردەو" (د، 509).

زۆر جار مەولەھى "لافاوى، سىتلاو" بۆ دەرپرینى ئەندىشەى گىيانى پالەوانە لىرىكىيە كەى بەكار دىنى، ھەندى جاريش دەرپرى فرمىسكى تازار و ژانى پالەوانە كەيەتى، لە كاتىكدا دەزانى يار بە ئارەزوو و ئەنقەست تازارى دەداو لایەكى بە لادا ناكاتەو و لەم خۆشەويستىيە گەورەى ناكات.

ھەر وھا شاعىر (گەرداوى، گىجاو) 19 جار و (بەفراوان) 14 جار (شەپۆل) ى 4 جار بەكار ھىناو. (گەرداوى) دوو جارو (بەفراوان) ى 9 جار بە مانا ئاسايىھە كە بەكار ھىناو. ئەم وئىنەشى لەو وشانەى سەرەو نەخشاندووه: "گىجاو بەحر مەھجوورى" (د، 18)، "دەماخم نەگىچ بى دەماخيەن" (د، 39)، "دل خەرىك مەوج گىجاو دەردەن" (د، 170)، "وستش نەگىجاو تەنوورە كەى دەرد" (د، 241)، "خەرىكم نە گىچ بەحر مووشكولدا" (د، 322)، "سەرگەردان نە گىچ بەحرەينى دىدەم" (د، 322).

ل360، "گیج بدهی نه گیج" بنیش نه گیجاو دهریای بی پهدا" (د. ل197،
 ل364، "من وست وه گیجاو قهله ندهریی ویم" (د. ل448)، "مهوج فهنا" (د.
 ل26)، "خالۆت گیج مهوج دهریای ههواش کهرد" (د. ل197).

له (شهتاوان) یش هه ندی وینهی دروست کردوه: "شهتاوان چون سهیل دیدهمه ن جاری"
 (د. ل398)، "وه فراوان چون سهیل دیدهی من جۆشان" (د. ل431)، "چون دیوانه ی
 شوژ نازیز نه سهردا شهتاو سه رهۆرگرت وه دهشت و دهردا" (د. ل467)، "هاژی
 وه فراوه ن، شاخه ی شهتاوه ن" (د. ل472).

وشه ی (چهم) یشی که به کارهیناوه زیاتر مانا قاموسییه که ی مه بهس بووه و ناوی
 هه ندی چهم و رووباری ناوچه که ی خویی هیناوه: سیروان، تانجه رۆ، چه رخ، زه لم (د.
 ل418). زیاتر وینه ی پۆزه تیقی له وشه ی چهم دروست کردوه: "سه رجۆی باده" (د.
 ل181)، "سه رجۆی باده ی لهیل" (د. ل265)، "جۆی مهیل" (د. ل302)، "جۆی
 چه مه ی شه و قم هه م یه خ کهردوه" (د. ل437).

مهولهوی "نه مام" ی 41 جار، "وه لگ - گه لا" ی 13 جار و "درك" ی 11 جار
 به کارهیناوه.

بالای یار زۆر به نهونه مام یان هه ر به نهونه مام ناوده بات: "قاسید شو وه لای ئه و
 نهونه مامه" (د. ل12)، "به لام هه ی سه رخیل نه وتوول نه مامان" (د. ل14)، دیدهم
 نهونه مام نه وتوول ساوا" (د. ل246)، "جه فای نهونه مام سه فات هۆرکیشۆ" (د.
 ل250)، "گۆشواره نه گۆش نهونه مامان کهرد" (د. ل278)، "شای نهونه مامان"
 (د. ل260).

ھەندى جارىش ئەو درەختانەى باسكردووه، كه له شيعرى كلاسيكىي رۆژھەلاتدا ھەن:
 "بالايى ھەرھەر تەرز" (د.د.ل78، 190، 445)، "سەرو" (د.د.ل79)، "وى كۆل ۋەى
 ۋە كۆل" (د.د.ل161)، "سەنەوبەر" (د.د.ل507).

مەولەوى لە وینەکانیدا ۋەنگ – "گەلا" و "خار – درك" یشى بەکارھێناو، بۆ
 نمونە: "بەرگ ۋەرد باغ (مەعدووم) بەرد پەى ھەرد" (د.د.ل45)، "جەى ۋەھار چوون
 ۋەنگ پايان زەرد" (د.د.ل147)، "چوون ۋەنگ شادىي من ۋاى دوورىي لەيل"
 (د.د.ل160)، ۋەنگ زیندەگيم ھا ۋە ھەواۋە" (د.د.ل425)، "ۋەنگەكەى شادىي
 سەرتەل رېزاۋە" (د.د.ل436)، "ۋەنگەكەى سەرشاخ زیندەگيم رېزا" (د.د.ل446)،
 "پەى پەى بەرگ شاخ شادىم مەپزۆ" (د.د.ل458).

خار – درك رەمزە بۆ گل و ژانى پالەوانەکانى شيعرى مەولەوى "كەف پات ۋە خار
 دیدەم ئیشابۆ" (د.د.ل7)، "ۋەخار و خاشاك موزەى چەسپیدە" (د.د.ل156)، "بەو
 فەسل فیراق خاتر پەر خان" (د.د.ل228)، خاترم یەند خار مەینەت ھا تیشدا" (د.د.
 ل262)، "پەردەى دل ۋە نیش مەوداى خەم پارە" (د.د.ل282)، "نە دیدەى شادى
 دیدەنیش خارى" (د.د.ل418).

تەم و ھەور جیھانىكى تەعبیری بەرفراوانیان بۆ فەتتازىای ھونەرىي مەولەوى
 رەخساندووه. زۆرتر شاعیر بۆ سازدانى كەش و ھەواى پرخەم و ماتەمى ھالەتى پالەوانە
 لیرىكیيەکانى بەکاریان دینى، كە ھەموو دەمى بە دەست ئازارى خۆشەوئىستىيەو
 دەنالینن. ھەندى جار (تەم) لەگەل ھەندى وشەى تردا راستەوخۆ بەكاردینى، جاروبارىش
 بەپێچەوانەو، بۆ كیشانى وینەى قول و سەبەردار ۋەكارى دەخا.

19 جار (تەم) و 6 جارىش (ھەور) بەکارھێناو، بۆ نمونە: "مەگیلۆ ماچۆ نەو گىج
 ۋە تەمدا" (د.د.ل148)، "ئەو تەم و ئەو خەم" (د.د.ل309)، "سزان ئەر گېرۆ تەم دلەى

کاوان" (د. ل 331)، "چون ته مام نه ته م غه فله ته نان گوم" (د. ل 340)، "دل ها نه ته مدا" (د. ل 443)، ته م ئیستیعارانه شی لی پیکه پیناوه: "چارشیوی هه ی ته م" (د. ل 276)، "ته م چارشیوی ئاوه رد" (د. ل 278)، "تا جه هه ر کۆ بو ته مان موان جه م" (د. ل 305)، "کام ته م نه سه ر هه رد قهزا دیاردا" (د. ل 383)، "به رق و برووسکه و ته م داش وه هه مدا" (د. ل 509).

له گه ل "هه ور" دا شاعیر بو ده برپینی باری ده روونی خوی، زۆرجار برووسکه وه هه وره تریشقه ی به کاره پیناوه: "ده ک به رق غه زه ب وه جه سه م وارۆ" (د. ل 17، 428)، "شریخه و گرمه ی هه وری دووری دۆس" (د. ل 44)، "به رق و برووسکه و ته م داش وه هه مدا" (د. ل 509).

جار جار هه ور له وینه کانی مهوله ویدا ده برپری میزاجی باشی پالنه وانی لیریکن، بو نمونه: "باری نه گه ر هه ور ئه لتاف باری"، "چه مه پای واری هه ور لوتف تو م" (د. ل 123، 303). "هه وری نو" زۆرجار بادانه وه یه کی چاره نووسه له ژبانی شاعیر و پالنه وانی شیعه ره کانیدا: "هه ور نو زار زار کلاو ئه و کلاو مه گیلۆ ئه سرین مه پیزۆ وه تاو" (د. ل 161)، "هه ور نه و وه جان ریزۆ هه ناوان" (د. ل 331).

ههروه ها (مانگ) ی 15 جار و (خۆری) 9 جار به کاره پیناوه. مانگ به رووخساری یار ده چوینی، یان سکالای ده روونی خوی له گه لدا ده کات. بیجگه له مانگ، ماه، (به رد) و (قه مه ر) و (هیلال) یشی به کاره پیناوه: "به رگه شتی وه به خت به در که مالدا" (د. ل 207)، "هه ر ماهی نه بو حالم په شیوه ن چون هیلال شیوه ی ئه برۆی تو ش پپوه ن" (د. ل 235)، "بی ئه برۆی هیلال نه ونیهال ویم" (د. ل 331)، "هیلام قامه ت" (د. ل 329)، "به و هیلال نال کومه یه خۆش ده و" (د. ل 373)..

شاعیر زۆر کەم "خۆر - رۆژ" و "ئەستێرە" ی بە کارهێناوه: "خورشید سه‌مای شیرین جه‌مالان" (د.، ل189)، "چون ستاره‌ی سویح مه‌دره‌وشامه‌وه" (د.، ل421)، "ستاره‌ی رجات هه‌رده‌م دارۆ سوو" (د.، ل230).

ئەم ر‌ه‌گه‌زانه‌ی سرووشت که‌ره‌سه و تفاق‌ی بنیادنان‌ی دنیای شیعر‌یی مه‌وله‌وی بوون و نیشانده‌ری هی‌زی داه‌ینه‌رانی هونه‌ریی ئەون.

لاواندنه‌وه و شین

ئەم باب‌ه‌ته‌ لای مه‌وله‌وی ده‌چینه‌ چوارچینه‌ی لیری‌کای فه‌لسه‌فیه‌وه. شاعیر له‌م دیره‌ شیعرانه‌یدا، ده‌یه‌وی به‌ هۆی هی‌زی عه‌قله‌وه، په‌ی به‌ ته‌لیسمی ژیان و مردن ببات و سنووری نیوانیان بکیشی و له‌ به‌ یارنه‌گه‌یشتنی ئەبه‌دی بگات. هه‌ندی چه‌مکی ته‌قلیدی وه‌کو گۆشه‌نیگای "یه‌زدانییه‌تی که‌ردوون"، که‌ تیایدا ئازیز - تیۆس له‌ سرووشتدا ده‌توینه‌وه - له‌م باب‌ه‌ته‌ی شیعر‌ی مه‌وله‌وی و هه‌ندیکی تریدا، ر‌ه‌نگیداوه‌ته‌وه.

به‌په‌چه‌وانه‌ی لاواندنه‌وه و شیننامه‌کانی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌وه، که‌ زیاتر بو‌ پیاوی گه‌وره و ده‌سته‌لاتداران ده‌وتران، له‌ رۆژگاری دواتردا، پیاه‌لدان و لاواندنه‌وی که‌سوکار و هاو‌ری و دۆست بو‌بوونه‌ باب‌ه‌تی لیری‌کی.

مه‌وله‌وی 28 لاواندنه‌وه‌ی هه‌یه، که‌بو‌ ئەم که‌سانه‌ی نووسیه‌وه:

عه‌نبه‌رخاتوونی خه‌زانی - 8 غه‌زه‌ل.

عه‌بدو‌رهمانی کو‌ری حاجی مه‌حموودی یاره‌بیس - 7 غه‌زه‌ل.

به‌گ‌زاده جاف - 5 غه‌زه‌ل.

سه‌رو لاواندنه‌وه‌شی بو‌ ئەم که‌سانه‌ی تر وتوه:

شیخ سه مه دی خانه گا، شیخ عه بدوره همانی تاله بانی، شیخ عه لیبی ته ویتله، محمه دی کورپی خۆی، زانایه کی گه وره، نه حمده به گی کۆماسی، شیخ خیتیکی گوندی په نجه. مهولهوی فهدینک و 8 غه زهلی له لاواندنه وهی عه نبه ر خاتوندا نووسیووه، مهرگی عه نبه ر خاتون یه کینک بووه لهو کاره ساته سه ختانهی، که له ژیاندا به سه مهوله ویدا هاتوون. سی یه کی لاواندنه وه کانی (له 9.28 یان) بو خیزانیستی. ساتی مردنه که یی له فهدینکدا جیکردۆته وه:

قازان قه تاران، قولنگه ن حه وایی

حەیفەن بالاکەت، شەو وە تەنیایی! (127، ل36)

زوو دوای مردنه که شی دوو غه زهلی نووسیووه. غه زهلی "ئیمسال نه ووه هار چون خه زان سهرد" (7) به یته و "دلّه ی دل وه مه ی مه یلی له یلی که یل" (26) به یته. نه م دوو شیعره به چونیه تیبی ستروکتوره و کهش و هه وایان له یه که ده چن. دوو بابه تن، که سه ره تا کانیان بی ئارامی و ههست به کۆست که وتوویی کردن و لاواندنه وهی گلکۆی یاره. مهولهوی نه م خه م و کاره ساته گه وریه ی به وینه و ته عبیری هۆش و ههست هه ژین ده رپروه:

دلّه ی دل وه مه ی مه یلی له یلی که یل

مه حره م وه رازان خه لوه تخانه ی له یل

لانه حه لقه ی زولف عه نبه ر بۆی شه وریه نگ

هام ده م جای ته نگ ته لحه دسه رای سه نگ

په روانه مه زار ته و تاوات واسته م

ته رجه مه ی حالات په شیویی جهسته م (، د) ل205

ئېمىسان نەو وەھار چۈن خەزان سەرد
بەرگ وەرد باغ (مەعدووم) بەرد پەي ھەرد
مىشئو تالەي من خيلاف ئەنگىز بۆ

وەرنە، كەي، كى دى، وەھار گول رېز بۆ (د، .ل45)

لە بەشى دوو دەمى ھەر دوو غەزەلە كەدا شاعىر دەپەوى پاساويكى ياساى سرووشت و
ژيانى مرۆفە بداتەو و بەو ھەش سەبوورىيەك بە دللى برىندارى خۆي بدات، بۆيە پرووى دەم
دەكاتە خۆي و دەلى:

عيرفانە كەت كۆن، فامت كۆ شىيەن؟

ئاي پەي جيلوھى دۆس نىھايەت نىيەن

تارۆ يەك جيلوھش ھا نە پرووى كارد

فەردا چىش ئەو يەك جيلوھش دياردا (د، .ل209)

لەو دەچى، ھەندى لە لاواندەو كەنى دىي دواتر نووسىيى، چونكە ئەم بابەتە فراوان و
گەشە سەندووتر دەردە كەوئى و ئەو زمانە ھەلچوھى ساتى كارەساتە كە ھىمىنتر و قولتەر
خۆي دەنوئى. شىعەرە كان دووبارە كەردنەو نىن، بىرى تىز و ئاسۆي بەرىنى ھەستى شاعىريان
پروونتەر تىادا ديارە، ئەمەش يەككە لەو نمونانە:

دووريت ديارەن چەندە ساھىب نىشەن

تۆي دەروون وە خار نىشى و تەر رېشەن

ھەرچى بوينوون شىوھى تۆ پېشەن

دل وە ھەتتەي ھەسرەتدا كىشەن

ھەر ماھى نەبۆ ھالەم پەشئوھەن

چون ھىلال شىوھى ئەبىزى تۆش پېوھەن

نه شهو راحه تم، نه رۆ دئشادم
 شهو زولف و رۆ پرووت مهوزۆ شهو یادم
 شمشادو نه رگس و نه وشه ی چه مه ن
 سه یرشان نازار بینایی چه مه ن
 ئاد مارۆ به ویر ته رزه که ی بالآت
 شهو دیده ی مه ستت، ئید خال تالآت
 سوچنۆم حسره ت دهر د جیابیت
 نه ک چون بلئسه ی یاد ته نیابیت
 وه مه رگت دیده م، هام نه گوزه ردا
 منیچ لام لای تۆن تارۆ یا فه ردا
 موتریب مه قامی دهر دم ناچاره ن
 ساقییا جامی دۆس ئینتیزاره ن (د.ل 234 – 236)

به خامه ی ئەم هونه رمه نده مه زنه، بۆچوونی سوڤییانه و ئایینی باوی شهو سه رده مه
 له وینه ی زیندوی پر مانای ژیان و قوول و ریالیستانه دا دهر پرارون. شاعیر ژیمان له
 جموجوول و گۆرانیکی به رده وامدا پیشان ده دا: له هه موو مردن و ونبوونیکی مادیدا،
 ژیانه وه و دهر که وتنیکی دی ده بینی. بیری بنه ره تیبی ئەم لاواندنه وانه، ده بیته کاکله ی
 چه مکی نه مری. یار با کۆچیشی کردبی، به لام جیلوه ی جوانیی گیانیی شهو له سرووشتا
 تواره ته وه و تیشکده اته وه و هه میشه له به رچاوی دلداره که یه تی:

ئای په ی جیلوه ی دۆس نیه یه ت نییه ن!

ئه مه ش کۆتایی غه زه لی (مه رگت دیوه لول خه مان دیوانه):

چیش بی هام دهر دان دهر وون جه خه م که یل؟

ئەو بالا و چىپەرە و خال و زولف لەيل
 تۆمەى سەر و گول و نەوشە و سونبول
 شاناش باخەوان ئەجەل وە تۆى گل
 تا ديسان ئەر قەيس وە مودارا بۆ
 نە کام وەھارا چەمەن ئارا بۆ (د، ل389)

وینە ھونەرپىيەکانى شاعىر لەم لاواندەوانەدا تەقلیدى نین. وینەى تايىبەتىيى واقىعیيى
 تازەداھىنراوى خامەى شاعىر خۆين، بۆ نمونە:

ئیسە دیدەى دل دىوانە کەى ویت
 نە بیخ ئاودا مەگىلۆ پەرىت (د، ل56)
 خىلخانەى مەینەت یەند تاما و شىيەن
 وە سەفحەى دلدا سۆھان ساو بییەن
 هیچ بەند نەبۆ پای بەلاش پیوہ... (د، ل388)

ئەم شىعرانە مێلۆدىيە کى ئاواز شىرىنيان ھەيە، کە بە شىوہيە کى ھارمۆنىيى رىکويىتک
 دابەشکراون و رىتیکراون. بۆ نمونە لە غەزەلى "دلەى دل وە مەى... "دا يارىيى بە پیتەکان
 کردووە و بۆ ھەستى پىر تەم و خەمى خۆيى خستوونەتە کار(د، ل205).

بەم تۆقە غەزەلە، مەولەوى لە شىعەرى کوردیدا دیاردەيە کى نوێيى ھیناوەتە ئاراوە.
 خۆشەويستى شتىکى پرووت و ئەبستراکت نىيە، ئافرەتتىکى بە خەيالى شاعىر خولقینراو
 نىيە، ھاوسەرى شاعىرە، ناوى عەنبەر خاتوون بۆتە رەمزى وەفاو خۆشەويستى و تەنانەت
 نىشتمانىش. ھەندى لە شاعىرانى ئەمپۆ لە شىعەرەکانیاندا ئەم رەمزەيان وەك ئاوینەى
 تىشکدەرەوى کوردستان و خۆشەويستىيى بەرز بەکارھيئاوە.

مه‌وله‌وی چهند لاواندنه‌وه‌یه‌ کیشی بۆ تراژیدیای مه‌رگی له‌ ناکاو و سه‌ختی عه‌بدوره‌جمانی کوری حاجی مه‌حموودی یاره‌وه‌یس، که دۆست و ناشنای بووه، وتوووه. ئەم شیعرا‌نه‌ی به‌ دلێکی هه‌ژاو و خه‌مناک و هه‌ست و سۆزێکی راستگۆیانه‌وه‌ نووسیوووه. زامه‌که‌ زیاتر کاری بووه، له‌به‌رته‌وه‌ی عه‌بدوره‌جمان به‌ گولله‌ی له‌ده‌ست ده‌رچووی شیخ هیدایه‌تی ته‌وتیله، که کوری شیخی مه‌وله‌وی و باوکی جوانه‌مه‌رگیش بووه له‌ناوچوووه.

له‌م هه‌وت شیعه‌دا مه‌وله‌وی ده‌یه‌وی چاره‌یه‌ک بۆ ئەم کاره‌ساته‌ جگه‌رپرو ئالۆزه‌ بدۆزیته‌وه‌ و هیمنی بکاته‌وه‌ و ئاوێک به‌ سه‌ر کلپه‌ی ئەم ئاگره‌ جۆش سه‌ندوووه‌دا بکات. شاعیر ده‌یه‌وی ئەم سه‌بووری به‌ دلێ باوکی جوانه‌مه‌رگ بداو مائی شیخیشی له‌بیرنه‌چی.

که‌له‌پوووناس محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخی، لای وایه، ئەمه‌ هه‌وت پارچه‌ شیعرا‌نییه‌ و هونراوه‌یه‌کی درێژه (101، ل265). هه‌روه‌ها ده‌لی، که مه‌وله‌وی ته‌نیا له‌ مه‌رگی که‌سانی زۆر نزیککی وه‌کو عه‌نبه‌رخاتووندا ته‌وه‌نده‌ی شیعرا‌ نووسیوووه. شایانی باسه‌، قه‌رده‌اخی خۆشی باسی دۆستایه‌تی و ناشنایه‌تی نیوان شاعیر و باوکی کورزاوه‌که‌ی کردوووه، به‌لام هه‌ر بۆچوونه‌که‌ی خۆشی به‌لاوه‌ راسته‌ (101، ل266).

پیشه‌کی ده‌مه‌وی چهند دێرێکی نامه‌یه‌کی مه‌وله‌وی به‌ به‌لگه‌ به‌ینمه‌وه، که بۆ حاجی مه‌حموودی یاره‌یه‌سی به‌ هه‌مان بۆنه‌و ناروووه، تیایدا ده‌لی: "از بدل آمدن برای تعزیه چند غزلی را در تاریخ و فات و مرثیه روانه خدمت کردیم و ... " (109، ل471).

که مه‌وله‌وی خۆی ده‌لی: "بۆ پرسه‌نامه‌ چهند غه‌زله‌ و مه‌رسییه‌ ره‌وانه‌ ده‌که‌م" لام وایه‌ تیترا پیوستی به‌ به‌لگه‌ هینانه‌وه‌ی تر نامیانی. من ته‌وانه‌ی ناو دیوانه‌که‌ به‌راست ده‌زانم، چونکه‌ زانای موده‌پیس له‌سه‌ر بناغه‌ی چه‌ندین ده‌سنووس، به‌راورد و چاپی کردوون. ته‌وه‌ی ئەم شیعرا‌نه‌ بخوینیته‌وه، به‌ ئاشکرا هه‌ست به‌ هارمۆنیای ده‌ست پیکردن و به‌ره‌وپیشه‌وه‌چوون و کۆتاییان وه‌ک غه‌زله‌ی سه‌ربه‌خۆ ده‌کات. هه‌ر یه‌ک له‌م شیعرا‌نه‌

ستروكتورەى تايىبەتتەى خۆى سەرەتا و كۆتايى ھەيە. لە كۆتايى ھەموياندا مەولەوى بە دەستوورەكەى خۆى، يان ھاوار بۆ ساقى و مەى دەبا، يان باسى مردن و رۆژى قىيامەت دەكات.

كاتى بە وردى ئەم لاواندەوانە دەخوئىنەو، لە سەرەتاي دوانياندا مەولەوى باسى بلاچەى گرو تەفەنگ دەكات: "پزىسكەى چەخماخ كافىي كارمەن... (د، ل 99) و "نە نەى خانەى تەن ئايرھۆرپۆزان. پزىسكەى چەخماخ كام شەش خان خۆزان" (د، ل 442). ئەم دووبارەبوونەو دەيە زيادە، خەسسىەتى شىعەرەكانى مەولەوى نين. دواتر ناوى باوكى جوانەمەرگەكە دووبارە دەيىتەو، كە ئەگەر لە شىعەرەكى 56 دىپىدا بوايە، ھىچ پىويستى نە دەكرد³⁸.

شايانى باسە، مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس خۆشى دەلى، ئەم چەند غەزەلە وەك قەسىدەيەكى درىژ وايە.

لەم شىعەرەشدا مەولەوى بە تەكنىكىكى شىعەرى و تەعبىرى ھونەرىي زۆر سەرکەوتوو ھاتۆتە مەيدان. ھەرچەندە باس لە ھەندى كەسى ديارىكراو دەكات، بەلام پالەوانى ليرىكبيان لى دەخولقەنى و بىرى فەلسەفى دەكا بەبەر ئەم شىعەرەيدا.

بابەتى چەپۆكى چارەنووس لە چوارچۆھى تراژىدياى مەرگى شەخسىكى ديارىكراو دە دەيىتە مەسەلەيەكى ئىنسانى و جەوھەرى بۆ دەرىپىنى ئازارى مەوۆ، لەم شىعەرەشدا زاراو و وشەى فەرھەنگى سۆفيايە بەكارھاتوون. لە دلدانەوئەى باوكى كوژراو كەدا، مەولەوى

³⁸ مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس باسى جياوازي و تىكەلېوونى دوو لاواندەوئەى كردووە: (د، ل 99 – 101) و (د، ل 442 – 443). لەم مەسەلەيدا دەسنوسەكەى سەيىد تاهىر لە چەند دەسنوسىكى تر جياوازه. مودەرىس پشتى بە دەسنوسەكانى تر بە ستوو نەك ئەوئەى سەيىد تاهىر. لە دىپى "پەردەى سەبوورم دىيا... وە لە ديوانەكەى مەولەويدا لە لاواندەوئەى لاپەرە 99 – 101 دا، بەلام لە دەسنوسەكەى سەيىد تاهىردا لە ھى لاپەرە 443 – 444 دا.

دهلی، که کوره که ی دلدار یکی راسته قینه بووه و (ویستویه تی له خوشه ویستی موله قه وه نزیك بیته وه و بگاته تامانج و له راستیی یه زدانیدا بتویته وه)، هه ر بویه شه له ته نیشته خانه قاوه ده نیژریت. مه و له و ی ئەم غه زله ی ناوا کوتایی پیدینی: "گۆشه ی مه یخانه وه زاویه که رد" (د، ل 53) □□.

مه و له و ی په ره به م بابه ته ده دا و له شیعی "تۆ نه ی کۆچدا کار ویت مه حکم که ردن" (د، ل 133 – 134) دا چه مکیکی دیی سۆفییانه له چوارچیویه کی شیعی به رزدا دهرده بری، شاعیر ده لی، که عه بدوره همان به بی تاوان کوزراوه، بویه شه هیده و به هه شتییه. ئەمه هه ر تویتاییکی شیعه که یه. شاعیر ئەو ئازار و خه می مرۆقانه یی له یادنه چوه، که به مه رگی ئەم بۆ که سوکاری ماوه ته وه. یه کیك له خه سیه ته شیعییه کانی تری ئەم لاواندنه وانه شه و یه، مه و له و ی به زمانی خه لکی تره وه ئەم شتانه دهرده بری، واته کاره ساته کان هیئنده هه ژاندوو یانه، تا ئەو راده یی چۆته ناو دلی کور کوزراوه وه و به زمانی ناسۆر و خه می گه و ره ی باوکییه وه دیتسه زمان، بۆ نمونه له شیعی "بی نازن ته سباب ئەسپ و سواریت... دا" (د، ل 80)

ههروه ها "نه نه ی خانه ی ته ن ئایر هۆرێزان... " که بۆ عه بدوره همان و تراون، مرۆقا وه هه ست ده کات، که باوکی کوزراوه که خۆی نووسیونی. مه و له و ی لیته دا نه هاتوه، وه که له شیعی ته قلیدیدا باوه، وه که بی لایه نیك و له دهری رووداوه کانه وه بکه ویتته پیا هه لدان و لاواندنه وه ی په سمی. ئەمه ش به لگه ی فراوانیی ئەو مه و دا و غه زه ل چر و خه ست کردنه وه یه، که شاعیر له شیعی کوردیدا دایه ی ناوان و گه یان دوییه ته لووتکه ی جۆش و خرۆشی هه سستی ئینسانی و زۆر به وردی و ناسکی ئالۆزییه تی ئەم تراژیدییه ی بۆ باسکردووین (چونکه

³⁹ مه و له و ی لیته دا ئاماژه ی شیعیکی حافزی شیرازی ده کات. ئەم رسته په به حسابی ئەبجه دیش ده کاته 1296 که سالی مردنی عه بدوره همانه.

باوکی کوژراو ناتوانی تۆلهی بسیتی، له بهرتهوهی تفهنگ له دهست ده چوو، کوری پیری گیانییهتی).

مهولهوی له بینۆگهیهکی فلسهفیهوه سهیری ئەم دیمه نه دلتهزینه دهکات. له شیعرا نه دا هاوبه شی خه م و کاره ساته که یه و رایه له له ناو ئازاردا دهکات و کلیلی بیری شیعه کانیشی بهرجهسته کردنی له دهست مردن ده ریا ز نه بوونه.

وه نه بی، ته نیا له م لاواندنه وانده دا مهولهوی و ئیلی دوا ی وه لامی پرسیری مردن و ژیان و خه ریکی گه ران بو راستی دۆزینه وه بی. ئەمه خه سیه تی سه رجه م شیعی مه وله و ییه. له زۆریه ی کاتیشدا، شاعیر هه ر هونه رمه نده هه لکه وتوو و خامه ره نگینه که یه و وینه ی تازه ناوازه مان نیشان ده دا.

له یه کێک له م شیعرا نه دا، به زمانی حاجی مه محموده وه ده لی:

دلته ی کۆس که فته م هه م ته م که رده وه

په رده ی سه بووریش ته مام درده وه

نالآ و گره او خولیا وه و خول و هرد

جه و بوول ده ردا ویش سامان سا که رد

ئیهسته بوول ده رد که رۆ وه سه ردا

ده ک سلامت بی چیت ئی خه به ردا (د، ل 99 – 100)

لیره دا مهولهوی ئیستیعاره یه کی جوانی داهیناوه، دلێ کردوو به مرۆقێک و ههست و هۆشی تهواوی نهوی داوه تی. دل وه ک مرۆق له تاواندا خۆ له میش به سه ر خۆیدا ده کا. ئەمه ش وه نه بی شیعی مه وله و بی له ژیان و واقع دوورخستبیتته وه و کردبیتتی به فانتازیایه کی پروت. شاعیر باسی ژیا نی جوانه مه رگه ده کا و هه ندی به لگه ی لیوه هه لده گۆزی، باسی شیواز و بالآ و پرواله تی ده ره وه ی عه بدوره حمان ده کات، قه تیش لایه نه

کۆمه لایه تییه که و دهوری ئەو که سانهی شیعری بۆ نووسیویون له کۆمه لدا له بیر ناکات. هه موو ئەم ههست و ئەندیشه و تازارانهش، به هۆی که رهسه و په گهزی سرووشتی کورده وارییه وه دهرده بردرین، ده لینی سرووشته که به شداریکی چالاکی هه موو ئەم کاره سات و پروداوه تراژیدیانهی مروۆقی کورده:

هه وای وهر کاوان چه نی تو وهش بی
سه دای شه تاوان چه نی تو وهش بی
تای چین چنوور پای تاف به فراو
ههر وه تو مه کهفت نه دهوری کلاو
ههر گول په ی ده ماخ بۆ عه نبه رین بی
ده ستش ههروه دهست تو وه شیرین بی
نیسته کین په ی سه یر دل نه تاههنگ بۆ
وه بی تو دیدهم مهر دل جه سهنگ بۆ
کالای ماته میت په ی ئاله م سه ندهن
دهشتان گشت زیندان ههر به ندان به ندهن
هه وارگه ماته م، گوزه رگه بی رهنگ
شۆنه کهم پر خه م، سه یرانگه دل تهنگ
خویشان په ریشان په لاس نه گه ردهن

تۆخوا بازه شان چون توژشا مه ردهن (د، ل 355 – 356)

مهولهوی ته نیا له سرووشتی کوردستانه وه شتی بۆ سکێچ و نه خشی تابلۆ پر وینه کانی هه لئه گۆزتووه، به لکو ئاوری له داب و نه ریتی تری ژییانی کورده واری داوه ته وه و گه لی دیمه ن و بابه تی ئەمانیشی به کاره یناوه، بۆ نمونه دابی (کۆته ل)، که وهختی خووی له

كوردەواریدا، لە زۆر ناوچە بۆ لاواندەنەوێی مردوو دەکرا، هەر وەها هەندێ وردەکاری تری لە دیمەنی شین و شەپۆری ولاتەکەیی خستۆتە ناو شیعەرەکانییەوه، بۆ وینە وشەیی (رۆ!)ی دووبارە کردۆتەوه، یان ئەو ئیستیعارانەیی لە غەزەلی "پزیسکەیی چەخماخ کافییی کارمەن.. دا هەن و باسەم کردن. شاعیر بە چاویکی تیزهوه بە دواي ئەو ساتە ناسک و گرنگانەدا دەگەپۆی، کە هەستی خۆینەر یە کسە دەهەژینی، وەکو پزیسکەیی چەخماخەیی تەفەنگە... ساقی و شەراب، لێرەدا فریشتەیی مەرگ و دەرمانی مردن...

سۆفییەکان دوو شت زۆر بەیە کەوه کۆدەکەنەوه: نزاو پارانەوێی زاهیدانە لە خواو تێکەڵکردنی بە کۆپی ساقی و مەیی و مەیحۆران. زۆر جاریش ساقی دەبیته رەمزی هیزی پەروردگار و شەرابی مەرگ بە خەلک دەنۆشی.

مەولەوێی بە وینەیی پێ ئیستیعارە و بەراورد و میلۆدیایەکی خەمبارەوه، کەش و هەوای کۆپی پرسەمان لە شیعەرەکانیدا نیشان دەدا، کە دەیاخۆینینەوه گویمان بەدەنگی "رۆ! رۆ! داد!" و شین و شەپۆر دەزرنگیتەوه و دەچینە دنیای پرسە و کۆپی ماتەمەوه و دەبینە هاوبەشی خەم و پەژاری کۆست کەوتوان:

پەردەیی سەبورییم دریا، رۆلە رۆ!
 ریشەیی جەرگە کەم بریا، رۆلە رۆ!
 وەناکام هیجەرت کەردەم، رۆلە رۆ!
 داخان گشت وە خاک بەردەم، رۆلە رۆ!
 خان و مان خامۆش بی تۆ، رۆلە رۆ!
 ئەتفالان مەدهۆش بی تۆ، رۆلە رۆ!
 تەلمیت سیاپۆش بی تۆ، رۆلە رۆ!
 خاتونان مەدهۆش بی تۆ، رۆلە رۆ!

کام وسفت خه یال، کام شیوهت یاد که م؟

په ی کام خه سله تت دادو فه ریاد که م؟

په ی عه قیده و دین موسولمانیت داد!

په ی شیوه ی شیرین نه و جه وانیت داد! (د، ل 100 – 101)

له کۆتایی غه زه له که دا مهولهوی گله یی له چه رخی چه پگه رد ده کات، که ئەم گه نجه ی جوانه مه رگ کردوه و باوک و که سوکاریشی توشی ئەم کۆست و نه هاهمه تیه کردوه.

هه ندی ته عبیری له دوو وشه پیکه ی ناوه یان وینه ی: "تاینه ی چه م، مه نزلگه ی چه م، یان مه رده ی شه هید، زینده ی مه رده" (د، ل 80، 133، 134)

بۆ نه مرکردنی یادی کۆچکردوو ده لئ:

خه یال بالات نه تاینه ی چه م

سه بته ن چون یادت نه دلئه ی پر چه م

دل گوم بوو یاکه ش مه نزلگه ی چه مه ن

چه م گوم بوو یاکه ش دلئه ی پر چه مه ن (د، ل 80)

جینگه ی خۆیه تی، بیرورای شاعیری گه وره مان گۆران له باره ی ئەم شیعره وه به یئمه وه، که ده لئ: "... هیچ گومانم نییه، له هه لبه سته هه لبه ژارده کانی ئەوه، هه ر وه ک له نمونه هه ره به رزه کانی شیوه نامه یه له سه رپاکی ئەده بی کوردیا" (105، ل 75).

لاواندنه وه کانی مه ولهوی چه له رووی هه ست و سۆز و چه له رووی هونه رییه وه جۆراو جۆرن، بۆ نمونه ئەم شیعرا نه ی جیاوازیان هه یه له وه ی بۆ مه رگی زانایه ک، یان ئەوانه ی بۆ عه نبه ر خاتوونی نووسیون.

کۆمه لئ لاواندنه وه شی بۆ به گزاده جافه کان هه یه، له مه وه به ر باسی په یوه ندیی ئەمان و شاعیرمان کرد. دوو لاواندنه وه ی بۆ قادر به گی که بجه سه ره و به گ و یه کیکی بۆ کچی

قادىرەگ — كە خوشكى شىرىي شاعىر بوۋە، ھەيە و شىنى بۇ ئەھمەد بەگى مەھمۇد پاشا و ئەمنەخان ناۋىك، كە ژنى بەگرا دەيەكى جاف بوۋە، نووسىبوۋە.

يەكى لەو شىعرا ئەي بۇ قادىرەگى نووسىبون، 27 بەيتە (د، ل 371 – 377). كە شوھەۋاى لاۋاندنەۋە كە شەخسىيەتى قادىرەگمان ۋەك سەرھۆز و سەر كىر دەيەكى جەنگىيى ئازا بۇ دەردە خات. زۆر لە دلەۋە ماتەمىيى بۇ دەردە پىرئ و باسى ئەو خەمە گەۋرەيە دەكات، كە بە ھۆى كۆچى ئەمەۋە عەشرەتى داگرتوۋە. بە پىيى خەسىيەتى لاۋاندنەۋەي تەقلىدى، مەۋلەۋى پەنادەباتە بەر موبالەغەي ھونەرى و بە تەدارەك و شكۆۋە مەرگى قادىرەگ باس دەكات.

مەرگى قادىرەگ، كە لەشىكى پتەو و پۇلايىن و گىيان و ۋرەيەكى بەرزى ھەبوۋە، لە جەنگاۋەرانى لەشكرى عەشرەت كارىگەر بوۋە و مەۋلەۋى بەبىنايى دەرويشان و ئازىزى دلى نازداران و پەناى ھەژارانى دەزانى و تەننەت دەلى، مەرگى ئەم كارى لە ئاسكى تونكە كانىش كىرۋە. شاعىر بە كۆكردنەۋەي ئەم وئىنانە و گەلىكى تر، توانىۋىيەتى پۇرتىتى قادىرەگمان بۇ بكىشى و بەھۆى دىمەن و خەسىيەتە روالەتئىيە كانەۋە، شۆرەسۋارى و جوامىرى و گەۋھەرى شەخسىيەتى ئەومان بۇ دەرخات⁴⁰.

چونىيەتى ستروكتوۋرى لاۋاندنەۋەكانى مەۋلەۋى، بە شىۋەيەكى گشتى تەقلىدىيە. لە كۆتايى شىعەرەكاندا، شاعىر بە چاۋىكى سۆفياۋە سەيرى مردن دەكاۋ لىي دەۋى، مەۋلەۋى ئاۋا پروۋى دەم دەكاتە قادىرەگ:

⁴⁰ ئەم لاۋاندنەۋەيەي قادىرەگ، زياتر لە بابەتى پىياھەلدانەۋە نىكە. شايانى باسە، ژانر، بابەتى پىياھەلدان بە بەمانا كلاسكى و تەقلىدىيەكەي ۋەك لە سەرجم شىعەرى كوردىدا دەگمەنە، لاي مەۋلەۋىش بەرچاۋناكەۋى.

نازداران پر داخ تو ته شریفیت بهرد

حووران وه بهرداخ تو ته شریفیت بهرد (د، ل 375)

بهلام لاواندنه وهی دووهم له که شوهه وایه کی واقیعیانته تر دا، دیاره له کاتی ناشتنی قادر به گدا، له گۆرستانی (سهید خهلیل) و تراوه. له سه ره تا دا دم به نزاوه شاعیر پرووده کاته (سهید خهلیل) و دوایی دیتته سه مر مردنی قادر به گ. شاعیر تکاکاری له قادر به گ بووردنه و دهیه وی یه زدان له وه خو شیبی که قادر به گ ئه رکه کانی ئایینی به ریکویچی جیبه جی نه کردوه:

یا خهلیل! ده خیل کی عادهت که ردهن

تۆشه وه ده رگهی که ریمان به ردهن؟ (د، ل 358)

له غه زه لی (سوای بینایی دیدهی ده رویشان...) دا (د، ل 371 – 375)، بو دروستکردنی پۆرتیتی قادر به گ و نیشاندانی وه ک سوپاسالاریک، هه ندی زاراوهی جهنگی و باسی شه ر و سه رکه وتنه کانی ده کات، ئه م وشانه به کار دیتی: له شکر، مه یدان، سوپایی، شیری داودی، به یداخ⁴²، فه وج، کلای ناسن، نه ی، رم... هتد.

نا په یدای ته وهن دوور بی سه فه ردهن

سه فه ر بی له شکر، له شکر بی سه ره ن

⁴¹ سهید خهلیل پیاویکی ئایینی ناودار بووه، لای قه لای شیروانه وه له سه ر ریگای ده ره بندیخان – به غدا ئیژراوه. گۆرستانه که ش هه ر به ناوی ئه مه وه به ناوبانگه.

⁴² لیژره دا ئاماژه یه کی ئه وه ی کردوه، که وه ختی خۆی ئالای له شکر جافه کان شیریکی پیوه بووه. له پاستیدا وینه یه کی وا لای مه ولانای پۆمیش هه یه. له (کلیات شمس تبریزی) دا زۆر بۆی گه رام، به رچاوم نه که وته وه.

مەيدان نە ديدەي سوپايى تارەن
 شۆلەي تاس كلاو تۆ نە پيوارەن
 تا فەلەك مەوداي نەي تۆ شار دەوہ
 داوودى پەواج پەيدا كەردەوہ
 تا شىير بەيداخ تۆ تاما وەبەر
 نە گۆشەي بيشەي نەي فەوج لەشكەر
 دليران (ياشىير تامان!) موانان
 شىيران وینەي شىير بەيداخ منمانان
 ئىستە عام كەردەن مەرگت دليري

شىير بەيداخ منمانان شىيري (د، ل 371 – 372)

تەنانەت شاعیر لای وایە، سرووشتیش لە مەرگی قادر بە گدا خەریکی شین و پۆرۆیە،
 ئەم شیعرا نە لە گەل ئەو هەشدا بۆ مەرگ و کارەساتیکی دلتەزین و تراون. بەلام شاعیر بەو
 هییز و توانا هونەرییەي خۆی، بە گەلی وینەي لیریکی وا دەری بریوہ، کە تەدارەك و
 بەرزییەکی داوہتە مردنە کە و مرۆفە لە خۆیندەنەویدا پاساو و سەبوورییەکی لا پەیدا دەبی:

بەو هیلال نال کومەیت خۆش دەو
 مانگی شادی و زەوق هەردان بکەر نەو
 حەلق جەیرانان تەشنەگی بی شۆن
 ئینتیزار تاو ساف تیغ تۆن
 تاریک بی شەوگەر شەو زیندەداران
 گیریا تەمام بەدر رووخساران
 شیبویا یانەي دەروون پیر خاران

کنیا دهستهی زوئف شیرین نیگارن (د، ل 373)

یان له غهزه لیککی تر دا:
 یه کیّ جه دۆسان بهو زام نۆوه
 سه رنییان وه خاڤ تاسانهی تۆوه
 میهمان غه ریو که ره م سه رای تۆن
 موحتاج وه ریزه ی سفره ی رجای تۆن
 درئیعی مه کهر! تامان سه د تامان!
 مه فه رما میهمان بیّ تۆشه تامان
 یا خه لیل، ده خیل کیّ عاده ت که رده ن

تۆشه وه ده رگای که ریمان به رده ن؟ (د، ل 358)

به هه مان خۆشه ویستی و ریزه وه، مهولهوی ئەمنه خانی کچی قادر به گ ده لاوینیتته وه، هونه ر مه ندانه و به وینه ی جوان ئەم تابلۆ خه مناکه شی کی شاره. ئە گه ر له شیعه ره که ی قادر به گدا دهنگی دلیری و جوامیری پیاوان له ئارادابوو، ئەوا له میاندا هه مان ریز و ته داره کی به رز بۆ شیرینی و ناسکی و شازنییه تی ئەمنه خانه. مه رگی ئەمنه خان کچانی کوردی هه موو خه م بار و نیگه ران کورد وه. هه روه ک هه موو جارێک سرووشتیش دیسانه وه ره گه زی باو و زالی لیری کای مهوله وییه و لیره دا هاوبه شی شین و شه پۆره. شاعیر له فۆلکلۆری کوردییه وه میتۆدی شته دژیه به که کان بۆ وینه و تابلۆنه خشاندن به کار دینی:

ماته می - وه هار

بیّ شه وقی - نه و گول

ئەم شیوازه له لاواندنه وه ی عه نه به ر خاتوونیشدا وه ک له م شیعه ردا هه یه:

ماته می و وه هار؟ بیّ شه وقی و نه و گول؟

مه لولوی و گولزار؟ بی زهوقی و بولبول؟
 سوب بوی و هس نه سیم چون هه رده جاران
 نهدۆ نه کاخ دهر وون یاران
 داخۆ نهی سهروهخت فهزای وه هاردا
 کام تهم نه سهه هه رده قهزا دیاردا؟ (د. ل 383)
 شاعیر هه رخی و هلامده داته وه:
 سه دای (های دیبای خه مان) هه رزانه
 سه لای واوه یلای بادام ته رزانه
 مه ر گولشه ن حوسن شای گولانه ندانمان
 جه وه پیشوومه ی مه رگ خه زاننش تامان
 نه و بالای نالای ته رز سه هی سه روو
 پیوه هیلانیه ی دلان چون ته زه روو
 کنیا و خه میاوه وه دهم ریشه وه
 ته زه روو تاسا نیشته وه سای ویشه وه
 تای به رزه زای شهنگ، عه نبه ر بوی شه ورهنگ
 پهخش بی نه رووی تاش ته لجه د سه رای سهنگ
 نه و کوی نه زاکهت وه ناز په روه رده
 له تافهت جه به رگ هه ریر رهم که رده
 نه توی جامه ی خاک حالاتش چون بو
 دهک چه رچه به ختت هه ر نیل گوون بو!
 بال چه م هئوردا نه رگس نهی ده مدا

چ خیری تو چه نییای وه هه مدا؟

چیش بی خیلخانهی ویت جه یاد بهردی

رووی ته لمیت نهو خیل حوریان کهردی؟ (د، ل 384 – 385)

مهولهوی له لاواندنهوهی ژناندا، ته نیا ئەم دیمه ن و ئەو دیمه نوکەه ی سرووشتی به کارنه هیئاوه، به لکو گیانی مرۆفانهی به بهردا کردوون و هوشیکی به هیزی وای داونه تی، وا دهرده کهون، که ئەوانیش هاوبه شی خەم و کۆست و تازاری مرۆفن.

ئەم شیوازه هونه ریبیهی مهولهوی، لهو شیعره دا، که بۆ په ریزادخانی وتووه زیاتر په رده سین و قوولتر ده بیته وه و به رفراوان ترو خه ملاوتر ده بی. له شیعره که دا دیمه نی پۆلی نازدارانی پیشان داوه، که خه ریکی لاواندنه وه و پیا هه لدانای جوانی و شیرینی و سیفه ته چاکه کانی په ریزاد خانن. زمانی شیعره که زۆر په نگن و سفت و سۆله و گه یشتۆته مه ودایه کی هونه ریبی به رز:

په شیبی وه نه زم لولوی ته سرین دا

په روین دائیره ی خورشید ته زین دا

جای ناخوون وه خوون نهو گۆنای بیگه رد

ئیشاره ت وه مانگ مهینه ت دان که رد

شیرینی قامه ت قیامه ت نه وهر د

سه لای فه رز به رگ تازیته تی ئا وهر د

هه نی فتوای شه رع با ده نو شان بۆ

حه لالی کالی ماتهم پۆ شان بۆ

وه شه ن نهو بالا چون بهو کالاه

بازىش ئەۋكالا ھەر بەۋ بالاولە (د، ل 110 – 112)

ئەم رۇدداۋە خەمناكە – مەرگى پەرىزاد خانى، بە وئىنە و ئىستىعارەى بەھىت، بە دياردەى سرووشتىبى زەردبۇون و كزھەلگەپرانى رۇژ بۇ دەربىوبىن. خۇرگىران خۇى رەمزە بۇ ناھەموارى و بارى دنيا تىكچوون، ھەرۋەھا مەولەۋى دياردەىەكى تىشى ھىناۋە، كە تەۋاكەرى ئەۋەى پىشۋە. رەنگى مانگى يەكشەۋە سووربۇونىش، ھەر نىشانەىەكى شوومە. جا لە كاتى كزبۇونى رۇژىشدا ئەستىرە دەردەكەۋى، ھەر ەك رەنگ زەردبۇونى نازداران و فرمىسك بارانىشىيان بە ھۇى كۇچى پەرىزاد خانەۋە پەيداۋون. شاعىر ئەم دياردانەى سرووشت لەگەل نازداراندا بەراورد دەكات و ھەموو بەشدارى ئەم خەم و كۇستەن: "پەشىۋىي ۋە نەزم لولۇۋى ئەسرىندا"، "پەروىن دائىرەى خورشىد تەزىندا"... مەولەۋى لىرەدا داۋا لە موفتى دەكا، كە فتۋاى ھەلال بۇونى بادە – شەراب بدات، بۇ ئەۋەى خەلگەكە تۇزى سوكنابى و سەبۇورىيەكىيان بە خواردنەۋە بۇ بىت. لىرەدا بادە، بە واتا فەرھەنگىيە ئاسايەكەى بەكارھاتوۋە و ھىچ ھەست بە ھىماۋ رەمز ناكەىن تىيدا. ئەم لاۋاندنەۋەىە بە شىۋەىەكى تەقلىدى، بە باسى مردن و بى بنىادىى دنيا كۇتايى ھاتوۋە:

حەيات جە زولمات جيا نەم بۇ

كاۋە ۋە بى بەرگ سىا نەم بۇ (د، ل 112)

لىرەدا مەولەۋى تاماژەى ئەفسانەى بۇونى ئاۋى ژيان و زىندەگانى لە مەملەكەتى تارىكىيى ئەبەدىدا دەكا و بە جوانى و شىرىنىبى نازداران و بەرگى رەشىانەۋەى بەراورد دەكا، يان چۇن مىشك لە تونىكلنىكى رەشداىە. شاعىر لەم لاۋاندنەۋەىەدا ھونەرى رىتۇرىكىيى جۇراۋجۇرى ۋەكو: جىناس، تىباق، لەف و نەشر...ى بەكارھىناۋە كە ئاشكراىە خەسىيەتىكى شىعەرى كلاسكىيى گەلانى رۇژھەلاتن..

لیریکای شه خسی

مهولهوی 36 غه زهلی ههیه، که بابه تی لیریکای شه خسین، 14 غه زهلیان باسی دووری یارن، 10 غه زهلیان باسی پیرین، لهم شیعرا نه دا نزا و تکا له یه زدان دهکا، که له گونا هه کانی خۆشبیی، 12 غه زهلیان سکالان له دهست چه رخی چه پگه رد و ته گه ره ی رۆژگار.

شاعیر باسی باری ئالۆزی دهروونی خۆی دهکات. غه زهله کان بهو خهم و نه ندیشه قوول و بهر فراوانه وه که هه یانه، زۆر جار له چوارچیوه ی شه و رووداو و بۆنانه ی بۆیان و تراون، ده رده چن.

شاعیر له سیمای هاوړی و یاراندا — رزگار کهر و فریاد پرده سیک ده بیئیت، که له دهست نه ندیشه ی ناخ و دهروون نازادی دهکات و چاره یه کی بۆ ده دۆزیتته وه. وهک هه موو لیریکای سۆفی، ئەم شیعرا نه ش دوو روویان ههیه و بیری ژیا نی واقیعیان تیکه له. دوو پالنه وان ی هه ره دیار و بزوی ئەم غه زه لانه، شاعیر و دلداره که یین. ته وه ره ی باسه کانیش — دووری و بی مه یلی یاره، زۆر جاریش که سی سییه م — ره قیب، که ره گه زیک ی شیعری ته قلیدییه په یداد ه بییت. جاروباریش رۆژگار و چاره نووس دهو ریک ی ره قیب ئاسا ده بیئن. ئەم غه زه لانه ش زۆریان هاوار بۆ مو تریب و نه یچی و مه ی و ساقی بر دینان تیدایه (د، ل 2 — 5، 9 — 10، 19 — 21، 21 — 23، 39 — 41، 129 — 130، 389 — 391).

له غه زه لی "ئیمشه وه هه م دیسان دهروون پر خه مه ن..." (د، ل 44 — 45) شاعیر رووی ده م له هاوړپیه کی دهکات و له هی "شه راره ی کووره ی دهروون پر جۆش" (د،

ل313 – 315)دا، ھاوار بۆ "شای نەونەمامان" دەبات. بە خۆپەندەنە دەردى ئەم غەزەلانە روون دەپتتەو، كە شاعىر لە وەختى خەلۆت و بەرچاۋ پرونبونەو دەدا نووسىۋى، زۆر جارىش بە "ئىمشەو..." دەست پىدەكەن (د، ل 2، 19، 21، 37، 39، 44....) هتد. شاعىر لە گەل خۇيدا دەدوى و دەلى:

هەي پەشەيىيە ھۆش، هەي شەيۋىيە فام!

هەي عەقل عەبەس، هەي خەيال خام!

مەن و دىن و دەشى و سەفەيە كەردەن

ھوونىيە يەكتەرىن تا وە رۆي مەردەن (د، ل 23)

ھەمان بىر لە غەزەلەيەكى تەدا ھەيە:

شەرارەي گەپەي نەر مەھجورى

كەردەن وە غوبار كۆگەي سەبورى (د، ل 44)

زۆر جار لەم غەزەلانەدا، بە عەدەتى سۆفەيەن، مەبەست لە يار، شەيخ و پىرە و عەشەقە كەشى ھى يەزدانىيە، ھەر چەندە دەربەرىن و وشەكان ئەوانەن لە مەيانى دوو دلداردا بە كاردەين:

تازىم! گولە و بۆي خۆي كۆلم تۆن

ئەر بۆي تۆ نەبۆ بۆي گولە و جە كۆن؟ (د، ل 11)

ھەندى لە مۆتىقەكانى تەرى، باسى سەختىيە ژيان و دەردى غەربىيەتى و ئاوارەي شاعىرن، كە دلىان بى ئارام و نەسەرەوتو كەردو، كەچى ھەر وازىشى لى نەھىنن: "چ داوايىو دەن مە كەردەيم چەنى؟ باز دەيم نەم رەمەق پەي جارىو ھەنى؟" (د، ل 52). ھۆي نووسىنى ئەم غەزەلە ديارنىيە و تەماويە. بەلام زياتر رەنگە سەرچاۋەيان، ئەو ناكۆكى و

گیروگرتانه بی، که شاعیر بۆ داکۆکی له زۆر لیکراوان، له گه ل دهسته لاتدارانی ناوچه کهیدا تووشی بووه.

بابهتی 12 غهزه لی تری سکالایه له دهست ستهمی پۆژگار و له ناو ئەم کۆمهله شیعه شدا شهشیان زیاتر باسی ناهه مواریبی چهپگهرد دهکن، چونکه دلداران له یهک دهکات. بۆ نموونه له غهزه لی: "تهن، وه ئیش دهر د زامهتان خهستهن" (د، ل135). وینه ی تهوره بی ئەم غهزه له تهوهیه، که پۆژگار شاعیری کۆت کردووه و ناهیلی برپا بۆ دیداری یاره کهی، شاعیر دهلی، که ئەم و شادی دوژمنی باوه کوشته و خوینه خۆی هه میسه بی یهکن، هه مان ناوه پۆک و باس له غهزه لی "چه مان هه م قامهت که یفم خه مباره ن زهردیی نه پرووی دل زه وقم دیاره ن" دا هه یه (د، ل184 – 185). شاعیر به سکالاره په ناده باته بهر ساقی و دهرویش و گله بی له پۆژگار دهکا، که بۆته درکی نیوانی ئەم و یار. مهولهوی گه لاله ی ئەم باسه دهکات و زیاتر په ره ی پی ددهات و دهلی:

خه مه فرسه تی ساتی! وه بی خه م

گهرد پالاکه ش بگنیروون وه چه م

چه رخ چه پ چه نیم راس به سته ن که له ک

مه ر من سه نگم دان وه مینای فه له ک؟

(د، ل199)

یان:

چه پگهرد نمازۆ ساتی فه راغه ت

ته ی خوا! یا وه سل، یا مه رگ، یا تاغه ت! (د، ل200)

شاعیر دهست له گله بی و بناشت و سکالا هه لئاگری و هه ر خه ریکی سه رزه نشت

کردنی پۆژگاره و دهلی:

ته ی را، رای خه ته ر راویارانه ن

سفیدیش غویار که لله ی یارانن
 بورکesh چای دیدهی پر هووناو دل
 میل، بالای بی گیان وامهندهی خجل
 های سف پیکان پۆش که لله ی هام ده مان
 که لله پر پهی پۆس که لله مان ته مان

(د، ل 326)

لیزه دا ههندهی دپری تر دههینمهوه، که باسی وهرسی و دهرده دلی شاعیره و باری
 ناهه مواری دهروونی خوی بهم ویتانه دهربرپوه:

تازیز کام هوون بی دیدم بی نهپرشت؟
 یا کام زووخاوی دهروونم نهچشت؟
 یا دل کام مهینهت زامت نهکیشا؟
 وه کام قیمه ی دهر د جهرگم نهتیشا؟
 وهسن کوون تاقت، بریان سه بووری
 مهتاوهن که روون گفتوگوی دووری
 تاخر تازیزم تهوانام چۆنه
 تهوهن نییه نان دل گوشت و هوونه
 تاير دان بهو تهوور موبهت سه رای دل

(د، ل 341)

مه یله کهت مه ندهن بی مهسکه ن خجل

له شهش غهزه له کهی تریشدا، ههر سکا لای له دهست رۆژگار، بهلام مؤتیغه کهی تۆزی
 جیایه. له مانه شدا شاعیر باسی بی باری رۆژگار دهکات، که چۆن هه موو دهه له
 مه لاسدایه بۆی و هه میشه ش شاعیر تارمایی مردنی له بهرچاوه ویری لای دوست و ناشنا
 کۆچکردوه کانیه تی. له غهزه لی (وهفای چهرخ چهپ، پاس بی تان و پۆن) (د، ل 469)

— 471)، شاعیر "سارای هیدایهت تاریک مهوینون" ... بۆیه دهیهوی به هیزی مهی خۆی رابگری و سه رکه شانه تر بهرگه ی پاشقول و سته می رۆژگار بگریت. له وه ده دوی، که زه مانه وه فای بۆ چه نده ها پاشا و خونکار نه بووه و هه موویانی به ریگی نه هات و مردندا بهر پیکردوه و ده لی، نه گه ر نه و وه فای بۆ پیغه مبه ر خۆی نه بووی، ده بی ئیتر چی لی چاوه ری بگریت:

چهرخ هه ر نه و چهرخه ن تا ناوه رد و به رد
 ده س نه و ده س نگین تا خاته م ناوه رد
 دا به زم خوسره و شیرین وه هه مدا
 جام دا وه سه ر جه م جام وه سه ر جه مدا
 شه رته نامه ی نام حاته مش که رده ی
 که رد وه کاسه ی که ل کاسه ی که لله ی که ی
 ساقی که رد ئا رد یاران هام فه رد
 مده نه ده ماخ ئاسیای چه پکه رد
 سه دای ئاسیای چه ی مه یۆ په یا په ی
 ئاسیای خالییه ن نه و به ته ن ساده ی!
 هه ر کاتیت زانا چه رخی وه رده وه
 چون یاران دانه ی ئیمه یچ هه رده وه (د، ل 178 – 180)

له بهر ته مه شاعیر لای وایه ته نیا ریگیه ک بۆ ئازاد بوون، خۆپاک کردنه وه و نزیکی بوونه وه یه له راستیی یه زدانی و له و دنیا یه دا نه وه ی به م گیانه وه نه نجام نه دراییت، بی نرخ و بایه خه:

نه هه ر سه رده شتی کشتی کریا بۆ

وہ جوئی چہ مہی چہ م تاو نہ دریا بۆ
 نہ یاوا بۆ خاس دانەش بەو تاوہ
 لایق نین بەردیش بەو تاسیاوہ
 فیدات بوون نامان ساھۆرکەر با بەی!

وہ سەر کشتەمدا پەی پەی جەو جوئی مەہی (د، ل 180)

شاعیر ئەو راستییە ئاساییە ئەزەلییە ھەمیشە لە یادە، کە مەرۆق ھەر لە ئەدایک
 بوونییەو مەرگی لە گەل خۆی ھەلگرتووہ.

مەولەوی چوار غەزەلی ھەییە، دەربارە پیری و نیگەرانیی ئەم سەردەمە تەمەنە.
 غەزەلیکی لە لاواندەوہی چاوی خۆیدا، کە چەند سالتیک پیش مەرگ نا بینابووہ ھەییە و
 زۆر بە سۆزەوہ ئەم شیعەرە و تووہ. دیارە ئەم غەزەلانەہی ھی وەختی بەسالاچوون.
 ھەستیش بە ھونەری بەرز و تەواو کاملبووی شاعیر دەکریت. ئەم غەزەلانەہن: "پیشانییم
 ھەوہس زانوش جازەمەن" (د، ل 105 – 106)، "وادەہی سفیدی شکۆفەہی پیرین"
 (د، ل 457)، "تەئسیر خەیاڵ کردەہی من سەردا..." (د، ل 127 – 129)... ھتد.

شاعیر باسی قیافەت و بالایی چەماوہ و بە یە کجاری داھاتووی خۆی دەکات. بابەتی
 پیری و داخ و خەفەت لە دەس پیری دەرپین دیار دەییە کی تەقلیدی شیعری پۆژھەلاتەو
 شاعیری ناودار نیزامی گەنجەویش شیعری وای و تووہ⁴³.

مەولەوی لە لہ پیری دووانیشدا بۆچوونی خۆی ھەییە. عەیبی پیری و تەمەن بە
 شیوہیە کی تر لیکدەاتەوہ، دەبجاتە بەر تیشکی لیکدانەوہیە کی ئیدیالی و دەلی: "ئەمە

⁴³ ئەکادیمی ئی. بی. بیرتلس دەربارەہی دەلی: "... ئەم قەسیدەہی - لاواندەوہی پیریە و زۆر بەرز و
 جوانە، باس لە بی ئارامی و بی دەستەلاتی مەرۆق بەرانبەر پۆژگار دەکا. جگە لە ھەموو راستگۆییە
 تێدایە، پریەتی لە بەراوردی جوان و تەکنیکیکی بەرزی ھەہی (8، ل 236).

مه‌سه‌له‌ی ته‌مه‌ن و به‌سال‌چوون نییبه، به‌لکو له شه‌نجامی گوناھ و بی شه‌میری خودا کردنه‌ودیه. شه‌م بیرو بۆچوونانه‌شی به‌ وینه‌ی کاریگه‌ری و سه‌رکه‌وتوو ده‌رپریوه:

پووس کووس گوش نم کیشان کهم کهم

شه‌م سه‌ره و سه‌ره‌ن دوورینه‌که‌ی چه‌م (د، ل 477)

شاعیر له‌م غه‌زه‌له‌دا ئایه‌تیکی قورئان و هه‌دیسیکی پیغه‌مبه‌ری به‌کاره‌یناوه "ومن نعمه‌ نکسه فی الخلق"، "النظرة سهمة مسمومة من سهام ابلیس" . به‌ نمونه شه‌م چه‌ند دیره ده‌هینمه‌وه:

پیشانیم هه‌وه‌س زانووش جازمه‌ن

ته‌عزیمی جه‌ناب پیری لازمه‌ن

بالا که‌رده‌ن مه‌یل شه‌ولای په‌ستی

وردیکلاننه‌ن ده‌روازه‌ی هه‌ستی

مه‌عدوومی! کرده‌ی به‌دی به‌زار ته‌رز

زانووی ئومیدت ناوه‌رۆ شه‌وه‌له‌رز

شه‌وه‌که‌س مزانوو ستاره‌ن ئارۆ

جه‌وه‌ بوزه‌رگتر من شه‌وه‌ شه‌ورۆت ئارۆ

سفیدیت قه‌لغان په‌ی رووی سیات بۆ

که‌مانیت شه‌فیع تیر دیات بۆ (د، ل 106)

مه‌وله‌وی له‌م غه‌زه‌له‌یدا سی دیری بیسارانیی تیه‌ه‌لکیش کردوو:

⁴⁴ بۆژه‌لاتناسی سۆفیه‌تی ناسراو ئا. ب. کولین له‌م باره‌یه‌وه ده‌لی: "مۆتیف ته‌نیا له‌ ژانریکه‌وه بۆ ژانریکی تر ناگوێزێته‌وه، به‌لکو جاروبار له‌ هه‌ندێ دیمه‌ن و ده‌قی ناشیعییه‌وه بۆ شیعی، وه‌کو سوود له‌ قورئان و هه‌دیس وه‌رگرتن له‌م باره‌یه‌وه" (27، ل 11).

نەۋات و ئىرانى دىل كەرۆ تاۋا
 چەنى بەستەى فەرد (بىيساران) ماۋا:
 "ئىنە گرد جە ۋەخت نادانىم بىيەن
 فەسل سەرمەستىيى جوانىم بىيەن
 ئىسە ھا جە گشت پەشىمانىم بەرد
 ۋادەى پىرىمەن جوانىم ۋىەرد
 كۆچ دۋاىمەن، ياۋانم نۆبە

نۆبەى تۆبەمەن، كەرەمدار تۆبە!" (د. ل 107 – 108)

شاعىر لە غەزەلى "بىنابى دىدەم تۆ ۋە سلامت... (د. ل 65) دا چاۋى نابىنابوۋى
 خۇبى لاۋاندۆتەۋە، ھەر دەلىيى مردوۋىيەك دەلاۋىنئىتەۋە. شاعىر لە پىشدا لە گەل دوستىكدا
 وتوۋىژدەكات و دۋاىي دىتە سەر ھەلپشتىنى داخ و دەردى قوۋلايى دلى:

رېزان سەۋزەى گول مەعارىف ۋە گل
 چۆل بىيەن چەمەن جە سۆزەى بولبول
 نىگاي ئىلتىقات گۆشەى چەم كەمەن
 رۋوى دەشت سەفای ئەھلى دىل تەمەن
 ھەلقەى خەفەى زىكر نالەى ھەزار رەنگ
 چون ھەلقەى دەرگاي و ئىرانان دىل تەنگ
 مەشئو جە گرد لا زارى وشىۋەن بۆ
 جە كام لا؟ لاي دۆس، كام دۆس؟ ۋىنەى تۆ
 كەى؟ ئىستە، پەى كى؟ پەى دىدەى (مەعلوم)
 چىش بىيەن؟ بىيەن جە دىدە مەحرۇم

یانی هه ی راسه ن، یا قسه ی ناسه ن

دیاره ن کرده ی چه پگه رد هه ر یاسه ن (د، ل 67 – 68)

شيعره كان پرن له وینه ی له بهر چاوی خوینه ردا بهر جهسته بوو، یارییه کی ناسک به وشه و پیته کان کراوه، لییره شدا وشه ی (چه م) ی به دوو مانا به کارهیناوه، هه م بو چاو و هه م بو چه میش. ههروه ها وینه یه کی به ئیستیعاره ی له م بابه ته شی تیدا یه:

نیگای ئیلتیفات گۆشه ی چه م که مه ن

رووی دهشت سه فای ته هل دل ته مه ن

ته م لییره دا خه مه، ههروه ها به راوردیکی سه رکه وتوو و جوانی له نیوان ئه لقه ی مالی ویرانه و ئه لقه ی کۆری زیکری نه ماوی سو فییا ندا کردوو ه.

شيعری بۆنه و مونسه بهت

یه کیک له خه سیه ته تاییه تییه کانی شيعری مهولهوی، جۆراوجۆری و هه مه چه شینی بابه ته کان ییه تی. مهولهوی 31 شيعری هه یه، که بو پرووداوه کانی ژیان و بۆنه و مونسه بهت هه خسی و کۆمه لایه تییه کان وتوونی.

شيعری مونسه بهت له ئه ده بی هه موو میلله تاندا هه یه، به لام تا ئه و سه رده مه ی مهولهوی، له ئه ده بی کوردیدا زۆر ئه وه نده باوی نه بووه. ته م جۆره شيعره، له پرووی هونه ری و به رزیی ماناوه، به چاویکی ئه وتوووه، له دنیا ی ئیستیتیکدا ته ماشا نه کراوه و به ئه ده بیکی به رز دانه نراوه.

بەلام خامەي رەنگىنى مەولەوى، لەم مەيدانەشدا ھونەرپەيىكى بەرز و كارامەبىيەكى
 بالادەستانەي نواندوو و گيانپەيىكى نەمى بە بەر ئەم بابەتەدا كەردوو. گۆرانى شاعىرى
 تازەكەرەوى شىعەرى كوردى، لەم ڤوو ھەلەي دەلي: "... بەشى زۆرى شىۋە ھونەرپەيەكانى لە
 داىكى مونا سەبەت زاون، گەلەي جار مونا سەبەتەي بەي رەنگ و ڤووالەتەش زۆر دوور
 نەڤەين، مردنى كورپى كويخايەكى عەشیرەتى جاف، ۋەرگرتنى تەسبىحەك... بەلام بۆتەي
 ۋەستاكارانەي مەولەوى ھەرگىز شتەي تيا نەتواوتەو، كە ڤەوانەبەي لە قالەي بىنگەرد و
 سافى شىعەرى راستەقىنەدا دابىڤۆرى... (105، ل74 - 75). راستەكەشى ھەر وايە و
 مەولەوى لەو ڤوودا و بۆنانە گەلەي تابلۆي ھونەرىي بەنرخى بۆ كىشاوين.

ئەم غەزەلانەي دەتوانرى بەم شىۋەيە دابەشەبكرين: "15 يان ھەر بابەتى نامەي
 شىعەرين، بۆ نمونە يەكەيان بۆ دۆستى نووسراو، كە لەسەر سەفەر بوو (د، ل 331-
 332)، يەكەي تريان ۋەلامى نامەي دۆستەكە (د، ل 443 - 444)، غەزەلەيىكى
 تريان ۋەلامى برادەرىكەيەتى، كە داواي لىكردوو پىكەو بەچن بۆ ڤا" (د، ل 365 -
 367).

ھەندىكى تىرى ئەم غەزەلانە، ۋەلامى سوپاسگوزارىي ئەو كەسانەن ديارىيان بۆ
 ناردوو. بۆنەي 10 شىعەريان زانراون: دووانيان ۋەسپى دوو شايى كوردىن كە زياتر لە
 ژانرى ۋەسپەو نەزىك دەبنەو، 15 غەزەلەي تريان بابەتى دۆستايەتى و ناشنايەتىن و لە
 ئەنجامى ھەندى ڤووداوي ژيانەو و تراون. بۆ نمونە ئەم پارچە ھەلبەستەي لە ۋەرامى
 برادەرىكەدا نووسىو، كە ئەم ئىزنى دۆستەيىكى خۆي و مەولەويى داو، پىكەو بەرۆن بۆ
 سەفەرىك، شاعىر دەلي:

مەعلوم بى ۋە نەم ھەسرەتت كىشان

پەي سەيرو سوحبەت سەفای دل ڤیشان

هام ره فیکم دهره، هام سو حبه تم کۆس
 وئیم جه وئیم خالی، مهوج مدهو جه دۆس
 تا ئه و بهو جه مال دل دهسه پالهن
 من سهیرم مه حال، سه فام به تالهن
 جهو بۆنۆ فهر دم ئیستیفا بیزهن
 دامه نش لایق ئه ی پهراوتیزهن:
 شیوه ئه ر تیدهن من که رده نم سهیر
 فام، خودا حافیز! دین بنیش وه خهیر
 تو سهروهش وه ی سهیر سه فاو به خته وه
 من وئیل وئیل وه ی زام سزای سه خته وه (د، ل 118)

جاروبار ههندی رووداوی ژیا نی خۆبی کردۆته شیعر، بۆ نمونه سووتانی کتیبخانه که ی
 (د. ل 192 – 194). یان کاتی نامه یه کی ره خنه یی به شیعر دهرباره ی شیعر یکی
 (مه حرووم) ^{□□} نووسیوه و هه لیسه نگاندوه و نرخاندوویه تی.

مه حرووم لاسایی شیعر یکی خانای قوبادی کردۆته وه و داوای کردوه له مهولهوی، که
 له رووی هونه ریه وه بهراوردیان بکات. کاتی به وردی بیروپراکانی مهولهوی ده خوینینه وه،
 ههندی له پروانین و چیژی ئیستیکیکی مهولهوی و پروانگه ی ئه ومان بۆ شیعر لا
 پرونده بیته وه. مهولهوی ئه م زاراوانه ی به کاره ی ناوه: نه و باوه ی خه یال، ره دیف له تیف،
 پهیره ی ئه سل، فهرع، زاده ی تهبع بۆ عه نه رنیت، فکر بیکر شیرینت... هتد. یان ئه م
 غه زله ی که به هۆی ناگر به ربوونه مال و کتیبخانه که یه وه وتوویه تی:

⁴⁵ مه حرووم، شاعیر یکه به دیالکتی گۆرانی شیعر ی نووسیوه و هیچ دهرباره ی ژیا ن و به ره می
 نه زانراوه.

خامەى سەرراۋىز نە چاى سىيائى
 مەرپىزۆ ئەسرەين شەكوۋاى جىيائى
 نامەى سەد شەكەنج، ۋەھەم پىچ ۋەردەن
 چون مەرتاپاش شەكستەى دەردەن
 دەۋات دوۋى سىيائى جە دەم مەخىزۆ
 نامە سىياخاك ۋە سەر مەرپىزۆ

خامە شەقى ۋەردەن دەم مەكەردەۋە (د، ل 192 – 193)

ئەم سەرەتايەى لە پىشدا بۆ باسى دوۋرى وتوۋە، دۋايى ھاتۆتە سەر باسى سوۋتانى⁴⁶
 كىتەبخانەكەى و لەو كۆپلىتتەشدا لە بەشى دوۋەمدا ھىنامەۋە ئەم ھەۋالەى راگەياندوۋە.
 6 غەزەلىشى سوپاسى ئەو كەسانەن – ۋەك وترا – كە دىيارىيان بۆ ناردوۋە. دۋانىيان بۆ
 خولكى كەباب وتراۋن (د، ل 81 – 82، 446 – 447)، ھەرۋەھا غەزەلىكى
 سوپاسى عەبايەكە، كە بۆيان ناردوۋە (د، ل 82 – 83).

بەتەيەى كارخانەى ئۆساي بەغدايى
 دروومان ۋە تاي نەى تاشنايى
 سفىلتەر جە مەرگ مەينەت گازەكەم
 نازكتر جە ناز جاي نيازەكەم
 چون لۆنگ مەجنوون بەدەوش ۋە كۆلدا

⁴⁶ سەير لە ۋەدايە، لە كاتى چاپكردنى دىۋانى مەۋلەۋىدا، چاپخانەى (نەجەج) لە بەغدا، پىش چاپكردنى ئەم قۇرمەيە ئاگرى تى بەربوۋە ۋە ھەندى لە دىۋانەكەى مەۋلەۋىشى تىدا سوۋتارە، بىروانە (د، ل 194).

بگینۆ وه دهشت پای ساری چۆلدا
 جار جار بهو گشت دهر د نه دامه ته وه
 بهو قامهت وشك پر دامه ته وه
 شنۆی هه ناسان نه سه ر دیاران

شانۆش چون بهی داخ نه سه ر مه زاران (د، ل 82 – 83)

ههروه ها مهولهوی دوو تابلۆی شایی کوردی زۆر کارامانه بو کیشاوین که هه موو جوانییی سرووشت و مرۆقه و دهنگ و پهنگ و بۆن و بهرامه یان تیدا دهره وشیتته وه و له بهر چاوی خوینته ردا شاییه کی راسته قینه ساز ده بی. سهیر له وه دایه، که مهولهوی لهو دوو شاییه دا نه بووه و هه ر به نامه ناگاداریان کردووه. یه کیشکیان شایی مه موود پاشای جاف بووه و هه ر له وه لآمی نه می شدا نه م شیعره ی نووسیوووه (د، ل 391 – 393). مهولهوی وهک نهو شاییه ی تر، که کۆماسی شاعیری تیدا به شدار بووه، نه یه توانیوه ناماده بی. لی ره دا شاعیر له م رووه وه باس له به ختی نه یاری خو ی ده کات، ده لێ، که نه م و شادی دوورن له یهک. باسی هۆنراوه که ی دی، له شوینیککی تر دا دی و وه سپ و وینه کانی، له مه شیان، چرپو پرو به ناههنگ و ئال و والاتره، هه ندی وینه ش له هه ر دوو کیاندا دوو باره ده بنه وه: "هاتوچۆی نازداران و هه لپه رکی و سه مایان، گرمه ی نه قاره و خشه ی شه روا ل و زرنگه ی خر خال تیکه ل به چریکه ی سوپنا و پریکه ی خه نده ده بی. زولفی نازداران له هه لبه ز و دابه زی هه لپه رکیدا په خشبو ته وه و سه رچۆپی کیش ده سته سپ را ده وشینی و بریسه کی موورو و ملوانکه و له ره ی مه مک دیت... هتد".

مهولهوی وینه یه کی زۆر شیرینی به به راوردیک درووست کردووه، پروو خساری نازدارانی به په لکه ره نگینه چواندووه:

ورشه ی ستاره نهو زولف بووم زه ر

چون قه وس و قه زه ح گرتن ده ورو به ر (د، ل 393)

شاعىر لېرەشدا مەوداى ھەستى جوانىي پەرسىتىي خۇبىي ئازاد كىرۋو ۋ باسى جوانىي ھەست پىنكرراوى ئافرەتەمان بۇ دەكەت، ئەمەش دوور كەوتنە ۋە يەكە لە وشكىيەتە ئايىنى پەسى ۋ خەسىيەتە كى تايىيەتەي چىتۇ مېزاجى سۇفى ۋ شىعەرى سۇفىيەنە يە. چۈنكە ئەو دېمەنەنە بەلگە ۋ لادىمەنى جوانىي بەرز ۋ ئاسمانىن.

شىعەرى ئايىنى

سەر جەم لېرىكەي مەولەۋى بە شىپە يەكە ئۆرگانىي توندوتۇل تىك ئالەۋ ۋ يەكە يەتەيە كى تەۋاۋى ھەيە. شاعىر لە پروانگەي ئايىنى ۋ سۇفىي خۇيەۋە، سەيرى ديار دە ۋ پروداۋى كەسانى دەۋرۋەرى خۇي دەكەت. ھەرچەندە تەنبا پىنچ غەزەلى سەرىبە خۇي ئايىنى ھەيە، بەلام فەلسەفە ۋ بېرى ئايىنى لە سەرلە بەرى شىعەرە كانىدا پەنگىياندا ۋ تەۋە. لە ھەندى غەزەلى ۋەكو: "ئەي گەرد مەۋجۋدى جە تۆگرت مایە"، "باعىس ۋ جۋود جە ماھ تا ماھى" (د، ل 31 – 33، 61 – 63) دا، شاعىر پروۋى لە بارەگەي يەزدان كىرۋو ۋ نزاى لى دەكەت، كە لە ھەلە ۋ سەرىپچى ۋ گوناھە كانى خۇش بىت. مۆتىقى ئەم شىعەرانە، نزاۋ پارانەۋە لە يەزدان ۋ ترس لە رۆژى حساب ۋ قىامەتن:

ياگىنو تەر نىيەن داد وئىم كەروون

جە دەس تۆ بىلاد ۋە لای كى بەروون؟

ۋاۋە يلام بى حەد، زارىم بى شۆمەن

جە لای تۆ فەرياد، جە دەس تۆمەن (د، ل 33)

شاعیر بیری لای تهویه، تاخۆ پیغه مبهر شفاعه تی بو دهکات بیان نه؟ دوایی دلی
خۆی ده داته وه و دهلی، خه مم نییه، پرووی زهردم له رۆژی تاخیره تدا ده بیته هۆی بزواندن و
نیگه رانی پیغه مبهر (د، ل 213 – 216).

مهولهوی غه زه لیککی له سه ر مه زاری (باوه یادگار) وتووه، که یه کیک بووه له ئیمام
زاده کان – دیاره ئه م شیعره ی له وه ختی پیری و نابینایی خۆیدا وتووه:

وه ره وه زتانا هه ر نوور باران بو

تا ده فع زو لمه ت دیده ی یاران بو

تا صام سه ر نیام وه باره گاوه

غه ریو، موو سفید وه رووی سیاوه

ته ن مه عسییه ت بار، ده روون پر جه دهرد

دیده ته ر، له ب خوشک، دل گه رم، نه فسه سه رد (د، ل 288 – 291)

مهولهوی ئایهت و هه دیس تی هه لکی شی ئه م شیعرانه ی دهکات و به شیوه یه کی هونه ری
دایان ده پێتته وه و به کاریان دینی. له یه کیک له غه زه له کانیدا ئاماژه ی ئه م هه دیسه
دهکات: "قد كنت کنزا مخفيا خلقت الخلق لکی أعرف" (د، ل 31). له غه زه لی "سه رشار
سه هبای به زم مونا جات" (د، ل 288 – 291) دا، ئاماژه به ئایه تی کی قورئان "کشجرة
طیبة اصلها ثابت وفرعها في السماء" دهکات. هه ره ها هه دیسی تری شی به کاره یئاوه، بو
نوونه: "انا مدینه العلم و علی بابها من کنت مولاه فهذا علی مولاه" (د، ل 290).
مهولهوی وه نه بی به شیوه یه کی میکانیکی ئه م ئایهت و هه دیسه نه ی گواستیته وه دنیای
شیعره کانی، به لکو به شیوه یه کی هونه ری ئامیته ی شیعره کانی کردوون و به یه که وه
چینی و وینه ی تازه ی لی دروست کردوون. هه ره ها له شیعره کانیدا هه ندی له چیرۆک و

بەسەرھاتى پىغەمبەرانى بەشىۋەيەكى ھونەرىي خۆي ئاسا دارشتۆتەۋە، ۋەكو: "يا نار كۈنى بردا و سلاما على ابراهيم".

شاعىر گەلى زاراۋەي ئايىنى و سۆفىي ۋەكو: مناجات، مەعسىيەت، لوتف، نەجات، خەوف، رەجا... ھتى بەكارھىتاۋە.

خەوف لە فەرھەنگى سۆفىيەكاندا، مەبەست ترس و شەرمەزارىيە لەو گوناھانەي مەرۋفە كىرۋونى. پىغەمبەر فەرمۇيەتى: "ئەو كەسەي لە خودا بترسى، لە ھەموو شتەي سىلئەكاتەۋە و دەترسى، ئەۋەي بىجگە لە خودا لە كەسىكى تر بترسى، لە ھەموو كەس دەترسى". زاناو سۆفىي ناۋدار ئەبولقاسم ئەلمەكىم دەلى: "ترس دوو جۆرە: (پەھبەت) و (خەشىيەت)، يەكەمىيان مەرۋفە لە ترساندا ھەلدى، دوۋەمىيان ھانا بۆيەزدان دەبات" (146، ل2). ھەندى لە سۆفىيەكان زاراۋەي (رەجا)ش بەم شىۋەيە لىككەدەنەۋە:

"نارام كىرەنەۋەي دل بە بەلىنى باش". سى جۆرى ھەيە: چاكە و خىر. كە خوۋاش ئەمى پىكرىدوۋە، دوۋەم تىكاي لە گوناھ دوور كەۋتەنەۋەيە، سىيەم نزاى لە گوناھ خۆش بوونە. (خەوف) و (رەجا) ۋەكو دوو بالى بالئەدەيەك وان، ئەگەر ھاۋتا بوون، ئەۋا فېرىن دەگاتە عەشق. دەبى لە رەجا كىرەندا مام ناۋەندو ھىمىن بن (146، ل110).

ئەم شىعراى مەۋلەۋى پىر لە ھەستى بىبىيادى دىناۋ يادى قىامەت ۋەبىر دىننەۋە. زۆر جار زاراۋەي زمانى مىللەتانى تىرى موسولمان تىكەل ئەم غەزەلانەي دەكات بەلام زمانە كوردىيەكەي مەۋلەۋى، ھەر كوردانە و پاك و دەۋلەمەندە.

ھەندى دىمەنى ژيانى كوردەۋارىي بۆ مەسەلە ئايىنىيەكان بەكارھىتاۋە، بۆ غورنە:

باۋەرە ۋە دەس زادى پەي سەفەر

ۋىت نەۋ سەفەردا بى تۆشە مەكەر (د، ل64)

يان:

دله راگه کهت خه یلی تاریکه ن
 پرده که سه خته ن، خه یلی باریکه ن
 ساری هیدایهت تاریک مهوینوون
 رای نه جات یه کجار باریک مهوینوون
 چۆله چراوی پهری ویت سازدهر
 وه قهه توانای ویت باریهندی کهر
 نهر گونا رای راس بهردهنی جه ویر
 شۆن پای کردار هام فەردان هۆرگیر

(د. ل. 213 – 214)

به رای زۆر لهو زانایانهی، که له سۆفیزمیان کۆلیوه تهوه، بنه پهرتی سۆفییهتی ئیسلامی ده به نهوه سه ر دیاردهیه کی قۆناعی یه که می پهیدا بوونی ئەم ئایینه – زوهه د. لهو رۆژگارهدا ته رکی دنیا کردن و پرووی تهواو له یه زدان کردن، به سه ر به شییکی زۆری موسولماناندا زال بووه. ئەم بیرو بۆچوونانه، به شیوهیه کی ئاشکرا له شیعه کانی مهوله ویدا رهنگیان داوه تهوه.

بابهتی مهی

مهی له سه ر جه م شیعی رۆژهه لاتدا دیاردهیه کی با بووه. شاعیره سۆفییه کان ئەم بابته یان به شیوهیه کی فراوان په ر پهیداوه و له کۆری مهی و مه بخواردنه وه گه لی ره مز و وینه یان بۆ ده برینی بیری فه لسه فیی خۆیان نه خشاندوه ⁴⁷.

⁴⁷ زۆرجار خۆینه ر و ته نانهت هه ندی له توێژه ره وه کانیش، به هه له له م مه سه له یه گه یشتوون. هه رچه نده شاعیره سۆفییه کان تامی مه بیان نه کردوه، به لام به شیوهیه کی هونه ری زۆر به رزه و کۆر و

بابەتی مەى لە بەرھەمى شاعىرانى كورددا ھەيە. لای مەلانى جىزىرى و ئەھمەدى خانى بە مانا سۆفییەكەى ھەيە. د. عىززەدەين مستەفا رەسوول لەم پووە دەلى: "خانى بە باسى مەى سەرەتای شىعەرەكانى دەكاتەو، رەنگە بىر بۆ ئەو بەجى، ئەمە شىو تەقلیدییەكەى باسکردنى مەيە، بەلام شاعىر ھەر بەووە ناوەستى و تەعبىر و چەمكى سۆفیانەيان تىھەلكىش دەكات (151، ل 459). ھەر بە ھەمان گىيان و بىرکردنەووە شاعىرانى دىالىكتى گۆرانى: بىسارانى، سەيدى، ... ھتد باسیان لە مەى كردووە.

مەولەوى بابەتى مەيى زۆر بەرفراوان كردووە و پەردى پىداو. لە 56 غەزەلى مەولەويدا باسى مەى و وینەى شىعەرى ھەيە. زیاترىش ھەر لە كۆتایى غەزەلەكانىدا پەنا بۆ مەى دەبات، ھەندى جارىش لە ناوەراستى شىعەرەكانىدا ھانا بۆ ساقى دەبات (د، ل 4، 10، 20، 47، 95... ھتد).

ھەرچەندە غەزەلى سەرەخۆ بۆ مەى، وەك بابەتتىكى بەرچا و دىار لای مەولەوى نییە. بەلام لە زۆریەى بابەتەكانى تریدا مەى و وینەى ساقى دياردەيەكى بەرچاوان، بۆ نمونە: 22 جار لە نامە شىعەرىيەكانىدا، 14 جار لە لىرىكای شەخسى و 9 جار لە لاواندەووە و 7 جار لە ھسپدا ھەيە. جارىكىش لە سەرەتای غەزەلەكىدا پەنا بۆ ساقى دەبات.

مۆتىقى مەى و ساقى بە مانا سۆفییەكەى و لە كاتى بارى ئالۆزى دەروونى خۆيدا بەكاردىنى و بە ھىوايە، كە مەى كۆل و كەسەرى گىيان و دلى سارىژ بكات و مەست و دلخۆشى بكات. ساقى بە مانای فرىشتەى مەرگ و ھىزى يەزدانى ھاتووە.

دانىشتنەيان لە شىعەرەكانىدا وینە كىشاو. رۆژھەلاتناس و ئىسلامناسى بەناوبانگ نىكلسون زۆر بابەتانە و بە وردى بەرپەرچى راى ھەلەى ئەو كەسانەى داووتەو، كە بە ھەلە لەم باسە گەشتوون (183، ل 101).

به شیوهیه کی هونه ریی و نیگار کیشان کۆری مه یخۆرانمان بۆ دهنه خشینی: جام، قه رابه،
 پیاله، سوراخی، مه بی گه راره و هی ساف، خلتیه مه ی... هتد هه روه ها شاعیر زۆرجار
 بۆ نه وه ی تابلۆکه ی ته و اوبکات، گۆرانیبیژ و ده رویش و نه یچیش کۆده کاته وه. تابلۆکان
 زیاتر ورده کاری پهنگینی میناتۆری هونه ری نیگار کیشانانی رۆژه له لآتمان پیشان ده دن، په نا
 بۆ ساقی ده بات و ده لێ:

ماییل که ر بالا، وه ی لادا چون نه ی

ده سیوت ده ف بۆ، ته و ده س جام مه ی

با بیدار که رۆ تا که ی بۆ غافل

ده ف وه سه دا گیان، جام وه ره شحه ی دل

چون ده ف، به رگ پۆش ئیراده ت پۆشم

غولام به رده س حه لقه نه گوتم

خوم ئاسا خه یلین وه تنه مه یخانم

چون پیاله ی واق شیشه ی په یانم (د، ل 28)

له م شیعره شدا گه لێ وینه ی به رجه سته و په نگنی نه خشانده وه:

های ساقی! هه لای سه رمایه ی خامی

مه دۆم وه ده س رای نیکنامی

با وهره وهش وهش ساده ی هه ی په ی که ی

تاف قه لوه زه ی ساف شیشه ی مه ی

مه وجش بنچینه م بلۆ وه هه مدا

هه ستیم دۆ وه به رد هه رد عه ده مدا (د، ل 468 – 469)

نامەى شىعەرى

بە شىعەر نامەنوسىن لە ئەدەبى كوردىدا زۆر باونەبوو، كەچى ئەم بابەتە لە شىعەرى مەولەويدا زۆر بەرفراوان گەشەى سەندوو. 88 غەزەلى واى هەن، كە دەكەنە 41% سەرجه مى غەزەلەكانى و 850 بەيتن.

لە پەرەپىدان و خولقاندنى ئەم دياردە — ژانرى نامەى شىعەرىدا، دەتوانرى پىيازى باو و زالى هونەرەكەى مەولەوى دەست نىشان بکرىت، ئەویش پەيوەندى پتەو و بەربالو و كۆنكرىتىيى ئەو، لەگەل دەوروشت و مرۆقى رۆژگارەكەيدا، ئەمەش بەلگەيەكى بەهيزى هەلوئىستى بزۆز و ژيانى كۆمەلايەتیی شاعىرن.

40 نامەى شىعەرىيان زانراو بە كىيى نوسىيون: 18 يان بۆ شىخە نەقشەندىيەكانى هەورامانن، سى غەزەلىيان بۆ شىخى سىراجەددىنن، 10 غەزەلىيان بۆ شىخى بەهائەددىن و چواریان بۆ زىائەددىن و يەكىكىشىيان بۆ تاجەددىنە.

ئهم غه زه لانه پرن له ریزو خوشه ویستی و سۆزی شاعیر به رانبهر شیخه کانی و به ره مه میکی هونه ری پر له وشه و ته عبیری شیعی به رزن و هه رچه ندهش بۆ یه ک بابته و تراون، به لام یه ک جۆر و دوو باره بوونه وهی یه کدی نین. هه لۆیستی شاعیر یان به راشکاوی ده رباره ی ئه و که سه ی بۆی نیردراوه روونه. ئه وانیه ی بۆ شیخی سیراجه ددینن، خوشه ویستی و دل سۆزییه کی بی سنووریان بۆ شیخ تیدایه. غه زه له کانی شیخی به هائه ددین هه مان خوشه ویستی و ریزیان تیدا ده دره وشیتته وه، به لام به هه ناسه و شیوه یه کی تر، ئه گه ره مه ولهوی له وانیه ی شیخی سیراجه ددیندا زۆر به ته وازعه وه دوابیت و ماوه ی ریزو قه دری له نیوان خۆی و شیخدا هیشته تیتته وه، ئه وا له وانیه ی شیخی به هائه ددیندا به هۆی په یوه ندیی هاورپیاتی و هاوته مه نییه وه، شاعیر ئازادتر ئه ندیشه وه هه ستی خۆیی ده رپریوه.

جاری شیخی سیراجه ددین گله بی له مه ولهوی کردوه، که وه ک جاران دۆستایه تییه که ی گه رم و گورنییه و بی مه یل بووه. شاعیریش به وپه ری جۆش و خرۆشه وه وه رامی ئهم گله بییه ی داوه ته وه و شیعه که ی به ئایه ت و هه دیس پازاندۆته وه و به زمانی سۆفییه کانه وه له گه ل شیخدا ده دوی:

وه خیلافه وه دن یاران سه رمه س

ته قازای زاتییه ته بعم هه رچی هه س

جه زیه ی ئاهینم ده ماخ دان په رداخ

میقناتیز تۆی جام که رده ن وه یاتاخ

تازیز! یه قین عه کس وه ش نامه که ی تۆن

سایه که ی سیفه ت که لاهه که ی تۆن

نازوون وه ی مه زه ره ر، های های یه چیشه ن

نەشتەى ئەو سىفەت زاتىيى تۆ پىئىشەن
 جە نامای جواو، جەبى ۋەفالىم
 ھەرچىت فەرماوان، راسەن بىنايىم
 ئەو ۋەفام مەبى پەى تۆ مەمەردم
 خەير مەبىپايى پەنجەى پاي فەردم
 تازىم! نامە پىچ مەو چون مار
 خامەى چەم بەكى، ئەسرىنان ھەزار

ۋە خوا نە دوورىت كۆتايىش ئاۋەرد
 نە گيان ئىختىيار ماۋاى بەدەن كەرد
 بەلام يادەكەت ناستەنش وىم پىم

ۋىم بەركەرد، نىشتەن وئىش جە ياگەى وىم (د، ل 452 - 457)

ۋىنە شىعەرىيەكانى بەھىز و زىندوون و پىرن لە جۆش و بى ئارامى. ۋەك دۆست و
 ئاشنايەكى گيانى، شىعەرى بۆ شىخى بەھائەددىن نووسىيوە. ھەندى لەم غەزەلانەى
 كورتىن، دووانىشيان درىژن، يەكىكىان 30 بەيتە (د، ل 298 - 303)، ئەوى تريان 22
 بەيتە (د، ل 451 - 457). لەگەل دەرپىنى ئەم ھەست و سۆزى دۆستايەتییەدا،
 ھەست دەكرى، كە شاعىر چەندىن قۇناغى برپوۋە و زىاتر لە راستىيەزدانىيەۋە
 نرىكبۆتەۋە.

كاتى شىخى زىائەددىن چەپكى ۋەنەۋشەى بە دىارى بۆ ناردوۋە، شاعىر بە ماناى بەرز
 و پىر بەھاي خۆشەۋىستى ۋەلامى داۋەتەۋە، لە ھەمان كاتدا ئەم شىعەرى باۋەر
 بەخۆبوونىكى زۆرى تىدايە:

سه‌ودای وه‌نه‌وشه‌ی پهل دتیریاخان
 هه‌وای گولالان سه‌رکاوان زاخان
 په‌ی که‌سیّ خاسه‌ن نه‌وه‌ن دهرده‌ش بۆ
 تیبیتیدای ختیزیای دوود سه‌ردش بۆ
 که‌رۆ مه‌شق عه‌شق وینه‌ی منالان
 گا سه‌یر کاوان، گا بۆی گولالان
 نه‌ک چون من سه‌رعی سادار سه‌رده
 لافاو دهردان دن ویران که‌رده

کوورهی عه‌شق دل هه‌ریه‌ند جۆش وهرده‌ن

گولالهم چون ویم فه‌رامۆش که‌رده‌ن (د، ل 317 – 318)

له به‌شی دووه‌مدا باسی به‌گزاده جاف و مه‌وله‌ویمان کرد و له دوو لایه‌نییه‌تی ئەم په‌یه‌ندییه‌ دواین: له‌سه‌رکه‌وه‌ دۆستانه‌ بووه و جاروباریش گه‌روگرفت و دل‌ساردی که‌وتۆته‌ نیوانیانه‌وه. له کاتی گه‌روگرفتدا مه‌وله‌وی هه‌میشه‌ پشته‌ی هاوژید و هه‌ژارانی گرتووه و دا‌کۆکی لی کردوون. پیشتر دهرباره‌ی ئەو ده‌مه‌ته‌قییه‌ی شاعیر ومه‌جموود پاشا دواین. محمه‌دی مه‌لا که‌ریم له‌م رووه‌وه‌ بۆچوونیک‌ی راستی هه‌یه، که‌ ده‌لی: "هه‌م بۆ ئەو زه‌غته‌ی له‌لایه‌ن به‌گزاده جاف و سه‌رکاره‌کانیانه‌وه له شاعیر کراوه و هه‌م بۆ دۆستایه‌تی به‌هه‌یزی نیوانیشیان فاکت و به‌لگه‌ هه‌ن، که‌ نامه و شیعره‌کانی شاعیرن" (179، ل 145).

مه‌وله‌وی شه‌ش غه‌زه‌لی هه‌یه، که‌ له وه‌لامی نامه‌ی به‌گزاده جافه‌کاندا نووسیوونی، بۆ نمونه "ئه‌یاز هامراز ناله و ئاخ و دوود...". یان "جه‌ دووریت دهروون مه‌وج ده‌ریای هوون" (د، ل 23 – 25، 155 – 156). پاشا له نامه‌کانیدا داوای دۆعای خه‌یری له

مەولەۋىي كىرەۋە. ئەم غەزەلانەي كورتىن و 5 – 11 دېر دەبن. تەنيا بۆ غەزەلەتەن كىيان مەولەۋىي دەست پېشكەر بوۋە. لە ھەندى لەو غەزەلانەدا كە بۆ جافەكانى نووسىيون، بە گىيانىكى رەسمى و وشكەۋە داۋە، بەپېشچەوانەي ئەو غەزەلانەۋە، كە بۆ شېخە نەقشەندىيەكانن و لىۋان لىۋى جۆش و خرۆش و ھەست و سۆزى شاعىرن. كاتى مەمەد پاشا بۆ كارىك پىۋاۋى رادەسپىرئىتە لاي مەولەۋىي، شاعىر دەلى:

مەلىت تارەزۋى ئەغبار كەردەبى

چېش خامەكەت نام (مەعلوم) بەردەبى

بى منەت جە مەيل نامى نامەتم

مەمنون جە ۋەفای رەشھەي خامەتم (د، ل 396)

ھەرۋەھا دەبى باسى ئەو غەزەلانەش بکەين، كە مەولەۋىي بۆ دوو ھاۋرئى دلسۆزى: ئەھمەد بەگى كۆماسىي شاعىر و شېخ عەزىزى جانەۋەدەبى نووسىيون. پېنج نامەي بە شىعر بۆ كۆماسىي نووسىۋە لەوانە،: "پەشئو ۋىنەي ۋىم نىشتەبىم خەجل"، "نامەكەت پەي چېش؟ پەرى دەۋاي دەرد" (د، ل 87 – 94، ل 403 – 406). لەم غەزەلانەدا مەولەۋىي، كۆماسىي ھەر بەخالۆ ناۋ دەبات. لەم شىعرانەۋە پروندەبىتەۋە كە ھەر لە گەنجىيەۋە ھاۋرئى نىكى يەك بوون و دۆستايەتئىشان ھەربەردەۋام بوۋە. چونكە پىم وايە، ھەندى لەم غەزەلانەي لە تەمەنىكى كاملدا نووسىۋە، ئەمەش يەككە لەو غەزەلانە:

پەشئو ۋىنەي ۋىم نىشتەبىم خەجل

دېم شادى دەس دا نە دەروازەي دل

ۋاتم نامانى ھەرگىز ھاي چېشەن؟

لەب بەردەۋە چېش نامەبى پېشەن

نە تارىكىي خەت مەعنەش مەجۇشا

چون ئاو حهیات دلّ خاس خاس نۆشنا
ناخ! قوووی زه مین دهر وونم کهم بی
بوولله کهی سفتنم سه ره پای خه م بی
وه رنه تهو شه ونم جه سه ردا مه وه شت
مه شیییا که ردا بییش وه ره وزه ی به هه شت

ناری تا په ی تهو من رۆمه ن چون شهو

شه و قه ن په ی خه نده ی سو یح جه به ی تهو (د، ل 87 – 89)

ئهم غه زه له به ئه فسانه و هه ندی وینه ی هونه ری تر خولقینراوه. لیژه شدا هه ر په مزی
ئاوی زینده گانی به کارهیناوه و باسی خولیای ئاده میزادی له گه ران له تاریکیدا به دوا ی
ئهم نه یینییه دا کردوه. هه روه ها چیرۆکی هه زه تی ئیبرا هیمشی تیهه لکیش کردوه، که
چۆن له سه ره تادا به دوا ی دروستکه ری گه ردوون و دنیا دا گه راره، جگه له مانه ش
به سه رهاتی "شیرین و فه رهاد" ی کردۆته که ره سه یه کی تری ئهم شیع ره ی. به شیوه یه کی
وردیش له بیرۆکه ی فه لسه فیی "هۆ و سه ره ئه نجام" ده دوی و له روانگه یه کی
نایدیالیستانه وه، له خو شه ویستی یه زدانیدا سه رچاوه ی بنه ره تی هه موو دیار ده یه ک
ده بییت:

زام ته ن وه تیر به لاش زیاته ر

رای ئامۆشۆی دلّ وه لاش زیاته ر (د، ل 94)

له وه غه زه لانه دا، که بو شیخ عه زین، چۆنیه تی دۆستایه تی گه رم و به هیزیان
ده رده خات. گه لی وشه و زاراوه ی وه کو: "جوانی یار"، "دووری یار"، "دنیای بی
بنیاد" ... هتد یان تیدایه، که میتۆدیکی شاعیری فارس (ئه نوهری) مان بیرده خاته وه، که

خۇشەويستىيى بەشىۋەي جۆراو جۆر و لە كەشۋەھەۋاي دژ بەيە كدا دەرپرېۋە... خۇشەويستىيى، خەم، نەھامەتى، چارە و سەبوورى لە يەك كاتدا. ئەقېن رېژەنى يەزدانى و نەمرىي ژيانە. ئەشق، پالەۋانەكانى (ئەنۋەرى)ى خستۆتە ئازارى گيانىيەۋە، بەلام شادن بەم ئازارى خۇشەويستىيە، چونكە باۋەريان بە بەيار گەيشتن و شادبوون ھەيە " (45، ل15). مەولەۋى دەريارەي نەخۇشېي شېخ عەزىز شىعەرىكى نووسىۋە: "ھاي شەمال! چەندجار پرا تەيكەردەنى" (د، ل493 – 499). ھەرۋەھا بۆ نەخۇشكەۋتنى كچەكەشى شىعەرىكى دىيى نووسىۋە. ھەرچەندە بە روۋالەت ساكار دىنە پېش چاۋ، بەلام بە وىنەي لىرىكى و بىرىسكەدارى تازەو دانسقە دەرەوشاۋەن، شاعىر دەلى:

من شەۋى نالەم جوش ئاۋەردە بۆ

سەگى ئاسانەت بېداركەردە بۆ (د، ل6)

جاروبار جى پەنجەي شىعەركانى بېسارانى لە شىعەركانى مەولەۋىدا بەدى دەكەين، مەولەۋى دەلى:

جەمىنت زەجمەت نىگام كىشايۆ

كەف پات ۋەخار دىدەم ئىشايۆ (د، ل7)

بېسارانى دەلى:

مەۋاجە موژەت، تىژ تەردەن جەخار

پاي گول ئەندامم مەدەرۆ ئازار (75، ل83)

لە شىعەرىكى تىرىشدا، كە ھەر بۆ شېخ عەزىز نووسراۋە، تېھەلكىشى نىۋودىرى بېسارانىيى كىدوۋە:

بېسارانىيەن نە تۆي فەردى من:

"خەم چەنى خەمان زوو مېۆ ساكن" (د، ل436)

مهولهوی ههندی وینهی تهقلیدیش به کاردینی و، به لام به شیوهی جیاجیا به پیژ و دهوله مهندیان ده کا. له غه زهلی "های شه مان!..." (د، ل 493 – 499) دا، که ههندی زاراهوی تهستیره ناسیی تیدایه: ئاسمان، بورج، ستاره، ئهوج، خورشید، سهعدی ته کبه⁴⁸ هتد شیخ عهزیز به خۆر و فهقیکان به تهستیرهی دهوری دهچوینی ههر لهم شیعهردا دهلی:

ها نه گو شهی ئهوج خانهی شه ره فلدا⁴⁹

نوور ئهفشانی شهن وه ههر ته ره فلدا (د، ل 495)

ئهو وینانهی، که باسی سهختی و ئازاری نه خوشییه کهی شیخ عهزیز، زۆر کاریگهر و به هیژن:

یانئ تهو بالایی توول عه ره عه ره تهرز

مه شنیه وه باد سوب سه جهری لهرز

چین که فتهن نه رووی پيشانی شه چون سیم

چون زنجیره ی ئاو وه سنوی نه سیم

نیم نیگاش هه وهس دل دوزیش نییهن

نازش دل به ریش جه خاتر شییهن

ئاو لهش هوردان لال یه مانی

وینهی گو ی حویاب ئاو حه یوانی

باغ مه حبو و بیش جه سهر تا دامان

جه وهیشومه ی دهر د خه زانش تامان

⁴⁸ مه بهست تهستیره ی موشته رییه .

⁴⁹ شه ره ف لای پیازییه کان نمره ی نۆزده یه می بورجی حه مه له .

دەخېلىم، شەمال! ۋەي گىشت دەرد دەۋە
 شۆۋە خىزمەت شى ۋەي دوۋى سەرد دەۋە
 دل جە "دەماۋەند" گەۋ بەرد دەۋى
 دىدە دانەي رۈب رېۋەند ۋەرد دەۋى
 ۋاچە، كەفارت بەژن بالات بۆ

نەسىب رەقىب خان ئالات بۆ (د، ل 496 – 497)

نامە شىعەرىيە كانى مەۋلەۋى غونەي لىرىكاي بەرز و نەمرن. (40) غەزەلى تىرى لەم بابەتەي ھەن، كە نە لە پەراۋىزى دىۋانە كەۋ، نە لەۋ سەرچاۋانە دا، كە لە بەردەستى مندا ھەن، نە نووسراۋە بۆ كىن و بە منىش ساغ نە كرانەۋە. مۆتىقى ئەم غەزەلانە و شىۋازى ھونەرىيان ھەر لەۋ غونانەۋە تىكەن، كە باسەم كەرن، باسى دوۋرىي لە يارو برژانگى چاۋى نىرگس و لاشەي ۋەك پووش لىتھاتۋى دەم باي شاعىرن (د، ل 17 – 19). دللى لە نىۋان شەپۆلى فەناۋ (خەۋف) و (رەجا) دا بە گىرماۋە و لەشى بە دەست ئازارى دوۋرىي لە يارەۋە بوۋە بە خۆلەمىش، خۆي بەۋ پىرەژنە دەچوۋىنى، كە بە گۆلەپەك پەتكەۋە دەپۋىست (يوسف) بىرپىت، ئەمىش پىي ۋايە سەرمایەي بە يارگە بىشتى، لەۋەي پىرەژن زۆرتەر نىيە (د، ل 27 – 28).

ئەم غەزەلانە بەرھەمىكى دەگمەن و تايىبە تىي شاعىرن. ھەندى پەمىزى تەقلىدىي ۋەكو پەقىب و قاسىدىان تىدایە. شىعەرى بىسارانىي تىپەل كىشى ئەۋانەي خۆي كەردوۋە و بەلام ھىز و پىز و گىيانىكى ھونەرىي بەرزى بە بەردا كەردوۋن.

هەندى له خەسپەتە ھونەرییە تایبەتییەکانى

لیریکای مەولەوى

غەزەلەکانى مەولەوى ستروکتورەى تایبەتییى خۆیانىان ھەبە و جیاپە لە ھەندى نمونەى غەزەلى کلاسیکی کوردی، کە ھەر بەیتەى زۆریەیان مانای سەرپەخۆی ھەبە. لە شیعری مەولەویدا بەیتەکان بەیەكەو بەستراون و یەك یەكترى تەواو دەکەن. ھەموو غەزەلیکی کۆمپازیسىای خۆی: سەرەتا، ناوەند و کۆتایی ھەبە.

لە سەرەتای غەزەلەکاندا شاعیر پرووی لە خوینەر دەکات و وریای دەکاتەو و سەرنجى بۆ لای خۆی رادەکێشى و سۆز و ھەستىکی تیدا دەورووژینى. زۆرجار بۆ ئەو کاتى شیعەرە کە بە شێوەیەکی دیاریکراو دەست پى بکات دەلى: "نیمشەو، ئیمسال... ھتد" بەپێچەوانەى گەلى لە شاعیرانى دیالیکتى گۆرانىیەو، مەولەوى تەعبیری یەكەمى نیویەتتى یەكەم زۆر دووبارەناکاتەو⁵⁰.

ھەندى جار لە کۆتایی غەزەلەکانیدا، وەکو شیعری تەقلیدی پەنا بۆ ساقى دەبا. مەولەوى کەم لە دوا بەیتى شیعەرەکانیدا، نازناوى شیعری خۆی (مەعدووم) دینى، جاروبارىش لە شوینى تری غەزەلەکانیدا دى.

⁵⁰ بۆ نمونە ئەم دێرە شیعەرى بېسارانى دەھینمەو:

Payiz amawe, payiz amawe
Ewdî new payiz, ce no amawe
(75، 48).

هونهری تیهه لکیش و ئاماژهی شیعی شاعیرانی تر، ههروهها ئایهت و هه دیسی به دهستووری شیعی کلاسیکی به کارهیناوه.

شاعیر به شیوهیه کی بنه رتهی کیشی ده په نهجیهی، که کیشیکه تاییه ته به گۆرانیی فۆلکلۆریی کوردی، به کارهیناوه. خه سیه تیهیه کی هونهریی زۆر به رزی شیعی مهولهوی ئه وه هارمۆنیاییه، که له موسیقای ناوه وهی شیعه ره کانه وه، له یاری به بیت و وشه کردنه وه دروست ده بی.

مهولهوی بۆ هه ر بابته و مۆتیفه ئاوازی شیعیی تاییه تیهی هه یه، له م تاکه وه زنه شدا، ئه وه گه لی وه ستاکاری نوواندوه و په نگا ورهنگی کردون:

1- کیشی ده په نهجیهی، که ئیستیک له ناوه راستیدا هه یه، 5 + 5:
Hamderdan êşê, hamderdan êşê
Pêmewen êşê, çi terze êşê
(.د، ل482)

2- جار جار هه ر پینج په نهجیه و واتایه کی سه ره خۆی هه یه:
Leyl asa nazê, şîrîn cemaîê
(.د، ل482) Mecûn niyazê, Farhad ehwalê

3- ئه مه ش جوړیکه دوو ئیستی به م شیوهیه:
5+2+3 5+2+3
Xan u man xamoş, bê to, rôlê rô
(.د، ل100) Etfalan medhoş, be to, rôlê rô

4- ئه وه ی پیشوو به شیوهیه کی تر:

5+3+2 5+3+2
 Gûzergey cîlwey, Leyl bêhed bew terz
 (208 ل، د) Zayeley Macnûn, je êd red bew terz

5- زۆر جاریش دوو ئیستییه کی لەم جوۆری ههیه:
 5+4+1 5+4+1
 Pey êqîdew dîn, musûlmanî, dad!
 (101 ل، د) Pey şêwey şîrîn, newcewanî, dad!

6- جاروبار هەر ئەم کێشه، سی ئیستی بهم شیۆهیه تیدا درووست کردووه:
 3+2+2+3 3+2+2+3
 Weheren sawzen awen serkawen
 (472 ل، د) Hajey wefrawen, şaxey şetawen

7- بیان ئەم چهشنه:
 2+3+2+3 2+3+2+3
 Bezmen, şadîyen, êysen, nîşaten
 (473 ل، د) Keyfen, şoxîyen, şewqen, heyaten

8- ئەمهش شیۆهیه کی تره:
 2+3+3+2 2+3+3+2
 Sengen, kosaren, serkowen, herden

(473 ل، د) Xemen, meynetén, zuxawén, derden

مهولهوی قافییهی شیعره کانیشنی جۆراوجۆر کردووہ:

1- سه رجهم قافییه کانی تاوان: a-a, b-b, c-c

Saqî, mey hey dad! Muxenî çengê!

Neyçî, hey fryad, mutrîb ahengê!

Germî mey, newa w kizey def u ney

Têkei bo çenî zayelew wey wey

Waçdê çi wadey nişîngey tengen

(95 ل، د) Yaran çemeña bira dirangen

2- ههندی جار بهیته کانی ته نیشته یهک له غه زه لیکدا به قافییهی aaaa نووسراون:

Cay naxûn we xûn ew gonay bêgerd

Îşaret we mang meynetî dil kerd

Şîrînî qamet qîyamet ne werd

(111 – 110 ل، د) Selây ferzî berg azîyatî awerd

3- ههندی جار ئەم پارچانه تا ههشت دیر یهک قافییهیان دهیته aaaaaaaaa:

Sema! daranen, Sema! daranen,

Zerdî rêng ne rûy welgî daranen,

Temen gerdelûl, baden, baranen,

Bêzîyay wargey ser kosaranen,

Heway sîyamal wêney caranen,

Pey semtî Zehaw zerdew yaranen,

Hew hew u bew bew telmît baranen,

(307 ل، د) Germî bezmî nezim ser hewaranen,

4- هەندى جار قافیەى a-b-a-b ى هەیه:

Feryad ce şorey erzî çarey min
Her sewzey mürad min nadîyaren
Dad ce heway şüm bed sitarey min

(د، ل 69) Her newgûlaley min ne pêwaren

5- مەولەوى لە سەرەتا و ناوەندى دپره کانیشتدا قافیەى درووست کردوو:

Bezmen, şadîyen, êyşen, nîşaten

(د، ل 473) Keyfen, şoxîyen, şewqen, heyaten

6- مەولەوى ردیفى سادە و ئالۆزیشى هەیه:

Perdey sebûrîm difya, rôle rô!

(د، ل 100) Rîşey cergekem bifya, rôle rô!

یان ردیفى درێژ:

Telmît sîyapoş bê to rôle rô!

(د، ل 101) Xatûnan medhoş bê to rôle rô!

لیریكای مەولەوى پرە لە وینەى بەرچاوى پلاستیكى كە لە ناسكتیرین و وردترین
دیمەنەکانى ژیانەوه داهینراون و بە شیۆهیهكى ئۆرگانى لە گەل هەست و ئەندیشهى مرۆفدا
تیکەل بوون. ئەمەش خەسیهتییەكى زیاتر تاییهتیی نامە شیعرییهکانى مەولەوین. هەندى
وینەى هەست پیکراو و مەعنهوی تیکەل: "من وه دار کۆلەك خەمان مزانى" (د، ل
125)، "دەرگای مەینهتان جای ئەدامەتەن" (د، ل 239)

"نیشتهى گۆشەى تار نمازخانهى دەرد"

روو نه پای میحراو هه ناسان سهرد" (د، ل 154)

"چون دوو نه رووی دل پهری خاویران

تهم جهم بی نه رووی ئاوان تاویران" (د، ل 488)

"نهر هه لای ره مهق مه ندهن وه ته نش

بی مه یلیت لیباس که ردهن به دده نش" (د، ل 276)

"چه مان هه م قامهت که یفیم خه مبارهن

زه ردی نه رووی دل زه وقم دیارهن" (د، ل 184)

"گوشه ی ئاته شخان دله ی پر جه ئیش

پزیسکه ی داخان ئایر وهدا ئیش" (د، ل 365)

"جوراب چون من زامان نه سه رفته

وه سه ربه نه ی پای ئیستیغنا که فته" (د، ل 157)

له مه و بهر له سیستیمی وینه کانی وه سپی سرووشت دواين، به لام وهك وترا سرووشتی کورده واری له هه موو بابهت و ژانده کانی غه زه لی مهوله ویدا پهنگی داوه ته وه. زۆر جار وه سپی سرووشت ده بیته ریگا خوشکه ری غه زه له کانی، یان چوار چیپوه و سکی چیان بو دهنه خشیینی.

ئه ندیشه و باری دهروونی مرۆف و ده پرینی به هۆی دیارده کانی سرووشته وه، شیوازی هونه ری باوی شیعه کانی مهوله وین و چریان ده کاته وه و تابلوی ئه لیگۆریمان بو دروست ده کات:

"شنۆی ره شه بای زووسان هیجران

سه رچله ی عه یشم که ردهن وه بو ریان" (د، ل 129)

"باری ئه گهر هه ور ئه لتاف باری

پەي مەدەد كاری وە دلدای باری" (د.، ل 123)

"كۆتەلەي خەفەت نەسەر كاوەي دل"

مەزرەعەي شادىم كەردەن بى حاسل" (د.، ل 130)

"كای دلم نە گىچ مەوج فەنادا" (د.، ل 26)، "بۆي گولالەي دەرد دل بەر عەزىزەن"

(د.، ل 43) "گا نیش دووری مەدۆم ژار مار" (د.، ل 390)، "سپیی شکۆفەي پیریم

دیاریدا"، "باقەي زویری و زاری و دلگىریم" (د.، ل 458)، "لەرزەي سەد تەرزەي

سەرزەي دیاران خەندەي شکۆفەي نەمامان داران" "شنىای هەلەلان وە کۆھ نووردا" (د.،

ل 492)، "وەر نە من لافا و تاوانان بەردەم" (د.، ل 24). چەم، شەتاو، وەفراو، نەمام،

گول، دەریاچە... هتد. ئەرکی هونەری جیا جیا دەگرنە ئەستۆ و بەهۆي ئەمانەو شاعیر

وینەي بەراوردکارانە درووست دەکات:

"خەم نە سەر جۆي هون سارای دل جەم جەم

بارچنى چون فەوج قافلە کەي عە جەم" (د.، ل 43).

"گەرمیم تاف ساف وە سەر تەندەردا

بەستەن وە پرووی تاش نیمە کەمەردا" (د.، ل 453)،

"جۆي چەمەي شەوقم هەم یەخ کەردەوہ مەزرەعەي هەستیم شەلته بەردەوہ"

(د.، ل 437)، "تازە بسانۆ و زوو جە جۆي مەیل" (د.، ل 302). "قەلای ویرم سەیل

هونناو بەردەبى بۆرج ناگاییم ویران کەردەبى" (د.، ل 152)، "غەواس دانەي

دەریاچەي موشکول" (د.، ل 237)، "لوخت ساي کۆلەي سارای دەرد لەیل" (د.، ل

376)، "دل نە گەردەلوول بى پەرداخییەن" (د.، ل 39)، شاعیر تەنانەت ئەو وینە

وهستاوانه ی دهخاته گه پرو جموجوول، به تاییه تیش به هوی با، چه م، لافاو، مهل، که بزێوو
 نه سه ره وتوون: "جه سته م که رد وه بوول، شه مال بهرد په ی کو" (د، ل 25)،

"بال نمدهۆ تهیر ته حریر وه هه مدها

گا وه پرووی رۆ مدها، گا وه عه جه مدها" (د، ل 122).

ره مز و زارای سو فیه کان له وینه کانی مهوله ویدا، گیانیکه مهوله و بیانه یان به بهردا
 ده کری و به شیوه یه کی گه شه سه ندهو هۆنراوه کانی قوول و به رفراوان ده که ن. شه
 ئیستیعارانه ی به هوی مه یه وه دروستی کردوون جوړاوجۆرن، بو نمونه:

"چۆن نه دان شنۆی مه زه ی مه ی داران

بدیه چۆن وه تۆی لۆنگی مه و یاران

زوانه که ی سوژ، ده سه که ی ناله

بکیانو، ریتۆ، ره حمه ت پیاله" (د، ل 279)

"یاران وینه ی ساف مه ی، وه کامه وه

ویه رده ن، چون دورد هه ر من مامه وه" (د، ل 302)

له لیبریکای مهوله ویدا هه ندی غه زهل هه ن، که له سه ر ته وه ره ی وینه ی به ره جه سته و
 به رچاو دامه زراون، که هونه ر مه ند له سه رنجدان و نیگا کردنی دیمه نه کانی سه رووشته وه
 قۆزتوونیه ته وه و وینه ی لی دروست کردوون:

به ناباشیی بورج به رزه دیاران

سفید کاری که رد تا قچه ی موغاران (د، ل 278)،

چ شیرین زه رگه ر تۆف هه وای سه رد

گۆشواره نه گۆش نه ونه سامان که رد

په ی نیگای بالای مه حبووب بیگه رد

يەخ ئاينە گرت، تەم چارشىيو ئاۋەرد
 قافلە كۆچ كەردەن، بەرزەن دەنگ زەنگ
 وراڭ حوجرەي خان و جوود سەنگ بە سەنگ (د، 292)،

ئەم ھەولداڭ و كۆشش و گەرانەي شاعىر بۇ درووستكردى ئىستىعارە و لىكچوۋاندنى
 تازە و ئاساسىي سىستىمە و رېچكەيەكى تايىبە تىيان پىكھىئاۋە:

ئىستە ھا فەلەك كەلەك بەستەۋە

تۆرداۋ دووريش ھا وە دەستەۋە (د، 170)

چون ئارەزوۋى وەسل نە تۆي مەحرۇمى

تەندە بىت وە تان فەرد مەعدرومى (د، 102)

تەن چون تاي نەيەن نە تۆي جامەد" (د، 360)

يەكىك لە خەسىتە كانى ترى سىستىمى وىنەي لىرىكاي مەولەۋى، ئەو جۇرانەيە، كە

كار لە ھەست و ھۆشى خويىنەر دەكەن، بۇ نمونە:

"دېنت تۆشەي چەم، مەيلىت تۆشەي دل،

رازت تۆشەي گۆش، مەنزل وە مەنزل" (د، 6)، "نەيچى! من پەنجەي پاى نالەم

سفتەن" (د، 24)

"ھەۋاي زمستان خەمان بە تالەن

ۋەرو ھەرد دەرد دەروون خال خالەن،

ھاژەي تاف ساف شەتاۋگەي شادى

سوب مەيۋ نە گۆش ھۆش تازادى،

بۆي شىۋى شىيەي تاي چىۋور شەۋق

مىۋ نە دەماخ پىر پەرداخ زەۋق،

که یفمدا وەش وەش دەستەوستەیی گول

نە گۆشەیی کلای، نە پای دەشت دل" (د، ل 513 – 514).

یە کێک لە سەرچاوە کانی تری وینەیی شیعییی مهولهوی ئەفسانەیی رۆژەهەلات، رەمز و

مۆتیفی فۆلکلۆری کوردییە:

تۆ وینەیی بۆلبۆل مەست هەوای گول

من چون بایە قوش چۆل نەوای دل" (د، ل 119)،

هەندێ وینەیی تری هەن، که لە ژبانی رۆژانەو هەلقولان:

هەنارە کەیی دل پەر جە دانەیی ئیش

پیشییای کورەیی نار عەشق ویش

بە مهوادی موژگان سۆراخس کەرۆ

و هەرمیی نیشان دەماخیش دەرۆ⁵¹ (د، ل 322)

یان: پەژاردت شادیم جە بیخ ئاوەردەن

دووریت ریشەیی دل خەمە کەن کەر دەن (د، ل 108)

مەینەت چون توجار وە مەتای سەد تەرز (د، ل 149)

و دەستش نە گێجاو تەنورە کەیی دەرد (د، ل 241)

جاروبار لە هەندێ دیمەن کەرەسە و تفاقیی لیک نزیکی دەروپشت و ژبان "سوزیتی

ئەلیگۆزیمان" بۆ درووست دەکات و ئەمەش یە کێک لە خەسیەتە باوەکانی لیریکی

مهولهوییه:

کوچ کەر دەن خاسان، چیهردی ئیلاخان

داوۆ وە هەمدا دیسان نە داخان

⁵¹ گوایه به هەناری پیشاو هەلامەتیان چاره سەرکردوو.

رږی هشر دووری گهردن بیگهردان
 بی واده پیر کهرد کاوان سهر ههردان
 ههور نهو زارزار کلاو نهو کلاو
 مه گیلنو ته سرین مه پرتو وده تاو
 ماچی تهویش دهره هیجرانیش وهردهن
 یا چون من بالای تازیز گوم کهردهن (د، ل 161 – 162)

په ری تو خاسه ن ههر شام تا سه حهر
 ههر ژماره ی وه سلن بالای دل بهر کهر
 نهک چون من وزوو وه هورناو نهسته
 خهم سیواک، نمای مهینه تان بهسته
 نیشته ی گوشه ی تار نمازخانه ی دهره
 روو نه پای میحراو هه ناسان سهره
 وه ی وزوو و نما و وه ی سیواک وه
 جه ی گوشه ی میحراو مزگی ی پاکه وه
 دانه ی مه رجانی ههرس مه هجووری
 هونمای تای کرژ رشته که ی دووری
 په ی ژماره ی زیکر کرده ی نیش و نیش
 کافیه ن دیده م ته زیبحم په ی چیش (د، ل 154 – 155)
 هامرپاز ناخ و داخ، ناله ی نهوای نه ی
 دل که باب، چه م جام، خهم ساقی، هورن مه ی

تۆ ئالوودهی بهزم جهرگهی هام فەردان
 کهیف مهی، سوحبەت گرووی هام دەردان
 ئەو سەبوون سفتەیی پێ داخ بێ پەرداخ
 تۆ بۆ شنۆی بای تیلاخ نە دەماخ
 ئەو تەشنەیی رای چۆن سای گەردەن پێ گەرد
 تۆ سیراو نە پای وە فراوان سەرد (د، ل 140 – 141)

هام فەرد نالەیی دن، سەیرانگە ستەم
 هام دەرد دووی دەروون، خەم بەرکەر کۆی خەم
 تۆ خاسەن نەوتوون سەرو سەراوان
 خەم مەدی وە باد شنۆی سەرکاوان
 گا چون بۆی نەسیم وە پروری شەتاودا
 گا چون گۆن نە پای چوپرەیی وە فراودا (د، ل 146)

له لیبریکای مهولهويدا زاراوه و وشه‌ی جوړاو جوړ هەن: هی تەقلیدی، ژیان، فەلسەفی و سوّفی، هەروەها گەلیتک وشه‌ی عەرەبی.

له نامه شیعرییەکان و غەزەله شه‌خسییەکان و ئەوانەیی بۆ بۆنە و مونا سەبەت وتوونی، زیاتر زاراوه‌ی تەقلیدی بە کارهێناوه: چاوی مەس، زولف، برژانگ، سنه‌ویەر، دن، بەژن، جوانی، یار، دووری، قاسید، رەقیب، هەناسە، فرمیسک، تازار، زام، غیرەت، بێ ئارامی، سکالا، دوژمنایەتی، گوناھ، ئارەزوو، ئومید، زەردەخەنە، ژوان... هتد.

شاعیر بە شیۆدیەکی فراوان وشه و زاراوی لە دەروپشت و ژیان کوردەواری بە کارهێناوه و بناغەیی فەرھەنگیی شیعی کوردیی پێ دەلەمەند کردوو، بۆ نمونە:

شەتاۋ، شەپۆل، ۋە فراۋ، چەم، كانى، گەرداۋ، دەشت، ھەرد، كاۋان، كىتو، دۆل، نىشيو، گيا، پىۋوش، نەمام، درەخت، چل، نەرگس، گولالە، ۋەنەۋشە... ھتد ئاگر، بلىسە، چەخماخە، بلاچە، باران، تەم، ھەور، بەفر، زوقم، سەھۆل، پەلكەرەنگىنە، رەشەبا، سەدا، تىشك، پۆشنايى، خۆر، ئەستىرە، مانگ... ھتد.

ھەندى ۋشە تىرى ۋەكو: كۆشك، جادە، مزگەوت، منارە، مىحراب، خەيمە، سىيامال، كەزاۋە يان نامە، فەرد، قافىە، كىتاب، دەفتەر، زانست، مەعارىف... ھتد. ياخود ھى فەلسەفە ۋ سۆفىي ۋەكو: بىر، لوتف بارى، ئەبەد، خەوف، رجا، حالات، سەرحەلقەي زىكر، باۋەر، ئاين، گومان، بىنايى، سەفا، ساقى، مەي... ھتد.

جگە لە مانەش گەلى زاراۋەي عەرەبىي ۋەكو: فىكرى بكر، ماسواك، قديم، نور... ھتدو گەلىكى تىرى بەكارھىناۋە.

لە زىيانى دىھات ۋ كۆچەرانىش گەلى ۋشەي ھەلبىزاردوۋە ۋ گىيانى شىعەرىي بەبەردا كردوون.

بە كورتى ئەمە ھەندىك لە بابەت ۋ ناۋەرۆك ۋ خەسبەتە ئىستىتىكى ۋ ھونەرىيەكانى شىعەرى مەولەۋى بوون، كە گەۋاھىي دەنگى تايىبەتى ۋ ئەو دنيا ھونەرىيەن، كە لە شىعەرى كوردىدا خولقاندوۋىتەتى. ئاشكرايە مەولەۋى زاناۋ پرووناكېرىيىكى گەورەي سەردەمى خۆي بوۋە ۋ ئاگادارى بارى كولتوروى ۋ زانستى ئەو سەردەمەي نەك ۋلاتى خۆي، بەلكو سەرجەم كولتورى ئىسلامىي پۆژھەلات بوۋە. گەلى رېچكە ۋ جۆگەلەي ھونەرى ۋ ئەدەبىي پۆژاۋنەتە پرووبارى شىعەرىيەۋە ۋ كردوونى بە يارىدەرى داھىيانى ئەم بەرھەمە بەرزە، بە پاگوزارى لە ھەندىكىيان دوام، بەلام لە بەشى داھاتوو — چوارەمدا دەمەۋى ھەندى دەربارەي تەئسىرى شىعەرى گۆرانى ۋ فارسى ۋ سۆفى لەسەر مەولەۋى ۋ كارتىكردنى بەرھەمى ئەم لە بەرھەمى شاعىرانى دىالىكتى گۆرانى ۋ كرمانجىي خواروو بدوئىم.

به‌شی چواره‌م

سه‌رچاوه‌کانی شیعی مه‌وله‌وی و

کارتی‌کردنی لیری‌کای له شیعی کوردی

مەولەھوی و شیعری بە دیالېكتى گۆرانى نووسراو

بەرھەمى مەولەھوی، كە لووتكەى شیعرى گۆرانى و دوا قۇناغیشییەتى، دیاردەییەكى لە خۆدەبوو نییە، چەندین سەدە پېش مەولەھوی شیعەر بەم دیالېكتە ھەبوو و پەردەى سەندوو، بەلام زیاتر لەسەر دەستی ئەمدا گەییووتە ئەو ئاستە بەرزە. مەولەھوی گۆش و پەروەردەى شیعرى گۆرانى بوو، بۆیە توانیویەتى بە وردى و قوللى لىسى تى بگات و بە بەھرە و توانای داھىنانى تاییەتییى خۆى دنیایەكى بەرین و رەنگینی لى بخولقییى.

ھەر لەم روانگەییەو، پېم وایە، ئەم رایەى مامۆستا عەلەدەین سەجادی، كە دەلى: "ئیمە ناتوانین بلین مەولەھوی دیدەنیى لە مەلكە جوانپۆی و ئەحمەد بەگى كۆماسى کردوو، یاخود گۆچكەى بە شیعرى مەلا مستەفای ییسارانى ئاشنابوو، ئیتەر لەمەو سەرەوژوور بۆتەو بۆ گومەزى بەرزى بارەگای شیعەر، چونكە خەيالى مەولەھوی، پارێزى مەولەھوی بۆ وردەکاریى شیعەر گەلى بەرزتر بوو، لەو كە ئەمانە پېشەنگى خەيالى شیعری مەولەھوی بوویتن" (92، ل282) — لە گەل واقیعدا یەك ناكەونەو. راستە شیعرى مەولەھوی لە چار شاعیرانى پېش خۆیدا لە ئاستىكى ھونەریى گەلى بەزتردایە، بەلام ئەمە مانای ئەو نییە، كە گۆیى ئاشنای بەرھەمى شاعیرانى پېش خۆى نەبوو و ئەم پەرەپێدەرێكى ھەلكەوتوو بەرھەمى ئەوان نەبوو و شیعرى ئەوان نەبۆتە سەرچاوى سرووش و دەولەمەندکردنى پاشخانى كۆلتووریى شاعیر. چونكە ئەو رایەى سەجادی ھەر لە گەل رەوتى میژووئى ئەدەبى و كۆلتووریدا ناگوئى و ئەگەر ھەر بەسەرپېش سەرئىچكى شیعرى مەولەھوی بەدەین رایەكى پېچەوانەمان لا گەل ئە دەبى. من لێردا لە مەسەلەى

شیعری گۆرانی و تهئسیری له سههر مهولهوی و جی پهنجهی ته میش له سههر شاعیرانی سهردهمی خۆی و دواتریش ده دویم.

ئه گهر سهیری دیوانه که ی مهولهوی بکهین ده بیسین چه ندین جار شیعری بیسارانی تییهه لکیش کردوه، بۆ نمونه (د، ل 71، 107، 300، 522... هتد)، ناوی ته حمه د به گی کۆماسیی هیئاوه و شیعری بۆ وتوه، باسی ته قینی وه لی دیوانه ی کردوه. ههروه ها مه حروومی شاعیر، شیعریکی خۆیی له گه ل هۆنراوه یه کی خانای قوبادیدا بۆ به راورد بۆ ناردوه. نامه ی به شاعر بۆ شاعیران، بولبول ومه لا نیزام ناردوه. ته م قسانه به لگهی شه ون، که مهولهوی به شیوه یه کی بزۆزو نه سه ره وتوو له گه ل ده ور به ره ته ده بییه که ی سهردهمی خۆیدا جوولا وه ته وه.

له خۆیندنه وه ی دیوانی شاعیرانی گۆراندا، شیعری بیسارانی لای مهولهوی له هه موویان نازیز و کاریگه تر تر بووه. گه لی جار شیعری ته می تییهه لکیش کردوه و هه ندی وینه و زاراوه ی لی وه رگرتوه و به خامه یه کی مهوله وییانه گیانیکی تری به به ردا کردون. هه ندی غه زه لی مهولهوی، کاریگه ریی ستروو کتوره ی شیعه رکانی بیسارانیمان پیوه دیاره، بۆ نمونه جاروبار بیسارانی له سه ره تای غه زه له کانیدا (تیمشه و) ی به کاره یئاوه (75، ل 17، 19، 21... هتد)، مهوله ویش هه مان کاری کردوه: (د، ل 19، 21، 37، 39، 44...). یان "ئارۆ - ئیرۆ" لای بیسارانی له م شیعه رانه دا هه ن (75، ل 31، 33، 34)... مهولهوی "ئیمسال" ی به کاره یئاوه، (د، ل 45). مهولهوی له چاو شاعیرانی ته م دیالیکتهدا، که متر ته عبیری سه ره تای شیعه رکانی دووباره ده کاته وه، هه ر چه نده له چه ند غه زه لیکیدا هه یه، بۆ نمونه (د، ل 307، 310، 342، 346...).

لیردها به راوردی هه ندی له شیعری بیسارانی و مهولهوی ده که م:

بیسارانی:

تیسټه لیتلوی ټهو نه دینمهن
 جهو پهی ټاهی سهر د زاری و شینمهن
 تیسټه پهی دووری قیبله مهنالوو
 گهر د پاو پالاش و همزه مالوو
 یه خهیلې و هخته، لیم نادیاره
 نه شهو خاوم ههن، نه رږم قهراره (75، ل 18)
 مهولهوی:

خادمیی توریته نازک ټه ندامان
 پهی دیده و موژگان مه عدوومی ټامان (د، ل 363)
 نه شهو راحه تم، نه رږ دلشادم
 شهو زولف و رږ پروت مه وزو ټهو یادم (د، ل 235)

وهش ټامای وه خهیر ههی بهرگوزیده
 بږ نه جای مهردوم جاگر نه دیده
 خهیلین بینایی جه دیده م ره مان
 بهل سولحشابتو بینایی و چه مان (د، ل 475)

ههر دوو شاعیر وینهی لیتلایی داهاتنی دیده و خاکی بهرپی مالینیان به کارهیناوه.
 بیسارانی له تاو دهردی دووری لیتلایی دایهت، بهلام مهولهوی دلشاده بهوهی دواي ټهوهی
 بینایی نه ما یار به ته نیا له چاویدا ده بیټ و ره قیبتکی لی پیداناییت. ههروه ها له ماخولیا
 و بی ټارامیی شهو و رږ به دهست ټه قینهوه دواون.

هه ندی بابته تی تری وهك یهك لای هه ر دوو شاعیر هه ن، بو نمونه جه ژنی قوربان.

بیسارانی دهلی:

چراغ قوربانه ن....

ئینه عیدی نو جه ژنی قوربانه ن

زه مزه مه ی ته وحید رای حاجیانه ن

قوربانیه ی قوربان ته مرئ سبحانه ن

دارا و نه دارا مسکین و دهرویش

مه که رو هه رکه س قوربانیه ی په ی ویش

توچ ته من به ره به قوربانیه ی گاه

به قوربانیم که، چون خه لیلولا ه 52 (75، 97)

مهولهوی:

قوربان! قوربانه ن، جه ژنه ن، شادییه ن

دهس نه گه رده نه ن، روئی نازادییه ن

هه ی دهس بو س، دهس بو س وهش نیگارانه ن

خه ییر، پابو س، پا بو س خاتردارانه ن

کون کوشتی و بار دنی گول جه مینانه ن

هه ی سه ر، هه ی ته رواح، دل خه مینانه ن

⁵² ناشکرایه مه به ست له مه سه له که ی چه زه ته ی ئیسماعیل و ئیبراهیمه .

ھەر كەس گىيان ۋە كەف پاي نىنگارىيەن
 ھەر يەك قورىيىنى ۋە فادار تىيەن
 پەي قورىيان كەردەي نالەنەي رەنگ بەي
 چىش مېۋ تەر بەي؟ ۋەي پەي مەن تەر نەي
 ساتويىچ مەن ۋەرە، ۋە قورىيىنى كە

مەن ۋە قورىيىنى راي رەببىنى كە (د، ل 348 – 349)

ئەمە ھەرىكە مۆتىفە لە ھەر دوو شىعەرە كەدا، بەلام لە پروي ناۋەپۆك و چ لە پروي شىۋازى شىعەرىيە، دېرەكانى مەولەۋى قول و چرو پېماناترن، بە ئاۋاز و سەداترن لە گەل خويىندە ۋە ياندا ھەراۋزنا ۋە زاۋەژاۋى پۆژانى جەژن ۋە قەربالغىمان بەياددېتەۋە، ۋىنە بە دۋاي ۋىنەدا دى و تابلۇيەكى نەخشاۋمان لەبەر چاۋدا قوت دەيىتەۋە ۋە ھەست بە تەدارەك، شادىي پۆژى جەژن دەكەين. لە دۋايىشدا بە چەند ۋىنە ۋە ئىستىعارەي تايىبەتتى ۋە كو: "پا شىكستەي بەرد ھەرد دەرد، چەم كۆر مەينەت... " غەزەلەكەي كۆتايى دىنيت لە پيشدا خۆي ئامادە كەردۋە، قورىيىنى رېي ئەشقى يار، بەلام دۋايى دەكەۋىتە سەرزەنشتى خۆي ۋە تەۋازغىكى زۆر دەنۋىنى ۋە دەلى:

مەعدوومىي بەدبەخت ناتەمامەنى
 راسەن بى دەۋلەت خەيال خامەنى

....

قورىيىنى مېشيو جە عەيب بەرى بۆ
 فېدايى پەسند راي دلبەرى بۆ
 تۆ پا شىكستەي بەرد ھەرد دەرد
 چەم كۆر مەينەت، تەن زايىف، رەنگ زەرد

خه یالیت که ردهن، جه رووی نادانی

چ لایق وه تۆن روتبهی قوریانی (د، ل 350)

یه کیک لهو بابته تانهی لای ههر دوو شاعیر ههیه، وهسپی سرووشته، به تایبه تی وهسپی

پایز، بیسارانی دهلی:

پایز نمانا....

نیشانهش به باد ستهم نمانا

خه تی غه زه بناک خه زانان وانا

پهل پهل و زارزار رووی خاک شانا

چن سه رتاپا سهوز وینهی سههیدان

چن بهرگ هوونین وینهی شههیدان

چن بیماره که ی بهرگ وه هوونه وه

مدرابی چون کۆی بیستوننه وه (75، ل 49)

لیردها بیسارانی گیانی مرۆقی به بهر سرووشتدا کردوه، درهخت و گیاو گۆلی سهوز

به سههید و وهختی خهزان و گه لاریزانی سوورباو به شههیدانی سهرکهشی کیوی

"بیستون" ناسا دهچوینی. ههروهها ههست به هیمایه کی مهسه لهی شههیدبوونی

حسه یینیشی له دوو دیردا جیگه کردۆته وه، ئەم بهراورد و ئیستیعاره دینامیکیانه

دانسقه ییه که به شیعره که دهدهن. مهولهوی له وهسپی پایزدا دهلی:

چون وهلگ شادیی من وای دووریی لهیل

وهیشووم بهرد تهو ههرد نه ورشتهی سوهیل

گیج سهرکاوان جه سهردی بین کهیل

بۆ مهدان چون بۆی بی وهفایی لهیل

بىي دەس بىي چنار زىز خاتىر رېشى
بەل خاكىش كەرۆۋە سەردا پەي وئىش

كۆچ كەردەن خاسان، چىبەرى تىلاخان
داۋو ۋە ھەمدا دىسان نە داخان
رۆي ھەشەر دووربى گەردەن بىگەردان
بىي ۋادە پىر كەرد، كاۋان سەر ھەردان
ھەور نەو زار زار، كالاۋ تەو كالاۋ
مەگىلتو تەسرىن مەپنرۆۋ ۋە تاۋ
ماچى تەوئىش دەرد ھىجرانئىش ۋەردەن

يا چۈن مەن بالايى ئازىز گوم كەردەن (د، ل 160 – 162)

غەزەلە كەي مەولەۋى سەرەپاي ئەۋەي لە پروي ناۋەرپۆكەۋە دوو مەۋدای ھەيە ۋ سىرووش، زىيان ۋ مېتافىزىكا بە شىۋىيەكى ئۆرگانىي تىيدا تىكەلاۋبوون، لە پروي شىۋاۋى ھونەرىيەشەۋە تابلۋىيەكى تەۋاۋ كاملە ۋ بەراۋرد ۋ ئىستىعارەكانى مەولەۋى بە شىۋىيەكى ھارمۆنى ۋ گونجاۋ، لە ستروكتورەيەكى دارژاۋ ۋ چەسپاۋدا سەرجم غەزەلەكەيان پىكھىناۋە. مەولەۋىش دەستىكى بالايى ھەيە، لە گىيان بەبەر سىرووش كىردندا، دىمەنەكانى سىرووش دەھىنئىتە سەر راي ھاۋبەشىيى مەۋقە كىردن، باي دووربى لەيىل ۋ خەزان، ساردىي شىۋەكان ۋەي لەيىل، چنار خۆل بەسەر خۆيدا دەكا... ھتەد بە كورتىيەكەي پايزى كوردەۋارىي بە شىرىنى ۋ ھونەرمەندانە نىشانداۋىن.

ھەردوۋ شاعىر كىۋى "دەمانەۋەند" يان ۋەك سىمبۆلى دىلدارىكى كۆلنەدەر ۋ بە ئارام

ۋ سەر بە تەم ۋ خەم بە كارھىناۋە، بىسارانى دەلى:

تارۆ خه مانم چون "ده ماوند" بی

دیدهی قیبله م دیم، بهندی شه و به ندینم بی⁵³ (75، 31)

مهولهوی دهلی:

من و "ده ماوند"، شهرتمان که رده ن

ناد ته م و من خه م تا وه رۆی مه رده ن (75، 31)

جگه له مانه ش، لای هه ردوو شاعیر، مۆتیقی هانا بو شه ماڵ بردن، یان دووری له یاره وه و گه لی بابته تی تر هه ن. به لام شه وی راستی بی لای مه وله وی گه یشته و نه ته ئاستیکی هونه ریی زۆر به رزتر و له زۆربه یاندا ته داره ک و گیانی جوانیی هونه ری نه مری تیدا داگیرساندوون.

ته گه ر چاوتیکیش به به ره مه می بولبول و مه لا نیزام و فه خرولعه له ماو مه لای جه باری و شاعیرانی تری دیالیکتی گۆرانیدا بخشینین هه رچه نده زۆر که میشیان لی بلاو بوته وه، به لام به ئاشکرا، له رۆی وینه و هه ندی لایه نی هونه ری و شه و زارا وه جی په نجه ی مه وله و بیان پیوه دیاره. ته مه ش شه وه ده سه لینی، که به ره مه می مه وله وی له سه رده می ژیا نی خو شیدا کاریگه ربووه و پایه ی شایانی وه رگرتووه. بیگومان لیکۆلینه وه له م باسه ش ده رفه ت و شوینی خۆی هه یه و له چوارچیوه ی ته م کاره دا شه مه ودایه ی نییه.

⁵³ راستیه که ی وه زنی نیو دپری دووه م له نگ بووه؟! په نگه (بنم) هکه زیاد بی!

مەولەوی و شیعری کلاسیکی فارسی

ناشکرایە شیعری کلاسیکی فارسی لە خۆبەندنگا و مەلەبەندە کولتوورییەکانی کوردەواریدا یەکیک بووە، لەو سەرچاوانەیی، کە بایەخێکی زۆری پێ دراوە و خۆبەندراوە. زۆرجار شاعیرانی کورد ئەو کیشە عەرۆزییانەیان بەکارهێناوە، کە فارسیەکان لە شیعری عەرەبییان خواستووە. تەئسیری شیعری فارسی لەسەر ئەدەبی کوردی لە هەمە ئەدەبی و تورکی زیاتر بووە.

تا ئێستا لیکۆلینەوێهەکی زانستی بەراوردکارانەیی شیعری فارسی و کوردی نەکراوە، بەلام هەندێ هەولێ بچووک دراوە. عەلەدین سەجادی لە کتێبی "میتووی ئەدەبی کوردی" دا، چەند لاپەرەیهکی بۆ ئەم باسە تەرخان کردووە. (92، ل 640 – 650)، هەرەها د. ئەمین موتاپچی لە وتاری "شاعیرانی کورد و ئەدەبی فارسیدا"، باسیکی لە کاریگەری شیعری فارسی لە بەرەمه‌کانی مەلای جزیری کردووە (110، ل 5 – 30).

بێگومان یەکیک لە سەرچاوەکانی شیعری مەولەویش، کلاسیکی فارسییە. لێرەدا هەولێکی سەرەتایی و ساکار دەدەم، کە بەراوردی هەندێ لە شیعەرەکانی حافزی شیرازی (1325 – 1389) و مەولانا جەلالەدینی رۆمی (1207 – 1273) لە گەڵ شیعەرەکانی مەولەویدا بکەم و جی پەنجەیی بەرەمه‌می ئەم دوو شاعیرە و چۆنیەتی مامەڵەکردنی مەولەوی لە گەڵیاندا نیشان بدەم.

مەولەوی ناوی حافزی چەند جارێک لە دیوانە کەیدا هێناوە و دیوانە کەیی حافزی

گرتۆتەو، بۆ ئەوەی ئەم شیعەرەیی بۆ بیته‌وه:

مژدە آی دل کە مسیحا نفسی می آید

(د، ل 263)

که از انفاس خوشش بوی کسی می آید
 ههروهها ئاوا گفتوگو له گهل حافظدا دهکات:
 را "جهعفر ئاباد" ⁵⁴ ساری گهرم مهیل
 مه نزل شیراز شار سهودای عشق له ییل

خواجهی سهرحهلقهی به زمه که می نه له مست ⁵⁵

(د، ل 260)

دهماخ وه نه شنه می باده می فهنا مهست
 له یه کیك له لاواندنه وه کانیدا مهولهوی ئاوا روو دهکاته کۆچکردوو ده که:
 عارفان چ خاس پهی وه ههق بهردهن
 وه سیهت (حافظ) وه جا ئاوهردهن
 دهفتت نه په هلهوی مه یخانه کهردهن

(د، ل 53)

وه سههرا خاکندا سه بووی مه می مهردهن

سیبهی گه لی مؤتیف و وینه می شیعری حافظ له دیوانه که می مهولهویدا ههن، به لام به
 شیوهیه کی میکانیکی دووباره می نه کردوونه ته وه و شیعه کانی مهولهوی تاییه تییه تی
 خۆیانان له دهست نه داوه. زمانی شیعه کانی مهولهوی له رووی به کارهیتانی وشه و
 زارای عه ره بییه وه پاکترن. هه دوو شاعیر له کاتی بی ئارامی و سزاو خه مدا په نایان بو
 ساقی و مهی بردوو و شه رابی سو فییانه یان به ته نیا چاره سهه زانیوه. هه شاعیره و
 نامیری هونه ریی خۆیی ههیه، مهولهوی وه ک حافظ له سهه رتهای غه زه له کانیدا په نای بو

⁵⁴ گه په کیك بووه له شهرا.

⁵⁵ ئاماژه به بو ئه و ئایه ته می قورئان: "ألست بریکم؟".

ساقی نه بردووه. لیږه دا هندی لهو بهیتانهی هردوو شاعیر دینمهوه، که نزیکن له یه کهوه
و لینکچوونیان تیدا بهدی ده کریت.

حافز:

ساقی بنور باد برا فروز جام ما
مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما (131، ل 85)
می بیاور که ننازد بگل باغ جهان هر که غارتگری باد خزانی است
(131، ل 330)

ساقیا جام میم ده، که نگار ندهه غیب
کسی ندانست که در گردش پرکارچه کرد
مهولهوی دهلی:

ساقی، تینه بهزم وهسل یارانن
چهرخیچ هه رتو چهرخ هه رده جارنن
دهوری دهه وه بهزم وه بیالهوه
ژهنگ دل وه زاخ مهی بمالهوه
جامینمان جه دهس تو هم سهنده بو
فرسهتهن، نسیو نهک نمانده بو
(د، ل 47 – 48)

یان

جهی گوشه خاسته ر نییبهن مهسکه نی
ساقی گیان! نامان خومار تهشکه نی

سهوزهی خاک پاک یاران هام فورد

فره مان وه فهرش به زم ویمان کهرد

کهو سه وزه ی تیه میچ نه کام هه ردی بۆ؟

وه فهرش مه جلیس کام هام فهردی بۆ؟ (د، ل 432)

نزیکی می مؤتیقه کان دیارن، به لام هه ر شاعیره و به شیوه ی تایه تی خوی دهری پریون.
له بهیتی به که مدا حافظ دهیه وی مه ی دلّی رۆشن بکاته وه و ژیان بۆی پیکه نی.
مهوله ویش دهیه وی چیژ له ساتی خۆشیی هه لدانی پیاله ی مه یه که وه ر بگریت، چونکه
رهنگه جاریکی تر ناوا به خت میوانی نه بی. هه ر دوو شاعیریش ده یانه وی نه که ونه داوی
پۆژگار وه.

حافظ و مهوله وی قه له میان له شیعر دا وه ک ره زمی به هره ی شیعی به کاره ی ناوه. حافظ
شانازی به قه له مه که یه وه ده کات، که به هره و کارامه یی لی ده تکی، مهوله ویش گیانی
مروّقه به بهر خامه که یدا ده کات.

حافظ ده لی:

اب حیاتش ز منقار بلاغت میچکد

زاغ کلک من بنامیز ج عال مشرب است (131، ل 236)

مهوله وی ده لی:

خامه ی سه راویز نه چای سیایی

مه رپۆژ ته سرین شه کوا ی جیایی (د، ل 192)

یان

خامه شه ق وهرده ن دهم مه که رده وه

زارزار مه نالۆ وه دهم دهرده وه (د، ل 193)

نزیکې و له یه کچوون له گه لې وینه ی شیعی تری حافظ ومه وله ویدا همن، بؤ نمونه،
 وینه ی که شتی و دریا. حافظ خوی به که شتی ناو دریا ده چوینی، هر وینه ی که شتی
 مه بیسی لا هیه. مه وله ویش له وینه یه کی وادا مادی و معنه ویی تیکه لکردوه.
 هر دووک چاوه پروانی هه لکردنی بای واده و نومیدن، به لام هر شاعیره و به شیوازی خوی
 هم وینه یه ی کیشاوه. حافظ دهلی:

کشتی نشستگانیم ای باد شرطه برخیز!

باشد که باز ببینم از روی اشنارا (131، ل33 – 34)

مه وله وی دهلی:

بنیش نه گنجاو دریا ی بی پهیدا

نه گزشه ی حوجره ی سه فینه ی مهیدا

پرووت پرووت نه و جیلوه ی ستاره که راس

با خودا وه ئیخلاس، ناخودا مه ناس

تا باد مراد نه پیواره وه

که ی بلوت تاخر نه و که ناره وه (د، ل364 – 365)

هر دوو شاعیر ناو پریان له ژبانی ده وراثشینی داوه ته وه و وینه یان لی دروست کردوه.

حافظ دهلی:

مگر بتیغ اجل خیمه برکنم ورنی

رمیلن از در دولت نه رسم و راه من است (131، ل357)

مه وله وی دهلی:

په زاروت شادیم جه بیخ ناوهردهن

دووریت ریشه ی دن خه په که ن که ردهن (د، ل108)

مهولهویش ریچکهی حافزی له باسی پیریدا هه لگرتوه، حافز به شه رابی ماچ دهیهوی
گه نج بیتهوه، به لام مهولهوی داوای شه رابی یه زدانی ده کات.

حافز دهلی:

گفتم از لعل نوش لبان پیرا چه سود

گفت بیوسه شکرینش جوان کنند (131، ل 1156)

مهولهوی دهلی:

مهستی وه پیران جوانی مدۆ

هئیر دووباره ی زرانی مدۆ (د، ل 459)

دوو وینهی زۆر له یه کچوری تری هه دوو شاعیر پیشان ده دهین. هه دوو لا چاو به
شایانترین و پرۆزترین جیگای یار ده زانن. پیم وایه، مهولهوی گه لی شیرینتر و قوولتر نه
وینهیهی نه خشاندهوه "چاو - مال" هه کی حافزی به زکردۆتهوه تا ناستی "چاو -
نیشتمان" و دووری لیوه. حافز:

رواق منظر چشم من اشیا نه تو است

کرم نما و فرود ا که خانه خانه تو است (131 - 251)

مهولهوی:

مهوته نه که ی چه م دیدهش ها نه ریت

غهریبیی تا که ی بو وه ماوای ویت! (د، ل 27)

هه ندی لهو وینانهی مهولهوی به کاریه پیناون ته قلیدین و تاییه تن به سه رجه م شیعی
رۆژه لات، شاعیر جاروبار هه له قالبه ته قلیدییه که دا دووباره ی کردوونه ته وه، هه ندی
جاریش قولپییکی تازه ی داوه به خوینیان و جۆشیککی به به ردا کردوون، بو نمونه، وینهی

سولتان مهحمودی غهزنهوی و نهیازی گزیری، پیغهمبهر و نهبولهههب، یان نهفسانهی مارو خهزنه و جهمشیدی شای تیران... هتد.

حافز دهلی:

بار دل مجنون و خمء طرهء لیلی

رخسارهء محمود و کف پای ایاز است (131، ل287)

نهم وینهیه چهند جاریک له دیوانهکهی مهولهویدا ههیه. شیعریکیان بو مهحمود

پاشای نورسیووه و بهراوردیکی وای کردووه:

نهیاز هامراز ناله و ناخ و دوود

عهرزش ههن وه خاک ناسانهی مهحمود (د، ل23)

وینهی نهژدیهای پهپکه خواردووی سهرخهزینه، یان گول ودرک، که تهقلیدین و زور

بهکارهاتوون مهولهوی وینهیه کی شیعریی تازه و بیری نیشاندانی ههردوو پروهکهی ژیان:

شادی و خهمی لی دروست کردوون:

حافز دهلی:

درین چمن گل بی خار کس نجید اری

چراغ مصطفوی با شرار بولهب است (131، ل553)

مهولهوی دهلی:

تو نهو گول باغ مستهفهوی بی

گهنج خهزانهی مرتهزوی بی

گول عادهتشهن بی خار نمه بو

گهنج رهویهشهن بی مار نمه بو (د، ل98)

ههردوو شاعیر جهمشیدیان بهکارهیناوه:

حافظ:

قدح بشرط ادب گیر زان که ترکیبش

ز کاسهء سر جمشید و بهمنست و قباد (131، ل 661 – 662)

مه ولهوی دهلی:

دا به زم خوسره و شیرین وه هه مددا

جام دا وه سهر جهه، جهه وه سهر جهه مددا (د، ل 179)

مه ولهوی یاری به وشه ی (جهه) کردوه، چوار جاری به کارهیناوه، دوو جاریان مه بهستی جهمشیده، جاریکیان مه بهستی – جامی مهی و جاریکی تر مه بهستی له کومه ل و توقی خه لکه. حافظ "سه نه م" و "سه مه د" و "جه مال" و "جه لال" ی به کارهیناوه، (سه نه مه که ی لی دهرچی ته وانی تر سیفاتی خوان) جه مال بۆ نه رمی و جوانی و جه لال بۆ هیژ و شکوی خویه. مه وله ویش ته مانه ی به کارهیناوه.

حافظ دهلی:

گفتم صنم مشو با صمد نشین

گفتا بکوی عاشق همین و همان کنند (131، ل 1155)

مه ولهوی دهلی:

سه نه م په رست نیم، سه مه د ناسه نان

دووی کووردهی دهر وون شیوه ن راسه نان (د، ل 94)

حافظ دهلی:

خوش می دهد نشان جمال و جلال یار

خوش میکند عز و قار دوست (131، ل 392)

مه ولهوی دهلی:

سەرۋەشتم بەي وەسەف جە مالیتەوہ

باز ھەم بەي جیلوہی جە لالیتەوہ (د.د. ل32)

جگە لە مانەش، گەلی وینەو بەیتی حافز ھەن، کە لە شیعری مەولەویدا پەنگیان داوہتەوہ و مەولەوی بە شیوازی خۆی بە کاریھێتاون، بۆمۆونە، خاکی بەرپی و پێگای یار بە برژانگی چاۋ مالین، یان داواکردنی تیری دەستی دۆست، کە پەمزە بۆ خۆشەویستی و ئەشق بە ھەر دوو مەوداکە یەوہ، چ ھی دنیاپی و چ ھی یەزدانی. مەولەویش حافز ئاسا ناوی مەقامی حیجازی ھیناۋە و مەسەلە ی تايەتی: "الست بربکم" ی لە شیعری خۆیدا بە وینە تێھەلکیش کردوہ:

حافز دەلی:

از برای شرف بنوك مژہ

خاك راه تو رفتنم هوسست (131، ل297)

مەولەوی دەلی:

چەم بەي فەرش پات مۆژەش چون خارەن

بەلام چیش کەرژ چارش ناچارەن (د.د. ل186)

ئەم مۆتیفە چەندین جار لای مەولەوی دووبارە دەبیتەوہ.

حافز دەلی:

تیری کە زدی بر دلم از غمزەء خطا رفت

تا باز چە اندیشە کند رای صوابت (131، ل144)

مەولەوی دەلی:

تازینر وە مەرگت دل نہ خرۆشەن

ئارەزووی خەدەنگ پەنجەکە ی تۆشەن

خه یلیتیهن نامان تیره کهت نامان

نامان وه سه وره خت بیمار زامان (د.د، ل 54)

دەر باره ی مه قامی (حیجازی و عیراقی) حافر دهلی:

این مطرب کجا است که ساز عراق ساخت

واهنگ بازگشت ز راه حجاز کرد

مهولهوی دهلی:

موترب بهو نه غمه ی (شانازی) تهوه

یا بهو په رده ی پاک (حیجازی) تهوه

بو له ندکه ر دل سوز سه دای دلته نگی!

به لکم بیداریۆ جه ی خاو سه نگی (د.د، ل 460)

یان مه سه له ی ته وه ی، که یه زدان له گیانی مه خلوقاتی خویی پرسیه، تیا ته و خوی

ته وانه یان نه؟! حافر دهلی:

شود مست وحدت ز جام الست

هران کو چو (حافظ) می صاف خورد (131، ل 1389)

مهولهوی دهلی:

خۆ من هه ر جه زوو وه مه یلت مه ستم

هه ر جان فیدا که ی رۆ که ی (الست) م (د.د، ل 302)

یان هه ر وه ک حافر مه وله ویش هه ندی له دیمه نه کانی سرووشتی بو دهر برینی

خۆ شه ویستی و جوانی بیار خستۆته کار. زۆر جار له ناسکی و شیرینی بیار ده دوین،

نه‌ندیشه و ههستی خۆیان به به‌کاره‌یتانی دیارده‌کانی سرووشت دهرده‌پرن... با به‌رامه‌ی یار دینیی،... لاله و دلدار به‌راورده‌کرتین هه‌ندی وینه‌ی تری لهم بابه‌ته.

حافظ ده‌لی:

صبا وقت سحر بوئی زولف یار می‌اورد

دل دیوانه ما را ز نو در کار می‌امد (131، ل 892)

از رهگذر خاک سرکوی شما بود

هر نامه که در دست نسیم سحر افتاد (131، ل 701)

مگر تو شان‌زادی زولف عنبر فشان را

که باد غالیه‌سا گشت و خاک عنبر بو است (131، ل 381 – 382)

بوی مشک از ختن باد صبا می‌اید

این چه بادا است کز و بوی شما می‌اید (131، ل 1398)

مه‌وله‌وی ده‌لی:

بۆی یه‌خه‌ی سه‌حه‌ر په‌ی ده‌ماخ دل

مانۆ وه نه‌سیم جیب جه‌مین گول (،.د) ل 467)

نامه‌ی عه‌نبه‌ریۆت باد سویح تاوهرد

عه‌ترش زامه‌که‌ی کۆنم تازه‌که‌رد (،.د) ل 437)

جه‌و سه‌رده‌شته‌وه گولۆ و رپیزان که‌رد

سارا بۆی عه‌نبه‌ر سارا هه‌رزان که‌رد (،.د) ل 207)

سوب بۆی وه‌ش نه‌سیم چون هه‌رده‌جاران

مه‌دۆ نه‌ کاخ ده‌روون یاران (،.د) ل 383)

یان له باسی لاله و به کارهینانی ئەم گولەدا بۆ وینە و ئیستیعارە دروست کردن.
حافز دەلی:

نە این زمان دل (حافظ) در اتش طلب است

که داغدار ازل همچو لاله خود روست (131، ل 383 – 384)

مهولهوی وینە ی (لاله) ی لهو مهودا تهقلیدییهی حافزهوه گواستۆتهوه بۆ دنیاپیهکی

لیریکی و پیاڵیستی و بهراوردیکی زیندووی لی دروست کردووه، دهلی:

لاله گەردەن که چ تۆی دیدە رەشتەن

گۆیا عەکس یار وە رووشدا وەشتەن (د، ل 328)

ههروهها مهولهوی وهك حافز موبالهغیهکی هونهری له باسکردنی نازکی یاردا

کردووه، حافز دهلی:

من چه گویم که ترا نازکی طبع لطیف

تا بجدیست که اهسته دی نتوان کرد (131، ل 837 – 838)

مهولهوی دهلی:

باوەشین مە کەرد ئەو سەفحە ی بیگەرد

نازکیش جە باد ئیحتیات مە کەرد (د، ل 183)

یان:

نازکیش چون ناز جە حەد بەرشیبەن

خاترداریش کەر وینە ی کەس نیبەن

وئیش چون حەوسەلە ی وەشت و تەم دارۆ

یادش نە دلدا زەحمەت مویارۆ (د، ل 332)

وهك باسكرا، مه‌وله‌ویی تاوگۆزییان، وهك مرۆڤ و شاعیر له‌گه‌ڵ مه‌ولانای رۆمیدا به‌راورد کردووه. راستییه‌که‌ی وینه و زاراوه‌ی لێکچوو، له‌ به‌ره‌مه‌می ئەم دوو شاعیره‌دا هه‌ن، به‌لام که‌مترن له‌وه‌ی که‌ له‌ نێوان به‌ره‌مه‌می مه‌وله‌وی و حافزا هه‌ن. بۆ نمونه به‌کاره‌ینانی زاراوه‌ی "خه‌وف" و "ره‌جا" مه‌ولانا ده‌لی:

بود عارف را خوف ورجا

سابقه دانیش خورد ان هردورا (133، ل 215)

مه‌وله‌وی ده‌لی:

کای دلم نه گئیج مه‌وج فه‌نادا

مۆله‌قه‌ن نه‌ به‌ین خه‌وف و ره‌جادا (د، ل 26)

ده‌رباره‌ی ده‌وری گرنگی شیخ — پیر له‌ ژبانی موردیدا، پیری وهك یه‌کیان ده‌رپریوه.

مه‌ولانا ده‌لی:

ما که باشیم ای تو مارا جان جان

تا که ما باشیم با تو در میان (133، ل 122)

برمن از هستی من جز نام نیست

در وجودم جز تو ای خوش کام نیست (133، ل 215)

پیرمن و مرید من، درد من و دوا‌ی من

فاش بگفتم این سخن (شمس) ^{□□} من و خدای من (133، ل 528)

مه‌وله‌وی ده‌لی:

⁵⁶ ئاشکرایه مه‌به‌ست له‌ شه‌مسی ته‌بریژی، پیری مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی رۆمیه.

ئه وهلا من کینان وجودم جه کۆن

واجوون دۆسه نان شهرت قه بوول تۆن؟ (د، ل 300)

ئه ره وه بیگانه وهر خویشم زانی

تۆ چه ساوه نی وه ههر چیم وانی! (د، ل 301)

ره فیهق سه رحه د ئه قلیم دهر دان

نا خودای که شتی به حره که ی هیجران!

ئوستاد ته علیم دهرس مه جنوونیم

ده سگیر راگه ی سه ختی و زه بوونیم (د، ل 237)

ئه م به راورده دهیسه لمینی، که ههر چه نده مهولهوی سوودی له شیعی فارسی

وهر گرتوو، به لام به گیانیتکی داهینه رانه وه ئه م کاره ی کردوو و وزه ی ئیبداعیی خامه ی

خوبی به شیوهیه کی بهرز پیشان داوه.

مەولەھوی و سۆفیزم

لەمەھەلگە ئىش چەندىن جار لە ھەندى بېرى سۆفىي شىعرەكانى مەولەھوی، ۋەك تويۇنلۇكى پەنگىنى ھونەرىي دوام. مەولەھوی سەر بە تەرىقەتى نەقشەبەندى و مورىدى شىخەكانى ھەورامان بوو. ژىننامە و شىعر و بەرھەم و نامەكانى پرن لە بەلگە ۋە فاكىتى ئەم باسە. لېرەدا دەمەوى لە پرووى تيۇرى و ھەندى دابى پراكتىكىي سۆفیزم بە گشتى و تەرىقەتى نەقشەبەندىش بە تايىتە، ئەۋەندەي پەيوەندىي بە شىعرەكانى مەولەھويىيە ۋە ھەبى كەمىك بدویم.

ۋەك زۆرىي پىبازە سۆفییەكانى تر، بوونى شىخ لە دابى تەرىقەتى نەقشەبەندىدا رەگەزىكى جەۋھەرىيە، چونكە لايان وايە مورىد — سۆفى بەبى رى نىشاندەر — پىرى كامل، ناتوانى پىنگاى سەخت و ئالۆزى راستىي يەزدانىي دۆزىنەۋە بگىرت. دوور نىيە سەرى لى بشىوى و چەۋاشە بىت. دەربارەي ئەم بايەخەي شىخ لە ژيانى مورىددا، گەلى سۆفى و زاناي ناسراو دواون، بۇ نمونە تەيفوورى بەستامى دەلىت: "ئەو كەسەي مامۇستا — شىخى نەبىت، شەيتان بەرى لىگرتوۋە". ھەرۋەھا عەبدولۋەھاب شەعرانىش دەلى: "كەسى مامۇستايەكى نەبى، كە بىگەرپىتتەۋە سەر بنەچەي سۆفییانى بەر لە خۆي و پاكىي دلى بۇ دەرخات، بەبى رەگ و رەچەلەك سەرى لى تىك دەچى (159، ل 147، 146).

مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لەم بارەيەۋە دەلى: "ھۆيەكانى گەپشتن بە خوا لای نەقشەبەندىيەكان چوارن، يەكەم: ھاۋرپىتىي مورشىدى كامىل و موكەمەل لەگەن خۇشەويستى و پراگرتنى ئەدەبدا. ئەم ھاۋرپىتەيىيە ئەۋەيە مورىد تا لە توانايدا بى لەگەن

مورشیددابی و له په وشت و کرداری بهرزی که لک وهریگری و ته ده بی تهو بکا به سه رمه شق بو خۆی... (108، ل139). ئەمه یه که مین قوناغی به رهو لای یه زدان ریگه گرتنه. بیا هه لدان به شیخ و دهوری له ژبانی شاعیر و خه لکی تر دا، له گه لی له شیعره کانی مهوله ویدا ههن، ئەمانه هه ندیکیانن:

ده ماخ وه نه شنه ی سه ره رزان که یل

مورشید میراو سه ره جۆی باده ی له یل (د، ل265)

یان:

مه سه لچى سه واد تاینه که ی دل

غه واس دانه ی ده ریچه ی موشکول (د، ل237)

یان:

سه رشار سه هبای به زم مونا جات

مه لجه ی ئیلتیجای ته ریاب حاجات (د، ل288)

له دپری یه که مدا مهولهوی مه بهستی له باده، خۆشه ویستی یه زدانیه و شیخیشی کردوه به میراو و ناو دابه شکهری ئەم ئەشقه. شاعیر بهم لادیمه نه ی ئاودیران و ژبانی دیهاتی کورد هوارى ئەم بیره ئەبستراکتە فەلسەفییە دەرپرپوه و شیخی گه یاندۆته پایه ی به مهستی سه ره رزان و ئاسمان که یل. له بهیتی دووه مدا شیخ به له بنی ده ریادا – واته زانستی قورس و گراندا، گه وه ره ده رهینی ناوده با و دهیهوی دلێ په ژووگرتووی پاک بکاته وه. ئاوینه له فرههنگی سوڤییه کاندا، به ده رخهر و پیشاندهری جیلوهی راستی ده لێن، که به شیوهی ههست پیکراو و سه لیتراو، یان هی گهردوونی نهیینی – ده رکى پیکریت (10، ل133). ههروهها له بهیتی سییه مدا شیخ سه رشاری بهزمی مونا جات و به هانا وهاتووی داماوانه. مونا جاتیش به لای سوڤییه کانه وه، بهو لایه ی دل ده لێن، که

پرووی لە جیهانی خوای تاکە و جیگە پەیدا بوونی سیفاتی یەزدانی و کامڵبوون و پاکبوونەوی دەروونی سۆفییه (10، ل172) ھاوئاھەنگی و نزیکییەکی زۆر لە نێوان ئەم پیناسانە و شیعەرەکانی مەولەویدا ھەن و بەیتەکان دەیسەلمینن، کە مەولەوی ئەم چەمکە نەقشبەندییەکانی بە ھۆشیارییەو و بۆ دەرپرینی بیری سۆفییانە بە کارھێناوە.

ھەرۆھا باسی قۆناغی تری گەشتن بە خوا لای نەقشبەندییەکان لە شیعری مەولەویدا ھەیە، کە زیکرە و بە کارێکی پرۆز دادەنرێ و لەم بارەو گەلی ئایەت و ھەدیس ھەن. خوا دەفەر موی: "واذکر ربک فی نفسک" یان "خیر الذکر الخفی" (136، ل116).

نەقشبەندییەکان زیکرێکی تایبەتی خۆیان ھەیە، کە پینج قۆناغی ھەیە، مەلا عەبدولکەرمی مودەریس لەم روووە دەلی: "پاش ئەو کە دەلی کەوتە زیکر کردن، ئەم زیکرە بگۆیژیتەو بۆ ناو لە تیفە (رۆح) کەوا لە ژێر گۆی مەمکی راستدایە، کە ئەویش زاکیر بوو بگۆیژیتەو بۆ زیکر (خەفی) کە لە لای راستی سەنگەو، جا بگۆیژیتەو بۆ زیکر لە تیفە (نەفس) کەوا لە دەماغدا. کە ئەو لە تیفە یەش کەوتە زیکر ئەمجارەیان پایە (سولتانولئەزکار) دیتە پێشەو، کە بریتیە لەو ھەرچی ئەندامانی لەش ھەیە مۆنەوەر ئەبن و ئەکەونە زیکرکردن (108، ل142 – 143).

مەولەوی لە غەزەلیکیدا پەنای بردۆتە بەر شیخ بۆ ئەو (لەتایف) ی زیندوو بکاتەو،

دەلی:

سا پێم دەر، دەی دەی، پەمی پەمی، نەو مەمی، مەمی

لەتایف مەردەم یە کسەر بکەمی حەمی

تا پەمی یارانێح وە ئیتیمینان بۆ

سەرما یەمی نیشات دل حەزینان بۆ (د، ل39)

له غه زه لیککی تریدا، که بو شیخی نووسیوه، شاعیر باسی حالته تی (سولتانولته زکاری) کردووه:

ههر جزویم په ی وئیش یه ند سه رشار بییه ن
 نه می جزوم جه می جزو خه به ردار نییه ن
 نه دل یاد راز سه فحه می نامه شه ن
 نه سه ریه نجه هۆش گرتیه می خامه شه ن
 یه ند نه تو ی زه لکا و ده وات پر وه ی
 مدران منته زیر وه لگ ئا و ه رده ن نه ی
 نه ی ملۆ سه دای دلان په ی خه سته
 وه لگ مارۆ شه وه به سته وه به سته (د. ل 456)

دیوانه که می مهولهوی، گه لی زاراوه ی سو فیانه ی تیدایه، وه کو: ساقی (35) جار، پیاله (23) جار، گۆران بییژ (مطرب) (23) جار، خه ده نگ، تیر (17) جار، مه ی، باده، شه راب زیاد له (15) جار، وه سل (10) جار، جیلوه (10) جار، جه لال و جه مال (6) جار، سه فا (6) جار، هه روه ها هه ندیککی تری وه کو خه وف و ره جا، ئا وینه، وه فا... لای شاعیر که م نین.

(ساقی) له شیعی مهوله ویدا به چه ند جوړیک به کاره اتووه. مه لا عه بدولکه ریمی موده پریس لای وایه، مه به ست فریشته ی گیان کیشان، یان هیزی خوا بیه. (د. ل 52، 180، 209). ئەم لیکدانه وه یه پرا وپری شیعه کانی مهوله ویه. له یه کینک له فره هه نگه سو فییه کاندای به م شیوه یه لیکدرا و ته وه:

"ساقی ئەو که سه به خشنده و ده ست بلا ویه، که هه موو گه ردیککی گیانی به مه بی هه سته مه ست بووه" (10، ل 155). مهولهوی ده لی:

سا ئيسه ساقى جهمين جام جهم
 وادهى ثاماتهن وه بان ديدهم
 دهورى دهر وه جام بادهى پر جه مهيل
 بهن دهروون جه مهيل بالآت بيو كهيل
 جه ماسيووى تو فاربع يو حاتم
 بهن نه دؤم تازار شووم خه ياتم
 يهك دان بوو چهنى عه شق ديدارت

گيان كهرو و فيداى ديدهى خومارت (د. ل 390 – 391)

ليړه دا ساقى ته گهر مهبهست لىي شيخيش بى، وهك ناو پنه يه كى تيشكدانه وهى زاتى
 يه زدانى به. ناشكرايه (ماسيووى تو) له روو له خوا كردندا دهوترتت.
 مهولهوى ساقى و ايش به كار هيتاوه، كه ده توانرى به فريشتهى گيان كيشان
 ليك بدريته وه:

ساقى! گهر د كوچ ياران ديارهن
 هاومالان پهرنيم نه تينتيزارهن
 من خو ته نيا مان وامه ندهى دتتهنگ
 بيكهس، بارسهنگى، پاى باره بهر لهنگ
 مهر تو وه ههى ههى نه شتهى جام مهى
 نه راي پلهى سهخت فهرياد رهسيم كهى
 سا پيم دهر جامى، منيچ چون ياران

ههى كهروون تهو كوچ تا سهر ههواران (د. ل 225 – 226)

لیردهدا کۆچ به مانای له دنیا ده رچوونه. بهراوردیکی جوانی له نیوان "هه ی هه یی هه زه" و نه شه ی "مه ی" دا کردووه، ئه و بۆ کاروانی و ئه م بۆ خه فه تبار سوکنایی دهن. له هه ندی شوینی تر دا ئه م بیرو بۆچوونه هه یه بۆ نمونه (د، .، ل 280).

مهولهوی له و ساتانه دا، که تووشی ئالۆزیی بیرده بی و له خه لۆهت و یادی یه زدان هه میشه به دل هاتندا، ئه و روونی و سه فایه ی نابی، په نا بۆ ساقی ده باو زۆر جار، بۆ ته واو کردنی ئه م به زم و کۆره موتریب و نه یچی و ... هتد کۆده کاته وه، ده ئی:

مهینه ت سه ره به رزه ن، شادیم زگارهن

ساقی! جامه که ت ته مجار وه کارهن

بۆری وه مه جلیس لابه ر په رده ی شه رم

وه ده وری دیسان به زمی که رمی گه رم

تا موتریب وه ساز خه نه ره ی بیگه رد

هۆردۆ مه قامی ده وا که رۆ ده رد

به ل ناکا نه یچی به یۆ جه لا وه

وه مه قامه که ی قه قنه س ئاسا وه

به زم میمان جه مبه و چون هه رده جارهن

بنۆشین جامی وه یاد یاران

هه ر وه زۆر مه نده ن نیم نه فه س باقی

په که ر جامه که ت، ده خیلیم ساقی!

ئه ر تازیز وه ی ته ور لیم که رۆ سته م

خه لاسیم نییه ن ته مجار خاتر جه م (د، .، ل 10)

لەم شىعەردا جگە لە ساقى، ھەندى زاراۋە تىرى سۆفياھە ھەن، ۋەكو (جام)، (مەقام). (جام) بە گوڭرەى بۆچوونى ھەندى لە سۆفياھە كان: "تىشكەدەرەۋەى جىلوۋەى خواىيە، دىمەنى نوورى بى سىنور و كۆتايى نەھاتوۋە، ئەم جىلوانەش گىيانى و نەپتىنى دەبن" (10، ل412). ھەرچەندە ناتوانى، كوتومت شىعەرى مەولەۋى و ئەو چەمكە سۆفياھەى رەنگىيان تىدا داۋەتەۋە، بترنجىنرئىتە چوارچىۋەى ئەم پىناسانەۋە، بەلام لە مەبەست و بىرى مەولەۋىشەۋە زۆر نزيكن.

ھەرۋەھا "موتريب" يان بەم شىۋەى شىكردۆتەۋە: "ئەو كەسەيە، كە لە مەبخانەى بوون — وجودا، بىداركەرەۋە و بىرخەرەۋەى" (10، ل412).

زۆر جار "مەقام" ىش لە شىعەرى مەولەۋىدا دووبارە دەپىتەۋە، مەقام ئەو قۇناغانەيە، كە سۆفياھە كان بە خۇبەرۋەردە كردن و راھىنان دەپىرن. ئەم مەقامانە: زوھد، فوقر، سەبر، تەۋەكول، رەزا لاي زۆربەى سۆفياھە كان ھەن. بىنگومان بە شىۋەى كى رىكوپىك بەدۋاى يەكدا دىن و بۆ ھەر مەقامە و ماۋەيەك ۋەخت پىويستە و كەوتۆتە سەر سۆفياھە كەش، كە تاچ رادىيەك لى براۋە و بە دلسۆزىيەۋە ئەنجامى دەدا.

جگە لە مەقامات "حالات" ىش ھەيە، ئەمىيان زياتر رىژەن و حالەتتىكى كورت ماۋەى يەزدانىيە، خەسىيەتى ھەرە ديارىشى لەپردا دەرکەوتن و ونبوون. لاي سۆفياھە كان گۆرانى وتنىش لىكدانەۋەى خۆى ھەيە، مەبەست لەۋەيە، كە مورىد بگاتە مەقامى ھۆگرى و ناشنايەتى و حالەتى پىرۆزى (10، ل412).

ئەگەر بمانەۋى بەردەوام بىن، لە چىنىنى زاراۋە سۆفياھە كانى دىباى شىعەرى مەولەۋى بە دەستى بەتال نايەينەۋە بۆ نمونە، "جىلوۋە" ى زۆر تىھەلكىشى شىعەردە كانى كىرەۋە، كە ناۋا لىكەدەرتتەۋە: "جىلوۋە تەسىرى راستىيە، بە ھۆى بەخت يارىيەۋە،، لەسەر دلى كامەران و خواپىداۋان، بۆ ئەۋەى بىنە ئەھلى ئەم كارە و دلىان لە راستى تى بى. جىاۋازى

بینینی ئەمان و هی بینهران ئەوهیه، جیلوه دار ئەگەر بیهوی بینینی، دەبینی و نەشیه ویت ئەوا بە ئارەزووی خۆیهتی، بۆیه بینینه کهی جاروباره. بەلام خەلگی تر بە ئارەزووی خۆیان نییه... " (171، 889).

مهولهوی پرووده کاته شیخ و دهلی:

شیخ دهوله مه ند به هره ی سه رمه دی

یاگهی حه قیقه ت جیلوه ی ئەحمه دی (د، ل 298)

ههروه ها زارهوی "تیر" و "خه دهنگ" یش له شیعی مهوله ویدا هه ن. "تیر - نیگای چاوی به زهیی و ئاگاداری و بایه خ و ریشه نی بی سنووری یه زدانیهه " (10، ل 165). خه دهنگی چاوی و نیگاش - نیگای پر سۆزی خاوی دهسته لاتدارانه و به ریگهی که ره مکردن و ئومید ده بی، نه ک به ریگهی کاروبار ئەجمامدان " (10، ل 141). مهولهوی په یاپه ی داوا ی تیرو خه دهنگ ده کات و ده توانریت بوتری، که پر په پری ئەو پیناسانه یه، شاعیر ده لی:

تازیز! وه مهرگت دن نه خرۆشه ن

ئاره زووی خه دهنگ به نجه که ی تۆشه ن

خه یلیوه ن نامان، تیره که ت، نامان

نامان وه سه ره وه خت بیمار زامان

وه خته ن ساکن بو، قوربان سا تیری

ده ماخش به زه ن، ده خیل زنجیری

نهوا جه حیکمه ت بهر بشۆ وه بهر

جار جار وه تیری دلنه واییش کهر (د، ل 54)

سۆفیه کان له ئەده بی خۆیاندا، هه ندی زاره و په مزیان بو ده برینی بیرو بوچوونیان به کاره یئاوه، وه کو باسی خۆشه ویستی و ئەو شتانه ی له نیوان دلداراندا باوه.

رەنگە بە پروا ئەت وەكو شیعری دلداریی پروتیش وابی، بەلام ئاشکرایە، کە ئەمان مەبەستیان لە ئەشقی یەزدانی بوو. سۆفی و فەیلەسووفی گەورە ئین عەرەبی (1165 – 1240)، دامەزرینەری ریبازی یەکیتی بوون "وحدة الوجود" دەلی:

أدين بدين الحب أنى توجهت

رکاتبه فی الحب دینی و ایمانی (171، ل 217)

هەر هەها لە فەرھەنگی سۆفییانەدا ئاوا باسی دەکەن: "خۆشەویستی — ئەوێ، کە بە یە کجاری پروبکەیتە جوانیی موتلەق، بە شیوەیەکی نەینیش دەردەکە و کۆت و پەیوەندیی بوونیشی تیدا دەشکی" (10، ل 161). گەلی زاراوی تریش بەم زاراوە تەوەرەیی و بنەرەتییەو گریڤراون، وەکو "زیککی" و "دووری" و "وەسل" و "هيجران" ... چەمکی ئەمانە سنووری مانای خۆشەویستی سۆفییانە دیارو قوول دەکەنەو، دلداری ناسایی هەمیشە بیری لای ئەوێ چۆن بە یار بگاو شادایی، بەلام سۆفیەکان دووری و نزیکیی مادییان لا گرنگ نییە، چونکە ئەوان هەمیشە لە بیری پیر — تازیزدان، مەولەوی لەم پروووە دەلی:

واتم مهيل دن، پەي کەسی کەسەن

جە تەنخوای سوحبەت زاهیری وەسەن

خەیاڵم کەفتە ی ئاسانە کە ی تۆن

چ حاجەت زاهیر ئاما و ئاموشۆن (د، ل 168)

یان کاتی کوری یەکیک لە شیخەکانی ویستویەتی بو سوودەرگرتنی گیانی، لە نزیکیی مامییەو بەت، مەولەوی ئاوا بێرەکە ی پیشووی پەرە پێدەدا و بە برازای شیخ دەلی:

چون تازه زامی هۆشت و یەردەن

وێت ئاسا خەیاڵ تازیزت کەردەن

ئهو جه کۆن، دووری و نزیکی جه کۆن؟

دووری و نزیکی وهسفی من و تۆن (د، ل464)

لهم شیعره دا مهولهوی ههندی له رهنگدانهوهی راستیی یهزدانیی له شه خسییهتی شیخدا بینیه و باسکردوه. دهبارهی وهسلیش و تراوه: "ئه گهر پهردهی تهواو لهسه ر دلئی شهوی سلوکی کردوه لاجوو و جیلوهی یهزدانیی لا ده رکهت، دهلین گهیشتوه" (171، ل)... مهولهویش بهم شیوهیه باس له شیخهکانی دهکات:

جیلوهی جه لای جام دلهی پر جه گهر

فهرمات پهی تهزییح ها ره وانهم گهر

پهری تۆ خاسه ن ههر شام تا سه ههر

ههر ژمارهی وهسل بالای دل بهر گهر (د، ل154)

یه کیتی بوون "وحدة الوجود"

دیاردهی یه کیتی بوون لای سوڤیه کان زۆر ئالۆزه و جیگهی ده مه تهقی و جیاوازیی بیروپایه، ته نانهت ههندی وشکه موسولمان ئه مه به له شه ریهت و ئایینی ئیسلام لادان له قه لهم ده دن. سوڤیه کانیش بو داکۆکی له خو کردن و وه لامدانه وهی ئه م جو ره تۆمه تانه، ئایهت و هه دیسی زۆریان هینا وه ته وه. بو نمونه، "قد كنت کنزا مخفيا خلقت الخلق لكي أعرف" یان "وأنا أقرب منه كجبل الوريد"، "وفي الأرض آيات للموقنين و في أنفسكم أفلا تبصرون" ... (171، ل39).

ئەم چەمكە يەككە لە دەرگە كانی بیری سۆفیزم و گەوهەریەتی. پۆژھەلات و ئیسلامناسی بەناوبانگ ر. أ. نیکلسون دەلی: "سەدەئە سۆفیزمی کۆچی ئەو سەردەمە، کە زوھدی ئیسلامیی تیا دا بوو بە جوولانەوئەوئە کی ئایینی و شەقلی یە کیتی بوونی وەرگرتوو. "یە کیتی بوون" وا تیکەلی سۆفیزم بوو، تا لە سەدە کانی دواتر دا بوو یە کۆ لە پاپەلە بنەرەتییە کانی. هەر لەو کاتەو سۆفییه کان دەستیان کردە باس و خواسی ماھییەتی یەزدانی و ئەو پەپوئەندییە مرۆف بە خواو دەبەستیتەو، واتە بەستەوئەو کۆتایی هاتوو و نەهاتوو، ئەمەش یە کیک بوو لەو باسە گرنگانە، کە سۆفییه کان کردیان بە بابەتی سەرنجدان و لیکۆلینەو" (183، ل 130).

یە کیک تر لەو هۆیانە بۆتە هۆی ئەو، کە هەندێ چەمکی سۆفیزم بە دژی ئیسلام بزانریت، بیری "تەوحید"ە، کە ئایینی ئیسلامی لەسەر بنیات نراو. چونکە باوەر بوون بە خوا یە کێ تاک و تەنیا، کە هەر جەوھەرە و جیا یە لە ئەو دوا ی بوونەو، لە گەل ئەو چەمکە دا دژ بە یەکن، کە دەلی پاستیی هەمە کی بە هەموو "بوون – هەستی" دا پەخش و بلاو.

هەر وەها زانای ئیرانی قاسم غەنی دەلی: "سۆفییه گەرە کان، هەزاران تەعبیری جیاوازیان بۆ دەرپرینی "یە کیتی بوون" بە کارهیناوە و ئەم وشەو زاراوە و شیوازه شیعریانە بە شیوئەیک بلاو بوونەو و برەویان پەیدا کردبوو، کە تەنانەت ئەو شاعیرانە کی هێچ پەپوئەندییە کیان بە سۆفیزمەو نەبوو، بەو جۆرە لە شیعریاندا باسیان لە عەشق کردوو (171، ل 139).

هەر دەر بارە ی سۆفیزم و جیاوازیی ریبازە کانی، پۆژھەلاتناسی سۆفیە تی یی. س. براگینسکی دەلی: "... لەم باس و دەمە تە قییه دا دەتوانین سی ریبازی بنەرە تی چەمکی سۆفی "یەزدانییە تی گەردوون" دیاری بکەین: مۆنیستی "تاکییە تی گەردوون" کە

سۆفیی به راستیی گه یشتوو، ده بیته دوومانی یهزدان، ئونیقیرسالی "سه رجه مییه تی، هه مه کی" که سۆفی له گه ل زاتی خوادا که له گه ردوندا بلاویۆته وه، ده تویتته وه، سینکریستی "نامیته بی، لیکنان" که هه ردوو ریبازه که له خۆیدا کۆده کاته وه" (12، 203).

ئهم بیرو بۆچوونه له شیعی مهولهویدا رهنگیداوته وه، له م غه زه له دا ئاماژه یه کی: "قد کنت کنزا... ی تیدایه و هیمای ئه وه یه، که جوانی و جیلوهی پرواله تی سیفاتی یهزدانی له گه ردوو و دنیا دا بلاوه، ده لئ:"

ئهی گرد مه وجودی، جه توگرت مایه

مه وجود هه ر تۆنی ماسیوا سایه

په نهان بی ته نهان، وه حده ت مەوج و هرد

په ی شناسایی زهوریوت که رد

به ویت، جه عالم بی به قای ناسوت

ئه ره وهی گرد جیلوهی وهرین نه شناسوت

به سه د جیلوهی تر بی چوون و چه نی

شناسایی تۆم نه بو، هه نی (د، 31)

مهولهوی له غه زه لیکی تریشدا، ته شقی دنیا یی کردوه به بنکه ی دهر پینی ته شقیکی تر، هی نه مر و ئه زه لی. لی ره دا ده بنه دوو پرووی یه ک راستی، یان دوو پروبارن و تیکه لی یه کدی ده بن، که ئه م حاله ته ش پرووبات، ئیتر به ره وه هه رکۆییه ک سه یربکه ی، هه ره وه یه ک وایه و جوانییه کی کوللی هه یه. مهولهوی ده لئ:

من خو شه و رۆ تاره زوی تۆمه ن

په ری دیدنه ت نه زر و فتۆمه ن

بەلام، يەنە ۋە ياد بالاكەي تۆۋە

دەۋرەم دان ۋە دەۋر ساراۋ سەركۆۋە

بۆي بالات ھەرزان ۋە دەشت ۋە دەردان

نەمەز راي لاي تۆم ۋە كام گوزەردان (د، ل 14 – 15)

مەۋلەۋى لە مەرگى (عەنبەرخاتون)ى خىزانيدا ئەم بېرى زۆر چوقۇل كۆتۈتەۋە، لە يەككى لە لاۋاندنەۋە كانيدا، تەننەت مردنېشى بە تۈنەۋە لە جوانىي يەزدانىدا لېكداۋتەۋە... عەنبەرخاتون، لە ۋ لەش ۋ بەدەنە مادىيەۋە بە مردنەكەي بەرەۋ ناسمان بەرزبۆتەۋە ۋ لەۋيۋە جواناۋى ئەۋ لەۋ بەرزانەۋە بەرامەي نەمىرې بلاۋ كۆتۈتەۋە ۋ بەم كۆچەي لە بەردەم ئاۋىنەي راستىي يەزدانىدا ئەگەر گرى ۋ كۆلېكى دىنبايشى ھەبۋىت، ئەۋا ۋاى پاك كۆتۈتەۋە، كە مانگى چۈاردەي پى ناگات. لېرەدا "يەكېتى بوون" بە شېۋەيەكى ھارمۇنى ۋ تىكپۇزاۋ درووست بوۋە. شاعىر دەلى:

جەۋ جاسورسگاۋە، بەۋ خەدەنگەۋە

دل تلنا ۋە زام ھەزار رەنگەۋە

جەۋ سەردەشتەۋە گولۋا رېزان كەرد

سارا بۆي عەنبەر سارا ھەرزان كەرد

چۈگە جەلامى جام جەبەي جەمالدا

بەرگەشتىي ۋە بەخت بەدر كەمالدا (د، ل 207)

ئەمە ھەندى بوون لەۋ زاراۋە ۋ چەمك ۋ بېرى سۆفيايەي، كە لايەتتىكى دىنباي فىكرى ۋ پروانگەي ھونەرىي مەۋلەۋىيان دەۋلە مەندكردوۋە.

مهولهوی و شاعیرانی دیالیکتی کرمانجیی خواروو

ئهو رووداوانه‌ی له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا له کوردستانی خواروودا پرویاندان، بوونه هۆی زیندوو کردنه‌وه و ژیانه‌وه‌ی بیری نه‌ته‌وه‌یی و گه‌شه‌پیدانی ژیان‌ی کولتووری. یه‌کێک له دیارده‌ به‌رچاوه‌کانی ئەم مه‌سه‌له‌یه، چاو‌گیرانه‌وه‌یه‌ک بوو به‌ زمان و لایه‌نه‌ هونه‌رییه‌کانی قوتابخانه‌ی شیعری نالیدا، که سه‌رده‌مێک بوو جی‌گه‌ی دیالیکتی گۆرانیی گرتبۆوه. ئەم ته‌ته‌له و بژاره‌ش زیاتر ئهو ته‌نجامه‌ی هینابوو ناراه، که بۆ تازه‌کردنه‌وه‌ی ته‌ده‌بی کورد و زیاتر خۆمالیکردنی ناوه‌رۆک و شیوه‌ی ئەم ته‌ده‌به، ده‌بی په‌نابریته به‌ر فۆلکلۆری کوردی و هه‌ندێ لایه‌نی هونه‌ریی شیعری به‌ دیالیکتی گۆرانی نووسراو.

شایانی باسه، له‌و رۆژگارهدا، سه‌رچاوه‌یه‌کی فه‌ره‌نگی کۆمه‌لی له‌ که‌له‌ پروناکبیره‌کانی کورد ته‌ده‌بی عوسمانی - تورکی و به‌ هۆی زمانی تورکییشه‌وه‌ شاره‌زابوونی کولتووری ته‌ورویایی بوو، که ته‌ده‌بی تورکی خۆشی که‌وتبوه به‌ر ته‌سپیرییه‌وه، لی‌ره‌شدا زیاتر مه‌به‌ست له‌ قوتابخانه‌ی رۆماتتیکیه، که پریشکیکی باشی به‌ر ته‌ده‌بی کوردیش که‌وتبوو.

یه‌کێک له‌و پروناکبیره‌ دیاران، پیره‌مێردی شاعیر و رۆژنامه‌نوس بوو، که شاگه‌شکه‌ی کولتووری ته‌ده‌بی گۆرانی بووبوو، ده‌یویست گه‌لی له‌ خه‌سیه‌ته‌ ئیستیتیکیه‌کانی، که له‌ چیژو دل و ده‌روونی مرۆفی کورده‌وه‌ نزیک بوون بکاته هه‌وینی ئەم تازه‌کردنه‌وه‌یه‌ی. خۆی له‌م پرووه‌ ده‌لی: "شیعری مه‌وله‌وی به‌ ده‌نگی خۆش و هیجرانیی (عه‌زیزی نامینه) وه‌ له‌ناو ئیمه‌دا به‌روی په‌یدا کرد. "هه‌روه‌ها ده‌لی: "ئهو سه‌رده‌مه‌ی له‌ ته‌سته‌مبوله‌وه‌ (شاعیره‌کامان)م له‌ رۆژنامه‌دا به‌ ریز ته‌نووسی، له‌وی که‌س له‌ مه‌وله‌وی باش نه‌ته‌گه‌یشت،

نیازم بوو وەك "شینی حەمە ئاغای دەر بەند فەقەرە" و چوار شیعری ڕەنجووریم کرد بە تورکی، ئەویش وەرگێڕمە سەر تورکی. بەلام ئەو گیانە بلنڤە لەو گۆڕە تەنگەدا نەدەگونجا و دانەدەمرکا، ئەو ئارەزوو دەم هەر لە دڵدا مایەو تاهاتمەو... (113، 8 – 10).

پیرەمێرد لەسەر ئەم باسە دەروا و دەلی: "ئەدەبیاتی زۆر قەوم و ناودارانێ زۆر میللەتم دیو، هێچیان ئەوەندە ڕۆحی مەولەوی پێر جۆش و خڕۆش نییە" (113، 119). هەر وەها گۆرانی شاعیریش سەوداسەرێکی گەورە شیعەرەکانی مەولەوی بوو و زۆر بەرز نرخانەوونی و کاریان تێکردوو.

ئەدەبی گۆرانی (هەورامی) و بەتایبەتیش بەرھەمی مەولەوی سەرچاوەیەکی داھێنان و وزە هونەریی هەردوو شاعیر بوون. لێرەدا دەمەوی زۆر بە کورتی و ڕاگوزاری باس لەم پڕۆسێسە هونەرییە – کارتێکردن بکەم.

مامۆستا محەمەد ڕەسوول ھاوار، کە دیوانی پیرەمێردی بە لێکۆڵینەوەیەکی کەو لە چاپداوە، ئاماژە بە ئەندێ بەیتی مەولەوی کردوو، کە لە دیوانەکی پیرەمێرددا وەك شیعری ئەم، چاپکراون. منیش گەلی بەیت و کۆپلیت و تەنانەت غەزەلی مەولەویم لە دیوانەکی پیرەمێرددا بەرچاو کەوتوو جگە لەو دێرانە ھاوار ئاماژە کردوون، ئەمانی تر نەمببینووە کەس باسیان بکات.

سەرەتا باس لە تێهەلکێشەکانی پیرەمێرد دەکەم. پیرەمێرد غەزەلیکی ناو ناوە "ھام فەردی... " لەم شیعەرەدا چوار دێری مەولەوی، کە دێری هەشتەم، نۆیەم، دەیەم، یانزەیەم تێهەلکێش کردوو (78، 188). ھاوار ئاماژە بە تەلیحییکی پیرەمێردی بوو شیعری مەولەوی کردوو. پیرەمێرد دەلی:

گول شێوەی ڕووخسار ئازیز ئەنوێنی (78، 172).

مەولەوی دەلی:

گول چون رووی تازیز نه زاکهت پویشان

وه فراوان چون سهیل دیدهی من جویشان (،.د) ل431

پیره میرد له شیعریکی تریدا ته ملیحی شیعریکی مهولهوی کردووہ:

م‌نگیش له یه کتر که وتوونه گزی

رہمه زان جه تزی له شه وال دزی (78، ل185)

مهولهوی دهلی:

رہمه زان تلموع سویح شادیشهن

شه وال شام شووم نامرادیشهن (،.د) ل268

ههروه‌ها هاوار ناماژهی چه‌ند دپړیکی تری مهولهوی کردووہ، که پیره میرد

تیپه‌لکیشی شیعریکی خویی کردوون:

گرہی بهردایه سه‌وزهی به‌هاران

شیوا وهک زولفی چه‌مه‌رداران (78، ل190)

مهولهوی دهلی:

تای به‌ره‌زای شه‌نگ نه سای موغاران

شیونا چون زولف ته‌عزیه‌داران (،.د) ل523

پیره میرد شیعریکی تری مهولهوی کردوته کرمانجی خواروو، هه‌ر ناویشی ناوه

"کۆنه‌فرۆشی" چوونه ژێرو دانپیدانانیککی په‌نامه‌کییه له‌لایهن پیره میرد خویه‌وه، که ته‌مه

شیعری خوی نییه. دهلی:

گیانه دل‌ه‌که‌م کولو‌کۆیه‌تی

تاره‌زووی تیری په‌نجه‌ی تو‌یه‌تی

ده‌میکه‌ گیفه‌ی تیره‌که‌ت نایه

چی بکهم ژیر نابی به لایه لایه (78، ل 197 – 198)

مهولهوی وتویهتی:

نازیز وه مهرگت دل نه خرۆشهن

ناره زووی خه دنگ په نجه کهمی تۆشهن

خه یلیوهن نامان تیره کهت نامان

نامان وه سهر وهخت بیمار زامان (د، ل 54)

م. ر. هاوار نامازهی ئەم دوو دپیرهی سهره وهشی کردووه.

پیره میپرد:

وهختی لافاری چه م وه کو باران

ته می ته به سته سهر رووی ستاران (78، ل 314)

مهولهوی:

وهختی سهیل چه م دهر وون پر خاران

تاو مه وهست چون تاو ته و دل به هاران

بۆی کره ی کهواو جهرگم چون جاران

هه م، وهی، ته م مه وهست تهو رووی ستاران (د، ل 282)

پیره میپرد:

شای شادیم شکا رووی کرده فیرار

به یداغی شادیم هاته نیوهی دار (78، ل 315)

مهولهوی:

تهی دل مزگانی تاما کۆچ یار

شای شادیی سهردا خه مان که رد فیرار (د، ل35)

به لام هاوار باسی نهو دپرانهی تری نه کردووه، که لهه شیعره ی پیشوو و زۆر شوینی
تردا، پیره میرد تیئه لکیشی کردوون، لای خوینه ری کوردیش وهک شیعره ی پیره میرد
بلا بوونه وه، من هه ندیکه تریان لیته دا ده خه مه پروو.

پیره میرد:

سهردار زومره ی فه لاکه ت کیشان

فرمانی مولک دهروون پر تیشان

باده ی خه م خورده ی مه رگ ناکامان

برینی ناسۆر جه رگی پر زامان

په رده ی دل به تیش مه ودای خه م پاره

ده رد له بان ی ده رد دلّه ی ئاواره

(78، ل314)

مهولهوی ده لی:

سهردار زومره ی موسیبه ت کیشان

فرمان فه رمای مولک دهروون پر تیشان

باده ی خه م وه رده ی مه رگ ناکامان

زام ناسۆر که فته ی دهروون پر زامان

په رده ی دل وه تیش مه ودای خه م پاره

(د، ل282)

چار نه برده ی ده رد دلّه ی بیچاره

شایانی باسه، م. ر. هاوار نووسیویه تی، که پیره میرد "سهردار زومره ی فه لاکه ت
کیشان... ی بۆ کورد پهروه ری ناسراو و شههید مه محمود جه وده ت وتوو، که سالی

1937 لە سێدارە دراوە. بەلام ئەم غەزەلە لە دیوانەکەى مەولەویدا هەیه و لە پەراویزەکەیدا نووسراوە، کە مەولەوی بۆ مەرگی زانایەکی گەورەى وتوووە (د، ل 282). پیرەمیژد لە دێری سێبەمدا تۆزێکی گۆرپووە پاش و پێشێکی پێکردوون. دێری چوارەمیشی هی مەولەوییە:

پیرەمیژد دەلی:

ناکامی ئەببام کامەرانییم رۆ

بەرنەخواردووی غەم زیندەگانیم رۆ (78، ل 315)

مەولەوی دەلی:

ناکام ئەببام کامەرانییم رۆ!

بەرنەوێردەى باغ نەوجوانیم رۆ! (د، ل 285)

پیرەمیژد کۆتایی ئەم شیعەرەشى بە چەند دێرێکی غەزەلیکی تری مەولەوی تەواوکردوو:

واى من تاي تارى شیعرم براوه

شەوی تارم هات نۆرەم تەواوه

تۆف ئاگرى له ناو جەرگا ئەگرى

زوو بانم سووتاو قسەم بۆ ناکرى

لام ئاشکرايه، کە ئیتەر ئەمەرم

ئاگر بەرپۆتە تۆماری شیعرم (78، ل 315 – 316)

مهولهوی دهلی:

برپیان تایی پروباب قافییه خوانیم
 نه مه ندهن تاقت عیبارهت زانیم
 ده مه ی هه ناسه ی گهرم تاره کهم
 نه کوورهی دهروون پیر جه خاره کهم
 ئایردان حوجره ی دهلی پیر دهردم

سۆچنان کتاو مه جموعه ی فهردم (د. ل 194)

له خواره وه ئه و بهیت و کۆپلیت و پارچه شیعرانه ی تریش ده خه مه پیش چاو، که وهک

شیعری پیره میژد له دیوانه کهیدا بلا و کراونه ته وه، به لام له راستیدا هی مهولهوین:

پیره میژد:

سیروانی ئه و چه م، تانجه رۆی ئه م چه م

بدهن وه هه مدا ئه م چه م تا ئه و چه م (78، ل 134)

مهولهوی:

تانجه رۆی ئه م چه م، سیروانی ئه و چه م

جۆشاووی وه هه م ئه ی چه م تا ئه و چه م (د. ل 131)

پیره میژد:

شه تاوان وهک مار له دهشت پیچ ئه خون

وهک سه وداکاران شیت وه سه ره رۆن (78، ل 149)

سه ری نایه دهشت وئیل و بی قه رار

به شۆری وشیتتی خۆی ئه دا له دار (78، ل 140)

مهولهوی دهلی:

چون دنیوانەى شۆر تازىز نەسەردا
 شەتاو سەرھۆرگرت وە دەشت و دەردا
 توولانى چون هیجەر خاتر پردەردان
 رەوان وینەى وەسل گەردن بىگەردان (د، ل 467 – 468)

بدیە چون هۆردان وەنام و نەنگدا
 بى پەروا مەوۆیش وە رووی سەنگدا ^{□□} (د، ل 468)
 پیرەمىرد:

فیراقت فەرقى کرد بە کۆى مەفرەق
 دل بە شەوقى غەم وەك شەبەق بوو شەق (78، ل 165)
 مەولەوى:

فیراقت فەرقم وە تۆتیا کەرد
 جىایت تازام جە هەم جیاکەرد (د، ل 108)
 پیرەمىرد:

نازك تەدارەك فەسل وەھارە
 زەریف تارایش هەردەو کۆسارە (78، ل 171)
 مەولەوى:

نازك تەدارەك فەسل وەھارەن
 شیرین تارایش هەردەو کۆسارەن (د، ل 431)

⁵⁷ بەگوێرەى دیوانەكەى مەولەوى ئەم پارچە شیعەرەى لە سەرچاوە "زەلم" نووسیووە، كە باسى بەھار و ناوێشانى شیعەرەكەى پیرەمىردیش "نەوبەھارە" و بە نازناوى (زەلمى) شەو وە بلاوى كردۆتەو!

پیره میرد:

و تم تیرینکت له جهرگی پیردا
سادهی تیری تر به شوینی تیردا (78، ل 184)

مهولهوی:

پهیا پهی پهی پهی نه دلتهی تنگدا
ههر خه دهنگ بهرۆ وه جای خه دهنگدا (د، ل 78)

پیره میرد:

وادوا به دوا ی بیک کۆچیان کرد ئاوهن
تهنها من ماوم پییم رۆچۆته گل
یاران به پهلی دهورانی دوژمن
بلاویونهوه وهک خه یالی من (78، ل 223)

مهولهوی:

یاران گردین شین وه توونای تووندا
ههر خه یال مه ندهن نه تۆی دهرووندا (د، ل 251)

پیره میرد:

تا فگه ی زالم زالم، تا فگه ی زالم زالم
گریه ی چاری چهرخ پر له ناله و ته م
زاده ی جهرگی کینو، مه وجودی عه ده م
دیوانه ئاسا شهیدا روو له چه م
سه ر له بهرد ته ده ی تۆش به سه ودای شه م

سۈرەتتە نىيەتتە ئالەم بەك دەم (78، ل131 – 132)

مەۋلەۋى:

نەك چوون تاف چەم پېر ئەسرىن چەرخ

بارەكەتلا چەرخ! ھەي ئافەرىن چەرخ!

چەنى جە ھەستىيى ۋىت تەۋاساىت

چەنى جۆشى عەشق مەجنون ئاساىت

بدىيە چوون ھۆردان ۋە نام ۋە نەنگدا

بى پەروا مارۆ ۋىش ۋە رپوى سەنگدا (د، ل468)

پىرەمىرد لەو نمونانەدا، كە ھىنئامنەۋە، بەرۋودۋايەكى بە دېرەكان كىردوۋە، يان چەند ۋشەيەكى لىنكىردوون بە كرمانجىي خواروو ۋ بى ھىچ دەسكارىيەك تېھەلكىشى شىعەرەكانى خۇبى كىردوون، بىنگومان ئەمە كارتىكىردىنەك نىيە، كە بە شىۋەيەكى ھونەرى رەنگى دايىتەۋە، ھەر گۈاستنەۋەي بە رۇزى نىۋەرۇيە ۋ ھىچىش لەۋە ناگۇرپىت، كە ئەمانە شىعەرى مەۋلەۋىن ۋ دەسكارىيەك كراون ۋ ھەر بەھى ئەۋ دەمىنەۋە.

پىرەمىرد لە شىعەرى "يادى مەۋلەۋى"دا، كە 10 حوزەيرانى 1943 بلاۋى كىردۋتەۋە، ھەمان رېگەي گىرتۋتەبەر، لە سەرەتادا باس لەۋە دەكات، كە مەۋلەۋىي بە پىرى دىۋە (رەنگە ئەمە ھەر فەتتازىي شىعەرى پىرەمىردانە بىت!)، دوايى ئەۋ شىعەرى كە مەۋلەۋى بۇ پىرى خۇبى ۋتوۋە، بەسەر ۋ گۈيلاك شكاۋى راگۈيزاۋتەۋە ئەم يادە ۋ دەلى مەۋلەۋى ئەم شىعەرانەي بۇ بەجېھشتووم ۋ لەدوا دېرېشدا لە باتى موتريبەكەي مەۋلەۋى پەناي بۇ گۇرانىبىتۋى ناسراۋى كۇچكىردوۋ (رەشۇل) بردوۋە، كە قەتارىكى بۇ بلى (ل240-241).

له شیعری "هاوده‌می هام فهددا...." که له سالی 1939 دا به ناوی (کهس نه‌زان) هوه بلاویکردۆته‌وه (10) دپیری له مه‌وله‌وی وه‌رگرتوه⁵⁸.

پیره‌می‌رد:

هاوده‌می هام فهد سه‌رکرده‌که‌ی خهم
رپی نه‌که‌وت خهمان جه‌م که‌مین له‌گه‌ل خهم
هیوانیه‌کم بوو بۆم نه‌چوو ه سه‌ر
ئه‌مویست به‌ بۆنه‌ی بۆنکزی که‌ده‌ر

کاتیک به‌ گه‌ردن زیوی سافه‌وه
وه‌ک ئاسکی خوته‌ن به‌ بپی نافه‌وه
له‌و توون بۆ ئه‌و توون گورمه‌ته‌ی ئه‌به‌ست
عه‌تر ئامیز بوو رپوی کۆ و هه‌ردو ده‌شت
ئه‌و بۆنه‌ خو‌شه‌ شه‌مال ته‌ی په‌خشان
ده‌رمانی ده‌ردی دووری ئه‌گه‌یان
په‌ره‌ی دانه‌نگیی لانه‌برده‌وه
هه‌رده‌م ژبانی نوی ته‌کرده‌وه
دره‌نگت پی چوو چه‌واشه‌ی چه‌پگه‌رد
ته‌سه‌لایه‌ک بوو ته‌ویشته‌ لابرده
ئیسسته‌ ئه‌و گه‌نجه‌ به‌ لارو له‌نجه

⁵⁸ شایانی باسه، م. ر. هاوار لی‌رده‌دا ئاماژه‌ی ته‌نیا ئه‌م نیو دپیره‌ی کردوو: "نه‌ک جارێک چوار جار الله اکبر" و هیچ باسی دپیره‌کانی تری نه‌کردوو.

به سهر په نجهی زور دلت کرد رهنجه
 نای لهش پر برین، دل به خهریکی
 دیدار بهو دووری و مهرگ بهو نزیکی
 نه لای کی بهرین داخواری ته دبیر
 هدی داد له ته دبیر، هدی رۆ له ته قدیر!
 خو ئهم به دبه خنه خوشی نه دیوه
 بهختی رهشی خوئی زورتر ناسیوه
 ئهم چاره نووسه ی قوریانی دولبهر
 نهك جارتك چوار جار نه لالهو نه كبهر
 له گیتی دریاى ناشوویه زه مان
 بۆ كه شتیى خه لاس نه بووه باده بان (78، ل 188 – 189)
 مهولهوی ددلی:

خالۆی مه نزلچی، سهر کرده کی دهر د
 ته مام به تویی، نای یه چیشته كهر د⁵⁹
 وهختی بهو گهر دن سیم سافه وه
 چون وهش غه زالان وه بوی نافه وه
 دهورمدا وه پیچ نهو کاو و بهرده
 بۆ به خشانیش بی نهی ههر د بهو ههرده
 نهو بۆ جهو ته رهف سوب نه سیم ماوهر د

⁵⁹ له په راویزی دیوانه که ی مهوله ویدا نووسراوه، رهنگه شاعیر ئهم شیعره ی له لاواندنه وه ی لاویك له شیخه کانی "په نجه" و "پاله" دا وتبی، که له ماه و زهر دیکه وه که وتوته خواره وه.... (د، ل 195).

ههر جه دووره وه زام ساریش مه کورد
 خهیلی دتیرت کورد، تاقه رین چه پگه کورد
 به ووبوو دلشادیم نه ویشته لابهرد
 ئیسته نه و گه نجه به لارو له نجه
 ره نجه کورد په نجه، شی پهری (په نجه)
 ئیسته تهن وهی زام، دل وهی خه ریکی
 دیدار وهی دووری، مهرگ وهی نژیکی
 نه و لای کی بهروون نهی راو ته دبیره
 ناخ جهی ته دبیره، داخ جهی ته قدیره
 خهیر، مهینهت زه دهی جه گیان هه راسان
 بهخته سیاکه ی ویش زووتهر ناسان
 په ی فه نای نه و ههم جه دووری دل بهر
 نه ک جاری، چوار جار، نه لالهو ته کبهر (د. ل 195 – 197)

ناتوانریت پاساو یکی نه م راگو ئیته وهیه بو پیره میرد بدری، له بهر نه وهی به نازناوی
 (کهس نه زان) هوه بلاوی کردۆته وه، چونکه تا ئیسته نه بیستراوه نه بینراوه، له میژووی
 نه دهی میله تاندا، که شیعی شاعیریکی ناسراو کوچکردوو به نازناوهوه بلاو بکریتته وه و
 هیچ نه ئینییه کیش له وهدا نه بیته.

پیره میرد خۆی لاری له وه نه بووه، که که وتۆته ژیر ته ئیسیری شیعی گۆرانیه وه،
 دهلی: "... له کوردستاندا، که وهلی دیوانه نه ما ئیتر من بووم به جینشین، که مهولهوی
 و بیسارانی نه مان باسی چاره جوانه کانی کچه جاف و که نیشکه شوخ و شهنگه کانی

ھەورامان بىكەن، ئىتر من لە جىياتى ئەوان كەول و پۆستى دلدارىم لەبەر كوردو بوم بە جىنشىنيان" (78، ل155).

پىرەمىرد لە گەل ھەندى لەم شتەنە شىيدا، كە لە گىيانى زانستەو دەورن، تۋانىويەتى زمانى ئەدەبىي كىرمانجىي خوارو نەك ھەر بە زاراو وشەي ناسك و ناوازدەي دىيالىكتى گۆرانى دەولەمەند بىكات، بەلكو كۆمەلەي كەرەسەو تفاقى ھونەرىي ئەو ئەدەبەي ھىناو تە زمانى تازەي ئەدەبىي كوردىيەو و بانگەشە كەرىكى چالاكى ئەدەبىي گۆرانى و بلاو كەرەدەيشى بوو.

ھەرچى تەئسىرى ئەم ئەدەبەيە لە بەرھەمە كانى گۆران، ئەو شىپۆز و شەقلەيى تىرى ھەيە. مەولەوى بە شىپۆبەيە كى تر كارى لە گۆرانى شاعىر كىرەو. كاتى دىوانە كەي گۆران بە وردى دەخۆيىنەو، لە ھىچ جىنگايەك نابىن، كە بە شىپۆبەيە كى وشك و مىكانىيەي مامەلەي لە گەل شىعەرى مەولەويدا كىرەي. گۆران ھەر لە مندالىيەو كۆيى بە شىعەرى گۆرانى تىزى بوو و شارەزايە كى چاكى بوو، چونكە لەو مەلەبەندەدا ژياو و بە قوولەي لەم ئەدەبە گەيشتو و تۋانىويەتى كارامانە و ھەستايانە بە كارى بەيىنى. گۆران كىش و قافىە و تەعبىرى ھونەرى و سىستىمى وىنە و وشەو زاروى لە ئەدەبىي گۆرانى ھەرگرتو. تاپۆي ھەسپى سىرۆشت و ھەندى مۆتىقى تىرى شىعەرى مەولەوى بە شىپۆبەيە كى تەماوى و ھونەرى لاي گۆران ھەستى پى دەكرىت، بۆ نمونە، وىنەي شايى كىشان، يان ھى چەمى زەلم، لاواندەو كانى مەولەوى لاي گۆران ئاوازيەك دەدەنەو.

لە "گەشتى قەرەداخ" دا گۆران لە باسى شايىە كدا دەلەي:

لەبەر كەپىكا رۆشنايى ئاگر

داي بە تارىكى شەوى ناودى در

شمشال به ناله‌ی لهره و لهرزه‌دار
 ده‌ماندی کوورده‌ی دلّی هه‌رزه‌کار
 له ده‌وری ناگر جه‌لقه‌ی چۆپیی کور
 تریه‌ی پیّ ته‌هات وه‌ک لیّزه‌مه‌ی خور
 سه‌رچۆپیی کیشی قۆزی چۆپیی زان
 پاش هه‌لسانه‌وه‌و نووکی پیّ بادان
 له ژورور سه‌ریه‌وه‌ ده‌ست و خه‌نجهری
 چه‌شنی چه‌خماخه‌ی ئاسمان ته‌له‌ری...
 شمشال ژهن ته‌ینا بو هه‌چ لایه‌ک روو
 نه‌و لایه‌ که‌لله‌ی زۆرتتر گهرم ته‌بوو
 ههر چۆک دادان بوو هه‌لسانه‌وه‌و (هه‌ی!)
 سۆزی هاواری ناکا "وه‌ی، وه‌ی، وه‌ی"
 مه‌ستی بی شه‌راب هه‌رزه‌کاران، عیو!
 زاوای به‌رده‌رگای تاواتی دن، عیو!
 بووکی رازاوه‌ی جوانتر له‌ گول، عیو!
 جه‌لقه‌ی چۆپیی، عیو! شمشال لی‌ده‌ر، عیو!

عاسمان، ته‌ستییه، دی وده‌شت وده‌ر، عیو! (104، ل 148 – 149)

مه‌وله‌وی ده‌لی:

سه‌دای "لاو هه‌ی لاو!" زه‌ی زه‌ر زنجیر
 سانسله‌ و بانێ سه‌ر به‌ند زری و لاگیر
 زیله‌ی گواره‌ و زرنگه‌ی زه‌نگله‌ی زه‌ر

لەرزەي نەونەمام، لەرزەي لىيمۆي تەر
 شەوق فەرق و بەرق فەرق زەر کلاو
 ورسەو پەرشەي خۆي کولم بۆ گولان
 شەقەو تەقەي گەرم، چەپلە و چىلەي نەرم
 چىرىكەي وەناز، تىرىكەي وە شەرم
 سەمەي دەسمالان، رەمەي نەوهمالان
 نەمەي مەلالان، نەمەي وەش حالان
 چەفەي گەردن کەچ، مەرگ من چىش واچ؟
 خابىن وە خەفەت، نەزان جگەر پاچ
 لارەي قەتارەي لاو شەدەلاران
 نىشارەي کەم کەم پەنجە وشاران
 شاخەي شىرخەي خشل نىمە رەنگ
 فەرەي فۆتەي شۆر، ئەژنۆي گولەنگ چەنگ
 خشەو خشىپەي خاس، تىرپەي پەنجەي کەوش
 عىشوە و نەزاكەت، گرىشمەي بى خەوش
 وە لىيمۆي ئالامى كالامى بالامى شەنگ
 قرچە و چۆقەي جەرگ، دل وەخەمان تەنگ
 خەمىاو چەمىاي ناز نىمچە كىناچان
 دەنگ ەمەي شاباش نەوجوان واچان
 شاباش شادىي شەيداي شاباشان

خاس خاس كزەي سۆز دەروون خاش خاشان (،.د) ل 411 – 415)

كەشوههواى شيعره كەى گۆران، تەئسىرى ئەوهى مهولهوى پيوه دياره. بەلام هەريەكەشيان بۆ خۆيان دنياى تاييه تن. بەلام له هەندى روهوه بهلاى مهولهويدا دەشكيتتوه، لهبەر چەند هۆيهك ئەگەر واز لەكات و رۆژگاريش بئين، كە هۆكارپكى گرنگ و سەنگى مەحەكە لە كيشانى زۆر دياردهى كولتورى و هونەريدا، مهولهوى خۆى لەو شاييه و ئەوهى تريحياندا، كە لەمهوبەر باسكرا، نەبووه و هەر هيناونيه تە بەرچاوى خۆى و بە هونەر و خەيالى فراوانى و يئنهى كيشاون، هەروها ئەو هەلپەركييهى مهولهوى باسى دەكا رەشبهلەكە، بەلام گۆران هەر باسى هەلپەركيى پياوان دەكا، چونكە هەر فرياي ديتنى ئەمهيان كەوتوه، خۆى دەلى:

نۆرهى ئافرهتە ئەمجا هەلپەري

سا هينر دەس بەردا، جوانى دەست بگري.

هەندى نزيكى تر لە بەكارهينانى "لاوهى لاو!" "ميهولهوى و "عيوا عيو!" گۆراندا هەن. شيعره كەى گۆران زياتر هينم و نيگار كيشانيكى بى دەنگە، لە كۆتاييه كەيدا نەبى. بەلام مهولهوى كيشه كانى لەت كردوه و بە تەعبير و وئنهى كورت كورت و پر ئاوازهوه هەلپەركييه كەى ئەوهنده گەرمە، لە سى پييه كى پر جۆش و خرۆش دەچى. بەلام ئەمە قەت لە جوانى و نەخشيى وئنه كانى گۆران كەم ناكەنوه، گۆران بە دەستورى پيرى شيعرى — مهولهوى، ئەگەر دنياكەى ئەويشى، كەرەسەى ئەويشى، وئنهى هونەرىي ئەويشى لە يادو بەرچاودا بووى، بەهەرى هونەرىي خستووويه تە سەر كەلكەلەى كى پركييه كى شەرمناوه و پر تەوازانەى گۆرانانە.

لە وهسپى سرووشت كردندا، گۆران سوودپكى زۆرى لە مهولهوى وهگرتهوه، بەلام گۆران بە پيچهوانەى مهولهوييهوه، زياتر ئەم وهسپانەى بە گيانپكى رپاليستانەى فۆتوگراف ئاساوه دەرپيوه. بەلام زەحمەتە ئەو ديوار و تيغانە لە نيوان بىر غەزەلە كانى

مەۋلەۋىدا بەرزكەينەۋە، چونكە ئەو روانگە سۆڧىيانەى ماۋلى نەداۋە، ھەر بە ئاستەمىش
بىت لە بىرە فەلسەڧىيەكانى لادا، لېرەدا لەپەكدى جىادەبنەۋە، ھەرۋەك لە ھونەرمەندى و
بالاىى ئەو تابلۇيانەدا كەھەردووكيان كىشايانە يەك دەگرەۋە.

ھەرۋەھا لە لاۋاندنەۋەكانى گۆراندا، جى پەنجە و كاريگەرىى مەۋلەۋى ديارە. ئەو
شيوەنەى مەۋلەۋى بۆ مەمدى كۆرى كروۋە، تەئسىرى لە شيوەنى ھىۋاۋ گولالەى گۆران
كروۋە. پروكردنە كۆچكروۋ و ھەست بەو بۆشايىيەى مردنى منداال لە ژيانى باوكدا
پەيداي دەكا، لە ھەر دوو شىعەرەكەدا ھەن. ھەر دوو باوك – شاعىر داديانە لە دەس
مەرگ و چەپگەرد و ھاۋار و شىنيانە. لە ھەردووكىشياندا خەسىيەتى تايىبەتى
لاۋاندنەۋەى كوردەۋارى و سازكردنى كۆرى پرسە و ماتەم ھەيە. مەۋلەۋى دەلى:

رۆشنىى دىدەم، سەرمايەى ژىنىم!
مەزەى بەزم كەيف دلەى خەمىنىم!
سا كە من بى تۆ نەسپاردەم ئەروا
سەرنەنيام نە ساي ئەلحەد بى پەروا
چۆن ۋاچوون ۋەفام ھا نە تۆى دلدا
ۋەفا ھەم جەرگم بدەن ۋە چلدا
تاقىق من جە سەنگ سەرسەختىم بالان
مەزرىعەى خارج ئىنسانىم كالان
ۋەرنە من ۋەى تەۋر كىشام سزاۋ دەرد
ئەگەر سەنگ بىا مەكەردش ۋە گەرد
دەك ئەجەل ۋە دام ھىجراۋ بەستەبۆ
سەرتاپاش ۋە نىش زامان خەستەبۆ

پییم نه نۆشا مهی پیاڵه می مهردهن

تییسته من، سهژان، دن سهردان کهردهن (د، ل 271 – 272)

گۆزان لهی شینی گۆلله دا دهلی:

کچم مایه می ژیانم، یادگاری

شه باجم، نۆیه ره می شیرینی داری

غهرامی کهم دهوامی عومری لاویم

دلتۆپی خوینی گهرمی ناگراویم

جگهر گوشه می عهزیم، نووری چاوم

سهری تاله دهزووی نامالی خاوم

چ زوو کهوتیتنه بن گۆمی عهدهم؟ خۆ

به (تۆخه می) تهر نه بوو لیوم وتم (رۆ!). ...

نه جهل داد! ناسمان داد! عهرشی خوا داد!

حه کیم، عیلمی به شه، دهرمان، دهوا، داد!

کچم خۆ تۆ نه ماوی تا بیینی

که باوکت چهن به ناسۆره برینی (104، ل 97 – 98)

گۆرانیش وهک مهولهوی کۆی لهوه نه کردۆتهوه، که له فهرهنگی وشه می خۆمالیی ناو

خه لکدا گۆلپژێر بکات و ههندی تهعبیری رهوانی کوردی و ههندی دابونه ریتی کوردهواری و

دېمەنى ژيانى دېھات و شارى كوردەۋارى بەھىننېتتە ناو شىعەرە كانىيەۋە، ئەم شىعەرەشى
نېشانەى ئەو خۆشەۋىستى و رېزە بى سنوورەيە، كە بۇ مەۋلەۋى و ھونەرەكەى ھەببىۋە:

گيا وردەى پايىز، سەۋزى نەرم و نۆل

قەيغە پۆشى پروى تەختى خاك و خۆل

دلگىرى، جوانى، بى دركودالى

دوا يادگارى بەدئىي سالى!

ھەچ تىۋارەيك ديدەنيت ئەكەم

سەماى پايىز تيا نامىنى تەم!

ھا وا بەسەرچوۋ خەزانى پېرىش

كەچى ئەو زىاتر ئەكا نارائىش

تازە سەۋزە گيا سەر لە نوئى تەپروئى

مەل لە ماجەراى عەيش و نۆش تەدوئى

تازە سەۋزەى باى قودسىي (عيسا - فو)

گيان ئەكاتەۋە بەر دىناى مردوۋ (104، ل 167 - 168)

لېرەدا گۆران، بە شىۋازەكەى مەۋلەۋى، شىعەرى بۇ سروشت وتوۋە و قول بۆتەۋە و بۇ
دىناى ئايدىيالىي مەۋلەۋى، سروشت ھەمىشە لە ژيان - مردن داپراۋ نىيە. ئەگەرچى
پايىزى تەمەن ھاتوۋە و لە دەرگاي داۋە، بەلام ئەشقى جوانىي نەمر و تەۋنەۋە لە راستىدا
زىاتر ئاگرى بەردەۋام بوون و زىندوۋبوۋنەۋەى لە دەروون و ناخى شاعىرائى سۆفى و
فەلسەفە مەشرەپدا ھەلگىرساندوۋە.

سه رته نجام

دهوری مهولهوی له گه شه پیدان و نوێکردنهوی

لیبریکای کوردیدا

له کاتی کارکردن و توژینهوه و تاوتووکردنی سه رچاوه کان و تیکستی شیعی و نامه کانی مهولهویدا و له هه لدانهوهی لاپه ره کانی ژیان و خویندن و په یوه ندییدا له گه ل شاعیر و زانایان و نه میران و خزم و ناسیاواندا، هه ندی فاکتی ژیانی مهولهوی ساغکرانه وه و پروونکرانه وه.

به اوردیکی سیستم نامیزی به ره ه می لیریکی مهولهوی له گه ل شیعی گزانی و کوردی به گشتی و نه ده بی کلاسیکی فارسیدا، نه وه ده سه لمینی، که مهولهوی شاعیریکی هه لکه وتوو و خاوه نی دنیای شیعی و داهینانی تازه و تاییه تیی خۆی بووه.

مهولهوی لیریکی خۆی به گیانیکی زۆر نوییه وه نووسیوه و بابه تی شیعی کلاسیکی کوردی به فراوان و ده وه مه ند کردوه، هه ندی ژانری وه کو فهد و دووبه ییت، که دیارده ی به رچاوی نه ده بی کوردی نه بوون هیئاوه ته ناوه وه و به پییزی کردوون. ده وری دیاری مهولهوی له په ره پیدانی ژانری غه زه لدایه. شاعیر بابه تی غه زه له کانی گه شه پیداره و شیواز و مه ودایه کی لیریکی تازه ی پیداون، به تاییه تیش ژانری نامه ی شیعی و لاواندنه وهی له چوارچیویه کی هونه ری به رزدا و به گیانیکی تازه کارانه وه ده رپروه.

وه سپی سرووشت لای مهولهوی له پرووی به ره و لووتکه چوون و کامل بوونه وه نرخ و بایه خیکی هونه ری تیجگار گه وری هه یه. سرووشت بناغه یه کی پته وی وینه

شيعىرىيە كانى مەولەويىيە. بەو بىست و چوار غەزەلەى، تابلۆى ھونەرىيى وەرزەكانى سال و دياردەكانى ترى سرووشتى كيشاوه. لايەنى داھىنەرانەى ئەم بابەتەى لە وردەكارى و پيشاندانى سرووشتى تايبەت و زىندوو و بزۆز و دىنامىكدايە.

شاعىر فەرھەنگى شيعىرى كوردىيى بە زاراوه و وینەى تازە دەولەمەند كوردوو. مەولەوى شارەزايەكى گەورەى فۆلكلۆرى كوردى و ئەدەبى كوردى بوو و كارامانە بۆ دۆزىنەوێ تەعبىرى ھونەرىيى تازە و مشتومال كردن و زاخاودانەوێ كەرەسەى دەربىرى شيعىرى كوردى سوودى لى وەرگرتوون و بەكارپهیناون. فۆرمى فەردى لە فۆلكلۆرەو وەرگرتوو و كوردوويەتییە ژانرىكى بەرچاوى شيعەرەكانى. داستانى فۆلكلۆرى و راز و ئەفسانە و پەند و قسەى نەستەق لە شيعەرەكانى مەولەويدا بە شىۆەيەكى تازە رەنگيان داوئەو و دارپۆراونەتەو. مەولەوى تابلۆى ژيانى كوردەوارى و گەلى داب و نەرىتى جەژن و شابى و گەرميان و كوستان كردنى كۆچەرانى كوردى كيشاوه.

فەرھەنگى شيعىرى مەولەوى بىجگە لە فۆلكلۆر و ئەدەبى كوردى، بە زاراوه و ھەندى لايەنى ھونەرىيى بەرزى ترادىسيى شيعىرى مېللەتانى دراوسىيى كورد دەولەمەندە.

بىگومان مەولەوى بە شىۆەيەكى چاك شارەزاي شيعىرى فارسى و بەرھەمەكانى حافز و مەولاناي رۆمى و شاعىرانى تر بوو و باشيان لى تىگەيشتوو و كاربان لە لىرىكاي كوردوو. ھەندى مۆتىف و وینەى حافز و مەولانا لای مەولەوى ھەن، بەلام بە ھىچ شىۆەيەك ماناي كارتىكردنى مېكانىكى نېن.

يەكك لەو لايەنانەى لىيان كۆلرايەو، توئالى رەنگى سۆفیانەى لىرىكاي مەولەوى بوو. نووسەرى ئەم چەند دىرە، بۆ توئىنەو ئەم مەسەلە ئالۆزە بىجگە لە شيعەر و نامە و بەرھەمەكانى مەولەوى، گەلى سەرچاوى دەربارەى سۆفیزم — نووسراوى زانايانى ناودارى

وهکو ئی. یا. بیرتلس، ئە. ن. بۆلدیریف، نیکلسون، ز. ن. قەرەژیکیئا و زانیانی ئیسلام و شاعیره سۆفییه ناودارهکانی فارسی خۆیندۆتهوه و سوودی لی وەرگرتوون.

ناشکرایه شیعرهکانی مهولهوی دەربری تهریقهتی نهقشبهندی بوون، که له سهدهی ههژدهیه مداما زۆر گهشی سهندهوه، تامانجی ریفۆرمی ئیسلام بووه، ههندی له چه مکهکانی ئەم تهریقهته له مهسهلهی سهه له دنیا دهرکردن و واز له ژیانی مادی له پیناوی ئایدیالی و بهرژهوهندیی خه لگ هیناندا — خۆیان دهواند.

مه ی چوارچیوه و مهودایه کی فهلسه فیی لای مهولهوی وەرگرتووه. وهک شاعیرانی سۆفی، مهولهویش سوودی لهم ره مزه دره وشاوهیه وەرگرتووه. شیعره ی مه ی لای سۆفییه کان پر ئایدیال و مانای گیانیی بهرزه. مه بهست له مه ی لای ئەوان وازهینان بووه له ژیانی دنیایی و خۆ ئاماده کردن و نزیکبوونهوه بووه له راستیی یهزدانی و تواندهوه تییدا. زۆر دهگهمن مهولهوی مهیی به مانا ساده که ی به کارهیناوه.

لینکۆلینهوی دهقه شیعریهکانی مهولهوی ده مانگه یه نیتته ئەنجامیکی زۆر گرنگ و به بایهخ، ئەویش ئەوهیه، که دیالیکتی گۆرانی، دیالیکتیکی زمانی کوردیه، هه ره له بهر ئەوهش نا، که گۆرانه کان خۆیان به کورد دهزانن، به لکو ئەو رانان و تۆژینهوه میژوویه — ئەده بییه ئەمه ده سه لئینیت.

ههروه ها به شیکی ئەم کارنامه یه تهرخانی پهیدا بوون و گه شه سه ندنی ئەده بی گۆرانییه له سه دهی چوارده یه مه وه تا نۆزده یه م و ئەمه ش پيشانی ددها، که به ره مه می مه ولهوی به دیالیکتی گۆرانی لووتکه یه کی لیری کای کلاسیکی کوردیه.

دهوری به ره مه می مه ولهوی له پيشخستن و گه شه پیدانی لیری کای گۆرانییدا زۆر دیار و کاریگه ره و ته ئسیری له شاعیرانی وهکو (کۆماسی، بۆلبۆل، فه خرولعوله ما، مه لا نيزام، جهباری... هتد) کردووه. ئەم شاعیرانه مه وله و بیان به باوکی گیانی و رابه ری شیعره یی

خۆيان زانیوه و وهك ئەم ئاورپیان له ئەدەبی میللی داوئەتەوه و حەزیان له لاسایی کردنەوهی مەولەوی بووه.

نەك هەر له ئەمان، بەلكو تەئسیری لەو شاعیرانەش کردووه، كە بە دیالێكتی كرمانجیی خواروو شیعیان نووسیوو. بە تایبەتیش ئەمە له بەرھەمی پیرەمیڤد و گۆراندا بە روونی دەردەكەوی. پیرەمیڤد بە شیۆهیهکی میکانیکی و ەستاو سوودی له شیعی بە دیالێكتی گۆرانی نووسراو بە گشتی و لیریکی مەولەوی بەتایبەتی وەرگرتوو. ئەو ھەموو دێر و کۆپلیتانی شیعی مەولەوی نیشان دران، كە بە ھەلە بە ھی پیرەمیڤد له قەلەمدراون. دەوری پیرەمیڤد لەویدا بووه، كە نمونەکانی ئەم ئەدەبەیی بلاوکردۆتەوه و گەلی وشە و كەرەسە و ئامیڤی ھونەری ھیناوتە ناو كرمانجیی خواروو. بەلام لای گۆران ئەم تەئسیرە شەقێکی ئاسایی ھونەری و پەوتی پڕۆسێسی داھینانی گرتۆتە خۆی.

لیریکی مەولەوی کاری له ھەندی ئە شاعیرانی نەوهی ھفتاکانیش کردوو. ئەمانیش ھانایان بۆ دنیای ھونەری بەرین و گیانی عاشقانەیی ئەو بردوو و دەیبەن، سوود له مۆتیڤ و كەرەسە و بێر و شیۆازی شیعی مەولەوی وەرەگرن، سەرەپای ئەوهی كە مەولەوی و عەنبەرخاتوونی خێزانی بوونەتە دوو پەرمزی گەورەیی ئەدەبی كوردیی ئەم سەردەمە، رەمزن بۆ ھونەری بەرز. نیشتمان، ئازادی، جوانی و ھەموو چەمك و بیریکی یەزدانی بەرز. شیعرەکانی مەولەوی دەربارەیی بابەتی وا نەمری وەكو ژیان و مردن و نھێنی بوون و ئەندێشەیی زاتی ئادەمیزاد، كە تا دنیا دنیا، ھەر سەرچاوەیەکی روون و وشك نەبوو ە دەبن و كار لەتەوه له دواي نەوهی كورد دەكەن.

سەرچاوه کان

1. Абрамович Г.Л. Введение в литературоведение. М., 1979.
2. Алиев Г.Ю. Персоязычная литература Индии. Краткий очерк. М., 1961.
3. Арабская средневековая культура и литература. Сборник статей зарубежных ученых. М., 1978.
4. Афсахоз Аблохон. Лирика Абду ар-Рахмана Джами. Афтореф. док. дис. М., 1980.
5. Ахондоф Ф. М. Избранное. М., 1963.
6. Бертельс Е. Э. Заметки по поэтической терминологии персидских суфиев. Избранные труды. Суфизм и суфийская литература. М., 1965, с. 109-125.
7. Бертельс Е. Э. Литература на персидском языке в Средней Азии. "Советское Востоковедение". Т.5. М., 1948, с. 199-228.
8. Бертельс Е. Э. Низами. Творческие пути поэта. М., 1950.
9. Бертельс Е. Э. Персидская поэзия в Бухаре. М., Л., 1935.
10. Бертельс Е. Э. Словарь суфийских терминов Мираат-и ушак. Избранные труды. Суфизм и суфийская литература. М., 1965, с. 126-177.
11. Болдырев А.Н. Два ширванских поэтов : Низами и Хагани. — Памятники эпохи Руставели. Л., 1936, с. 11-138.
12. Брагинский И.С. Иранское литературное наследие. М., 1984.
13. Бушмин А.С. Наука о литературе. Проблемы. Суждения. Споры. М., 1980.
14. Васильева Е.И. О жизни Мастуре. Курдской поэтессы и историографа. ПП и ПИКНВ. Л., 1982, с. 12-16.
15. Васильева Е.И. Введение к кн: Хроника (История курдского княжеского дома Бани Ардалана). М., 1984.

- Ворожейкина З.Н. Исфahanская школа поэтов и литературная жизнь Ирана в предмонгольское время. X11- начало X111 в. М., 1984. .16
- Ворожейкина З.Н. Пейзаж в персидском четверостишии X11 – X111 вв. ПП и ПИКНВ. Л., 1974, с. 101- 105 .17
- Ворожейкина З.Н. Послания к меценату.- ПП и ПИКНВ.Л., 1973, с. 90-93 .18
- Ворожейкина З.Н. " Стансы" о зульфах.- ПП и ПИКНВ.Л., 1972, с. 151-155 .19
- Ворожейкина З.Н. Фольклорные модели в персидских любовных четверостишиях X11 века. – ПП и ПИКНВ. Л., 1982. Ч.П, 16-21 .20
- Джалил Ордихан и Джалил Джалил. Курдские пословицы и поговорки на курдском и русском языках. М., 1972 .21
- Жуковский В.А. Секта "людей истины" . Ahli - Naq в Персии. СПб., 1886 .22
- Крачковский И.Ю. Вино в поэзии ал – Ахталя (опыт историко – культурного и стилистического анализа). Избранные сочинения. Т.2 , М.,- Л., 1958, с.417-432 .23
- Крачковский И.Ю. Черты андалусской природы в стихах арабского поэта "Садовника" X1- X11 в., - Избранные сочинения- Т.2, М., Л., 1956 .24
- Крымский А.Е. История Персии, её литературы и дервишской теософии.Т,1.М.,1914 .25
- Куделин А.Б. Классическая арабо-испанская поэзия (конец X – середина X11 вв.) М., 1973 .26
- Куделин А.Б. Мотив в традиционной арабской поэтике У111 – X вв., " Восточная Поэтика" . М., 1983, с.7-25 .27
- Курдоев К.К. Грамматика курдского языка на материале диалектов курманджи и сорани. М., 1978 .28
- Курдоев К.К. Категория рода и объектная конструкция в заза. – Иранское языкознание, история, этимология, типология (К 75 – летию профессора В.И.Абаева). М., 1967 .29

- Лазарев М.С. Курдистан и курдская проблема. М., 1964 .30
- Лерх П.И. Исследования об иранских курдах и их предках северных халдеях. Кн. 1-3, СПб, 1856 – 1858 .31
- Лотман Ю.М. Анализ поэтического текста. Л., 1972 .32
- Лотман Ю.М. Структура художественного текста. М., 1970 .33
- Маккензи Д.Н. Курманджи, курды и горани. – " Народы Азии и Африка". М., №1, 1963 .34
- Минорский В.Ф. Курды. Заметки и впечатления. ПГ, 1915 .35
- Мирзоев А.М. Рудаки – жизнь и творчество. М., 1968 .36
- Никитин В. Курды. М., 1964 .37
- Омар Хайям. (Рубаи). Ташкент, 1978 .38
- Османов М.Н.О. Стиль персидского – таджикской поэзии 1X – X11вв. М., 1974 .39
- Османов М.Н. Частный словарь Унсури. М., 1970 .40
- Пригарина Н.И. Образное содержание бейта в поэзии на персидском языке. – " Восточная Поэтика", М., 1983, с.89 – 109 .41
- Рейснер М.Л. Основные этапы развития газельной лирики на фарси в X – XV вв. Афтореф.кан.дис. М., 1980 .42
- Руденко М.Б. К вопросу о курдской литературе. В кн. : " Сборник в чест акад. И.А. Орбели – Исследования по истории культуры народов Востока". М.,-Л.,1960 .43
- Руденко М.Б. Курдская литература XV11 в. – " Народы Азии и Африки", № 3, М., 1973 .44
- Самадов Т. Жанр газели в творчестве Анвари – Афтореф. кан. дис. Душ.,1974 .45
- Смирнова И.А. и Эйюби К.Р. Фонетика курдского языка („диалект мукри). Л .1985 .46
- Соколов А.Н. Теория стиля. М., 1968 .47
- Стеблева И.В. Семантика газелей Бабура. М., 1982 .48
- Филин Ф. П. Истоки и судьба русского языка . М., 1981 .49

- Фильшгинский И.М. Арабская классическая литература. .50
Краткий очерк. М., 1981
- Фольклор . Поэтика и традиция. Сборник статей. М., 1981 .51
- Фролова О. Б. Поэтическая лексика арабской лирики. Л., 1984 .52
- Хазнадар М. Очерк современной курдской литературы. М., .53
1967
- Хамоян М. У. К истории изучения заза. – (Вопросы .54
фразеологии, стилистики и грамматического строя восточных
языков). Самарканд, 1972, с. 69- 82
- Хамоян М. У. К установлению критериев классификации .55
курдского языка. – Совешание по общим вопросам
-диалектологии, истории языка. М., 1973, с.53
- Хуршид Эфенди, Чириков. – Сборник географических, .56
топографических и статистических мастер по Азии. Выпуск №
.1У.СПБ. 1883
- Юсупова З.А. Глагольные основы в диалекте авромани (в .57
сопоставлении с сорани и курманджи). – ПП и ПИКНВ, Л., 1985,
ч, 11, 77 – 84
- Bruiniessen van M.M. Agha, sheikh, and state. On the Social and .58
.Political Organization of Kurdistan. Amstrdam, 1978
- Edmonds C.J. Kurds, Turks and Arabs. London, 1957 .59
- Jaba A. Recueil de notices et recits kourdes . Servant a la .60
connaissance de la langue, de la literature et des tribus du Kourdistan.
.St. – Pb., 1860
- Mackenzie D.N. Kurdish Dialect Studies. Vol 1-2, L, 1961-1962.61
- Mackenzie D.N. The Dialect of Awraman (Hawraman - i – Luhon). .62
Kobenhaven, 1966
- Mackenzie D.N. The Origins of Kurdish – Transactions of the .63
Philological Society. London, 1961
- Mann O – Hadank K. Mundarten der Guran – Kurdish – Persische .64
Forschungen. Abt 3, Bd, 2.B, 1930
- Minorsky V. The Guran. BSOAS, L., 1943, vol.X1, pt.1, p.76 – 103 .65

- Mokri M. Les Vents du Kurdistan. Contribution Scientifique aux .66
 .studes iraniennes. P., 1970
- Morgan J. de. Dialectes kurdes, langues et dialects du Nord de la .67
 Perse – Etudes Linguistique de la mission scientifique en Perse. T.5., P,
 1904.
- Muller F. Zaza – Dialekt der Kurdensprache. Wien, 1855 .68
- Rousseau J.F.X. Extrait de l'itineraire d'un voyage en Perse par la voie .69
 de Baghdad Fungruben des Orients c Miens de l'orient Wien, 1813, Bd
 .111, c. 85 – 98
- Soane E.B. A Short Anthology of Guran Poetry, JRAS, №1, January, .70
 L., 1921
- Soane E.B. Grammar of the Kurmanji of Kurdish Language. L., .71
 1913
- Soane E.B. Report on the Sulaimania distried of Kurdistan. .72
 .Celcata.1919
- .The Encyclopedia of Islam . L., v.1, 1960, 2, 1965,3, 1966 .73
- 74- نازیزان هه ره کۆلی، کلاسیکین مه "هاوار" شام، 1943، ر 524 – 525.
- 75- بیسارانی، دیوان، کۆکردنه وه و لیکۆلینه وه ی کیومرس نیک رهفتار، بهغداد، 1982.
- 76- پیره میژد، ئاره زوویه کی په سه ند، "گه لاویژ"، بهغداد، ژ3، مارتی 1945، ل58 – 59.
- 77- پیره میژد، جواب بو جناب حسین حزنی افندی مکریانی محترم "ژیان" سلیمانی، 1963، ژ
 476، ل1 – 2.
- 78- پیره میژد، دیوان، لیکۆلینه وه و ده رکردنی محمد ره سول هاوار، بهغداد، 1970.
- 79- توودار عبد الصمد، چمکیکی میژووی هه ورامان و مه ریوان – به شیک له کتیبی (نور الانوار)
 محمدی ملا کریم له فارسییه وه کردوویه تی به کوردی، بهغداد، 1970.
- 80- جاف ئه نهر قادر محمه د، گه شتیك به جیهانی مه وله ویدا، (به یان) بهغداد، ژ 23 –
 1976.
- 81- جزیری، دیوان، تووژاندنا صادق بهاء الدین نامیدی، بهغداد، 1977.

- 82- چەلەبى ئەوليا، كورد لە مېژوۋى دراوسىڭانيدا — بەشىك لە سىياھەتنامەكەى، ۋەرگىرانى ناكام، بەغداد 1979.
- 83- دزەبى عەلى فەتاح، شىعەرىكى تازەى عەلى حەيرى، "كاروان". ھەولتەر ژ 28، 1985، ل 22 – 37.
- 84- دىلان، دىوان، بەغداد، 1969.
- 85- رەسوول عىزەدەين مستەفا، فۆلكلورى كوردى و ئەدەبى فۆلكلورى كوردى (لېكۆلېنەۋە)، بەغداد، 1970.
- 86- رەسوول عىزەدەين مستەفا، سەرنجى لە زمانى ئەدەبى يەكگرتوۋى كوردى، بەغداد، 1971.
- 87- رەسوول عىزەدەين مستەفا، شىعەرى كوردى (ژيان و بەرھەمى شاعىرانى)، بەشى يەكەم، بەغداد، 1980.
- 88- رەنجورى، دىوان، لېكۆلېنەۋە و لە چاپدانى مەمەد عەلى قەرەداخى، بەغداد، 1973.
- 89- زامدار مەھمۇد، دەروازەيەك بۆ ناواز و گۆرانى كوردى، بەغداد، 1980.
- 90- سجادى علاءالدين، ئەدەبى كوردى و لېكۆلېنەۋەى ئەدەبى كوردى، بەغداد، 1968.
- 91- سجادى علاءالدين، سۆفبەتتى لە ھۆنراۋەى كوردىدا "گۆقارى كۆرى زانىارى كورد"، بەغداد، بەرگى شەشەم. 1978، ل 37 – 77.
- 92- سجادى علاءالدين، مېژوۋى ئەدەبى كوردى، چاپى دوۋەم، بەغداد، 1971.
- 93- سجادى علاءالدين، نىخ شناسى، بەغداد، 1970.
- 94- سەيدى، دىوان، پېشەكى و لېكۆلېنەۋەى محمد امين كاردۆخى، سەيئەنى، 1971.
- 95- فوناد كەمال، زاراۋەكانى زمانى كوردى و زمانى ئەدەب و نووسىنيان، "زانىارى"، بەغداد، 4، 1971، ل 16 – 24.
- 96- فوناد كەمال، فەقىتى تەيران، "بەيان" بەغداد، ژ 21، 1972، ل 36 – 39.
- 97- فىضى أمين، انجمن ادبىان كورد، اسطنبول، 1920.
- 98- قاسلمو عبدالرحمن، كوردستان و كورد، بەغداد، 1971.

- 99- قوباد خانای، شیرین و خه‌سره‌و، محمدی ملا کریم ساغی کردۆته‌وه‌و فه‌ره‌ه‌نگی بۆ ریک‌خستوه‌و و پیشه‌کیی بۆ نووسیوه‌و، به‌غداد، 1975.
- 100- قه‌رداخ‌ی عه‌لی شیخ‌عومه‌ر، مه‌وله‌وی و سروشت، به‌غداد، 1978.
- 101- قه‌رده‌اخ‌ی محمه‌د عه‌لی، شارۆیه‌ک له‌ باغچه‌ی ئه‌ده‌بی مه‌وله‌وی "گۆفاری کۆری زانیاری کورد"، به‌غداد، به‌رگی شه‌شه‌م، 1978، ل226 – 269.
- 102- هفتان تۆفیک، میژوی حوکمداران‌ی بابان له‌ قه‌لاچولان، به‌غداد، 1969.
- 103- کوردۆ قه‌ناتی، تاریخا ئه‌ده‌بیاتا کوردی، 1، ستۆکهۆلم، 1983.
- 104- گۆزان، دیوان، کۆکردنه‌وه‌و ناماده‌کردن و پیشه‌کیی و په‌راویز بۆ نووسین محمدی ملا کریم، به‌غداد، 1977.
- 105- گۆزان، مه‌وله‌وی و شیعی مونسه‌به‌ت، "هه‌ولێر"، ژ27، کانوونی دووه‌می 1951، ژ8، 10، 13 – 17 ی شویاتی 1951.
- 106- گۆزان، یادی پیره‌میژد، به‌غداد، 1959، ل97.
- 107- محمه‌د ئەمین‌حسین، تێلنیشان له‌ شیعی مه‌وله‌ویدا "به‌یان" به‌غداد، ژ76، کانوونی دووه‌می 1982، ل8 – 26.
- 108- مدرس ملا عبدالکریم، یادی مه‌ردان، ب-1، به‌غداد، 1979.
- 109- مدرس ملا عبدالکریم، یادی مه‌ردان، ب-2، به‌غداد، 1983.
- 110- موتابچی ئەمین‌عه‌لی، شاعیرانی کورد و ئه‌ده‌بیاتی فارسی "گۆفاری کۆلیجی ئه‌ده‌بیات" به‌غداد، ژ16، 1973، ل5 – 30.
- 111- موکریان‌ی حسین‌حوزنی، مه‌وله‌وی، "روناکی"، ره‌واندز، ژ7، 1936.
- 112- مه‌حوی، دیوان، لیکدانه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی ملا عبدالکریمی مدرس و محمدی ملا که‌ریم، به‌غداد، 1980.
- 113- مه‌وله‌وی، دیوان، بلا‌وکردنه‌وه‌ی پیره‌میژد، سلیمانی، ب-1-1935، ب-2-1941، رۆحی مه‌وله‌وی، چاپی دووه‌م، به‌غداد، 1968.

- 114- مەولەۋى، دىۋان، كۆكردنەۋە لىكۆلىنەۋە لىككادانەۋە مەلەبەدالكرىمى مدرس، بەغداد 1961.
- 115- مەولەۋى، عەقىدە مەولەۋى، پىشەكى و لە چاپدانى مەمەد عەلى قەردەخى، بەغداد، 1977.
- 116- مېنۆرسكى ف، گۆران، ۋەرگېرانى ناجى عەبباس "گەلاۋىت" بەغداد، 5، 6، 7، 8، 9، 1944.
- 117- نالى، دىۋان، لىكۆلىنەۋە لىككادانەۋە و پىشەكى بۆ نورسىنى مەلەبەدالكرىمى مدرس و فاتح عبدالكرىم، پىچونەۋە مەمەد مىلا كرىم، بەغداد، 1976.
- 118- نەبەز جەمال، زمانى يەكگرتوۋى كوردى، بامبېرگ، 1976.
- 119- ۋەھبى تۆفېق، ئەسلى پىتەقالبى "ئەلى شېۋە سىلمانى" گۆقارى كۆپى زانىبارى كورد" بەغداد، 1، 1973، 10 – 13.
- 120- ۋەھبى تۆفېق، كرمانج لە (كورمانج) ۋە نىبە، "گەلاۋىت" بەغداد، 5، 6 نىسان و مايسى 1940.
- 121- ھەورامانى مەمەد ئەمىن، تەماشاكردنېكى سەرىپى زارى سۆرانى و زارى ھەورامى، "گۆقارى كۆپى زانىبارى كورد" بەغداد، ب-2، 2-، 1974، 117-165.
- 122- ھەورامانى مەمەد ئەمىن، زارى زمانى كوردى لە تەرازوۋى بەراۋردا بەغداد، 1981.
- 123- ھەورامانى مەمەد ئەمىن، كاكەبى، بەغداد، 1984.
- 124- ھەورامى دانا، پېرشالىبارى زەردەشتى، بەغداد، 1968.
- 125- ھەورامى عوسمان، ژيان و بەسەرھات و ھۆنراۋە ۋەلى دېۋانە، بەغداد، 1976.
- 126- ھەورامى عوسمان، نوپشكى دەربارە بېسارانى بىلمەت، "كاروان" ھەولېر، 6، ئازارى 1983، 10.
- 127- ھەورى أ. ب. مەولەۋى شای شاعېرانى لاهووت و زانابى و ھۆشەۋىستى كورد لە چەرخى نۆزدەھەمدا، سىلمانى، 1973.
- 128- يوسف عبد الرقيب، ديوانا كرمانجى، نەجەف، 1971.

- 129- حافظ، دیوان، بر اساس نسخهء کامل کهن بتصحیح دکتر رشید عیوضی دکتر اکبر بهروز، تبریز 2039/1977.
- 130- خیام عمر، رباعیات، با تصحیح محمد علی فروغی، چاپ دوم، تهران، 1957.
- 131- سودی، شرح بر دیوان حافظ، ترجمهء عصمت ستارزاده، تهران، جلد 1، 1341، جلد 2، 1342.
- 132- سوری ماشاءالله، سرودهای دین یارسان، تهران، 1344.
- 133- غنی قاسم، بحث در آثار و افکار و احوال حافظ، (تأریخ تصوف در اسلام) جلد دوم، قسمت اول، اول، 1362.
- 134- مردوخ، ایه الله، تأریخ مردوخ، جلد 1.
- 135- مردوخ، ایه الله، تاریخ مردوخ، جلد 2.
- 136- القران، دمشق.
- 137- ابن عربی محی الدین، الفتوحات المکیة - السفر الاول، تحقیق و تقدیم د. عثمان یحیی، تصدیق و مراجعة ابراهیم مدکوم، القاهرة، 1973.
- 138- ابی المواهب جمال الدین محمد، کتاب قوانین حکم الاشراف الی كافة الصوفیة بجمیع الأفاق، القاهرة، 1961.
- 139- ارسطوطالیس، فن الشعر، ترجمة و تحقیق و تعلیق عبد الرحمن بدوی، بیروت، 1973.
- 140- الالوسی حسام، الزمان فی الفكر الدینی و الفلسفی القدی، بیروت 1973.
- 141- البدلیسی شرفخان، الشرفنامه، نقلة الی العربیة و علق علیه ملا جمیل بندی روزبیانی، بغداد، 1953.
- 142- بیگه بگ مأمون، مذكرات مأمون بیگ، نقلها من ترکیة الی العربیة محمد جمیل روزبیانی و شکور مصطفی، بغداد، 1980.
- 143- الجاف أنور قادر محمد، الغزل فی شعر مولوی، (التأخی)، بغداد، العدد 982، مارت 1972.

- 144- الجاف أنور قادر محمد، الطبيعة قي شعر مولوى، (التآخي)، بغداد، العدد 681، مارت 1971.
- 145- الجيلاني الشيخ عبد القادر، فتوح الغيب، ط3 القاهرة؟
- 146- الحنفي عبد المنعم، معجم المصطلحات الصوفية، بيروت، 1971.
- 147- حكيم هلكوت، ابعاد ظهور الطريقة النقشبندية في كردستان في اوائل القرن التاسع عشر "دراسات كردية" باريس العدد 1، كانون الثاني 1984، ص55-68.
- 148- الحلاج، ديوان، صنعه واصلحه الدكتور كامل مصطفى الشبيبي، بغداد، 1974.
- 149- خزندار معروف، الشعر الديني في اللهجة الكورانية الكردية، "الثقافة الجديدة" بغداد، العدد93، 1977، ص50-65.
- 150- خورشيد فؤاد حمه، اللغة الكردية، التوزيع الجغرافي للهجاتها، بغداد، 1983.
- 151- رسول عزالدين مصطفى، احمدي خاني (1650 - 1706) "شاعرا و مفكرا فيلسوفا و متصوفا"، بغداد، 1979.
- 152- رسول عزالدين مصطفى، الواقعية في الادب الكردي، بيروت، 1966.
- 153- الزفنگي الملا احمد بن الملا محمد البهتي، العقد الجوهري في شرح ديوان الجزيري، القامشلي، 1958.
- 154- زكي محمد أمين، تاريخ الدول و الامارات الكردية في العهد الاسلامي، ترجمة محمد علي عوني القاهرة، 1945.
- 155- زكي محمد أمين، خلاصة تاريخ الكرد و كردستان، ج1، ترجمة محمد علي عوني، بغداد، 1961.
- 156- زكي محمد أمين، مشاهير الكرد و كردستان، ج1، بغداد، 1945.
- 157- زكي محمد أمين، مشاهير الكرد و كردستان، ج2، القاهرة، 1947.
- 158- السلمي ابن عبدالرحمن، طبقات الصوفية، تحقيق نورالدين شريية، القاهرة، 1953.
- 159- الشعراني عبدالوهاب، لطائف المنن، تونس، 1304.
- 160- الصاحب محمد اسعد، بغية الواجد في مكتوبات مولانا خالد، دمشق، 1334.

- 161- عثمان رؤوف - التصحيح بين الموضوعية و الوضعية "كاروان - المسيرة" اربيل، العدد 20، مايس 1984، ص 149 - 159.
- 162- عثمان رؤوف، بغداد، تصحيح مولد الشاعر عبد الرحيم المولوي "العراق"، بغداد، 1977/10/12، ص 3.
- 163- عثمان رؤوف، عالم مولوي الرومانسية و الواقعية المطلوبة، "العراق"، بغداد، 1983/4/4، ص 4.
- 164- عثمان رؤوف، مولوي شاعر رومانتيكي متصوف، "العراق"، بغداد، 1981/7/30، ص 3.
- 165- عثمان رؤوف، مولوي في وثائق قديمة، "كاروان - المسيرة"، بغداد، العدد 13، 1983، ص 142 - 181.
- 166- العزاوي عباس، خلفاء مولانا خالد النقشبندي، "مجلة المجمع العلمي الكردي"، بغداد، المجلد الثاني - العدد الثاني، 1974، ص 198 - 205.
- 167- العزاوي عباس، مولانا خالد النقشبندي، "مجلة المجمع العلمي الكردي"، بغداد، المجلد الأول - العدد الأول - 1973، 696 - 729.
- 168- العطار فريد الدين النيسابوري، منطق الطير، دراسة و ترجمة الدكتور بديع محمد جمعة، بيروت، 1979.
- 169- الغزالي أبو حامد محمد بن أحمد، احياء علوم الدين، القاهرة، 1306.
- 170- الغزالي ابو حامد محمد بن احمد، المنقذ من الضلال و الموصل الى ذي العزة و الجلال، حققه و قدمه الكتور جميل صليبا و الدكتور كامل عياد، بيروت، 1967.
- 171- غني قاسم، تاريخ التصوف الإسلامي، ترجمه عن الفارسيه صادق نشأت، القاهرة، 1972.
- 172- القاشاني الشيخ كمال الدين عبدالرزاق، اصطلاحات الصوفية، تحقيق و تعليق الدكتور محمد كمال ابراهيم جعفر، القاهرة، 1981.

- 173- القشيري الأمام ابو القاسم عبد الكريم، الرسالة القشيرية، تحقيق الدكتور عبدالحليم محمود بن الشريف، القاهرة، 1966.
- 174- كيلاني قمر، في التصوف الإسلامي، مفهومه و تطوره و اعلامه، بيروت، 1962.
- 175- لونجريگ س. ه اربعة قرون من تأريخ العراق الحديث، ترجمة جعفر الخياط، بغداد، 1968.
- 176- المدرس الملا عبد الكريم، الوسيلة في شرح الفضيلة لعبدالرحيم المولوي، بغداد، 1972.
- 177- المدرس الملا عبدالكريم، علماءنا في خدمة العلم و الدين، بغداد، 1983.
- 178- المدرس محمد الملا عبدالكريم، عود على بدء في الرسائل البابانية و اوراق قديمة أخرى، "كاروان - المسيرة"، اربيل، العدد 19 نيسان 1984، ص 143 - 148.
- 179- المدرس محمد الملا عبدالكريم، مولوي في وثائق قديمة، تصحيح و تعقيب، (كاروان - المسيرة)، اربيل، العدد 17، شباط 1984، ص 142 - 151.
- 180- مولوي، العقيدة المرضية، الفوائح، اصدار صبري النعيمي، القاهرة، 1351.
- 181- مينورسكي ف، الأكراد أحفاد الميدين، ترجمة و تعليق الدكتور كمال مظهر أحمد، "مجلة المجمع العلمي الكردي"، بغداد، العدد الأول - المجلد الأول، 1973، ص 552 - 556.
- 182- نصر عاطف جودت، الرمز الشعري عند الصوفية، بيروت، 1978.
- 183- نيكلسون رينولد أ، في التصوف الإسلامي و تأريخه، نقله الى العربية و علق عليه الدكتور أبو العلاء عفيفي، القاهرة، 1956.
- 184- الوردي حمودي، عالم التكايا و محافل الذكر، بغداد 1973.
- 185- وهبي توفيق، أصل الأكراد و لغتهم، "مجلة المجمع العلمي الكردي" بغداد، المجلد الثاني - العدد الثاني، 1974.
- 186- يوسف عبدالرقيب، الطراز المعماري و الزخارف في طويلة، "كاروان - المسيرة" - اربيل، العدد 7 نيسان 1983، ص 123 - 128.

فەرھەنگۆك

ئۇنىۋېرسالى: ھەمەكى، سەر جەمى.

ئەبستراكت: تەجرىد، بېرى پرووتى لە چوارچىۋەى فەلسەفیدا دارپۇزراۋ.

ئەلىگۇرىيا: مەجاز.

ئىستىتىك: زانستى جوانناسى.

تىۋس: كردگار.

تىۋسۇفېزىم: ئەو زانستەيە كە بەھۇى سۇفېگەرىيەۋە دەيەۋى لە كردگار بگات و تىيدا

بتوتتەۋە..

دوالىزىم: دووانە، دوولايەنە.

رىتۇرىكا: بەلاغە.

زانر: جۇرى ھونەر، لايەنى شىۋاز (فۇرم) دەگرىتتەۋە.

سوژىت: تەۋەرەيەكە، كە بىرىك، يان كۆمەلى ۋىنەى تىۋە ئالايتت.

سىنكرىستى: ئامىتتەيى، لىكدرار.

ستروكتورە: بونىەى ھونەرى، ئەو رەگەزە بنەرەتتەيەنەن، كە بابەتتەكى ھونەرى بە

شىۋەيەكى ھاۋئاهەنگ و تىكۇرۇۋ پىككىنن، گۇرۇرانى ھەر رەگەزىكەش كار لە وانى دى

دەكات.

كەمپازىسىيا: تەشكى دارۇزاۋ و تىھەلكەش كراۋ.

لىرىكا: لە وشەى يونانى (Lyra) ۋە ھاتوۋە، كە ئامىرىكى مۇسىقا بوۋە و لەگەل

ژەندىندا گۇرانىيان و تۋوۋە، يان شىعەريان خۋىندۇتتەۋە، بابەتتەكى لە داستانە شىعەر و دراما

جىايە، زىاتر دەرپرى ھەست و ئەندىشەى زاتىيى مرۇقۇ ۋە ھەلۋىستىيەتى.

مۆتشف: له هونهدا زیاتر باس، بابهت دهگریتتهوه.

نیۆ پلاتونیزم: فەلسەفەى سەده کانی (3 - 4)ه. بیره ئایدیالییه کانی ئەفلاتون لەم فەلسەفەیهدا بووه ماریفەتێک دەربارەى جیلوهى سۆفیانه (تیشکدانەوه و بنهوان گرتنى) جیهانى ماتریالی له هى سەرەتای ئایدیالییهوه، بەپێى ئەم تیۆرییه دنیای ماتریالی روویه کى نزم و بى نرخی جیلوهى "گیانى کوللییه"، گەیشتن به بەرزترین پلهى شارەزایی له فەلسەفەشدا، به عەقل و کارامهیی و تاقیکردنەوهى بەردەوام نابى، بەلکو به حالى سۆفیانه دەبى.

وینەى پلاستیکی: ئەو جوۆره وینەیهیه، که هارمۆنیا و دارشتنیکى سەرکهوتووی

هەبیت.